

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
ŞANLIURFA VE KAHRAMANMARAŞ'TA OKULLARDA
MEYDANA GELEN OLAYLAR İLE ÇOCUKLARIN DİJİTAL
ORTAMLARDA KARŞILAŞTIKLARI RİSKLER VE OLUMSUZ
ETKİLERİN TÜM YÖNLERİYLE ELE ALINARAK
ARAŞTIRILMASI, ÇÖZÜM ÖNERİLERİ GELİŞTİRİLMESİ VE
BENZER OLAYLARIN ÖNLENMESİ İÇİN ALINMASI GEREKEN
TEDBİRLERİN BELİRLENMESİ AMACIYLA KURULAN
MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU
(10/4004, 4005, 4006, 4007, 4008, 4009)
KAHRAMANMARAŞ ÇALIŞMA ZİYARETİ TUTANAKLARI

-----0-----

13 Haziran 2026 Cumartesi

-----0-----

KONU

- Kahramanmaraş Ayser Çalık Ortaokulu Eğitimcileri ve Vefat Eden Çocukların Aileleriyle
Görüşme

13 Haziran 2026 Cumartesi
BİRİNCİ OTURUM
Açılma Saati: 09.30
BAŞKAN: Yusuf BEYAZIT (Tokat)
BAŞKAN VEKİLİ: Lutfiye Selva ÇAM (Ankara)
SÖZCÜ: İsa Mesih ŞAHİN (İstanbul)
KÂTİP: İbrahim ÖZYAVUZ (Şanlıurfa)
----- 0 -----
(Kahramanmaraş Valiliği Toplantı Salonu)

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Komisyonumuzun saygıdeğer üyeleri, değerli arkadaşlar; bugünkü çalışmamızda öncelikle okulumuzda görev yapan önceki dönem ve hazırdaki müdürlerini, müdür yardımcılarını dinleyeceğiz, ondan sonra da ailelerimizi dinleyeceğiz.

Metin Bahşi'yi davet ediyorum. Ayser Çalık Ortaokulunda 2020'de göreve başlamış, 26/3/2026 tarihinde görevden ayrılmış olan önceki dönem Okul Müdürünü dinleyeceğiz.

İçeriye alabilirsiniz arkadaşlar.

Ayser Çalık Ortaokulunun olay gerçekleştiği zamanki Müdürü Cemal Kocabey'i dinleyeceğiz.

Cemal Bey, kendinizi kısaca bir tanıtın. Ne zaman göreve başladınız ve mevcut görevden ne zaman ayrıldınız? Onları kayıtlara geçmesi açısından söyleyin, öyle başlayarak ondan sonra değerlendireceğiz.

Buyurun.

CEMAL KOCABEY - Çok kıymetli büyüklerim, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Cemal Kocabey. Yaklaşık yirmi yıldır Kahramanmaraş'ta görev yapıyorum. Daha öncesinde Kahramanmaraş'ın çeşitli yerlerinde öğretmenlik ve idarecilik yaptım. Şu anda da kadrom Köseli Köyü'nde, yakın hemen, bir 10 kilometre.

1 Nisan itibarıyla Ayser Çalık Ortaokulu'nda 11 Temmuz'a kadar çalışmak üzere geçici görevle göreve başladım. Göreve başladığımın on birinci iş gününde bu olayı yaşadık. Yani devamında da bir süre daha devam ettim büyüklerimizin uygun görmesiyle. 18 Mayıs tarihi itibarıyla da eski görev yerime kendi rızamla döndüm, şu anda da orada çalışmaya devam ediyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, o günü anlatır mısınız?

CEMAL KOCABEY - Efendim, okulumuz ikili eğitim olarak eğitime devam ediyor. Sabah 07.30'da başlıyor, akşam altıda dağılıyordu. 7'nci ve 8'inci sınıflar sabahçı devrede, 5'inci ve 6'ncı sınıflar da öğlenci devrede eğitim görüyorlar; 14'er şubeden oluşuyor her devre yani her sınıf seviyesinde 7 şube var. Kurumda 1'er şube sabahçı ve öğlenci olmak üzere giriş katta -5/A ve 8/A şubeleri- diğer şubelerimiz 5'inci sınıflar 1'inci katta, 6'ncı sınıflar 2'nci katta eğitim görüyorlar. Olayın gerçekleştiği gün saat 13.30'da başlayacak olan bir Türkçe öğretmenlerine açık uçlu soru yazma kursu, eğitimi verilecekti. Daha önce birlikte çalıştığım arkadaşlarımdan 4'ü benim odada -Müdür Odasında- giriş katta bulunan Müdür Odası'nda eğitimler başlayınca kadar şöyle bir selam vermek üzere odama gelmişlerdi. O esnada bir ses duyuldu, ilk ses duyulduğunda tam olarak ne olduğuna karar veremedik biz ilk anda. Hani, bir şey düştü gibi algıladık. İkincisi geldiğinde bir arkadaşımız "Hocam, silah sesi!" dedi. Demesiyle birlikte ben koştum hani düşünmeden, sesin geldiği yöne doğru koştum. Yani zaten okulun bodrum katı olmadığı için yöneleceğimiz nokta üst katlardı. Sesin geldiği yöne doğru koştum, 1'inci katta koridora atıldığım anda -tabii, arkamdan da gelenler vardı, şu anda tam olarak kimler geldi hatırlamıyorum ama arkamda büyük bir kalabalık vardı en az 5-6 kişi- tam koridorun uç kısmında bana doğru silahı doğrultmuş vaziyette, anında ateş etti. Ben kendimi kenara attım. O, kenara attığım anda hemen dışarıya koşup 112'yi aradım. Saat 13.29'da -benim telefonumdaki kayda göre, ekran görüntüsünü almıştım- ben 112'yi aramışım. Hemen akabinde İlçe Millî Eğitim Müdürümüzü bilgilendirmek için, hani kaymakamlığa bilgi verilmesi için aradım. Onunla konuşurken, olayı anlatırken binanın arka kısmından çocukların "Trafo patlıyor." diye bağırarak bu yana doğru binanın batısına doğru koştuklarını duydum yani telefonla konuşuyordum fakat çocukların koşarak bağıştııklarını ben duydum, o yöne doğru ben de koştum. O anda 5/D sınıfından yani Ayla Hocamın bulunduğu sınıfın karşı sınıfı bu, öğrencilerin pencereden atladıklarını gördüm. Ben de atlayanları tutmak üzere oraya doğru yöneldim, koştum. Onlardan birkaçı atladı, tutamadığımız da oldu; çünkü 3-4'ü bir yerden birden atladılar. Devamında silah sesi tabii, ne kadar sürdü, ben o anda kestiremiyorum, şok hâliydi. Silah sesleri kesildiğinde binanın içine doğru yeniden yöneldim. Binaya girdiğimde 1'inci merdiven yani aradan giriyor, arka merdiven tam katın yarısından giriyor, 1'inci katın merdiven başına çıktığımda saldırganın merdiven başında çapraz şekilde yüzükoyun yere yatırılmış, sağ bacağının yan arka kısmında şiddetli bir kan fışkırması mevcuttu. Her iki tarafta omzuna diziyile çökmüş iki kişi vardı fakat o kişilerin o anda yüzlerine bakmadım, kim olduğunu şu anda hatırlamıyorum. O anda yerde yatan saldırganı bıçakla birisi müdahale etmeye çalışıyor, hani bıçakla saldırmaya çalışıyordu, onu engelledik. Daha sonra Necmettin Bekçi olduğunu öğrendiğimiz bu kişiyi, okulun kantinciyle birlikte etkisiz hâle getirilmiş olan saldırganı daha fazla zarar vermemesi için engellemeye çalıştık, elinden bıçak düştü. Devamında bıçak düştüğünde, ben saldırının gerçekleştiği alana koştuğumda 5/E Sınıfından yerde yatan kızımız Şuranur tam kapı ağzındaydı. O sınıfa direkt yöneldim, yerde yatan birçok öğrenci -sayılarını saymadım- üzerlerinde de rahmetli Ayla Hocamızın böyle secde pozisyonu gibi üzerlerine kapanmış vaziyette yerlerde kan gölü içinde yattıklarını gördüm. Ciddi bir ilk yardım eğitimim olmadığı için müdahale etmedim çünkü bazen yanlış müdahale zararlı olabiliyor. O anda ben dışarıya koştum, gelecek ambulanslara yönlendirmek üzere dışarıya koştum ama o

anda tabii, siviller de okulun bahçesine doluşmuştu, yoğunluk vardı. Ambulansın hemen akabinde de polis geldi. Olayın gördüğüm hani anlatabileceğim kısımları bunlar. Siz sorarsanız ben cevap vermeye çalışayım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz yukarıya çıktığınız zaman, o ilk sesi duyduğunuz zaman silah sesi mi duyduunuz, patlama sesi mi duyduunuz?

CEMAL KOCABEY - Yani ilk anda anlam verememiştik, sonra silah olduğunu anladık. Merdivenden yukarı doğru koşarken patlama sesleri devam ediyordu, silah sesleri devam ediyordu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Merdivenlerden çıkıp da koridora baktığınız zaman o katil çocuğu tanıdınız mı yani gördünüz mü?

CEMAL KOCABEY - Hayır, tanımadım çünkü ben çocuğu zaten tanımıyorum; diğer taraftan, arkasında tam koridor genişliğinde pencere olduğu için, güneş de arkadan vurduğundan dolayı yüzü görünmüyordu, gölgede kalıyordu. Dün siz de orada gördünüz, mesafe biraz uzak. Yetişkin veya çocuk olduğunu ben o anda tam bilemedim yani yetişkin olarak düşünmüştüm o anda. Hani yüzünü görsem de tanımazdım çünkü yeni başlamıştım daha yani idareye de öyle geldiğini hiç hatırlamıyorum, siması hiç tanıdık gelmiyor bana.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, teşekkür ederim.

Arkadaşlar, sorusu olan varsa buyursunlar.

Hasan Bey, buyurun.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Faili daha önce hiç görmediniz mi?

CEMAL KOCABEY - Görmedim yani gördüğümü hatırlamıyorum.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - İlk gördüğünüz anda öğrenci mi yoksa dışarıdan birisi mi olduğu konusunda bir tereddüdünüz oluştu mu?

CEMAL KOCABEY - Hayır, benim herhangi bir şeyim olmadı. Sadece etkisiz hâle getirildiğinde Ejder Hocamın "Bizim öğrencimiz." dediğini hatırlıyorum, rehber öğretmenimiz Ejder İnce'nin "Bizim öğrencimiz." dediğini hatırlıyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, başka sorusu olan var mı?

Yılmaz Bey, buyurun.

YILMAZ HUN (İğdır) - Sizin branş neydi Hocam?

CEMAL KOCABEY - Branşım teknoloji tasarımı, Gazi Üniversitesi işletme öğretmenliği mezunuyum.

YILMAZ HUN (İğdır) - Şu anda okuldaki göreviniz nedir? İdareci misiniz?

CEMAL KOCABEY - Şu anda mevcut okulda, evet, idareciyim; okul müdürü olarak devam ediyorum.

YILMAZ HUN (İğdır) - Müdür olarak diyorsunuz.

CEMAL KOCABEY - Daha öncesinde de okul müdürüydüm orada.

YILMAZ HUN (İğdır) - Necmettin Bekçi kimdi, veli miydi?

CEMAL KOCABEY - Ben hiç tanımıyorum; sonradan, hani, basından öğrendik sadece.

YILMAZ HUN (İğdır) - O anda hızlı bir şekilde orada olması yani okula...

CEMAL KOCABEY - Yani, ben hiç... Yakın binada oturuyormuş, hemen koşmuş.

YILMAZ HUN (İğdır) - Anladım, tamam, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Sevgili hocam, olaydan sonra sizin üzerine kamuoyunda "İlgilenmedi ve oralarda bulunmadı, müdürlük vasfını yapmadı." yönünde bir bilgi yayıldı. Konuyla ilgili sizin kendi bildiğiniz kanaatleri, niye olabilir bu, açıklayabilir misiniz?

CEMAL KOCABEY - Yani, bununla ilgili bir öngörüm yok ama olay esnasında başından sonuna kadar, saat gece on bire kadar okulun içerisindeydim. Olay yerine ilk koşan benim, kamera kayıtlarında da mevcut. Benim de kulağıma geldi yani "Odasına girip çıkmadı." diye. Başka kirliliği bir bilgi daha vardı: "Karşıdaki binanın altına gidip olay bitinceye kadar gelmedi." şeklinde fakat bunlar tamamen art niyetli olduğunu düşündüğüm, kasıtlı söylendiğini düşündüğüm cümlelerdir. O anda vurulabileceğim, yaralanabileceğim kesinlikle aklıma gelmedi. Aklımdaki tek şey olaya anında müdahil olmaktı; aklımdan herhangi bir şekilde, kesinlikle kaçma, saklanma geçmedi; tümüyle oradaydım. Söylentilerin de maalesef iyi niyetli olmadığını düşünüyorum; neden, bilmiyorum ama benim...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Hocam, daha önce yöneticilik yaptınız mı?

CEMAL KOCABEY - Evet Sayın Vekilim. 2013 yılında müdür yardımcısı olarak başlamıştım yatılı bölge okulunda, daha sonra Dulkadiroğlu'nda Cumhuriyet Ortaokulunda dokuz yıl okul müdürü olarak çalıştım. Kahramanmaraş'ı bilenler o bölgenin...

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Tamam, o kadar detaylıya gerek yok.

CEMAL KOCABEY - Evet, daha öncesinde on iki-on üç yıllık okul müdürlüğü...

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Şunun için sordum: 1 Nisanda okula geldiniz geçici görevle de olsa, sonuçta orada müdür olarak göreve başladınız.

CEMAL KOCABEY - Evet.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Okuldaki rehberlik servisinin takip ettiği çocuklara bakma gereği duyduunuz mu, baktınız mı? "Çocuğu tanımıyorum." dediniz ya, bu çocuk okulda bilinen bir çocukmuş. Bir yönetici olarak rehberlik servisinin takip ettiği çocukların listesine, isimlerine baktınız mı?

CEMAL KOCABEY - Efendim, ben başladığımda rehberlik servisiyle ilgili olarak gördüğüm şeydu: Gerçekten çok gayretle çalıştıkları, öğrencilerle bire bir ilgilendikleri, öğrencilerin neredeyse tümünün isimlerini net olarak bilip karakterlerini analiz ettikleri. Özellikle Muammer Kayhan Hocam, 5'inci ve 6'ncı sınıflara bakan hocamız çok gayretle sürekli oradaydı. Ejder Hocam, Ejder İnce biz yeni başladığımız için, öğrencileri tanıyamadığımız için, bize yardımcı olmak için saat birde mesaisi bitmesine rağmen saat üçe, dörde kadar okulda duruyordu fakat bu öğrencinin durumuyla ilgili herhangi bir şekilde bana bir bilgi aktarımı olmadı; tanıyor olmama

rağmen daha önceki, ayrılan idareciler tarafından da mevcut rehberlik servisi tarafından da bu öğrenciyle ilgili herhangi bir bilgilendirme yapılmadı.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Hocam, sorum o değildi ama neyse, tamam, teşekkür ediyorum. Yani, ben "Siz baktınız mı?" dedim ama siz bakmamışsınız anladığım kadarıyla.

Teşekkür ediyorum.

CEMAL KOCABEY - Yok, o şekilde bir incelemem olmadı.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Tamam.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun Mehmet Emin Bey.

MEHMET EMİN ÖZ (Erzurum) - Hocam, şimdi, bir şey konuşuluyor. Siz yeni geldiniz, 3 arkadaş görevden alınmıştı, sebeplerini biliyorsunuz zaten; bundan dolayı da epey bir baskı vardı yani dışarıdan "Bu arkadaşlar niye görevden alındı?" diye. Siz hem o ortamda görevi yapıyorsunuz hem de şöyle bir şey söyleniyor, iddia: "Yeni gelen arkadaşlar okulu tanımadıkları için, öğrencileri bilmedikleri için orada bir yönetim zafiyeti doğdu. O arkadaşlar görevden alınmasaydı böyle bir şey olmayabilirdi." Bu şekilde bir eleştiri var.

Bir de bu okula ulaşım kolay olduğu için aşırı derecede -sınıflardan da görüyoruz- talep olduğunu görüyoruz. Bu öğretmenlerin gitmesi, bu talep size o dönemde bir baskı oluşturup bir zafiyete yol açtı mı yani kendi kendinize böyle bir duygu yaşadınız mı?

CEMAL KOCABEY - Yani ben ilk başladığımda, evet, dediğiniz gibi, üzerimde çok ağır baskıyla başladım fakat devamında hem velilerin tutumlarından hem öğretmenlerin tutumlarından o baskı üzerimde azaldı. Özellikle birçok veli -yani belki 10 kişigelmemizden bir hafta sonra olmasına rağmen pozitif bir enerji, pozitif bir sinerji ortaya çıktığını bana söyledi fakat bu arkadaşlarla ilgili "Ariyorlardı." gibi bir rutin, belirli öğrencileri düzenli aramak gibi bir rutin okullarda kesinlikle söz konusu değildir. Böyle bir şey olduğunda bu, öğrencilerde ağır bir mobbing olarak algılanır. Sadece şöyle bir şey var: Şüphelenilen bir durum varsa sınıfın genelinde yüzeysel bir arama yapılır "Herhangi bir delici, yaralayıcı veyahut da zararlı madde var mı?" şeklinde. Böyle, öğrencilerin bireysel aranmasıyla ilgili bir rutin kesinlikle okullarda yok. Öğretmen arkadaşlarımızın söyledikleri de... Bu öğrencinin düzenli olarak arandığıyla ilgili herhangi bir bilgi söz konusu değil, tamamen sonrasında ortaya çıkan bilgiler bunlar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ali Bey, buyurun.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Teşekkür ederim Başkanım.

Hocam, kısa kısa sorular, kısa kısa yanıtlar talep ediyorum sizden.

Öğretmenlerin notları girmesinde bir süre sınırı var mı? Belirli süre içerisinde notları öğretmen girebilir; o süreyi atladıktan sonra, geçtikten sonra idarecilerin şifreleriyle girilme uygulaması var mıdır?

CEMAL KOCABEY - Efendim, genel olarak not fişleri ve karneler basılıncaya kadar öğretmenlerin kendi şifreleriyle notlarını düzeltmelerine, değiştirmelerine imkân verilir. Karneler ve not fişleri basıldıktan sonra not sistemi idare tarafından kilitlenir, değiştirilmesi gereken bir not varsa dilekçeyle okul idaresine başvurulur, idareci şifresiyle değiştirilebilir, değiştirildiğinde de yeniden not fişlerinin ve karnelerin çıkarılması gerekir.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ayrılan, giden okul müdürü ve müdür yardımcılılarıyla aranızda herhangi bir gerginlik yaşandı mı? Hiç muhatap olduğunuz mu yüz yüze?

CEMAL KOCABEY - Ben onları uzun yıllardır tanıyorum yani arkadaşım onlar. Herhangi bir şekilde bir gerginlik yaşamadık, hâlâ da karşılaşınca selamlaşıyoruz.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Şalter indirildiğinde orada mıydınız?

CEMAL KOCABEY - Ben binanın dışındaydım, sadece "Trafo patlıyor." denildiğini duydum. Muhtemelen ona binaen arkadaşımız sigortayı indirmiş.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ejder Hoca ve din kültürü öğretmeni, şimdi ismini hatırlamadığım bir öğretmen daha yukarı çıkıyorlar; onları gördünüz mü? Siz orada mıydınız?

CEMAL KOCABEY - Ben o anda onları görmedim.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Onlara ateş edildi mi?

CEMAL KOCABEY - Ben o anı görmedim; sadece sonra kameralarından, görüntülerden gördüm. Hurşit Hasan Erzurum -fen bilgisi öğretmeni- ve Ejder Hocam yukarıya çıkıp iniyorlar, boş sınıfları bir kontrol ediyorlar. Nöbetçi öğretmen o arkadaşımız.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Müdahale sırasında da mı aşağıdaydınız?

CEMAL KOCABEY - Onlar müdahale ettiğinde, evet, atlayan çocukları tutmaya çalışıyorduk biz.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Tamam, teşekkür ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Suat Bey...

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Cemal Bey, bir soru soracağım: Olay ilk 13.29.17'de -saniye geçe- şey oluyor, sonra da 13.29.33'te din kültürü öğretmeni Abdullah Tufan, siz ve sosyal bilgiler öğretmeni Mahmut Üçtaş, üçünüz oradasınız, 1'inci katta, on altı saniye sonra yani olay başladıktan on altı saniye sonra oradasınız. Bakıyorsunuz üçünüz, 3 öğretmen ve sonra bir daha görünmüyorsunuz, oradan sonra aşağı iniyorsunuz.

CEMAL KOCABEY - Özur dilerim, 112'yi aramak üzere binanın dışına çıktım, evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Ama üçünüz birden gitmişsiniz. Şunu sormak istiyorum...

CEMAL KOCABEY - Yani yanımda onlar yoktu, ben yalnızdım.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Var efendim, üçünüz birden yani...

CEMAL KOCABEY - Birbirimizden bağımsız hareket ettik.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Üçünüz yan yanasınız Hocam. Cemal Hocam, siz, din kültürü öğretmenimiz Abdullah Tufan, sosyal bilgiler öğretmenimiz Mahmut Üçtaş; üçünüz yan yanasınız. Size ateş ediliyor, bakıyorsunuz. Ben "Niye duruyorsunuz, durmuyorsunuz?" demiyorum. Üçünüz oradasınız yan yana; biriniz oradan gidip arayabilirsiniz, siz ya da başka birisi. Öğrenciye dört

buçuk dakika sonra müdahale ediliyor. Acaba orada başka bir şey yapılabilir miydi yani öğrencinin dikkatini dağıtmak, oradan ses çıkarmak, oradan bir şeyler fırlatmak ya da başka bir şey?

CEMAL KOCABEY - Efendim, mesafe çok uzun yani değil silahlı birisi, silahsız birisi bile o mesafede bulursa bu baştan o başa herhangi bir şekilde herhangi bir cismi oraya ulaştırmak mümkün değil; ben daha sonra defalarca bunu gözümle sınadım, mümkün değil. Koridor yüksek olmadığı için bir cisim fırlatmak... Çok sert bir şekilde, güç uygulanarak atılması gerekir; yükselerek gitmez yani...

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Ya da müdahale etmek o tarafa doğru, mesela Ayla Öğretmenin benzeri bir davranışta bulunmak...

CEMAL KOCABEY - Yani, atılacak bir cismin oraya ulaşması mümkün değil...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bu varsayımlar üzerinden olayı tahkik etmeyelim. Yani sonuçta vakıa şu anladığım kadarıyla: Silah sesi duyunca hocamız yukarı çıkıyor, oradan ateş yapınca oradan gerisin geri refleksiyle gitmiş oluyor. Artık "Şöyle olsaydı, böyle olsaydı." diyerek şey yapmak, adli bir şeyle ilgili olan şeyi...

CEMAL KOCABEY - Efendim, bir şey söyleyebilir miyim? Mahmut Üçtaş dersi olmadığı için öğretmenler odasında o anda, sonradan biz bunu şey yaptık; Abdullah Tufan da derste, o koridorun sağ tarafında baştaki sınıfta derste. Biz onlarla bilinçli bir şekilde yan yana gelmedik, tesadüfen yan yana gelmişsek ben kesinlikle hatırlamıyorum çünkü Abdullah Hocam sınıftan koşarak çıkıyor, merdivene atıyor kendini. Orada yanımda bulunmuş, ben hatırlamıyorum kesinlikle hani kim vardı, onu da bilmiyorum, Abdullah Hocam veyahut da bir başkası, hiçbirini hatırlamıyorum.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Silah seslerini duyunca Abdullah Hoca dışarı çıkıyor. Öğrenciler ne oluyor?

CEMAL KOCABEY - Öğrenciler sınıfta kalıyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, teşekkür ediyoruz Hocam.

CEMAL KOCABEY - Ben teşekkür ediyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ayser Çalık Ortaokulu Müdür Yardımcısı Ferhat Bal Bey, buyurun.

Ferhat Bey, kendinizi tanıtır ve görevinizi söyleyin. Ne zaman göreve başladınız, şu anda aynı görevde misiniz? Kısaca kendinizi tanıtır.

FERHAT BAL - Ferhat Bal, 1987 Kahramanmaraş Andırın doğumluyum. Daha önce Türk Telekom Ortaokulunda görev yapıyordum. 1 Nisan 2026 tarihi itibarıyla Ayser Çalık Ortaokuluna geçici görevle müdür yardımcısı olarak görevlendirildim. Hâlihazırda Ayser Çalık Ortaokulunda müdür yardımcısı görevime devam etmekteyim efendim.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Branş?

FERHAT BAL - Branşım Türkçe, Türkçe öğretmeniyim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, olay günü bildiklerini, gördüklerini anlatır mısın?

FERHAT BAL - Okulumuz ikili öğretim yaptığı için sabahçı grup 7 ve 8'inci sınıf öğrencilerimiz 12.40'ta zil çalınca okulumuz dağılıyor. Öğlenci grup öğrencilerimizi okulun ön giriş kapısında -dün basın açıklaması yaptığınız yerde- topladık. Sabahçı grubu dağıtıttıktan sonra 12.40'ta öğlenci grubu içeriye aldık. 12.50'de 5 ve 6'ncı sınıflarımızın dersleri başlıyor. Öğrencilerimizi derslerine yerleştirdik. 5 ve 6'ncı sınıfların öğrenci işlemleriyle ben ilgileniyorum; geldiğimden sonra 5 ve 6'ncı sınıfları ben takip etmeye başladım. Öğrencileri içeri aldıktan sonra o günkü okul müdürümüz Cemal Kocabey'le sendikal eylemde olan öğretmenlerle ilgili bir görüşme yaptım. Müdür bey bana arayıp sendika eylemine katılacağını söyleyen olup olmadığını sordu. Beni arayan ve bana mesaj yazan arkadaşları bildirdim. Diğer arkadaşımı arayıp ona bilgi veren arkadaşlarla birlikte toplayalım, bugün sendika eylemine -saat birde gerçekleşeceğini bildiğimiz sendikal eyleme- katılacak tüm öğretmenleri tespit etmemizi istedi müdürümüz. Ardından ilk ders başladı, 12.50'de ilk dersimiz başlıyor. Beni arayıp öğleden sonraki derste olamayacak öğretmenlerin bilgilerini ben müdür beye ibraz ettim. Bu öğretmenlerimiz şu anda sendika eyleminde olacaklarını belirttiler, dolayısıyla derste değiller. 5 öğretmenimiz sendikal eylemde olduğu için derste değillerdi, ders öncesinde 4 nöbetçi öğretmenimizle görüştük, biri de rahmetli Ayla Hocamızdı. Ders başladıktan yaklaşık yirmi dakika sonra katlardaki nöbetçi öğretmenlerimizden biri yanıma geldi. "Hocam, katımda dersi boş olan sınıflar var, ne yapmamız gerekiyor?" şeklinde. Hocam gerekirse kendi sınıfımızı görevlendirerek koridorda dolaşarak öğrencilerimizin güvenliğini sağlayalım dedim. Genelde rutin olarak nöbetçi öğretmenlerimize bu isteğimizi söyleriz. Onlar da "Tamam Hocam, ben koridorda dolaşayım gerekirse, öğrencilerin güvenliğini sağlayayım." dedi. Bunu söyleyen öğretmenim bir üst katta derste, fen bilimleri öğretmenimiz. O gün gün içerisinde LGS başvuruları devam ediyor hâlihazırda, aynı zamanda okulumuza açık uçlu soru yazma semineri düzenleniyor İl Müdürlüğümüzün olurlarıyla, yaklaşık 40 kişilik bir Türkçe öğretmeni grubu seminer almaktalar. Müdür bey bu konuyu konuştum, gelmeyen öğretmenler yani sendikal eylemde olan öğretmenlerle ilgili malumatı verdikten sonra o semineri verecek hocam geldi, giriş katta dün geldiğinizde gördüğünüz bir toplantı salonumuz var, okulumuzda genellikle boş alanımız yok, bir tek toplantı salonunda bu seminer düzenlenebiliyordu. Oradaki akıllı tahtayı açamadığını söyledi. Aslında tam onu söylediğinde ben üst katlara çıkıp gelmeyen öğretmenlerle ilgili nöbetçi öğretmenlerin faaliyetini kontrol etmek için hazırlanmıştım. Arkamdan seslendiler "Hocam, akıllı tahta yetkili şifresiyle açılıyor veya işte, EBA şifresiyle açılıyor, yardımcı olur musunuz." dediler. Geri döndüm, o toplantı salonundaki akıllı tahtayı açtım, tekrardan müdür beyin odasının kapısına kadar gelebilmişim, birtakım sesler duydum, seslerin ne olduğunu anlayamadım Başkanım. Şöyle ki -dün gördünüz yine- kuzey tarafta yine bir kapı var, kapıyı açıyoruz normalde teneffüsten şöyle bir üç, dört dakika öncesinde çocukların dışarıya çıkışları, kantine çıkışları kolay olsun diye, kuzey kapısı da açık, okulun arka tarafında hemen küçük bir yolun üzerinde siteler, binalar var; sesin binalardan veya sokaktan geldiği bile anlayamadım. Açıkçası aklıma ilk sokakta biri çatapat atıyor veya inşaat sesi gibi, ne olduğunu tam anlamakta zorlandım. Müdürümüz Cemal Hocayla birbirimize baktık, anlamaya çalıştık. O arada ses devam ediyor, ikimiz de koştuk. Müdür bey benden yaklaşık 1-2 adım öndeydi, birinci kata çıkmamızla birlikte müdür bey kafasını uzatmıştı, o arada silah müdür beye doğru yani bizim hücum ettiğimiz tarafa doğru ateş etmeye başladı. Orada müdür bey benim önümde, bir arkadaş daha vardı, daha sonra onun öğretmen olduğunu anladım, tam o anki durumla anlamakta zorlandım. Bahsettiğim kantin tarafına açılan kuzey kapısından kendimi dışarıya attım. İlk aklıma gelen mantıklı çözüm 112'yi aramak oldu. 13.29 gibi 112'yi aramışım, bana bazı bilgiler

sordular. Açıkçası ilk etapta ben bir kişi olduğumu anlayamadım çünkü koridorda silahı müdür beye doğru attığında karşı duvardan da sesler geldi. Orada seramik... Belki dün görme fırsatınız oldu, ben orada da birinin olabileceğini tahmin ederek kaç kişi olduğunu tarif edemedim 112'ye. Bir görüş açısı aramamı istediler, binanın doğu tarafına yöneldim. Doğru tarafında koridorda pencere var ama oraya çıkma ihtimalimiz veya işte bir şekilde görme ihtimalimiz de yok. Tekrar 112 bana dönüş sağladı, 112'yle 2 görüşmede yaklaşık üç dakika kadar bir bilgilendirme yapabildim. Silah sesleri sustuktan sonra binanın ana giriş kapısından tekrardan binaya girdim, müdür yardımcısı odasındaki kamera aklıma geldi, en azından görüş açısı bulabilirim, kendimi güvene alarak görebileceğim bir açı olur diye kamaraya yöneldim, kamerada görüntü olmadığını fark ettim. Silah sesleri susunca artık yine bir cesaretle yukarıya doğru yöneldim, birinci kat merdiven döner şekilde çıktığı için birinci kata, tam döndüğü yerde rehber öğretmenimi, Ejder Hocayı gördüm, dizlerini döverek bir serzenişte bulunuyordu yani "Kıydı çocuklara." gibi bir şey dedi, tam ne dediğini de anlamakta zorlandım. O arada tekrardan yukarıya yöneldim, dün tarif edilen birinci kata çıkış hemen merdivenin başında bir şahıs yerde, üzerinde üç kişi vardı, etkisiz hâle getirmeye çalışıyorlardı. Ben de aklıma gelen ilk şey, şahsın bu olduğunu düşünerek ben de şahsın üzerine kafa kısmından, boyun kısmından tuttum kalkmaması için. O anda ilk aklıma gelen, kendini vurduğu ya intihar ettiği yönündeydi çünkü yanında bir miktar kan vardı. Sonra baktığımda kan bacağından geliyor, bacadaki koyu renk kıyafet, koyu renkli kapüşonlu bir sweatshirt var. Buna rağmen yani kanın her nabız atışında dışarıya çıktığını görebildim. Bir miktar direndi, daha sonra insanın aklına o anda ne olacağıyla ilgili bir şey gelmediği için koridora doğru yöneldiğimde bir tane çocuğumuzu orada gördüm, koridora koştum sonra, içeriye girdim, içeride daha çok olayın yaşandığı E şubesine girdim. Ondan sonraki zaman algımla ilgili ne kadar zaman geçtiğini bilmiyorum. İçerden çocuklar çıkmak istediler. İlk olay esnasında... 11'inci iş günümüzü Başkanım, öğrencileri tanıma fırsatım olmadı ancak E şubesinin önünde bir kız çocuğumuz vardı. İçerdeki kız çocuğumuzu aldım ben, dışarıya çıkardım. İlk yaralanan Aysima Güven'miş, onu daha sonra hastanede görünce o bana anlattı siz çıkardınız gibi. Çocuk vurulduğundan haberdar değildi. "Karnım ağrıyor Hocam." dedi. Ellerinden yaralanmıştı. Kızım heyecandan oldu falan diyerek, bir miktar yürüdü de hatta. Sonra kucağıma aldım. "Hocam -şahıs merdiven başında olduğu için çıkış yolu sadece orası- basamam ben bunun üzerine." dedi. Kucağıma aldım, aşağı indirdim. Binanın girişinde güvenlik kulübesinin orada hemen az bilincini kaybeder gibi oldu, dizime yatırdım, sonra ambulans geldi, ilk o öğrenciyi ambulansa teslim ettim. Daha sonra koştum şahsen dışarıya çıkarabildiğim 4 öğrenci oldu. Birçok öğrenci tabii, hâlâ şahıs ve kanlar merdivende olduğu için çocuklar korktular, basmak istemediler. "Basamayız Hocam." dediler, çoğunu işte kucağıma alarak aşağıya indirdik. Olay bitmişti Başkanım. Sonrasında ne kadar zaman geçtiğiyle ilgili bir algım yok ama dışarıya çıktığında yine rehber öğretmen Ejder Hocayı gördüm. İşte "Emniyet Müdürü, falanın çocuğu" deyince bu öğrenci mi dedim. Öyle ki ben şahsı -çok affedersiniz- yani akli dengesi yerinde olmayan bir vatandaş gibi değerlendirdim çünkü uzun saçlı, benden daha iri bir şahıs. Orada bizim 8'inci sınıf öğrencisi olduğunu öğrendim. Babasının emniyet müdürü olduğunu Ejder Hocam tanıdığı için o söyledi. Ondan sonraki süreçte Başkanım, bir miktar dışarıda oturdum, kendime gelmeye çalıştım, sonra bilgi talebinde bulundular öğrencilerimizi teşhis edebilmek için; elimden geldiğince çocukları tanıma fırsatım olmadığı için yönlendirmeye çalıştım, işte sistemsel olarak e-okuldaki fotoğraflarını açıp öğrencimiz bu muydu veya savcılıktan istenen bilgilere yardımcı olmaya çalıştım. Bu şekilde Başkanım, olay gününde...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Öncelikle geçmiş olsun.

Olayı hala yaşıyorsun tabii, kolay bir şey değil. Biz adli bir soruşturma veya kovuşturma yapmıyoruz. Meclis olarak biz araştırma Komisyonuyuz. Bizim görevimiz buna benzer hadiselerin önüne geçmek açısıyla bu tecrübeleri oluşturarak bir şey yapmak.

Benim bu arada bir iki sorum var, onları da cevaplandırırsan sevinirim. Şimdi siz olayı ilk duyduğunuz anda zaten şehrin, mahallenin içerisinde sesleri duyuyorsunuz, o seslerin direkt nereden geldiğini falan bilemeden yukarı doğru çıktığınız zaman siz müdürle beraber değil, müdür sizin önünüzde çıkıyor.

FERHAT BAL - Evet, efendim. Müdür benim...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz oradan habersiz, birbirinizden bilgisiz çıkıyorsunuz. Müdüre veya önünüzdeki insana ateş açıldığı zaman siz de onun arkasındasınız. Ondan sonra çıkıyorsunuz arka kapıdan, kuzey kapısından 112'yi arıyorsunuz. Müdür Bey de 112'yi aradığını söyledi. 112'yi önce siz mi arıyorsunuz, müdür bey mi arıyor?

FERHAT BAL - Efendim ben arama kayıtlarımda baktığımda 13.29'da ilk aramamı gerçekleştirmişim. Sonra tekrar onlar bana dönüş sağlamışlar 13.31'de. Müdür beyin kaçta aradığını bilmiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onları kayıtlardan şey yapalım.

Peki, ondan sonra sizinle uzun bir süre 112 konuşuyor. Olayın, mekânın tarifini istiyor ki genellikle 112'ler onu yaparlar, değerlendirirler. Sonuçta siz tekrar oraya geldiğiniz zaman zemin kattan çıkarken Ejder Hocayla nerede karşılaşıyorsunuz?

FERHAT BAL - Efendim, birinci kat, dün gördünüz, kantine açılan kapının hemen orada, birinci katla giriş kat arasında merdiven dönerek çıktığı için tam o alanda Ejder Hocayı gördüm.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ejder Hoca o anda şalteri indirmiş, kapatmıştan sonraki bir zamanı söylüyorsunuz.

FERHAT BAL - Hayır efendim, şahsı yere yatırmışlardı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şahsı ben yatırdım diyor Ejder Hoca, ben de üzerindeyim diyor.

FERHAT BAL - Evet, Ejder Hoca şahsı yere yatırmış, sigortayı bu süreç içerisinde indirmiş.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, sigortayı konuşmuyorum.

Siz Ejder Hocayı yere yatırdıktan sonra mı gördünüz?

FERHAT BAL - Evet efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - O konuşma o zaman tezahür etti.

FERHAT BAL - Evet, yukarıdan aşağıya iniyordu. "Yatırdım, çocuklara kıydı." gibi dizlerine vuruyordu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani üzerindeyken...

FERHAT BAL - Yok efendim, tam 8 basamak var, şahıstan 8 basamak aşağı indiğinde merdiven dönüyor, tam o alanda karşılaştık.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani çocuk derdest edilmiş miydi?

FERHAT BAL - Evet efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Derdest edilmişse adamı bıraktıktan sonra mı konuştu sizinle Ejder Hoca?

FERHAT BAL - 3 kişi üzerinde, Ejder Hocam yoktu. Diğer şahısları daha sonra basın açıklamasında...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - 3 kişi üzerinde, daha sonra Ejder Hoca onu bırakmış, o zaman konuştunuz siz.

FERHAT BAL - Evet efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Anladım, peki. Onun detayı çok önemli değil ama yani siz Ejder Hoca ile katil çocuk elimine edilmeden önce değil, o olay, yere yatırılıp, ondan sonra görüştünüz.

FERHAT BAL - Evet efendim, görmedim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki.

Ondan sonrasında yaralı çocukları alırken o arada polis gelmedi mi hâlâ?

FERHAT BAL - Birçok kişi geldi efendim. Sonra, vatandaşlardan da gelenler oldu, şahıs yerde yattığı için onu darbetmek isteyenler oldu, polisler oradaydılar, şahsı çekmeye çalıştılar ya da darp edilmesini önlemeye çalıştılar. Birçok polis velimiz olsun, daha önceden tanıklarımız olsun ama kaç dakika sonra geldiklerini bilemiyorum, polisler gelmişlerdi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - O gün sendikal bir eylem var ve sendikal eylem esnasında bazı sınıflar boş öğretmenler gelmediği için.

FERHAT BAL - Evet efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz de müdür muavini olarak hem katları dolaşıyorsunuz hem bulunmayan öğretmenlerin yerine tedbir almaya çalışıyorsunuz, doğru mu anladım?

FERHAT BAL - Evet efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ama aşağıda da başka bir şey olduğu için burasıyla ilgili sizden talepte bulununca onu değerlendiriyorlar. Peki, o esnada kameralar kimin odasında, sizin odanızda mı?

FERHAT BAL - Kamera odası daha önceki Müdür Yardımcısı Mehmet Akif Güldüren'in odasında hem cihaz hem ekran. Bizlerin odasında da kameralar var efendim. Her müdür yardımcısının odasında özür diliyorum, ekran var kamerayı gördüğümüz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kameradan kastım ekran.

FERHAT BAL - Evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani ekranı görebiliyorsunuz, o arada ekranla şey değil, katları dolaşıyorsunuz çünkü.

FERHAT BAL - Ben birinci katta dün inceleme yaptığımız, Müdür Beyin odaya girmiştiniz son dersliğe, hemen onun önündeyim, bilgisayar ya da ekran başında değildim efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Daha önceki görev yaptığınız yerlerde de bizim girdiğimiz son derslik gibi böyle pencerelerin kapalı olduğu bir derslik var mıydı, camlara...

FERHAT BAL - Yok efendim, daha önce hiç öyle bir okulda çalışmadım. Şöyle ki: Bu okula geldiğimde ilk defa karşılaştığım bir durum, giriş kat dahi pencerelerde demirlikler yoktu, biz de bunu konuştuk yöneticiler olarak. Yani normalde benim çalıştığım her okulda birinci kat, giriş kat mümkünse tırmanma mesafesindeki ikinci katlarda bile demirlikler olur. Bu binada böyle bir uygulama yoktu, sorduğumuzda yani "Mahalle olarak sakin bir mahalle, oldukça da sosyoekonomik düzeyi iyi bir mahalle olduğu için böyle olaylar yaşanmıyor." denildi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki.

Hocam, geçmiş olsun.

FERHAT BAL - Sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sorunuz var mı arkadaşlar?

Buyurun.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Şimdi, Hocam, 47 öğretmen var. Öğleden sonraki bölümde 5 öğretmen yok, siz "5" dediniz ama galiba 6 öğretmen sendikal eylemde. Bu 47 öğretmenden görevlendirme yapmak düşünüldü mü yoksa ya da öğrencileri evlerine göndermek düşünüldü mü?

FERHAT BAL - Efendim, bu konuda veliler bize dönüş sağlıyor. "Öğretmenlerimiz gelmeyecekse çocuklarımızı göndermeyelim." diyorlar. Ancak böyle bir izin verme yetkimiz yok. Yani "Gelmeyin, çocuklarınızı göndermeyin, öğretmenlerimiz sendikal eylemde." diyemiyoruz. Sabahçı gruptan böyle bir planlama yapmadık, onun için derse girdiği için ücret ödeneceğinden olur alınması gerekiyor ve sabahında bize bildirdikleri için "Hocam, biz bugün eyleme katılacağız. Dolayısıyla dersimize giremeyeceğiz, dersimiz boş geçecek." dediğinde hemen hâlihazırda "Hocam, buyurun, siz girin." diyemiyoruz izin almaksızın, bunu yapamadığımız için böyle bir tedbir deneyemedik. Sadece nöbetçi öğretmenlerimize "Dersleri kontrol edelim, boş geçen derslerimizi kontrol edelim, öğrencilerin güvenliğini sağlayalım." diyebildik.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Okulda kaç kadrolu öğretmen var, kaç ücretli öğretmen var?

FERHAT BAL - Efendim, 47 öğretmen var gün itibarıyla. O süreçte yaşanan bir soruşturmanın üzerine bize görevlendirme tanımlanmıştı orada. Bir ücretli öğretmenimiz var, yine bir soruşturma kapsamında okula görevlendirilen bir öğretmenimiz var, o gün dersi boş olmasına rağmen okulda hocam da. 2 daha ders tamamlamak için olur almaya çalıştığımız öğretmenimiz olmuştu. Malumunuz soruşturma kapsamında görev yeri değişen öğretmenlerden sonra ders boşluğu oluşuyor, onların yerine hemen biz geldiğimiz hafta bir ücretli öğretmen görevlendirilmesini sağladık, yine ders açığını gidermek için ilçeye bildirdik. Akabinde, bahsettiğim gibi, 3 kadrolu ama kadrosu başka okulda olan öğretmenlerin de görevlendirilmesini sağlamıştık.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Soru şu: Neden 8'inci sınıflar aşağıda? Normalde büyük sınıflar yukarıda, küçük sınıflar aşağıda olur, neden böyle bir uygulama yapıldı?

FERHAT BAL - Efendim, bahsettiğim gibi on birinci iş günündü. Şöyle bir planlama yapmış olabilirler: Sadece 8/A giriş katta, 8'lerin diğer şubesi olayın gerçekleştiği 1'inci katta. Yani daha önceki çalıştığımız okullarda -ben kendi fikrimi söyleyeceğim- küçük çocukları daha alt katlarda değerlendiririz. Ancak bu okulla ilgili yani bunlar net bir görüş değil, hiç kimseyle de görüşmedim

ama yönetici odalarının alt katta olması ve 1'inci katta da sadece öğretmenler odası var, en üst katta herhangi bir yetkili odası yok. Dolayısıyla, tahmin ediyorum ki 8'leri biraz daha LGS'ye yönelik olduğu için göz önünde bulundurmamak istemiş olabilirler. Bu kişisel kanaatim efendim.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Son soru. 5 temizlik görevlisi var; 4'ü TYP'li, 1'i kadrolu. Doğru değil mi? Bize verilen Millî Eğitimden gelen bilgi de öyle.

FERHAT BAL - Olay gününde 1 696 KHK sürekli işçi, 2 de TYP personelimiz var, toplamda 3 personelimiz var efendim. Daha sonraki süreçte belki yeni binaya geçtiğimizde böyle oldu. Bir kadrolu hizmetlimiz görevlendirme okulda değil.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Sayın milletvekillerine arz edeceğim, Kıymetli Bakanımızın temizlik görevlileri kadrosu dediği şeyler, başka yerlerde görevli arkadaşlar. Çoğu temizlik görevlisi kadrosunda ama başka işlerde, ya şoför ya idari personel... Sorum şu: Bu TYP'li arkadaşlar bugün itibarıyla görevdeler mi?

FERHAT BAL - TYP'li arkadaşlar görevdeler efendim.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - 7 Haziran itibarıyla görevi biten var mı?

FERHAT BAL - Olmadı efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Teşekkür ediyoruz Hocam, geçmiş olsun, çıkabilirsiniz.

Metin Bahşi'yi alıyoruz, daha önce görevden alınan...

Metin Bey, hoş geldiniz Hocam.

METİN BAHŞİ - Hoş bulduk, iyi çalışmalar diliyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Öncelikle kendinizi tanıtır mısınız?

METİN BAHŞİ - Tabii ki. 1976 Muş Malazgirt doğumluyum. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi sınıf öğretmenliği mezunuyum. Kahramanmaraş Hoca Ahmet Yesevi Lisesi mezunuyum ayrıca. Alan değişikliğiyle İngilizce bölümünde branş olarak görünüyordum ama son durumlardan sonra yine kendi...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Göreviniz neydi, şimdiki göreviniz ne?

METİN BAHŞİ - Öğretmenlik yapıyorum efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bu okuldaki göreviniz neydi?

METİN BAHŞİ - Ayser Çalık'la ilgili okul müdürüydüm.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ne zaman başladınız, ne zaman ayrıldınız?

METİN BAHŞİ - 2020'de... Mart ayında ayrıldım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz müdürlükten alınıyorsunuz, öğretmen olarak mı görevlendirildiniz?

METİN BAHŞİ - Evet efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Nereye görevlendirildiniz?

METİN BAHŞİ - Karacasu diye bir köyümüz var yakın köylerden, oraya İngilizce öğretmeni olarak atandım. Aynı anda alan değişikliği geldi ve sınıf öğretmenliği, çünkü İngilizceyi de veremeyeceğimi anladığım için öğrencilere faydalı olabilmek açısından kendi alanıma başvurduğum, o da çıktı. Akyar'a atandım. Ağustos ayında inşallah orada başlayacağım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani doğrusunu isterseniz, bizim yapacağımız araştırmayla sizin çok doğrudan bir ilişkiniz yok. Biz olayı değerlendiriyoruz ama sadece dün ve bugün sorulan sorular muvacehesinde bir iki soruya açıklık getirmeni arzuluyorum.

METİN BAHŞİ - Buyurun efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bu okulda beş yıl dokuz ay on bir gün gibi bir görev ifa ediyorsunuz.

METİN BAHŞİ - Evet efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Okulu biz dün çok hızlı ve seri bir şekilde gezdiğimiz zaman, incelemeye aldığımız zaman gördüğümüz olaylar içerisinde okulda çok ciddi eksiklikleri de beraberinde görüyoruz. Yani sıralarından, kapılarından, boyalarından, pencerelerinden belki yerleşim planlarından da dâhil olmak üzere ama okul o çevrenin en iyi okullarından biri ve genellikle de tercih edilen bir okulumuz. Bu anlamda, yani sorulan bazı sorular çerçevesinde değerlendirdiğimiz zaman, özellikle bu menfur saldırıyla ilgili bu katil çocuk vesilesiyle rehber öğretmenlerin ta ilkökul 2'den beri belli değerlendirmeleri var. Ejder rehber öğretmen de yine bunu tanıyor, bunun özelliklerini biliyor kendi ifadelerinden, bunun bazı suça dönük hareketlerini falan da tespit etmiş. Rehber öğretmen size bu konuyla ilgili herhangi bir kendi gözlemediği şeylerde bulundu mu?

METİN BAHŞİ - Öncelikle okulun genel yapısından cevaplayayım arzu ederseniz.

Şimdi, okulumuz 14 derslikli, derslik sayısı az, yaklaşık ortalama 50 öğrenci, 45-50 öğrenci arası yoğun bir okuldu, öğrenci sayısı bir hayli fazla. Biz yılda bir defa veya işte iki yılda bir sıraları, hepsini kendi paramızla zaten velilerden hiçbir bağış almadık, hiçbir şekilde almadık. Millî Eğitim marifetiyle ya da oradan ödenek isteyerek sıralarımızı sildirdiyorduk, bir tane de hatta bir okulumuzun bir başka bir okulda memur olan biri bunu yapıyordu ekstradan, ücret vererek yapıyorduk. Fakat öğrenci sayısı fazla olduğunda çabuk kirlenme olabiliyordu, evet onu kabul ediyorum. Yani çok yoğunluktan kaynaklı bir şey vardı. İkincisi, öğrenciyle ilgili öğrencinin dışarıya karşı herhangi bir, mesela başka bir öğrenciye veya öğretmene karşı herhangi bir kötü kelime dahi böyle bir şikâyet gelmedi. Genel itibarıyla içine kapanık, asosyal ve kendini çimdikleyen, ondan sonra konuşmayan, arkadaşı olmayan bir öğrenci.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Benim sorum çok net: Rehber öğretmen kendi gözlemleriyle, kendi tespitleriyle ilgili idareci olarak, müdür olarak size herhangi bir onunla ilgili bildirimde, uyarıda bulundu mu?

METİN BAHŞİ - Yani rehber hocamız bize "Bugün küstü, velisini çağırdık, derste uyudu." Bu tür şeyler söyleniyordu, hatta bazen biz de arıyorduk velisini, çağırıyorduk.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ne diye arıyordunuz?

METİN BAHŞİ - Derste mesela "Uyudu." ya da "Kâğıt yırttı. Gelebilir misiniz?" falan diye çağırıyorduk. Velisi de genel olarak babası tabii, çoğunlukla babası geliyordu, alıyordu. Biz durumu söylüyorduk kendisine yani.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - "Durum" dediğiniz ne, açar mısınız biraz?

METİN BAHŞİ - Tabii ki. Şimdi, bizim gördüğümüz ve öğretmenlerimizden gelen şeyler üzerine çocuk biraz asosyal, arkadaşı yoktu mesela. Ondan sonra, sıkıldığı zaman kâğıt yırtıyordu, elini karalıyordu, bazen çiziyordu. Yani bu tür şeyler, bu tür davranışlar, kendine yönelik yani bir şey vardı. Biz bunu velisine hep söylüyorduk, o da "Bir psikoloğa götürüyorum hocam." diyordu. Emniyet psikoloğu herhâlde varmış, o öyle diyordu. Böyle devam ediyordu. Bir de IQ'su yüksek bir öğrenci olduğunu söylüyordu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Aralık ayında kendisini yaraladığına dair eliyle ilgili buna benzer bir olay oluyor bu öğrenciyle ilgili. Ondan sonra hastaneye gidiyor, intihar teşebbüsü olabilir diyerek oralarda kayda falan giriyor. Bunlardan sizin haberiniz olmadı mı?

METİN BAHŞİ - İntihar teşebbüsü şeklinde değil de yani biz elini yaralamaktan okuldan bir ara gitmişti, o da baygınlık geçirmişti.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Nerede oldu bu olay?

METİN BAHŞİ - Bir törende.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Nerede?

METİN BAHŞİ - Okulun bahçesinde tören yapıyorduk, orada birden böyle bayılıyormuş gibi oldu. Biz de ambulansı çağırdık hatta Alpaslan Hocam, Müdür Yardımcımız gitti onunla beraber. Orada intihar teşebbüsü olduğunu ben duymadım yani.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Okul bahçesine ne oldu Hocam? Yani bayılma... Bir kanama, sonuçta eline bir şey bastırıyor.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Kesi var.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kesi var elinde yani siz bayılmadan bahsediyorsunuz, kan kaybından mı bayılma oldu?

METİN BAHŞİ - Kesi olduğunda okuldan gittiğinde o ayrı olay olabilir efendim. Yani kesi olduğunda evden mi gitmiş yoksaa...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Pardon, Ali Bey?

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Aynı olay.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Aynı olay, evet.

METİN BAHŞİ - Aynı olay mı?

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Evet, evet... Aynı olay.

METİN BAHŞİ - Valla kesiği ben görmedim yani baygınlık geçiriyormuş gibi oldu. Yani benim gördüğüm olay.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bayılma oldu, evet.

METİN BAHŞİ - Evet, evet. Tören yapıyorduk.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ondan sonra ambulans çağırıyorsunuz, çocuğu ambulans götürüyor. Sonrasında ne oldu diye baktınız mı, sordunuz mu?

METİN BAHŞİ - Sorduk. Ondan sonra üniversiteye sanırım gitmiş.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Üniversite, doğru.

METİN BAHŞİ - Üniversite, ondan sonra Alparslan Hoca da gitmiştir zaten onunla. Ondan sonra geri devam etti yani iyileşti, herhangi bir sorun yokmuş diye bilgi geldi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Müdür Bey, sevgili Hocam, biz tabii, soruşturma mercisi değiliz, biz Araştırma Komisyonuyuz, derdimiz o da değil. Yani bu katil çocuk bir sürü insanı öldürüyor anlatabildim mi? Bu değişik izler bırakmış, veriler bırakmış. Ben şunu soruyorum: Bahçede, okulda olan bir hadise kendisini yaralıyor ve bunun üzerine kan kaybı oluyor, üniversite hastanesine gidiyor, siz de hatta ambulans çağırılıyor, ambulansla beraber müdür muavininizi oraya gönderiyorsunuz. Sonrasında ne oldu, ne bitti, nedir diye sordunuz mu?

METİN BAHŞİ - Yok efendim, ben şöyle, kan kaybının olduğunu görmedim yani onu diyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tamam, sonrasında ne dediler? Anladım, görmediniz, götürdüler. Sonrasında size bilgi vermediler mi?

METİN BAHŞİ - Verdi, Müdür Yardımcım, işte, "Babasını çağırdım, babası geldi, oraya teslim ettik, geldik." dedi. Benim duyduğum bu kadar yani efendim.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Çocuk törende bayılıyor, çocuğu hastaneye götürüyorlar... Hastanede doktor tedavi ederken kolunda kesi izi buluyor, o konuyu adli vakaya sevk ediyorlar yani orada bir kanama filan yok. Kesi izi bulunduğu için o konuyu adli vakaya sevk ediyorlar, konu bu. Kanamadan dolayı bayılma yok.

METİN BAHŞİ - Evet, biz kanamayı görmedik.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Şöyle, İsa Bey, çünkü anlatıma göre çocuk okulda tören sırasında rahatsızlanıyor, ambulansla hastaneye götürüyorlar. Yeni bir kesinin olduğu, kanın da olduğunu görüyor, bunun üzerine adli vaka olarak kayda geçiyor ve çocuk şubeye yazı gidiyor.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Kanamadan dolayı bayılma yok.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Kanamadan dolayı bayılma değil ama çocuk bayılıyor ama kolunda yeni bir kesi olduğu, yeni olduğu ve kan olduğu, kanadığı da görülüyor.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Adli vaka olarak sevk ediliyor.

METİN BAHŞİ - Efendim, biz kanamayı da görmedik yani.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Siz görmemişsiniz...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, sizinle ilgili bir soruşturma 4483'ten adli bir soruşturma yapıldı mı?

METİN BAHŞİ - Evet efendim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Konu neydi?

METİN BAHŞİ - Konu bir önceki yıl Bakanlığımızın yirmi bir saat rehberlik dersini getirmesiyle beraber 2 öğretmenimizin norm fazlası olduğu... Yani 2 öğretmen...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - 4483...

METİN BAHŞİ - Evet, evet, onu açıklıyorum.

Şimdi, o norm fazlası olup bizi savcılığa şikâyet etmeleriyle not değişikliği yaptığımızı, kendi şifrelerimizle not değişikliği yaptığımızı beyan etmeleriyle bir soruşturma başladı. Bu not değişiklikleri ise efendim, şimdi her okulda var. Mesela, öğretmen, yazılıyı kaçırmış, sistem ona kapanmış, gelmişler müdür yardımcılarının şifresini kullanmışlar, her okul bunu yapıyor zaten. Yani kullandıkları için böyle bir soruşturma başladı. Soruşturma sonucunda ise not değişikliğini, işte müdür yardımcılarının şifresiyle girildiği için onların yer değişikliği oldu, idari görevleri sonlandırıldı, benim de aynı şekilde. Ben zaten takip kontrol yetkilisiyim, okul amiri olarak.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani o konuda kontrol yetkilisi olarak sizi 4483'ten...

METİN BAHŞİ - Tabii, tabii.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani olayı yapan değil...

METİN BAHŞİ - Hayır, ben şu anda yani geçmişe dönük girerseniz belki benim şifremle de girilmiş olabilir yani öğretmenler geliyor "Hocam, benim sistem kapalı." diyor. "Yazılı tarihini girmedim, bilmem ne oldu, yoğunluk var, sizin şifrenizle..."

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hangi sınavlarda bu?

METİN BAHŞİ - Yani bu, matematik ve sosyal ağırlıklı iki sınav.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Adı ne bu sınavların? Bilmediğimden soruyorum.

METİN BAHŞİ - 2024-2025 yazılı sınavları efendim.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Normal sınav.

YILMAZ HUN (İğdır) - Sıradan, normal sınavlar.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Ortak sınav...

METİN BAHŞİ - Ortak sınav, ortak sınav.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Millî Eğitim Bakanlığı ortak sınav yapıyor...

METİN BAHŞİ - Evet, matematik...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - O sınavın sonucu ne oluyor?

METİN BAHŞİ - Şimdi, o şöyle, kimin şifresiyle...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, yok, o ortak sınav yapıldığı zaman ne oluyor yani onun katkısı, etkisi nereye yansıyor?

METİN BAHŞİ - Katkısı şöyle, üç yılın ortalaması, beş hariç, beşinci sınıflar hariç 6-7 ve 8'inci sınıfların ortalaması puan ortalamasıyla tabii, şeye sıfır nokta, sıfır nokta, sıfır nokta, bilmem kaç etki edebiliyor yani o yerleşmede, adrese dayalı yerleşmede, sınava dayalı değil.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tamam.

Teşekkür ediyorum Hocam.

Yani öbür şeyler tabii, bizi ilgilendiren hadise boyutu değil. Sonuç itibarıyla onlar kendi içerisinde değerlendirilir. İdarecilik de öğretmenlik de önemli bir meslek, öncelikle tabii ki geçmiş olsun.

METİN BAHŞİ - Sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sizler en az bizler kadar üzülmüşsünüzdür bu hadisede. Hiç olmasaydı diye değerlendirmişsinizdir. Ama bu çocuk bütün bu şeyleri bırakmış, içinde izler bırakmış. Ama herhâlde şu anda benim yaptığım kayıt dışı yorum. Babasının Emniyetçi olması falan, aileye haberler verilmiş olması, "Ben psikolog tedavisi görüyorum." diyerek bir değerlendirme yapılmış. Belki o sistemi kurma açısından da bir şey yapılması lazım.

Ali Bey, buyurun.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Teşekkür ederim.

Metin Müdürüm, babasını çağırıyordunuz, görüşüyordunuz, hiç nüfuzunu kullandığına denk geldiniz mi babasının yani size karşı böyle "Kardeşim, ben Emniyet Müdürüyüm." Böyle bir şeyi var mıydı, bir algısı var mıydı? Hiç denk geldiniz mi?

METİN BAHŞİ - Yani hayır, kesinlikle öyle bir şey yok. Zaten bizim okulumuz şöyle, Kahramanmaraş bürokratlarının olduğu bir okul. Hani kim, hangisi kullanabilir ki? Yani öyle bir şeye ben denk gelmedim açıkçası.

En son söyleyeceğim ise şudur Sayın Vekilim: Bu süreç hakikaten bizi yıprattı. Ben hastanelere kendim, şahsen hastanelere düştüm, hâlâ ilaç kullanıyorum. Şeker ve tansiyon, ani şeker düşmeleri sonucu üst üste hastanelere gittiğim oldu. Öğrencilerimizin bu olayı yaşaması bizi gerçekten, hakikaten çok üzdü. Biz hâlâ yemek yiyemiyoruz evimizde yani. Böyle işahsızlık, hâlâ hastanelere gidip geliyorum ve antidepresan kullanmaya başladım yani.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Evet, kolay değil Hocam, tabii, zor bir süreç, sizin açınızdan da zor.

Hocam, öğretmenler yöneticinin şifresini kullanarak not düzeltmeye giriyorlar. Bu her yerde olabilen, olan, benim de bir sürü öğretmen ve idareciden aldığım bilgiye göre pek çok okulun yaptığı bir şey. Her ne kadar Millî Eğitim Bakanlığı ya da Müdürlüğü "Bu yok, değil." dese de bu yapılan bir şey. Ayla öğretmen de hiç kullanır mıydı, bu yöntemi yapar mıydı ve şikâyetçi olan 2 öğretmen de hiç kullandı mı bunu?

METİN BAHŞİ - Onlar da muhtemelen geçmişe... Diyorum tekrar, Sayın Vekilim, bu mutat... Hatta yıl sonu gelince notlar sisteme giriliyor ve o ara herkes yüklendiği için...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Müdür Bey, öyle bir cevap olmaz. Onu bir defa şey yapın... Ali Bey, söylüyorum, müdür muavini kullanacaksa şifreyi müdür muavini kullanır, onun bir sistemi vardır, hukuksuzluğu hukuk hâline getirmeye uğraşmayın Müdür Bey, öyleyse öyledir. Bir başka öğretmen de "Muhtemel onlar da kullanıyor." gibi bir cevap da olmaz. Biliyorsan kullandı. Bilmiyorum.

YILMAZ HUN (İğdır) - Normalde kullanılmaz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kullanılmaz tabii ki.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Gayriyasal ama log kayıtlarında var arkadaşlar...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olmaz, herkes suç işlemiş olur, disiplin suçu işlemiş olur en azından.

Suat Bey...

mi? SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Size çokça soru soracağım, kısa kısa cevaplar rica edeceğim. Bu sınav ortak sınav değil

METİN BAHŞİ - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bu ortak sınavı kim okuyor?

METİN BAHŞİ - Öğretmenlerimiz.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Sizin öğretmenleriniz mi okuyor?

METİN BAHŞİ - Evet, evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Kendi okulunuzdakileri kendi öğretmenleriniz mi okuyor?

METİN BAHŞİ - Tabii, tabii.

iddiası var ve o yüzden ceza veriliyor. Doğru mu bu?

METİN BAHŞİ - Sadece kendi çocukları değil, birçok öğrencinin notu yükseltilmiş efendim. Onlar da içinde tabii.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Neden yükseltmişler?

METİN BAHŞİ - Ya, işte kanaatlerini kullanmışlar yani hocalar.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Yani aslında öğrenciler bir ortak sınava girmişler ama bir not almışlar, sonra öğretmenler bunların bir kısmı puandan yararlansınlar diye öğrencilerin notunu yükseltmişler, doğru mu?

METİN BAHŞİ - Evet, evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Kayda geçsin diye soruyorum Başkanım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çok doğru bir soru.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Siz burada beş ayrı konudan kınama cezası ve aylık kesme cezaları da almışsınız.

METİN BAHŞİ - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Müdür olarak mesaiye gelip gelmediklerini, tanımlı derse girip girmediklerinin takibini yapmadığınız, not değişikliğini takip etmediğiniz, ders seçiminde öğrencileri yönlendirdiğiniz... Mesela ders seçimlerinde bu 2 öğretmen diyor ki "Seçmeli derslerde yönlendirme yapıldı. O yüzden biz norm fazlası olduk." Nasıl bir yönlendirme olduğunu iddia ediyorlar ve siz ne diyorsunuz?

METİN BAHŞİ - Yani kesinlikle kabul etmiyorum. Biz niye öyle bir yönlendirme yapaalım Sayın Vekilim? Şimdi, biz zaten bir öğretmen daha yeni okula gelmiş, geldiği okulda da norm fazlasıymış, hizmet puanından kaynaklı bir sıkıntı var.

YILMAZ HUN (İğdır) - Branşı ne onun Müdürüm?

METİN BAHŞİ - Beden eğitimi.

Yani biz niye böyle bir şey yapaalım ki zaten onlar o... Sayın Vekilim, ben onları daha öncesinde de çağırdım, konuştum, izah ettim, kaç defa söyledim. Bunun sizinle bir ilgisi yok. Bu yirmi bir saat rehberlik dersinin azalmasından kaynaklı bir durum var ve norm düşüyor diye defalarca söyledim. Söylememe rağmen demek ki tatmin olmadılar.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Olmadılar.

METİN BAHŞİ - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Peki, şimdi basit, yangın merdiveni yok bu okulda. Bununla ilgili olarak bir yazı yazdınız mı?

METİN BAHŞİ - Yangın merdivenini yazı yazdığımı hatırlamıyorum.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Hatırlamıyorsun.

METİN BAHŞİ - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Peki, bir afet ve acil durumlara yönelik daha önce her okulda planlama yapıldığına dair bir bilgi var bizde, yaptınız mı böyle bir şey?

METİN BAHŞİ - Afet acil planımız var. İş sağlığı güvenliği Müdür Yardımcımız ilgileniyordu o durumla ilgili.

mi? SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Afet acil durum planınız var ama okulda yangın merdiveni yok ama bu talep edilmemiş, öyle

METİN BAHŞİ - Yani ben onu hatırlamıyorum. Talep edip etmediğimizi tam hatırlamıyorum.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Anladım.

METİN BAHŞİ - Geçtiğimiz süreçlerden de kaynaklı bazı unutkanlıklar da oluyor tabii, ondan dolayı.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Anladım, çok geçmiş olsun Hocam.

METİN BAHŞİ - Sağ olun.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - 1.213 öğrenci var bu okulda.

METİN BAHŞİ - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Küçük bir okul burası. Küçük bir okul.

METİN BAHŞİ - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Niye 1.213 öğrenci var? Bunun çok olduğuna dair bir talebiniz oldu mu?

METİN BAHŞİ - Tabii.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - 43-44-45 öğrenci var küçük sınıflarda.

METİN BAHŞİ - Evet, evet. Zaten derslikler de küçük. Biz defalarca Millî Eğitimle bunları paylaştık. Efendim, şimdi şöyle, veli adres değiştiriyor, işte, o hinterland adresine düşürüyordu, mecbur kalıyorduk. Şöyle diyorlardı: "Kaydedeceksin..." Yani hinterlandınıza düşen öğrenciyi geri çeviremezsiniz. Siz önce bu öğrenciyi kaydedeceksiniz. Sonra ta ki geçen yıla kadar, geçen yıl ilk defa artık fatura istemi Bakanlık yönergesine girdi. Yani denildi ki "Fatura isteyeceksiniz."

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - O zaman başvuru sayısı azaldı mı?

METİN BAHŞİ - Başvuru sayısı yine azalmadı.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bir şey fark etmedi yani.

METİN BAHŞİ - Evet, bir şey fark etmedi. Son kayıt döneminde 27 Ağustos itibarıyla Millî Eğitim "Aday kayıta bekleyen tüm öğrencileri kaydedin arkadaşlar." dedi. Biz onları tekrar kaydedince fatura isteyip beklettiğimiz öğrencileri yine bir şey değişmedi. Yani öğrenci sayımız yine fazla, çok fazla.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Peki, bu okulun camları neden buğulu? Niye buzlu cam yapılmış?

METİN BAHŞİ - Güneye bakan... Bu benden önce yapılan bir şeydi, ben de gelince gördüm, öğretmenlerimize sordum, neden böyle diye. "Hocam, güneye baktığı için güneş vuruyor, işte, güneş vurunca çok sıcak oluyor. Öğrenciler okumayı daha rahat yaparlar diye yansımayı önlemek amacıyla..." dediler.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Peki.

Bu okulun baktığımda 3 rehber öğretmeni var, doğru mu?

METİN BAHŞİ - Evet, evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Ejder Bey, Hidayet Bey, Muammer Bey.

METİN BAHŞİ - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bunlarla düzenli toplantı yapıyor muydunuz?

METİN BAHŞİ - Hidayet Hanım.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Hidayet Hanım.

METİN BAHŞİ - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bunlarla düzenli toplantı...

METİN BAHŞİ - Biz mutat görüşüyorduk efendim. Yani mesela bir öğrenciyle ilgili bir disiplin ya da bir şey olsun, zaten beraber hallediyoruz. Benim vaktimin çoğu rehber hocalarının odasında geçiyordu.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Ama bu öğrenci o düzenli toplantılar içerisinde özel önlem alınması gereken bir öğrenci olarak görüldü mü?

METİN BAHŞİ - "Özel önlem" derken şimdi kaynaştırma, şöyle alınıyor: Biz şimdi rehberlik servisine başvuruyoruz, o alıyor, rehberlik araştırma merkezine götürüyor, çocuk psikiyatrisi görüyor, rehberlik sistemine işliyor yani o şekilde kaynaştırma öğrencisi oluyor.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bu çocuk için yapıldı mı?

METİN BAHŞİ - Hayır, özel eğitim öğrencisi değil, işte bu.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Ben onu sormuyorum ama. Bu okulda 3 rehber öğretmen var. Altı yıldır siz görev yapmışsınız, bu okulda deneyimlisiniz yani bu çocuk geldiğinden itibaren görmüşsünüz, çocuk 8'inci sınıfta. Siz bu çocuğu okula ilk girdiği günden itibaren görmüşsünüz. 3 de rehber öğretmen var. 32 kez de rehberlik görüşmesi yapılmış. Buna özel bir önlem alınması gerektiğine dair bir kaanat oluşmadı mı sizde?

METİN BAHŞİ - Hayır. Şöyle Sayın Vekilim: Öğrenci sağa sola saldıran, öğrencilerle kavga eden bir öğrenci değil. Yani çocuğun bizim fark ettiğimiz belirgin özelliği... Zaten biz eğer o öğrencileri disiplin kuruluna veya şeye çıkardığımız zaman velilerin karşımıza çıkacağı ilk sorusu: "Ya, bu çocuk kimseye zarar verdi mi? İşte öğretmene saygısızlık yaptı mı?" Hemen bunları söylüyor.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Siz diyorsunuz ki "Benim zaten vazifem disipline çıkarmak üzerine olabilirdi." Yani önleyici bir şey söylemiyorsunuz aslında. Bir şey yaparsa cezalandırma mekanizması olarak konuşuyorsunuz. Yani bu bir önlem alınacak mesele olarak görünmüyor onu söylüyorum.

METİN BAHŞİ - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Başka bir şey soracağım: Bu okulda siz müdürlük yaptınız, bıraktığınız an itibarıyla kaç temizlik görevlisi vardı?

METİN BAHŞİ - 3'tü.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - 3'tü. 2'si TYP'li 1'i kadrolu mu, geçici miydi?

METİN BAHŞİ - KHK'liydi.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Ne demek o?

METİN BAHŞİ - Belediyeden 696 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'yle atanmış.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Her yıl yenileniyor muydu?

METİN BAHŞİ - Hayır, o KHK'li sabit.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Sabit.

METİN BAHŞİ - Tabii, belediyeye alınmış. Ondan sonra, sanırım zamanında yani benden de önce belediye fazla sayıdan dolayı bunları okullarımıza dağıtmış. Ama TYP'liler her sene değişiyor tabii.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Her sene değişiyor.

METİN BAHŞİ - Tabii her sene. Dokuz ay.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Arada şubatta da bir on beş gün olmadılar galiba.

METİN BAHŞİ - Bazen altı ayda bir de atanıyor, altı aylıklar da var yani pakete bağlı.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Soru şu: "Hiç velilerden para toplamadık." dediniz.

METİN BAHŞİ - Yok.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Okul aile birliği para toplamaz mıydı?

METİN BAHŞİ - Yok, vallahi toplamadı.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Hiçbir şey toplamadınız. Peki, okulunuzun bütçesi neydi siz bıraktığınızda?

METİN BAHŞİ - Bütçe işte, kermes giderlerimiz vardı, sosyal aktivitelerden yaptığımız çalışmalar vardı yani ondan haberim yok.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Toplam bütçeyi bilmiyor musunuz?

METİN BAHŞİ - Vallahi bilmiyorum yani şimdi, Sayın Vekilim, o şeyle ilgili müdür yardımcılarımızı görevlendirdik ya. Okul aile birliğinden sorumlu müdür yardımcımız o şey yapıyordu. Ne söylesem yanlış olacak yani şu kadar kaldı diye.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Anladım. Size gelen bütçe... Şunu sorayım o zaman: Okulun içerisinde -dün biz okulu gezdik- Kahramanmaraş'ta çok tercih edilen bir okul. Ama okulun içinde baktığımız zaman boya badanasından işte, ne bileyim, ortamlarına kadar çok ciddi sorunlar var. Yani böyle bir bütçe var mıydı; ben onu merak ediyorum.

METİN BAHŞİ - Yani onların hepsini yapacak kadar bütçe yok hani tümünün boyasıymış, badanasıymış... Mesela ben okulun dış cephesini geçen sene boyattım Sayın Vekilim. Dediğim gibi, öğrenci yoğunluğu fazla olduğu için bir yılda hatta bir dönemde böyle yıpranıyor, biz onu onları yazın yapıyorduk yani yazın tatil dönemlerinde.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Son bir soru sorayım: Okulda güvenlik görevlisi yoktu.

METİN BAHŞİ - Yoktu evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bu yönde bir talebiniz oldu mu?

METİN BAHŞİ - Valla Sayın Vekilim, biz TYP'liyi bile zor buluyorduk yani temizlik işçisini, onun olması zaten hayallerimizin üstündeydi yani açıkçası.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Teşekkür ederim.

METİN BAHŞİ - Ben teşekkür ediyorum sayın vekillerim.

YILMAZ HUN (İğdır) - Geçmiş olsun.

METİN BAHŞİ - Sağ olun efendim.

YILMAZ HUN (İğdır) - Mezuniyet hangi okuldu? Üniversite mezuniyeti...

METİN BAHŞİ - Efendim, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi.

YILMAZ HUN (İğdır) - Sınıf öğretmenisiniz.

METİN BAHŞİ - Evet, evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - Tamam.

O okulda, ortaokulda sonradan branş değişikliği yaptığınız için İngilizceye geçtiğiniz için...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - İngilizceden sınıf...

YILMAZ HUN (İğdır) - Hayır, sınıftan İngilizceye geçmiş hocam. Branş değiştirmiş.

METİN BAHŞİ - Aynen.

YILMAZ HUN (İğdır) - Tamam. O yüzden ortaokulda, normalde ilkokulda çalışıyor olmanız gerekiyor, ilkokul öğretmenisiniz...

METİN BAHŞİ - Doğrudur efendim.

YILMAZ HUN (İğdır) - İlkokulda idareci olsanız bile ortaokulda idareci olamazdınız branş değiştirdiğiniz için...

METİN BAHŞİ - Evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - Derslere giriyor muydunuz İngilizcede? Yani daha doğrusu o okulda ders sayısı kadar sizin derse girmeniz gerekiyor.

METİN BAHŞİ - Yok, bir düzeltelim. Efendim, müdür yardımcıları maaş karşılığı altı saattir, okul müdürleri iki saattir. Ben iki saat giriyordum, onu da 5'inci sınıflardan seçiyorduk. 5'inci sınıfları idare ediyorduk iki saat.

YILMAZ HUN (İğdır) - Hangi derse giriyordunuz?

METİN BAHŞİ - Mecbur İngilizceye.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - İngilizce biliyor musunuz?

METİN BAHŞİ - Yok yani şöyle, üst düzey bir İngilizce...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bu soru kayıtlardan çıksın...

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Başkanım, neden çıksın? Türkiye'deki Millî eğitim sisteminde bir öğretmen sınıf öğretmenliğinden müdür olabilmek için İngilizce bölümüne geçiyor.

YILMAZ HUN (İğdır) - Yapamadığı bir branşa geçiyor.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bu Bakanlık İngilizce bilip bilmediğini sormuyor, İngilizce dersi iki saat vermeye devam ediyor -kayıtlara da geçsin diye söylüyorum- iki saat 5'inci sınıfı... Bir öğretmen müdür olmayı gönlünden geçiriyor, olabilir, "Ben nasıl müdür olacağım?" diyor. "İngilizce öğretmeni olmam lazım." Sınıf öğretmenliğinden İngilizce öğretmenliğine geçiyor, İngilizce bilip bilmediği sorulmuyor öğretmene. Müdür oluyor, altı senede Kahramanmaraş'ın en önemli okullarından birinde müdürlük yapıyor, doğru mu Hocam? İki saat 5'inci sınıflara derse giriyor ama sonuçta İngilizce bilmiyor.

METİN BAHŞİ - Sayın Vekilim, bir şey ekleyebilir miyim? Şöyle: Müdür olmak için değil, ben köylerde sınıfları süpürerek müdür oldum. Müdür yetkili öğretmenlik yaptım. Külhaş Karahüyük'ü Kahramanmaraşlı vekillerim bilir, biz hiçbir zaman müdür olmak için branş değiştirmedik.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Niye İngilizceye geçtiniz?

METİN BAHŞİ - Ben Çağlayançerit'te bir köyde okul müdürüyken -bakın, kendi hizmet puanımla atandım- Küçüküngüt Milyanlı köyünde okul müdürlüğü yaptım üç yıl...

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - İlkokul mu?

METİN BAHŞİ - Hem ortaokul bendeydi hem ilkokul bendeydi yani o dönemde ikisi de bendeydi çünkü köy okulu olduğu için hem ortaokul var hem ilkokul var. Biz orayı... Şimdi, bundan bahsetmek istemiyordum, gerçekten bakın, bu süreçte çok acıdım, çok şey oldum, biz öyle o şekilde gelmedik Sayın Vekilim. Bakın, Milyanlı okulunun tüm parke taşını -fotoğrafları var- hepsini kendim öğretmenlerimle beraber döşedim. Sınıfları, okul boyasızdı, boyadım, tuvaleti yoktu, tuvaletini yaptık Çağlayançerit'te. Sonra Bakanlığımız alan değişikliği diye, yan alanla geçebilirsiniz diye -üniversitede yan alanım İngilizceydi bu arada- Bakanlık getirdi, müdürlük için değil, herkese getirdi bunu. Ve ben de "Ya, acaba yapabilir miyim?" diye geçtim, velhasılkelam Büyüksır Ortaokulu,

yine köy okulunda orada okul müdürlüğü yaptım, sonra 5 Nisan Mahallesi'nde bir okulumuzda ben gittiğimde duvarlarda şöyle delikler vardı. Bir iki ay boyunca müdür yardımcısına bırakıp "Büyükşehir Belediyesine gidiyorum hocam, artık beni burada görmeyin, siz eski vekil müdürlük yapıyordunuz, ben gelene kadar devam edin." diyerek gittik.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Neyse bu...

METİN BAHŞİ - Ama bizi üzdü; ben müdür olmak için değil. Müdürlüğü bıraktım, makamlar geçici Sayın Vekilim yani. Bakın, ben bu süreçte zaten yaralandım.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Ben de kayıtlarda kalması gerektiği tarafındayım. Sonuçta, Millî Eğitimin genel olarak bir eğitim politikası sorununun bütüncül bakış açısıyla sorun olduğunu değerlendirdiğimiz için bu da böyle.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Aynen öyle.

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Bu sizinle alakalı değil, hani kayıtlarda kalmasının önemi de burada.

METİN BAHŞİ - Benimle alakalı değil.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - "Belediyeden aylarca çıkmadım." diyorsunuz, bu bile problem zaten.

METİN BAHŞİ - Evet Vekilim, vallahi billahi yemin ediyorum belediyeden çıkmadım iki ay boyunca.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Değerli arkadaşlar, Yılmaz Bey'e bir haksızlık yapıyoruz. Yılmaz Bey'in sorusu daha yarım kaldı araya girilerek, bir...

YILMAZ HUN (İğdır) - Bununla birlikte devam edecektim aslında da...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Müsaade buyurun.

İkincisi, elbette ki bizim alanımız Millî Eğitimle de Aileyle de İşleriyle de güvenlikle de dijitalle, sosyalle bütün bunları kapsayan bir değerlendirme yapabiliriz ama buradaki gelen herhangi bir öğretmenimize, herhangi bir idarecimize zan altında bulunmamaya özellikle gayret gösterelim yani bu noktadan hassasiyetinizi istirham ediyorum ben.

Şimdi, elbette ki bunları değerlendiririz, bunları şey yaparız ama benim orada "Kayıtlardan çıksın." dediğim hadise "Siz İngilizce biliyor musunuz?" sorusuyla ilgili olan hadisedir; biliyordur, unutmuştur, biliyordur, o kadar değerlendiremiyordur gibi, izafi bir değerlendirme olur, yoksa diğer şeyler son derece doğru şeyler, hepsinin de olması gerekiyor, bütün bunların masaya yatırılması gerekiyor, bütün bunlarla ilgili de bir sonuca ulaşılması gerekiyor. Ben şahsi bir şey olduğu için yani direkt kişiyi bağlayan bir şey olduğu için o noktadan değerlendirdim. Yani bir şeyi değerlendirirken karşımızdaki kişilerin de en az bizim kadar saygın olması gerektiğine inanırım, hepimizin kanaati öyledir diye düşünüyorum.

Yılmaz Bey, buyurun, siz sorunuza devam edin.

YILMAZ HUN (İğdır) - Teşekkürler.

Sayın Müdürüm, ben öğretmen kökenliyim, idarecilik de yaptım, bütün okullarda çalıştım hem beldede bile çalıştım hem ilkokul, ortaokul, lisede de çalıştım. Ben de branş değişikliği yaptım. Yani buradaki mesele şu: Siz de bu sistemin mağdurusunuz. Ben Millî Eğitim Komisyonunda görevli olan bir milletvekiliyim ve doğal olarak burada sorun olan sistemin sorunu, siz de bu sistemin mağdurusunuz.

METİN BAHŞİ - Evet efendim.

YILMAZ HUN (İğdır) - Kısa kısa soracağım: Bizim bir önceki dönemlerde nasıl idareci olunurdu; bir sınavla yapılırdı, yeterlik sınavları vardı; siz nasıl idareci oldunuz; bunu kısaca alabilir miyiz?

METİN BAHŞİ - Hemen söyleyeyim: Ben ilk atamamı Diyarbakır Çermik'te müdür yetkili öğretmenlik yaptım ve Külhaş Karahüyük köyünde iki yıl 2007-2009 yılları arası müdür yetkili öğretmenlik yaptım. O ilk başvuruyu o şekilde aldık yani hizmet puanına dayalı. Zaten şeye gittim Sayın Vekilim, şehir merkezine atanamadım ki ben ta Çağlayancerit...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onlara girmeyin Değerli Hocam, kısa kısa cevaplar.

YILMAZ HUN (İğdır) - Sendikanızı sorabilir miyim? Hangi sendika üyesisiniz? Bu atamada etkili oldu mu üye olduğunuz sendika?

METİN BAHŞİ - Ben EĞİTİM-BİR-SEN'liyim efendim.

YILMAZ HUN (İğdır) - Üye olduğunuz sendika sizin idareci olmanızda etkili oldu mu sizce referans olarak?

METİN BAHŞİ - İlk atamamda hiç olmadı.

YILMAZ HUN (İğdır) - İlk atamayı demiyorum, idareci olarak...

METİN BAHŞİ - Yani ondan sonrasını...

ZUHAL KARAKOÇ (Kahramanmaraş) - Ayser Çalık için özellikle.

METİN BAHŞİ - Hayır, Ayser Çalık için de hep puanımla atandım, bakın, söyleyeyim. Sadece Büyüksır'dan Binevler Ortaokulu'nda olmuş olabilir yani ona çok bir şey söyleyemem.

YILMAZ HUN (İğdır) - Şimdi, çünkü görüşmelerde önceki müdür okul girişlerinde arama yapıyordu, şüpheli bulduğu şeylerde öğrencilerde arama yapıyordu, siz bunu yapıyor muydunuz? Okul girişlerinde şüpheli bulduğunuz çantaları arıyordunuz, öyle bir ifade geçti.

METİN BAHŞİ - Ben şahsen kesinlikle öyle bir şey yapmadım ama şöyle: Sabahçı gruptan sorumlu yani o çocuğun da dâhil olduğu, içinde bulunduğu sabahçı grupta Alparslan Hoca sorumluydu, ben ne zaman gelsem, hakkını yemeyeyim Alparslan Hoca'nın, gerçekten kapıda, bahçe kapısında bekliyor ve öğrencilere böyle genel olarak kılık kıyafetlerini, tertip ve düzenlerini, geç kalıp kalmadıklarını...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz yapmıyordunuz, müdür yardımcınız yapıyordu.

METİN BAHŞİ - Hayır, ben yapmıyordum Başkanım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tamam, geçtik.

YILMAZ HUN (İğdır) - Sizin kendi çocuğunuz o okulda var mı?

METİN BAHŞİ - Evet, evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - Siz derslerine giriyor muydunuz?

METİN BAŞŞİ - Ben onun dersine girmiyordum, hayır. İki saat dersim vardı zaten.

YILMAZ HUN (İğdır) - Yok, kendi çocuğunuz bu okulda, Ayser Çalık Ortaokulunda kendi çocuğunuz var mıydı?

METİN BAŞŞİ - Evet efendim.

YILMAZ HUN (İğdır) - Kaçınıcı sınıfta?

METİN BAŞŞİ - 7'nci sınıfta.

YILMAZ HUN (İğdır) - Soruşturmada onun da ismi geçti mi, görevden alındığınız soruşturmada sizin de isminiz geçti mi?

METİN BAŞŞİ - Aynen, evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - Notları yükselttiğinize dair...

Bu çocuğun, failin devam durumu nasıldı yıl ortalamasında yani çok devamsızlık yapıyor muydu?

METİN BAŞŞİ - Yani bazı devamsızlıkları vardı, evet, bilfiil gelen bir öğrenci değildi ama geliyordu da.

YILMAZ HUN (İğdır) - Çok yoğun devamsızlık yapıyor muydu yani? Belli bir süresi var biliyorsunuz, belli bir süre sonra takibe alınır, uygulama yapılır yani bunları yapıyor muydunuz, resmî prosedürü işletiyor muydunuz çocukla ilgili?

METİN BAŞŞİ - Çok bir devamsızlığı yoktu yani aşırı bir devamsızlığı yoktu.

YILMAZ HUN (İğdır) - Gelişim raporları var bu çocuğun. Siz takip ediyor muydunuz?

METİN BAŞŞİ - Evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - 32 defa soruşturmaya konu olan bir çocuk, 32 defa; 5'inci sınıftan 8'inci sınıfa kadar tam 32... Bu normal midir sizce?

METİN BAŞŞİ - Soruşturma...

YILMAZ HUN (İğdır) - Bir öğrenci için, ortalama bir öğrenci için normal değil.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Rehber öğretmenin raporları...

METİN BAŞŞİ - Sayın Vekilim, görüşme tutanakları... O her öğrencide var, birçok öğrenci de var yani.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Teşekkür ediyorum.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Çok kısa...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Değerli arkadaşlar, çok kısa olsun, aileler gelmeye başladı, 3 kişi daha bekliyor, aileler...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Biliyorum Başkanım ama sonuçta konuşacağız.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Takdir zatıallerinize aittir.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Şimdi Metin Başşı Müdürüme samimi olduğu için teşekkür ediyorum. Gayet samimi bir şekilde, hiç kafasının arkasında bir şey olmadan cevapları verdi.

İkincisi, nasıl müdür oldu falan bilmem ama bahsettiği Milyanlı köyünde okulun taşından boyasına badanasına... Çünkü devlet oraya hizmet etmediği için o köye ve o köylere beyefendi yapmış. O yüzden de haksızlık da yapmamak gerekiyor arkadaşlar, bunun da tutanağa girmesini istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Teşekkür ederim.

Şenol Hanım, ne olur kısa şey yapalım. Aileleri çok bekletmek biliyorsunuz...

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Evet, Metin Müdür, geçmiş olsun öncelikle.

METİN BAŞŞİ - Çok teşekkür ediyorum.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Şimdi, tabii, bu not değişikliği yapılması konusunun herkes tarafından yapıldığı, bütün okullar tarafından yapıldığını söylüyorsunuz. Değişiklik aslında neden olur, not değişikliği? Bir yanlış değerlendirmeyi veya maddi bir hatayı öğretmen görüp değerlendirmek mi, yoksa bütün okullarda bu yani birçok okulda veya Millî Eğitime bağlı okullarda veya özel okullarda yani hem devlet hem de özel okullarda not yükseltme anlamında mı kullanılıyor?

METİN BAŞŞİ - Efendim, şimdi, mesela, o farklı. Bazı öğretmenlerimiz gelir, der ki: "Ya, ben sınıfıma, kendi sınıfıma -notları düşük gelmiş- kanaatimi kullanarak işte, şu, şu, şu öğrencilere bir vermek istiyorum." O şekilde girer.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Peki, siz bunu bir eğitimci olarak doğru buluyor musunuz? Yani kaç senedir böyle bir sistem devam ediyor?

METİN BAŞŞİ - Çok... Yani şu anda... Mesela, biz o dönemde soruşturma geçirip alındık ya, şimdi bir sürü müdür arkadaşım geldi, bana söyledi, "Ya, hangi okulda olmuyor hocam?" dediler.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ya, hocam, başka şeylere geçme ya, direkt cevap ver.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Şimdi, hocam, önemli, kayıtlara geçsin diye söylüyorum: Gerçekten millî eğitim sisteminin içinde bulunduğu durumu ortaya da koymamız lazım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yerden göğe kadar haklısınız. Öbür tarafta görevini yapan müdür muavinleri, müdürler varsa oradaki çocukların hakkı yenmiş olmuyor mu?

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Bütün hepsinin hakkı yenmiş oluyor, onu söylemek istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, sonuçta... Doğru, onun için doğru.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Yani bu şeyin...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ben sadece diyorum ki sorulara kısa cevap ver.

METİN BAŞŞİ - Tamam, peki.

Buyurun.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Yani ortak sınavda değişiklik yapma durumundan söz ettiniz. Test midir bu ortak sınav, yoksa açık uçlu mudur?

METİN BAŞŞİ - Yok, Bakanlık en son açık uçlu yaptı. Daha önce de testti tabii, bir iki yıl önce.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Onda da değişiklikler yapıldı yani. Değişiklik yapmak isteyenler sizlerden izin alarak veya müdür muavinlerinin şifrelerini kullanarak bunları değiştirebilme imkânına sahip.

METİN BAŞŞİ - Evet, notları eğer müdür yardımcısı şifresini açarsa yapabiliyor.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Şimdi, Metin Bey, soruşturma ve görevden alma sürecinde bilinmesini istediğiniz objektif olarak, haksızlığa uğradığınızı düşündüğünüz hususlar nelerdir deyip ben bitiriyorum.

METİN BAHŞİ - Tamam, peki.

Çok teşekkür ederim Sayın Vekilim.

Şimdi, yönetmelik olarak haksızlığa uğramadık. Niye? Çünkü yönetmelikte diyor ki: Şimdi bir okulda soruşturma geçirdiğinizde sizin şifrenizle girildiyse o müfettişler o kararı veriyor ancak insani olarak haksızlığa uğradık. Niye? Çünkü bu birçok okulda olan bir şeyken niye sadece biz? Biz dedik ki: "Gidin diğer okulları da inceleyin, o zaman idareci kalmaz." Bu şekilde düşündük tabii.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Teşekkür ediyoruz.

Şimdi, Müdür Yardımcısı Alparslan Yıldırım Bey'i alıyoruz.

METİN BAHŞİ - Sayın vekillerim, hepinize iyi çalışmalar diliyorum. Kolay gelsin. Bir kusurumuz olduysa affola, bir süreçten geçiyoruz tabii.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Teşekkür ediyoruz.

Alparslan Yıldırım Bey, kendinizi ve görevinizi kısaca tanımlar mısınız. Bu okulumuzda hangi sürelerde görev yaptınız?

ALPARSLAN YILDIRIM - Ben Alparslan Yıldırım, Kahramanmaraşlıyım, yirmi beş yıllık öğretmenim, yirmi altı dolmak üzere, yedi buçuk yıldır idarecilik yapıyordum, bu okulda ise iki buçuk yıldır idarecilik yapıyordum. Yeni atanmıştım oraya, yeni atandığım için daha yeni okula alışmaya çalışırken bir soruşturmayla oradan uzaklaştırıldık; durum bu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bir saniye, göreve 2023'ün 8'inci ayında başlamışsınız, 2026'nın üçüncü ayına kadar, iki yıl yedi ay yirmi bir gün görev yapmışsınız. Yeni midir bu?

ALPARSLAN YILDIRIM - Yani daha yeni alışmaya çalışıyordum dedim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İki yılda?

ALPARSLAN YILDIRIM - Evet, onu söylemek istedim yani.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki. Orada müdür yardımcısısınız.

ALPARSLAN YILDIRIM - Müdür yardımcısı olarak görev yapıyordum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sonrasında?

ALPARSLAN YILDIRIM - Sonrasında şu anda Onikişubat İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü kadrosunda -kadrom orada-görevlendirmeye Ökkaş Gümüşer Ortaokulunda beden eğitimi öğretmeni olarak görev yapmaktayım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tamam.

Soruları alalım arkadaşlar.

Bir soruşturma görüldüğü için mi görevden alınıyorsunuz?

ALPARSLAN YILDIRIM - Evet, doğru; bir soruşturma sürecine girdik.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Konusu neydi soruşturmanın?

ALPARSLAN YILDIRIM - Soruşturmanın konusu kendi çocuklarımızın notunun değiştirildiği üzerineydi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çocuğunuz var mıydı okulda?

ALPARSLAN YILDIRIM - Kendi çocuğum, evet, 7B sınıfında Elif Sare Yıldırım adında kendi kızım vardı. Daha sonra öğrendim, geldiler, sordular bana "Çocuğunun notunu değiştirdin mi?" diye. "Hayır, ben değiştirmedim." dedim. Değiştirmedim, değiştirmem de. Ondan sonra, daha sonraki süreçte gelen evrakları inceledim, baktım; benim okulda olmadığım bir süreç içerisinde, süreçte... Bizim çalışma takvimimizi müdür bey bize sunmuştu, ben saat altı buçukta sabah erken geliyordum, altı buçukta okulda oluyordum, en geç altı buçukta; saat 15.30 gibi okuldan ayrılıyordum; çalışma takvimimiz bu şekildeydi. Benim okulda olmadığım, bilgisayarımın kilitli olduğu -ama devletin ofisi malum, açık- süreç içerisinde benim e-devlet şifrem, MEBBİS şifrem... Bu bir sene öncesi olduğu için ikili doğrulama... 1/1/2026 tarihinde ikili doğrulamaya girdi. O doğrulama olmaksızın direkt otomatikman girebiliyordu. Bu şekilde girmişler, baktım... Bir de benim kızımın ihtiyacı olmayan bir durum. Aynı durumda benim kızımın -isterseniz belgelerini de sunabilirim- aynı dönem içerisinde 7 tane notu var 100'ün altında yani 100'ün altında 7 tane notu var; 79 var, 81,5 var, 82 var, 94 var; bunları da değiştirebilirdim ben. Baktım, anlam da veremedim hatta bunu kim, neden değiştirir diye.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sizin şifrenizle mi girmişler?

ALPARSLAN YILDIRIM - Benim şifremle girmişler, o doğru; benim e-devlet şifremle.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Kim neden değiştirmiş?

ALPARSLAN YILDIRIM - Bilmiyorum, bilsem onu o şekilde şahsa bizzat soracaktım "Siz niçin benim bu notumu değiştirdin?" diye. Değiştiriyorsanız...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Suç duyurusunda bulundunuz mu?

ALPARSLAN YILDIRIM - Soruşturma devam ettiğinden dolayı... Ama kim olduğunu bilmediğim için... Hani o dönem de bir yıl öncesi olduğu için...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Alparslan Bey, ben sorumun farkındayım; siz bunu gördünüz ya, girildiğini, duydunuz ya...

ALPARSLAN YILDIRIM - Soruşturmadan sonra duydum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Müsaade edin.

Soruşturma geçirdiğiniz zaman bunu duydunuz ya, sonrasında cumhuriyet savcılığına bununla ilgili suç duyurusu diyorum; itiraz, şikâyet demiyorum. Sıralı amirlere demiyorum, suç duyurusunda bulundunuz mu?

ALPARSLAN YILDIRIM - Hayır, suç duyurusunda şöyle bulunduk: Avukat tuttum durumu görünce, avukatıma durumu izah ettim, bunun da içinde olan bir suç duyurusunda bulunuldu ama reddedildi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tamam. Nereye, savcılığa mı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Savcılığa avukatım verdi, takipsizlik verdiler.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tamam, o zaman bulunmuşsunuz.

Peki, bu İsa Aras Mersinli'yi tanıyor muydunuz?

ALPARSLAN YILDIRIM - Evet, öğrencimizdi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onunla ilgili rehber öğretmenin görüşmeleri, tutanakları, bununla ilgili şeyler size geldi mi, yansıdı mı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Bilgimiz dahilindeydi, o rehber öğretmeniyle birlikte görüşerek e-rehberlik sistemine tümünü iletliyorduk.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Nasıl bir öğrenci olarak tanımlıyordunuz?

ALPARSLAN YILDIRIM - Psikolojik sıkıntısı olan bir öğrenciydi; sınıfta bazen ağlardı, bazen kâğıt yemeye başlardı, bazen böyle, ne bileyim, uyurdu ama sabah çok erken başladığı için okul sadece o uyumazdı, eline koluna zarar vermeye başlardı. Bu durumda bizler haber verirdik, rehber öğretmeni, biz gider alırdık, çocuğu aşağı indirirdik, rehberlik servisinde veya müdür beyin odasında konuşurduk kendisiyle. Ben arada bir çantasına bakardım, "Çantasında herhangi bir durum var mı, kendine zarar verecek bir durum var mı?" diye ona bakardım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Niye şüpheleniyordunuz öyle?

ALPARSLAN YILDIRIM - Çünkü kendine zarar veriyordu. Kendine zarar veren...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Aralık ayında üniversite hastanesine giderken...

ALPARSLAN YILDIRIM - Ben eşlik ettim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bahçedeki bayılma mı oldu, ne oldu törende?

ALPARSLAN YILDIRIM - İstiklal Marşı töreniydi, İstiklal Marşı töreninde, tören esnasında İstiklal Marşı okunurken düştü. Düşünce 112'yi aradık, ambulans geldi, ondan sonra babasına bilgi verdi müdür bey, babasını aradı, ben refakatçi olarak refakat ettim üniversite hastanesine. Üniversite hastanesine vardığımda üniversite polisi giriş işlemlerini falan yapmıştı, o saat yoğun olduğundan dolayı arabamı geç park etmek zorunda kaldım. Çıktığımda işlemlerin hepsinin yapıldığını söyledi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Niye polise gerek duyuldu?

ALPARSLAN YILDIRIM - Yok, babası aramış çocuğun, "Benim çocuk oraya geliyor, onunla ilgilen." diye. "Hocam, siz gidebilirsiniz." dedi, "Hayır, babası gelecek, babasına teslim edeceğim çünkü emanet, ondan sonra gidebilirim." dedim. Geldi babası, babası geldiğinde durumu izah ettim, kendisine teslim ettim, yapacağım bir şey olup olmadığını sordum...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Neydi hastanede konan şey; neyi gördüler, neyi buldular orada?

ALPARSLAN YILDIRIM - Bilmiyorum, içeriğini bilmiyorum. Sadece bayıldı, bayılınca götürdüm, orada sedyede yatıyordu, sedyede yatarken...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Müdür yardımcısı olarak tabii, dikkatli bir hocamız yani gelenlere gidenlere falan; o konuda bir şey olmasın diye söylüyorum, takiplerini de falan da yapıyordu.

ALPARSLAN YILDIRIM - Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ama yani şunu anlamakta zorlanıyor Komisyonumuz: Bize bunu Alparslan Bey, siz bize ne olur yardımcı olun, bu çocuk problemlerini vermiş yani bunun çantasını falan da aramak ihtiyacı hissetmişsiniz, yazdığı yazılarda, şuralarda, sosyal medyada... Mesela, telefonla oynuyor muydu ders esnasında? Oyunlara falan giriyor muydu? Telefonlarını hiç şey yaptınız mı? Materyallerine baktığınız zaman aşırı cırtlıkla ilgili, nihilizmle ilgili bir sürü paylaşımları var, manifestosuna falan baktığımız zaman da çok uzun şeyleri var yani epey bir geçmiş var. Bunun buna benzer belli şeylerini siz göremediniz mi? Bazen tahtaya yazarlar, bazen sıraya yazarlar, bazen defterlerine yazarlar; bir sürü iz bırakmış ve yazmış da. Bunu hiç tespit edemediniz mi, göremediniz mi?

ALPARSLAN YILDIRIM - Hiç tespit edemedim. İnancınız olsun tespit etmiş olsaydım gerekeni yapardım, hani öyle bir şeyim var. Öncelikle...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Devamsızlık durumu nedir bunun?

ALPARSLAN YILDIRIM - Psikolojikti.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ne kadar devamsızlık yaptı bu?

ALPARSLAN YILDIRIM - Çok devamsızlığı yoktu, ortalama...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Öğrenciler uzun saçla falan okula gelebiliyorlar mı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Gelebiliyorlar, mevzuat gereği bu, kılık kıyafette itaatsizlik emri adı altında devlet memuru... Öğretmen de gelebiliyor, öğrenci de gelebiliyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kılık kıyafet serbestisi var...

ALPARSLAN YILDIRIM - Hah, serbestisi var ama ben her gün istisnasız bunların formasına bakıyordum, formayla gelip gelmediklerine. Mutlaka öğrenci formasıyla gelmek zorundalar, ona bir sıkıntısı yoktu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bu soruya cevap vermek durumunda değilsiniz: Babasının emniyetçi olması dolayısıyla her seferinde veliyle görüşülmüş, değerlendirilmiş ya o hadiseyle ilgili. Yani bu emniyetçi olmasaydı bunun psikolojik durumlarıyla ilgili daha mı sonuca... Yani bu olayı yapmadan engellenebilir miydi?

ALPARSLAN YILDIRIM - Onun hakkında ne diyebilirim ki, yani kendisi babasına her defasında biz sorduğumuzda şunu "Ya, bu çocukta psikolojik sıkıntılar var, bunun halledilmesi gerekiyor Uğur Bey." dediğimizde "Emniyet psikoloğu vasıtasıyla hallediyorum." diyordu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, işte...

ALPARSLAN YILDIRIM - Yani Emniyet...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Benim başka sorum yok, sorusu olan varsa buyursun arkadaşlar.

Ali Bey, buyurun.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Hocam, hoş geldiniz.

ALPARSLAN YILDIRIM - Teşekkür ediyorum Ali Başkanım.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ben bir şey söyleyeceğim Yusuf Başkanım, biz aslında Emniyet psikoloğuyla da bir görüşme yapabiliriz buradayken, bence mantıklı olur.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çağırın arkadaşlar.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yani herkes söylüyor,

"Emniyet psikoloğuna gidiyorum." diyordu, çağırmak gerekir bence, en azından belki bilmediğimiz bir şey söyler bize.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Doğru söylediniz. Biz de zaten şimdi konuştuk.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Alparslan Hocam, siz kamuoyunda da konuşuluyor günlerdir, siz geçmişte kendiniz de söylediniz, çantaya baktığınız falan filan. Sizin yaşadığınız bir de süreç var Hocam, iki gündür ben burada gerek Millî Eğitim Müdürü olsun gerek diğer arkadaşlar olsun herkese bu soruyu soruyorum: Her ne kadar yasa öyle değilse de her ne kadar kanun, kitap neyse öyle değilse de bir uygulama var. Müdür, öğretmenler notları giriyorlar ama eğer süre geçtiyse müdür, müdür yardımcılarında, yöneticilerden şifre alarak giriliyor.

ALPARSLAN YILDIRIM - Doğrudur.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Bu her yerde var, her ne kadar yok denilse de Millî Eğitim "yok" dese de bu var arkadaşlar, yani bu gerçekten kaçamayız. Ayla öğretmen de girer miydi Allah rahmet eylesin?

ALPARSLAN YILDIRIM - Evet, girerdi. Özellikle benim kendi şifremlerle girdi çünkü Ayla öğretmen benim akrabamdı, akrabam olduğu için benim odama çok rahat bir şekilde gelirdi ve çok rahat bir şekilde istediğinde açardım, kendisi girerdi.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Evet, eşiyse akrabaydınız.

ALPARSLAN YILDIRIM - Ramazan Bey'le.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - İkincisi: Şikâyetçi olan iki öğretmen de girer miydi?

ALPARSLAN YILDIRIM - Evet. Hatta ve hatta özür diliyorum rakamda yanlışsam, hakkınızı helal edin, 40 küsur tane kendisinin çocuğunun veya 200-300 küsura yakın da kendisinin. Hatta çok iyi hatırlıyorum Sibel Hanım'ın notları 100-100 girmiş, bir tanesini absürt bir şekilde 10 girmiş, karşıdan baktığın zaman 100 -100 olması gerekirken onun karşısında daha düşük bir rakam görünüyor. Çağırdım sayın Hoca Hanım burada bir hata var, çocuğun zarar görmesin, şunu değiştirir misiniz dedim, bizzatıhi benim şifrem üzerinde log kayıtlarına bakarlarsa görünür.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Teşekkür ederim, başka sorum yok.

ALPARSLAN YILDIRIM - Rica ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Not yükseltme yazılı sınav uygulamalarında yapılıyor muydu?

ALPARSLAN YILDIRIM - Evet. Not yükseltme, benim kızımın üzerine isterseniz belgesini de gösterebilirim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Veya performans ya da proje notlarında mı yapılıyor?

ALPARSLAN YILDIRIM - Şimdi, not yükseltme olayı hem yazılı notta da yapılabilir hem de performansta. Şöyle bir örnek verebilirim: İçinizde öğretmen olan var mı büyüklerim? Şimdi 84,84 çocuğun notu, ortalama. Yani 85 olduğu zaman bu çocuk takdir alacak.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sorum şu Hocam: Not yükseltme yazılı sınavlarda not yükseltme mi yapılıyordu yoksa herhangi bir yanlış girilmişse maddi bir hata varsa düzeltme mi yapılıyordu?

ALPARSLAN YILDIRIM - Şimdi şu oluyordu: Hem maddi durum varsa o düzeltiliyordu hem de işte 84,84 olduğunda hocamın bir tanesi geldiğinde "Ya hocam, böyle böyle bir durum var. Çocuğun 84,84, performans notları 100-100'ken yazılı notu 70-80'se oradan açıyorduk, sistemi istiyordu, rica ediyordu, biz açıyorduk, yazılıdan bir değişiklik yapabiliyordu çünkü performansları 100-100 olduğu için değiştiremiyordu onu.

YILMAZ HUN (İğdır) - Bir soru sorabilir miyim?

Şimdi, 84,84'ten 85'e tamamlamaya çalışıyorsunuz, bunu sistem üzerinden yaparken geride yazılı kâğıtta da bunu yapıyor muydunuz?

ALPARSLAN YILDIRIM - Sayın Vekilim, ben idareci olduğum için öğretmenin kendisi yapması gerekiyor; onu bilmiyorum, bilgim yok.

YILMAZ HUN (İğdır) - Öğretmenle mutabık bir şekilde yapıyordunuz yani?

ALPARSLAN YILDIRIM - Öğretmenle mutabık yapıyorduk, öğretmen istiyordu, talep ediyordu, biz değiştirmiyorduk, biz talep etmiyorduk. Şimdi, benim kızımın kâğıdında değişiklik yapmış öğretmeni, "Benim psikolojik sıkıntılarım vardı." demiş.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Hangi ders?

ALPARSLAN YILDIRIM - Sosyal bilgiler dersinde. "Benim ailevi problemlerim vardı, çocuğumun engelli doğma riski vardı, bundan dolayı ben düzgün okuyamadım." demiş ve 50 küsur çocuğun kâğıdını yeniden değerlendirmiş ve değerlendirmede üstünde yazmış. Şu şekilde, üst kısma imzayı atmış, 100 küsur 100'ü yazmış, hesaplamış, herhangi kazıntı şey yok burada, altını imzalamış ve düzeltme yazmış öğretmen. Öğretmenlerimiz genelde bu şekilde yapıyordu ve bunu da müfettiş arkadaşımız sağ olsun, bunu da suç olarak kabul etmiş.

YILMAZ HUN (İğdır) - Öğretmenin rızası olmadan kendiniz not düzelttiniz mi Hocam?

ALPARSLAN YILDIRIM - Hayır, kesinlikle düzeltmedim, düzeltmem de.

HİKMET YALIM HALICI (Isparta) - Dediniz ya "Kendine zarar veriyordu İsa Aras.", başkasına genel öğretmenlerdeki intiba da bu anladığım kadarıyla yöneticilerdeki "Başkasına zarar vereceğini düşünmemiştik." Okulda bu durumda olan öğrenci sayısı ne kadar?

ALPARSLAN YILDIRIM - Bu durumda olan öğrenci sayısı ortalama 50-60 kişi vardır.

HİKMET YALIM HALICI (Isparta) - 50-60 öğrenci var bu durumda?

ALPARSLAN YILDIRIM - Var idi ama bunları biz kontrol altında tutuyorduk, çok rahat kontrol altında tutuyorduk.

HİKMET YALIM HALICI (Isparta) - Bunların hepsiyle ilgili düşünceniz bu muydu? Şimdi, bu rakam az bir rakam değil, ondan dolayı soruyorum, Başkanım da biraz önce sordu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bir daha tekrarlar mısınız?

HİKMET YALIM HALICI (Isparta) - Gelen bütün idareci ve öğretmenlerimiz de şunu söylediler: "Bizdeki oluşan intiba çocuğun kendine zarar verdiğiyle ilgili ama başkasına bir şey yapamayacağıyla ilgili." dediler. Ben de şunu soruyorum Başkanım: Bu durumda olan kaç çocuk var, sizde bu intibayı oluşturan okulda dedim, ve Hocam da "50-60 civarı var." dedi. Bu başka bir riske de işaret ediyor aslında.

ALPARSLAN YILDIRIM - Yani psikolojik sistemlerle rehberlik servisinin takip ettiği öğrenci sayısı bu kadar. Rehberlik servisinin takip ettiği, biz de bunu rehberlik servisiyle diyalog içerisinde götürüyorduk ve çocuklarla her görüştüğümüzü kâğıt altına mutlaka e-rehberlik sistemine işlemesini istiyorduk ve bu şekilde işlem götürülüyordu ve okulumuz ağırlıklı olarak akademik başarı yüksekti. Akademik başarı yüksek olduğu için ama şurada yanılmayalım, bu 50-60 kişi dediğim çocuk başka bir okulda normal bir pozisyona düşerdi. Okulun durumu nedeniyle böyle biraz problemli görünüyor.

HİKMET YALIM HALICI (Isparta) - Okulun durumundan kastınız ne?

ALPARSLAN YILDIRIM - Akademik başarıdan kaynaklanıyordu. Bizim takip ettiğimiz çocuklar akademik başarısında zayıf olan çocuklardı, psikolojik sıkıntısı olan öğrenci sayısı 3-5'i geçmez ama normal olarak akademik başarıyı...

HİKMET YALIM HALICI (Isparta) - Şimdi daha açıklayıcı oldu.

ALPARSLAN YILDIRIM - Akademik başarıyı düşünmeyen öğrenci sayısı 50-60 kişiydi.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Yani haylaz olanlar.

ALPARSLAN YILDIRIM - Haylaz olan, çalışmak istemeyen, daha çok MESEM'e yönlendirdim. Geçen sene yanlış bilmiyorsam 35 çocuğu MESEM'e yönlendirdim, çok büyük rakam okulda.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Neden yönlendirdiniz MESEM'e?

ALPARSLAN YILDIRIM - Çünkü akademik başarı sağlayabilecek pozisyonu yoktu.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Meslek öğrensin diye mi?

ALPARSLAN YILDIRIM - Meslek öğrenmesi için ve hatta şunu söyleyeyim, benim kızım şu anda 12'ci sınıfa gidiyor, LGS'yi bitirdiğinde liseye geçtiğinde kız değil de erkek çocuğu olsaydı mesleğe gönderecektim ve şu anda da tıp fakültesini kazanabilecek pozisyonda bir çocuk.

HİKMET YALIM HALICI (Isparta) - Yine de burada ciddi bir kafa karışıklığı olduğunu düşünüyorum ben, ivedilikle erken uyarı sistemine ihtiyaç var.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Başka çantasını aradığınız çocuklar var mıydı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Vardı baktığım, aradığım değil, aradığımız şu vardı, genel olarak, mutad olarak sınıflarda aradığımız çocuklar vardı artı... Rakamını bilemem. Bir de kapının girişinde.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Hocam şöyle: İsa Aras'a anladığımız kadarıyla özel olarak bakıyorsunuz çünkü kendisine zarar verebileceği endişesiyle. Çantasında kendisine zarar verebileceği bir şey var mı diye bakıyorsunuz sanırım. Benzer şekilde aynı kaygıyla baktığınız öğrenci var mıydı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Yok şöyle vardı, ben sabahları her gün istisnasız şeyin karşısında okulun girişinde olurdum, yanlış hatırlamıyorsam sosyal medyada gördüm siz dün de o eski okuldaydınız, okulun karşısında büyük bir zeytinlik var ve çocuklar çok erken geliyor, altı yirmide, altı buçukta öğrencilerin büyük bir kısmı okula geliyordu. Bunun için çocukların güvenlik zafiyeti olmasın diye istisnasız her gün kapının önüne iniyorduk, orada çocukları kontrol ediyordum. Hani çocuklar zarar görmesin diye, artı bunların içerisinde gelirken bazen çantası ağır olan, bazen çantası açık olan, gözü yarım uyuklu geliyor çocuk, onların çantasını kapatırdım. Bakardım, bir şey mi var oğlum derdim, şakalaşırdık, motive etmek isterdim.

HİKMET YALIM HALICI (Isparta) - Çok kısa bir şey daha söyleyeyim. Aile, Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğüne bildiriyor muydunuz bu durumu ya da böyle bir prosedür var mı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Öyle bir prosedür yok diye biliyorum ben.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlar, aileleri dinleyeceğiz, gelmeye başlamışlar. Şimdi, dışarıda...

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Kısa kısa soralım ama.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hayır, müsaade buyurun, zaten çok ayrıntıya cevap veriyor. Başka şeyleri biz Ankara'daki toplantılarımızda da bunları sorabiliriz, konuşabiliriz o şeylerle ilgili. Yani sizden istihdam ediyorum, kısa kısa soru, kısa kısa cevap alalım. Çok kısa yorumsuz soru sorun, cevap alalım.

Buyurun.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Hocam, bu çocuk ilkokuldayken Hasan Balcı'da 3 kez problemli davranış nedeniyle yapmış, ilkokuldan ortaokula geçerken bu dosya geliyor mu, yoksa her okul kendi bağımsız dosyasını mı tutuyor? Ejder İnce tarafından, 29 kere, bu çocuk, problemli davranış, psikolojik uyumsuzluk gibi yapılırken bu 29 hiç dikkat çekmiyor mu? Bir üçüncüsü sizinle ilgili; üzerlerine tanımlı derslerine fiilen girmeme noktasında aylıktan kesme, öğleden önce okulda bulunması gerek öğleden sonra gelmemesi aylıktan kesme, derslerin seçiminde öğrencilerin yönlendirilmesinde kınama ve kendi çocuklarının notunu yükseltme...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İrfan Bey, ne ilgisi var, bu şeylerin.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Bu 4 şeyden ceza almışsınız.

ALPARSLAN YILDIRIM - Doğrudur. Burada dosyalarım Sayın İrfan Hocam, İrfan Hocam bu arada benim doktorumdur.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Neyse arkadaş, değerli Hocam, lütfen kısa cevaplar verin, siz de kısa sorular sorun. Yani ceza alması bizi ilgilendirmez, biz olayı takip ediyoruz.

Evet, buyurun.

ALPARSLAN YILDIRIM - Şimdi, doğrudur, 3 tane ceza...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - "Aldım." de... "Doğrudur." dedin, cevap verdin zaten.

ALPARSLAN YILDIRIM - Aldım ama...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Aması önemli burada.

ALPARSLAN YILDIRIM - Şimdi, şu dosyayı incellerseniz Sayın Başkanım, çok farklı şeyler göreceksiniz.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Alparslan Hoca bu okulda devam etseydi bu olay olmazdı diye Maraş'ta herkes bunu konuşuyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - "Aldım." dedi, ne diyeceğiz.

ALPARSLAN YILDIRIM - Almadım, verildi; bak, özür diliyorum verildi. Bak, bu çok önemli. Ben voleybol federasyonunda ulusal hakemim, her yıl "okul sporları" adı altında illerde faaliyetler düzenlenir. Ben burada görevli, izinli olarak iki buçuk, yaklaşık üç ay buralara giderim, artı buralara gittiğim için sabahları okulda bulunurum, öğleden sonra kul hakkı geçmesin diye, arkadaşlarımızın hakkı bana geçmesin diye öğleden sonra maçlara giderim ve bütün maç cetvelleri artı şeyleri tamamı burada ve bana bu isnadı yaptıklarında ben şunu söyledim, dedim ki Sayın müfettişim, log kayıtlarına her şeye baktınız da bunun niçin elektronik izlerine bakmadınız? Bursluluk müracaatlarının onaylamasında 16.01'de var, benim görevim 15.30'da bitiyor benim görevim ama 16.01'de benim onaylamalarım var; bunların hiçbirine bakılmadı. Seçmeli derslerin seçimiyle ilgili ise benim hiçbir şekilde görev tanımımda burada, görev tanımı da burada hiçbir tane benim ne normla ilgili ne seçmeli derslerle ilgili hiçbir tane görevim yok. Bana tanımlanan, müdür bey tarafından tanımlanan şey yok. Sadece benim görevim oradaki, ilgili müdür yardımcısından gelen formu öğrenciler veya öğretmenler tarafından veliye gönderip getirilmesi, diyor ki: "Hiçbir forum yok." 138 tane form var.

Özür dileyerek bir şey daha söyleyebilir miyim? "Üzerine tanımlanan derse girmedim." diye söyleniyor. Onunla ilgili ise alınan öğrenci ifadelerinde, yukarıda diyor ki: "Alınan öğrenci ifadelerinde çoğu derse girmedim." Ama aşağıda "Ancak alınan ifadelerin değerlendirilmesinde, çoğu öğrencinin dersin başına geldiğini, öğrencileri topladığını, ders araç gereçlerini verdiğini ve ondan sonra iş yoğunluğu nedeniyle ofisine çekildiğini." diyor. Bu benim görev yapmadığım anlamına gelmez ki.

YILMAZ HUN (İğdır) - Branşınız nedir Hocam?

ALPARSLAN YILDIRIM - Beden eğitimi benim branşım. Bir beden eğitimi öğretmeninden daha iyi derse girdim, ben hassasım bu konularda.

YILMAZ HUN (İğdır) - Asıl branşınız?

ALPARSLAN YILDIRIM - Asıl branşım beden eğitimi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yılmaz Bey, buyurun.

YILMAZ HUN (İğdır) - Teşekkürler Hocam. Geçmiş olsun tekrardan.

ALPARSLAN YILDIRIM - Çok sağ olun, Allah razı olsun.

YILMAZ HUN (İğdır) - Şimdi, "akademik başarı" derken neyi kast ediyoruz? Sportif başarı var mı okulda?

ALPARSLAN YILDIRIM - Var, sportif başarı da var. Burayı da çok iyi sordunuz.

YILMAZ HUN (İğdır) - Sanatsal başarı var mı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Var, var, o da var. Şöyle söyleyeyim: Bizim okulumuzda voleybol branşında çok kaliteli, bölgede dâhi üst düzey yarışmaya gidebilecek bir takımımız vardı.

YILMAZ HUN (İğdır) - Anladım Hocam, ben sorumu anladım. Şimdi, başarı dediniz de bu başarı, okuldaki saha, voleybol, futbol sahaları, ben çok görmedim çok detaylı inceleyemediğimiz için... Sportif faaliyetler, mesela spor salonunuz var mı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Yok.

YILMAZ HUN (İğdır) - Voleybol sahası var mı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Var.

YILMAZ HUN (İğdır) - Basketbol var mı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Var.

YILMAZ HUN (İğdır) - Futbol sahası var mı?

ALPARSLAN YILDIRIM - Var, mini.

YILMAZ HUN (İğdır) - Benim gördüğüm kadarıyla çevresel faktörler çok fazla spora uygun değil, siz de beden eğitimi öğretmenisiniz.

ALPARSLAN YILDIRIM - Ama şöyle söyleyeyim: Okulun bulunmuş olduğu çevrenin sosyoekonomik düzeyinin çok yüksek olması nedeniyle özel kurslara giden...

YILMAZ HUN (İğdır) - 1.200 öğrenci var hocam orada, öğrencinin psikolojik olarak rahatlayabileceği, üzerindeki psikolojik şeyi atabilecek alanlar uygun değildir, beden eğitimi öğretmenisiniz, bunu kabul etmeniz gerekiyor.

ALPARSLAN YILDIRIM - Doğru.

YILMAZ HUN (İğdır) - Okul sportif faaliyetlere uygun bir alan değil. Başarı diyoruz, akademik başarı diyoruz değil mi?

ALPARSLAN YILDIRIM - Geçen yıl 34 tane fen lisesi...

YILMAZ HUN (İğdır) - Matematik, fen, işte Türkçe derslerinde bir başarı var, bunun sebebi nedir? Herhâlde tecrübeli öğretmenler burada.

ALPARSLAN YILDIRIM - Doğrudur.

YILMAZ HUN (İğdır) - Merkezî bir okul, veli çevresi biraz daha ekonomik olarak yüksek bir şey seviyede, sosyoekonomik şeyi yüksek, nedeni odur.

Sadece bir soru soracağım Hocam: Yani şimdi, tamam, matematik, akademik derslerinin dışındaki çocuğun kendini psikolojik olarak rahatlatılabilecek ya da spor yapabileceği alanlar yeterli midir?

ALPARSLAN YILDIRIM - Hayır, yeterli değildir ve bununla ilgili de Onikişubat Belediyesine gerekli müracaatları yaptık. Benim evimin hemen yan tarafında park var, Sevim Silahlı Parkı var, oraya çocuklara oyun alanı yapılması talebinde de bulunduk. Bu konularda Kahramanmaraş'ta...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, teşekkür ediyoruz.

ALPARSLAN YILDIRIM - Ben teşekkür ediyorum, çok sağ olun, hoş geldiniz.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Sormam lazım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hocam sizi tekrar çağıracağız çünkü o ailelerimizi burada bekletmeye hakkımızın olmadığını düşünüyoruz. Yeniden Hocamızı çağırırız, siz sorularınızı daha sonra, diğer idarecilerimizi falan dinlemeyi de burada kesiyorum. Aileleri dinlemeye geçiyorum.

Değerli milletvekillerimiz, öncelikle bu menfur saldırıda kendisini de fedakârca öğrencilerine, yavrularına siper ederek... Daha fazla konuşmak istemiyorum çünkü ben de şey yapıyorum, Ayla Hocamın oğlu Furkan Kara ve kızı Dilara Kıyak yanımdadılar. Furkan avukat, Dilara ise fizyoterapist.

Öncelikle, başınız sağ olsun, Allah rahmet eylesin, Allah mekânını cennet eylesin. Bütün Komisyonumuz, Meclisimiz ve milletvekilleri olarak bir kez daha acınızı paylaşmaya gayret ediyoruz.

Evet, hanginiz önce söz almak istersiniz?

Biz, bu konuyla ilgili, Dilara Hanım, Furkan Bey, Meclis Araştırma Komisyonumuz olarak elbette ki bu olayları şu anda araştırmak üzere buradayız ancak buna benzer olan hadiseler olmasın diye gayret içerisindeyiz. Milletvekili arkadaşlarımız bununla ilgili çalışmalarını sürdürüyorlar. Zaten ilk andan itibaren, biliyorsunuz, ben de geldim, zatiîlilerinizi falan da şeylerde ziyaret ettim. O zaman her partiden gelen bir milletvekili arkadaşımız da benimle beraberlerdi.

Evet, yani biz sizi dinlemek için buradayız, bunlar kayıtlara falan geçiyorlar. Acınızı anlamaya çalışmıyoruz, anlayamayız. Bir velimiz bana "Empati yapmanıza bile razı olmam, empatiye bile dayanamazsınız." demişti. O nedenle, iyi ki öyle bir annenin evlatlarınsınız, bunu diyebiliriz. Allah gerçekten bu tür öğretmenlerimizin sayısını çoğaltsın, onlar da Türkiye'mize güzel örnekler olsun diye düşünüyorum.

Buyurun Dilara Hanım.

DİLARA KIYAK - Hepiniz hoş geldiniz.

Sayın Başkanım, annem... Yani olayla ilgili mi anlatmam gerekiyor?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, bir şey anlatman gerekmiyor. Biz sadece sizin duygularınız, varsa bize söylemeniz gereken şeyler... Yani, siz evladısınız, anlatabildim mi? Ne anlatacaksınız ki? Okulda değilsiniz, orada değilsiniz. O acıyı tekrar yaşamazsınız, tekrar onları düşünmenizi arzulamayız ama Meclisimiz Komisyon hâlinde buraya geldikten sonra da sizleri dinlemek istedik. Bizimle paylaşacağınız, söyleyeceğiniz bir şeyler varsa bunları duymak isteriz. Bunun dışında "Şunu söyleyin, bunu söylemeyin." diye hiçbir şeyimiz yok.

DİLARA KIYAK - Tamamdır. Benim bir annem vardı Başkanım, onu da kaybettik. Yani böyle olayların tekrar yaşanmasını hiç istemeyiz. Kahramanmaraş'ta, biliyorsunuz, daha önce deprem de olmuştu. Bu olaydan sonra şunu hissettim ki ben kimseyi hiç anlayamamışım aslında depremde. Çok aşırı yakınıma kaybetmemiştim yani amcam evladını kaybetmişti ama şu an yani bunu yaşadktan sonra anlıyorum ki herkes çok üzülüyor, herkes bir şeyler yapmak istiyor ama yaşamak bambaşka bir şeymiş. Bunu, o yüzden, kimsenin yaşamasını; hiçbir annenin, hiçbir evladın annesini kaybetmesini istemem çünkü insanın bir tane annesi var ve kaç yaşında olursa olsun, biraz yaşımız büyük gibi gözüküyor olabilir ama... Yani çoğunun belki annesi yaşıyordur. İnsanın her yaşta anneye çok ihtiyacı oluyor.

Annemi kaybettik ama bir olay yaşandı. Annem elinden geleni yapmış, Allah razı olsun. İyi ki de bunu yapmış. Oradan, eminim, farklı bir şekilde çıksaydı annem çok çok mutsuz biri olacaktı belki ömrühatatında. İyi ki yani o çocuklara -olay nasıl gerçekleşti bilmiyoruz ama- kol kanat germiş. Yani, hani, fotoğraflara falan çok bakamadım ben, çok bilmiyorum, bir tane görebildim ama hepsi annemle beraber, bir arada olan çocuklardı. Yani korkup anneme mi sarıldılar, artık ne yaptılar bilmiyorum. Annemi kaybettik ama güzel bir şey uğruna gitti. Bu bize en büyük teselli oluyor zaten ama okulda birçok öğretmen varmış o esnada. Kimsenin biz kurşunun önüne atlamasını, başka şeyler yapmasını tabii ki beklemiyoruz. O an herkes şoka girdiğinden bahsediyor. Ama o anda benim annem de şoka girebilirdi, o da Allah'ın bir kulu, sıranın altından, masanın altından çıkmayabilirdi de. Belki annemin birkaç yerine denk gelirdi, yaşardı. Annemin o silahın karşısında şoka girmeyip yani, hani, çocuklardan duyduğumuz kadarıyla diyeyim, ne kadar gerçek bilmiyoruz ama çocuğu ikna etmeye çalıştığını, çocuğun anneme "Seninle işim yok." dediğini duyduk. Doğruluğunu tabii ki bilemiyoruz. Buna rağmen bunu yapabiliyorsa okuldan bazı öğretmenlerimiz de ki okulda seminer de varmış sanırım, 46 öğretmen var denildi, sayı tam doğru olmayabilir. Yani, hani, ne bileyim, diğer çocuklar için ben silahın önüne atlasınlar demiyorum ama üst kattakiler için, alt kattakiler için bir anons yapılabilirdi, diğerleri tahliye edilebilirdi. Okulda kameralar var. Yani, hani, annem, evet, bir şey yaptı ama bir şey yapmayan insanların da bence sorumlu tutulması gerektiğini düşünüyorum çünkü bugün bu olayı yaşamayacağımızın garantisi yok. Benim de bir evladım var, 3 yaşında ama okula gidiyor, kreşe gidiyor çalıştığım için ve onun okulunda bunun yaşanmayacağını da hiçbir garantisi yok çünkü bu insan, mesela, küçük çocukları hedef almış, yani evlatlarımız bizim de büyüyecek ve Maraş'ın en iyi okullarından birinde oldu bu olay. Yani bugün bunu yaşamayacağımızın da hiçbir garantisi yok. Onun için, hani, birileri bir yerlere gelirken mesela Müdürümüzün orada yaptığı davranış... Müdür bence şoka girmemeliydi. Yani ve yeni bir Müdür de değil. Gitsin, silahın önüne atlasın, yine aynı şeyi demiyorum ama anons edilebilirdi, insanlar orada ne olduğunu bilebilirdi, diğer sınıftaki çocuklar ona göre tavır takınabilirdi, ona göre bir önlem alabilirdi. Yani, hani, burada, okulda bulunan insanların bir sorumluluğu olduğunu düşünüyorum ve bu insanlar yarın bir gün benim çocuğumun öğretmeni de olabilir. O yüzden, hani, bir yerlere bir müdür geliyorsa hani en azından sorumluluklarını bilmesi yapabilmek devam etmesi gerektiğini düşünüyorum. Şu an, mesela, o okulun Müdürü hâlâ başka bir okulda Müdürlük yapıyor. O okulun öğrencileri öğrenci değil mi, evlat değil mi? Yani bu konuda da bir şey yapılmasını bekliyorum açıkçası.

Bu şekilde. Aklıma gelen de bunlar şu an Sayın Başkanım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, Furkancığım, senin bir şeyin var mı?

FURKAN KARA - Başkanım, öncelikle tüm vekillerimle birlikte hoş geldiniz.

Ablam bazı duygularımıza tercüman oldu zaten. Hani, Araştırma Komisyonu, sanırım, görev olarak ülkemizde bundan sonra böyle olaylar yaşanmaması adına. O yüzden, yani, biz bu olayda nasıl önlemler alınabilirdi, neler alınmadı? Naçizane bir sürü

insanla konuşma fırsatı bulduk. Benim de söyleyeceklerim tabii ki duyumlar üzerine olacak. Yani biz anlatıldığı kadar, ne kadar doğru ne kadar yanlış olduğunu bilmiyoruz ama tazyiklerimizde gelenlerin anlattığı kadarından bahsetmek istiyorum.

Biz, olay günü, bir arkadaşım vasıtasıyla Ayser Çalık Ortaokulunun orada silahlı saldırı olduğunu öğrendik. Önce konduramadık yani okulun etrafında olmuştur, silah sesi etraftan gelmiştir diye tahmin ettik. Okula gittiğimizde böyle bir olay olduğunu öğrendik. Daha sonra, annemin hastaneye kaldırıldığını, orada vefat haberini aldık zaten. Ben de şu konuda katılıyorum, öncelikli olarak, okulda çokça sayıda öğretmen varmış, evet ve okulda, yine, çokça sayıda silahla ateş ediliyor. Hani, burada, kimsenin mi sorumluluğu yok? Hadi, eski kanunlara göre yok diyelim, bundan sonra ben olması gerektiğini düşünüyorum çünkü yani şöyle bir şey olması bana çok mantıklı gelmiyor, ben de avukatım, siz az önce bahsettiniz, yani bir okula bir çocuk girsin, okulda onlarca mermi sıksın ve o okuldaki kimse sorumlu olmasın ve herkes şu an görevine devam etsin. Ayrıca, yine, aynı öğretmenler, aynı okulda yaşayan çocukların öğretmenliğini yapmaya devam etsin. Yani, ben, işte, şunu düşünüyorum, yahu, buradaki, mesele annemin sınıfında 40 öğrenci vardı, 16'sı gelmemiş, 24 öğrenci var. 24 öğrenciden 6'sı vefat ediyor, 18 öğrenci kurtuluyor. Şu an 18 öğrenci Tebernuş İlköğretim Okulunda dönüşümlü olarak, Ayser Çalık Ortaokulunda eğitim görüyor ama aynı öğretmenler o okulda derse girmeye devam ediyor. Yani, ben buradaki öğretmenlerin tabii ki sorumluluğu ne ölçüde kanununda vardır ne ölçüde yoktur ama en azından insanlar çocuklarını öğretmenlere emanet ediyor. Hatta, sanırım, belki burada bugün görüşülür, bir velimiz çocuğunu okula yazdırırken öğretmene emanet ederek yazdırıyor. Yani ama kimse bir şey yapmıyor. Yani, burada, ben Okul Müdüründen şunu beklerdim, kriz yönetebilmesini. Yani, burada da Başkan olarak siz bulunuyorsunuz. Buradaki herhangi bir durumda buranın yönetiminin Başkan olarak sizde olacağını düşünüyorum, orada da keza aynı şekilde Okul Müdüründedir. Yani 46 öğretmenden bahsediliyor yaklaşık olarak. 46 öğretmenin içinde yani dışarıya çıktığında müdahale edilebilecek noktasında bir şey yapılırsa yani 20 erkek öğretmen içeriye girse bir şeyler yapılabilirdi ama Okul Müdürü burada ne yapmış, nasıl bir kriz yönetimi yapmış? Bize göre yok bir kriz yönetimi. Onun haricinde, şu andaki aynı Okul Müdürü Köseli İlköğretim Okulundan gelmişti annemin okuluna zaten. Yine Köseli İlköğretim Okuluna dönmüş. Şimdi, Köseli dediğimiz yer benim annemin kütüğü, babamın köyü yani. Köselideki okul, yine benim aynı şekilde akrabalarımın, ikinci derece de olsa akrabalarımın okuduğu bir okul. Yani, şimdi, bu Okul Müdürü buradan geliyor, annemin olduğu okulda kriz yönetemeyip çocuk eylemini bitirene kadar... Bildiğim kadarıyla çocuk zaten okul çıkış kapılarında yakalanıyor. Yani seri bir şekilde ateş ederken durdurulmuyor zaten. Aynı şekilde, burada bu krize müdahale edilmediyse yarın bir gün...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Furkan Bey, çok özür diliyorum.

Orada bir eksiklik var. 1'inci katta koridorda elimine ediliyor, çıkışta değil. 1'inci katta, olay mahallinde.

FURKAN KARA - Başkanım, oradan zaten arka kapıdan çıkış var ya, oradan sonra hemen aşağıya inebilecek durumda yani...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok yok, 1'inci katta, hemen sınıflardan çıktığı yerde. Orada sol tarafta kızlar tuvaleti var, erkekler tuvaleti var, sağ tarafta sınıflar var, beri tarafta da bir sınıf var. O koridorun bu taraftaki boşluk alanında yapılıyor yani koridorda yapılıyor şey.

FURKAN KARA - Yok, o doğru. Hani, E sınıfında ve D sınıfında sanırım ateş etme oluyor. Yani o sınıflara ateş ederken bir müdahale yok diye biliyorum.

Onun haricinde, aynı şekilde yani bu insan şu an Müdürlük yapmaya devam ediyor. Bana göre, bu olayda bir kriz yönetimi sağlayamayan bir Müdür, sonuçta deprem ülkesiyiz ve bizim ilimiz de deprem gördü, yarın bir gün deprem olduğunda da veya Allah korusun sel, yangın, kriz yönetecek yani becerisi olmayan bir insanın müdürlük yapmaya yani devam etmesi... Hani ben bunu gerekli yerlere de söylemiştik bize dediler ki: "Soruşturma devam ediyor, soruşturmanın durumuna göre hakkındaki akıbet belli olacak." Ama bu şöyle bir şey değil ki şimdi Siverek'teki olay oldu, ardından bir gün sonra Kahramanmaraş'ta bu olay oldu. Yarın mesela, Allah göstermesin, aynı şekilde deprem olmayacağını kim biliyor? Kimse bilmiyor. Yani yarın bir gün deprem olduğunda bu Okul Müdürümüz gene okulu bırakıp, öğrencileri bırakıp dışarı mı kaçacak? Yani kriz yönetemediğinde bu olay ortaya çıkabilecek. Biz o yüzden, yani çocukların başındaki insanların daha basiretli insanlar olması gerektiğini düşünüyorum.

Onun haricinde, yani okul müdürlüğünün tamamen böyle ders programı yazmaktan ibaret veya öğrencilerin, öğretmenlerin derse girmesi, çıkması, teneffüs zili çaldığında "Hadi, herkes içeri girsin, çıksın."la değil de eğitim öğretimlerinin daha iyi yani hatta öğretim kısmının yanında eğitim kısmının daha baskın bir şekilde uygulanması gerektiğini yani Türkiye'deki eğitim sisteminde, hani sadece Türkçe, matematik öğrenmekten değil de... Ben hatta şunu söyledim, yani bizim gerçekten temiz yürekli, temiz kalpli avukatlara, vekillere, doktorlara, mühendislere ihtiyacımız var. Bana göre, eğitim sisteminde, şu anda, hani, sadece hatta bu eksik bizde de vardır. Mesela, hep söylerler bir komşu çocuğu gördüklerinde "Kaç net yapıyorsun?" Bugün de LGS var hatta, işte herkes birbirine şunu soracak: "Çocuğun kaç net yaptı, nereyi kazandı?" Kimse birbirine şunu sormuyor bizim ülkemizde: "Ya, işte, senin çocuğun ne kadar ahlaklı, ne kadar iyi." değil de "Kaç net yapıyor?" Yani herkes bunu soruyor. Ben, eğitim öğretim sisteminin içerisinde öğretimin yanında eğitim sisteminin de güçlendirilmesi gerektiğine inanıyorum. Yani tabii ki bir yerden önce biz de bunları düşünemiyorduk, biz de çok çalıştık, üniversite kazanmaya çalıştık ama bunlar eksik kalıyormuş demek ki. Benim o noktada söyleyeceklerim var.

Onun haricinde, benim, naçizane, burada bir sürü vekilim var. Yani, bilmiyorum sadece şeyle ilgili mi konuşmamız gerekiyor ama siz az önce söylediniz "İstediginizi söyleyebilirsiniz." diye. Şu anda annemin bir şehitlik çalışması var; o günün üzerinden yaklaşık iki ay geçti, hani biz şehitlik noktasında işlemleri ne durumda bilmiyoruz. Sanırım BAĞ-KUR'lu ve sigortalılarla Kahramanmaraş yani il ilgileniyormuş, Emekli Sandığı olunca Ankara ilgileniyormuş, Ankara Sosyal Güvenlik Kurumu. Biz annemin şehitliğinin yani nasıl diyeyim, yani hızlandırma mı diyeyim veya buna evrak mı nerede şeyi varsa hani şehitliğinin bir an önce verilmesini istiyoruz. Bunu hak ettiğini düşünüyorum. Zaten vazife malulü kapsamında şehit sayılıyor diye biz öğrendik. Yani onun haricinde de vekilim şu an benim de söyleyeceklerim bu kadar ama özellikle şehitlik noktasında... Yapılacak hiçbir şey benim annemi geri getiremeyeceği için en azından ben hep şöyle düşündüm: Yani annem benim avukat olmamı sağlamış; bundan sonra benim onun için yapabileceğim iki şey var: Birincisi, dua etmektir, onun adını yaşatmaya çalışmaktır; ikincisi de onun haklarını -adli

makamlarda olsun veya diğer resmî makamlarda olsun- savunmaya çalışmaktır. Yani bunu yapmadığımda, bunu söylemediğimde ben kendime şunu soruyorum: Annen senin avukat olmana vesile olmuş, sen bunu yapamıyor musun sen bunu söylemeyecek misin buna müdahale etmeyecek misin; içimden böyle geçiyor, bilmiyorum ne kadar doğru ne kadar yanlış. Burada da dediğim gibi sizden benim istihdamım şehitlik noktasında nerede bir yavaşlık varsa... Çünkü ben Ankara Sosyal Güvenlik Kurumunu da aradım, işte, evrakları sordum. Sanırım bir kısım evrakları istiyorlar ama savcılık şu an gizlilik kapsamında gönderemiyor; bu sefer oradaki gizlilik kapsamındaki evrak gelmeyince işlem yapamıyor. Savcılık yine bir şekilde çözmeye çalıştı, olabildiğince gönderebileceği evrakları gönderdi. Ben Ankara Sosyal Güvenlik Kurumunu da aradım, dedim ki: Böyle böyle, evraklar düştü mü savcılıktan? "Bizim genel havuzumuz oluyor, havuza düşüyor, oradan dağıtım çıkıyor." dedi. Hani biz böyle yani tabii ki bunu demem ne kadar doğru, bilmiyorum, yanlış bir şey söylüyorsam kusura bakmayın ama annemin olayının böyle SGK'ye binlerce düşen evrakın arasında dağıtım tabii ki sizin soracaklarınız varsa olayla ilgili... Benim söyleyeceklerim bu kadar vekilim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Biz teşekkür ediyoruz ama Ayla Hoca Hanım gerçekten 2 güzel evlat yetiştirmiş. Bu iki güzel evladı zaten örnek olmuş; can kardeşlerim, dünyaya örnek olmuşsunuz.

FURKAN KARA - Allah razı olsun, sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bunlar kayıtlara geçti, biz bunları değerlendirme falan değil, bunları mutlaka yerine getirme noktasında gayret göstereceğiz. O kadar güzel şeylerden bahsettiniz ki o kadar güzel şeyler anlattınız ki bundan etkilenmemek mümkün değil. Allah ikinizden de razı olsun. Sadece burada şunu... Yani biriniz sonuçta sağlıkçısınız, biriniz hukukçusunuz; bu anlamda da önemli. Sizin de söylediğiniz gibi buna benzer hadiseler olmasın ama öbürleri, nerede görevini yapıyor, nedir, şunlar, bunlar; bunlarla ilgili gereken çalışmaları biz yaparız, bunlarla ilgili gereken takipleri falan da biz yaparız. Bunda da rahat olun. Öbürünü de o kadar güzel bağladınız ki "Annem benim hukukçu olmamı istemişti." Onu söylerken bile nezaketinizi, zarafetinizi bozmadan bir şey söylüyorsunuz.

Sizi daha fazla yormayalım, daha fazla üzmeyelim, talebinizi de not ettik. Allah rahmet eylesin diyoruz. Sizi yolcu edelim çünkü arkadaşlarımız da uygun görürlerse böyle yapalım ama bundan sonrasında da milletvekillerimiz var, Maraş milletvekillerimiz de var; onların kanalıyla da buna benzer şeyleri takip edebilirsiniz. Siz de takdir edersiniz ki biz araştırma komisyonuyuz, bunların hepsini araştıracağız, değerlendireceğiz. Gerçekten de bir problem var, bir problem var ki bir çocuk, işte, bir çocuk bunlarla ilgili bir sürü veri bırakmış, bir sürü şey yapmış ama nedense bu çocuklar, hocamız korunamamış, muhafaza edilememiş; bir yerde eksiklik var. O kadar güzel söylediniz ki belki okul müdürleri, belki şeyler, başka türlü de idareciler eğitilmeli, yönetilmeli; ona da katılıyoruz. Vallahi, ders gibi şeyler söylediniz, onun için benim de duygusallığımı hoş görün.

Teşekkür ediyoruz.

FURKAN KARA - Sayın Vekilim, ben bir şey daha eklemek istiyorum, çok vaktinizi almak istemiyorum, yoğun geçecek programınız büyük ihtimalle.

Ben bu olaydan sonra şöyle bir şey düşündüm: Bizim ülkemizde bir olay olduğunda "eğitim öğretim" diyoruz da temel eğitimin aslında ben bizde olduğunu düşünüyorum. Olaylara hep farklı bakış açısından bakmaya çalıştım yani bir olay olduğunda hep şunu diyoruz: "Dizilerden dolayı oluyor." "Kanunlardan dolayı oluyor." "Yasalardan dolayı oluyor." Bu olayın yasayla da kanunla da diziyle de etkisi olabilir ama ana etken değildir. İnsanımız dönüp -bizim ülkemizde şunu fark ettim- hiç bir zaman çuvaldızı kendisine batırmıyor hatta çok affınıza sığınarak söylüyorum yine, bir olay oluyor, hep şey derler işte: "Bakan istifa etsin." "Milletvekili istifa etsin." "Müdür istifa etsin." Peki, böyle bir olay olmuş, kaç öğretmen emekli olmak istemiş, kaç kişi ben çocuğu kurtaramadım diye istifa etmek istemiş, okul müdürü -dediğim gibi- görevine devam ediyor. Yani bizde hep suçu bir siyasetçiye, bir idareciye atma çok yaygındır. Ben dedim ki aslında hiç dönüp kendimize bakmıyorduk yani tabandan tavana kimse sorumluluk alıp da elini taşın altına koyup da "Burada ben bu öğrencileri kurtaramadım ya, ben bundan sonra öğretmenlik yapmamalıyım." diyen bir kişi yok ama aynı durumda insanlar, işte, çok güzel bir şekilde, mesela, örnek veriyorum, milletvekillerini eleştirebiliyor. "Milletvekili buna müdahale edemedi, istifa etsin." diye çok rahat söyleyebilirken ama kendisi bunu yapmıyor. Onun haricinde, işte, dizilerden bahsediyorlar, diğer şeylerden bahsediyorlar. Allah razı olsun, evimize siz de geldiniz, bir sürü insan geldi, herkes şunu söylüyor: "Öğretmenlere daha çok hak verilmesi gerekiyor." "Öğrenciler çok fazla şımardı." vesaire. Evimize taziye yüzlerce insan geldi, herkes böyle düşünüyor, o zaman öğretmenleri CİMER'e şikâyet eden veliler nerede? Herkes öğretmenleri övüyor, belki de bizim evimize gelen 10 kişiden 5'i veya 3'ü CİMER'e öğretmeni şikâyet etmiştir veya "Çocuğuma bağırıdınız, psikolojik şiddet uyguluyorsunuz." diyordur. Yani konuşmaya gelince aslında çok güzel bir şekilde konuşuyoruz ama yapmaya geldiğinde maalesef biz en başta kendimiz elimizi taşın altına koymuyoruz. Ben burada çocuklar kadar çocukları eğiten anne-babaların da aslında anne-babalık noktasında eğitilmesi gerektiğini de düşünüyorum. Bilmiyorum, bu bizim ülkemizde sosyal olarak ne kadar uygulamaya geçebilir ama dediğim gibi, ben her zaman çuvaldızı kendimize batırmamız gerektiğini düşünüyorum. Yani böyle hemen işte diziler... Ya, bu olayı dizilere bağlamak veya bir kanuna bağlamak... Allah aşkına, bugüne kadar kimin aklına bir okul saldırısı gelecekti de polis koymayı düşünecek de... Ki polis de bence çözüm değildi çünkü polis koysanız bu sefer "Ya, biz polis devleti mi olduk?" diye... Her yerde "polis" "polis" diyor insanlar. O yüzden bu polisle çözülecek bir şey değil; bunlar yan etken olabilir ama ana etken bana göre, çocuklardan da öte, insanların çocuk eğitmeden önce nasıl anne-baba olması gerektiğinin bence çok iyi bilincinde olması gerekiyor. Ben burada da -dediğim gibi- çuvaldızı kendimize batırmamız gerektiğini düşünüyorum.

Tekrardan teşekkür ederim, sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Son bir şey söyleyeceğim yani daha sonrasında da bu raporların yazım aşamasında falan sizi görevlendirsek, Komisyonumuza davet etsek olur mu?

FURKAN KARA - Estağfurullah. Ben naçizane fikirlerimi söyledim. Her zaman tabii ki ben annem için de millet için de... Sonuçta, annem millet için bir şey yaptıysa evladı olarak bize de bir şey düşerse biz de her zaman yaparız ama sizler dururken naçizane hani... Tabii ki çağırırsanız geliriz ama ben yani o kadar yetkin olmadığımı düşünüyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çok teşekkür ediyoruz, ayaklarınıza sağlık.

FURKAN KARA - Sağ olun, teşekkür ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Değerli milletvekilleri, Almina yavrumuzun muhterem babası Ahmet Ağaoğlu, yine muhterem annesi Gülden Ağaoğlu şu anda teşrif ettiler.

Öncelikle, hoş geldiniz.

Dün akşam da mevlit programını icra ettiler. En son şehit olan çocuklarımızdan birisiydi, yaralıydı malumunuz.

Ahmet ağabey, biz Komisyon olarak bu konuları incelemek üzere, değerlendirmek üzere, araştırmak üzere geldik. Maksudımız, tabii ki öncelikle bu hadiseleri değerlendireceğiz ama bir de buna benzer hadiseler olmasın diye de Türkiye genelinde bütün bu çalışmalarımızı yoğunlaştırıyoruz. Onun için bizimle duygularınızı, söyleyecekleriniz varsa taleplerinizi yani böyle bir araştırma yaparken sizleri dinlemeden, sizleri değerlendirmeden gitmeyi uygun görmedik. O nedenle zahmet ettirdik, ta buralara kadar yorduk, şeref verdiniz, hoş geldiniz.

GÜLDEN AĞAOĞLU - Sağ olun.

AHMET AĞAOĞLU - Sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Duygularınızı veya değerlendirmelerinizi yani ne söyleyeceksiniz buyurun. Herhangi bir sorumuz yok, herhangi bir değerlendirmemiz yok, biz sadece zatiatilerinizin değerlendirmelerini almak istiyoruz.

GÜLDEN AĞAOĞLU - Öncelikle, Almina, sadece bizim değil çevremizdeki herkesin, akrabalarımızın, eşimizin dostumuzun göz bebeğiydi, göz nuruydu, çok sevilen bir insandı. Hayatını dolu dolu yaşadı, çok güzel yaşadı. Vatanına, milletine hayırlı bir birey olacağından hepimiz emindik. Hukukçu olmak istiyordu, çok güzel bir avukat olmak istiyordu. Hâkimliği de ben ona çok yakıştıyordum, öyle diyordum. "Hayır anne, ben avukat olacağım." diyordu. Hayallerimiz yarım kaldı, umutlarımız, her şeyimiz yarım kaldı. Bayrak sevgisiyle, vatan sevgisiyle, Allah sevgisiyle, Kur'an sevgisiyle büyüttüğümüz güzel yavrumuz ve diğer yavrularımız da öğretmenimiz de bu -ne denir- katliamda şehit oldular. Yani o evden son çıkışını ve son bakışını asla unutmayacağım, o benim her şeyimdi, kolum kanadım kırıldı. Elli sekiz-elli dokuz gündür ben yavrumu görmüyorum, 42'nci günü bugün toprağa koyduğumuzun. Yani ne söylenir bilmiyorum, bu acı, evet bizim ama bütün Türkiye'nin de nasıl yandığını hissediyoruz, Allah razı olsun. İnşallah bu olay ilk ve son olarak kalır. Yavrularımızın dökülen kanlarının bir sebebi vardır inşallah ve bir şeyler yoluna girer, hani farklı adımlar atılır inşallah diye umut ediyorum.

Nasıl diye soracak olursanız yani okullarda, tabii, öğretmenler en güzel gözlemcidir çünkü çocuklarımız okulda çok vakit geçiriyorlar, öğretmenler elbette bir şeyleri fark ederler ama istiyorum ki sizlerden ricam, çocuklarımızın değerlendirilmesi öğretmen ve aile arasında, veli arasında olmasın bundan sonraki adımlarda. Rehber öğretmeni konuşur, söyler ama aile bunu yapar ya da yapmaz, buna kimse bir şey yapamıyor yani bunun yanlış bir süreç olduğunu görmüş olduk hepimiz. İstiyorum ki önce veliyle irtibata geçilsin, daha sonrasında bir şeyler yoluna girmiyorsa ve güzel karşılık yani dönüşler alınamıyorsa il sağlık müdürlüğü, sosyal hizmetler... Yani nerelerden destekler olur, nasıl yollar izlenir, bunları sizler, bizlerden daha iyi bilirsiniz, ben hani sadece nasıl bir adım atılabilirli konuşmak istiyorum. Yani anneye, babaya kalmasın, takibi yapılсын istiyorum; birinci talebim bu.

Yönetmelikte, silahlı saldırı esnasında müdürün ve oradaki öğretmenlerin müdahalesi yani biliyorsunuz öyle bir madde yokmuş, olması mı gerekiyordu? Yani böyle bir şey yaşanmadığı için öyle bir maddemiz yok diye okuldaki diğer insanlara göz yuman insanlara hiçbir şey yapılamayacak olması beni çok kahrediyor. İnsanların iki adımlık yerden ellerini kollarını sallayarak 9 öğrenci, 1 öğretmenimiz ve hastanedeki yavrularımız yokmuşçasına iki gün sonra gidip orada eğitim vermiş olmaları beni çok derinden etkiliyor. "Bizde çelik yelek mi vardı? Biz de mi ölseydik?" gibi bize dönüşler oldu. "Müdür Bey 'Kimse çıkmayacak.' dedi diye rehber odasına kendimizi kapattık, sesler bitene kadar dışarı çıkmadık." Benim yavrumun üstünde çelik yelek vardı da ben mi bilmiyordum acaba. Güvenlik kulübemiz boştu, Müdür Bey gitsin orada saklansın, kendisini koruma altına alsın diye mi vardı acaba? Konuşmak istediğim çok şey var. Yani böyle bir madde yok diye bunları söyleyen vicdansız insanların hiçbir şey yapılmadan gidip orada eğitim vermelerini ben istemiyorum, böyle bir şeye de hakkım vardır diye düşünüyorum, Almina'nın annesi olarak, diğer yavrularımızın teyzesi olarak böyle bir şeye hakkım vardır diye düşünüyorum. Nasıl yapılır bilmiyorum, "Madde koyulunca geriye dönüşü olmuyor." filan diye bir şeyler duydum, ben bilmem hukuk sürecini ama en kötü ihtimalle onların idari ceza almalarını istiyorum.

Aileye gelecek olursak, ben de bir ablayım, benim de kardeşlerim zor süreçlerden geçtiler. Ben dışarıdaki insanlar riske girmesinler diye canımı, ömrümü verdim onların tedavi süreçleri için, elimden gelen ne varsa yaptım; kendisi için, kardeşim için ve çevremizdeki insanlara zarar vermesin diye. Açık konuşayım, madde bağımlısı kardeşim vardı benim ve ben bu süreçte canımı, ömrümü verdim, "Bana ne?" deyip yoluma devam edebilirdim ama bu benim vicdani değil, vatani de bir görevimdi. Kendinde olmadığı için çevresindeki insanlara zarar verebilirdi benim kardeşim ve ben onu bir şekilde ikna ettim, AMATEM'e yatırdım, tedavi oldu ve elhamdülillah, bıraktı. Yani demek istediğim, sadece anne, babası değil, kız kardeşleri de bu durumun farkındalardı elbette, onların da cezalandırılmasını... Yani ne bileyim, anlıyorsunuz, saçma geliyordur belki konuşmam ama...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Estağfurullah, ne saçması yani?

GÜLDEN AĞAOĞLU - Yani anne-babanın, annenin belki çıkma ihtimali olduğu falan kulağıma geliyor. Ben neden vatan sevgisiyle, bayrak sevgisiyle küçük yaşta ellerine bayrağı tuturdum? Instagram'da paylaştıklarım da var, küçük yaşta Almina'mı, oğlumu Atatürk, Allah, Peygamber, bayrak, toprak sevgisiyle büyüttüm. Neden her şeylerini adım adım takip ettim? Annesi neden etmemiş, neden bir şeyleri kabullenmemiş? Köyden bir aile, belki hani cahil bir aile olsaydı herkes "Cahil bir aile ilgilenmemiş." diyebilirdi belki ama inanıyorum ki öyle insanlar da gerçekten bu durumu bu şekilde idare etmezlerdi yani ellerinden geleni herkes yapardı. Eğitimli bir anne-babanın bu şekilde kabullenmeyip kendilerinin başından nasıl giderse gitsin diye dışarıya salmaları, kuduz köpek gibi diyeceğim, yanlış anlamayın ama kuduz köpek bildiğiniz çocuk ve onu dışarıya çok rahat bir şekilde umursamadan salıyorlar. Pitbullu düşünün, ağızda şaysız dışarıya çıkmaları yasak ya hani. Yani saçma geliyordur belki konuşmalarım ama köpeğinizden de sorumlu oluyorsunuz ya hani, anlatabiliyorum değil mi? Yani ben o annenin, babanın içeriden çıkmamalarını ve müebbet ceza almalarını istiyorum. Neden? Almina'm için mi sadece? Onun fotoğrafına rahat bakabilmek için mi sadece? Asla. Diğer yavrularımızın, öğretmenimizin ve ileride böyle bir şey yaşanmaması adına istiyorum. Neden? Buradan böyle hafif bir ceza alırlarsa

ne olacak? Kimse umursamayacak. Öyle bir ceza, emsal bir karar olsun ki onlar için herkes korksun, desinler ki: "Biz evlatlarımıza mecbur sahip çıkmak zorundayız. Bak, bu gidip de dışarıda bir şey yaptığında bizi de bulacak." korkusu herkeste olsun; bu yüzden istiyorum.

Diğer bir konuya geçecek olursam; Almina'm, tek Almina için değil tabii ki, öğretmenimiz ve diğer yavrularımız, hepsi için şehitlik istiyorum. Elhamdülillah, kimsenin bir kuruş parasına ihtiyacımız yok, kendi hâlinde insanlarız; asla bir aylık için, öyle bir şey için değil, kimse kendi çocuğunun kan parası gibi bir kuruşunu yiyemez. Almina'mın adı şehit Almina Ağaoğlu olarak duyulsun, mezar taşına o şekilde yazdırılmalı ve okullarda, caddelerde isimleri diğer yavrularımız da Ayla Öğretmenimiz de o şekilde anılsın, bu olay hiçbir zaman unutulmasın diye istiyorum.

O hafta pazartesi günü Almina okula gitmeden önce "Bütün Türkiye, ne Türkiye, bütün dünya beni Almina Ağaoğlu diye tanıyacak anne." demişti. Herkesler kızımı tanıdı, çok da sevdiler, eksik söylemiş, "Çok da sevecekler beni anne." dememiş, bir şeyleri biliyordu, hissediyordu zaten. Unutulmasını diye şehitlik istiyoruz, okullara ismini vermenizi istiyoruz. Benim kızım karnımdayken abisini okula götürür getirirdim, doğdu, hep kucağımda okula gittik geldik beraber, hep okulun bahçesinde koştu, hep okulu sevdi. Hasta olduğunda bile okula gitmek yani ben göndermek istemediğimde bile okula gitmek istedi, "Hayır kızım, arkadaşlarına bulaştırırsın, dinlenmen gerekiyor." diye zor evde tutardım. Almina okul aşığıydı, o yüzden okullarda isminin şehit Almina Ağaoğlu diye verilmesini istiyorum. Bir rüyanın içerisinde gibiyim, şu an sizlerin önünde Almina için konuşuyorum; Allah'ım kimselere yaşatmasın böyle bir acıyı.

Sen bir şey söylemek ister misin, babası?

AHMET AĞAOĞLU - Her şeyi konuştun. İstedğimiz şey, annesinin, babasının çıkmaması, annesinin, babasının içeriden çıkmaması.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ahmet ağabey, Gülden annemiz; bunu söylerken ne olur hissiyatının sizin gibi olduğunu düşünerek, bilerek söylemek istiyorum.

Şimdi, biliyorsunuz, bu konu bir mazeret veya size bir açıklama yapma gereği olarak falan değil, Komisyonumuz yanlışlıkla böyle bir şeyin altında kalır diye endişe ederek bunu söylemek istiyorum. Adli işlem ayrı yani yasama var, yürütme var, yargı var. Bu yargı dediğimiz olaya Meclis müdahale edemez, bu konuda fikir beyan edemez, bu konuda herhangi bir değerle bulunamaz. Bizim Komisyonumuz bu olayı araştırıyor, inceliyor, o nedenle sizi zahmet ettirdik, buraya kadar getirdik. Bunlar şu anda kayda girdi, bu talepleriniz, hepsi yani aynen Meclis Genel Kurulunda kayda girdiği gibi bu talepler, bu söylemler de kayda girdi, Meclisin tarihine geçti. Şimdi, biz bütün bunları inceleriz, değerlendiririz, biz bunları yazarız, biz bunları talepte bulunuruz ama suçun... Ben gerçekten yani hakikaten, Gülden Hanım'ın konuşmalarının tamamına katılıyorum, o kadar sorumlu, o kadar mükemmel, o kadar doğru şeyler söylediniz ki bir baba olarak, bir dede olarak -6 torun sahibiyim- bütün bunların hepsini bilerek konuşuyorum, düşünerek konuşuyorum. Yüzde 100 katılıyorum, ebeveynin sorumluluğu sadece doğurmak falan değil, elbette ki bunu görüyordur, bunu biliyordur, değerlendireyordü ama Komisyonumuzun bunları yerine getirebilecek, bunları sizin söylediğiniz gibi sonuçlandırabilecek bir sorumluluğu ve yetkisi yok. Ama biz bunları talepte bulunuruz, raporlarımıza yazarız, biz bunların takiplerini değerlendiririz.

Şehitlikle ilgili konuda da çok açık konuşacağım çünkü siz çok münevver bir ailesiniz, ilk geldiğim zaman da size uğradığımız zaman da zaten bunu gördüm; o zaman da beni çok etkilemişsiniz arkadaşlarımızla beraber. Bunların hepsine katılıyoruz bire bir; bütün arkadaşlarımızın görüşü, Komisyon üyelerimizin görüşü, hepsi sizinle aynı görüşte, aynı fikirde ama bu Komisyon -dikkat edin- buna benzer hadiseler yaşanmasın, bu olayda ne eksikler var, ne kusurlar var... Galiba sizsiniz bana "Empati yapmanıza bile razı olmam..."

AHMET AĞAOĞLU - Sayın Başkanım, bir örnek vereyim: Ben bakımevini on beş yıldır işletiyorum. Annesini, babasını kesmiş, bıçakla doğramış kişiler bizim bakımevimizde var fakat bunları biz doktora götürüp hap verdiğimiz zaman, psikiyatr hâpı verdiğimiz zaman, takibi yapıldığı zaman çocukla geziyoruz, alışveriş merkezine gidiyoruz, pikniğe gidiyoruz, her gün beraber oturuyoruz ve hiçbir zaman da hiçbir şey yapmıyor. Bazen ajite olduğu dönemler var, yaza girişte, suların yükseldiği zaman bunlar biraz yoldan çıkıyor, tekrar doktora götürüp ilaçlarını değiştirdiğimiz zaman düzeliyor. Bu çocuğun babası bunu psikiyatra götürse bunların hiçbirisi olmaz, o çocuğun suçu yoktu yani bu olayların hiçbirisi olmazdı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Doğru yani zaten aynı şeyleri düşünüyoruz, aynı şeyleri değerlendiriyoruz. Sizin söylediklerinizin hepsine ben katılıyorum yani bu düşüncelerinizin hepsinin böylece olması gerektiğine inanıyorum, zaten o nedenle şu anda sizi dinliyoruz, o nedenle bunların hepsini kayda geçiriyoruz. Biz bu konularda, inanın, sizin hassasiyetinizin yanındayız, biz de sizin tarafınızdayız bu hadisede, sizinle beraberiz. Bunun için, sizin hissettiğiniz acıyı, sizin düşündüğünüz şeyi "Sizin hissettiğiniz kadar hissediyoruz." desek de hissedemeyiz. Onun için siz bana öyle demiştiniz evde, "Bir dakika bile empati yapmanıza gönlüm razı olmaz." demiştiniz; ben günlerce uyuyamadım. Onun için, evet, biz elimizden geleni yapacağız ama dediğim gibi, bizim sınırlarımız, yetkilerimiz, şeylerimiz, bunlarla ilgili konularda tamamen araştırma şeyi içerisindeyiz ama bireysel olarak, vekil olarak neleri yapabiliyorsak bunlarla ilgili gereken şeyi yapacağız. Kusura bakmayın arkadaşlar.

GÜLDEN AĞAOĞLU - Hastane sürecinde -on sekiz günlük çok zorlu bir süreçti- diğer anneleri düşündüm o anın şokuyla toprağa verdiler diye. Yani vedalaşılıyor muyduk, öylesi mi iyiydi, şok anında kızımı toprağa vermek mi iyiydi, inanın, her yoğun bakım kapısından içeriye girmeden orada beklerken hep bunu düşündüm. Hiçbir annenin göremeyeceği şekilde ben yavrumu gördüm, Almina'nın yüzünü unutmaktan korktum, o kadar söyleyeyim, çok... Bir anne evladının ateşi varken dayanamaz, çok ağır süreçten geçtik, on sekiz günlük çok zorlu bir süreçti gerçekten. O durumda bile yanıma gelen insanlara ben şunu söyledim: "Ben o yapan çocuk için de üzülüyorum." dedim ve herkes bana ters ters baktı, sinirlenenler oldu "Neden?" diye. O çocuklar hamur, biz doğuruyoruz, biz şekillendiriyoruz. Öyle bir şekilde can vermesi de... Benim kızımın arkasından herkes dualar okudu, ona bir Fatıha okuyan bile olmadı. O çocuk için de üzuldüm; keşke güzel yetiştirilebilseydi, keşke o farklı zekâsı farklı şekilde değerlendirilebilseydi ve vatanımız için güzel bir yerlere getirilebilseydi o evladımız da ona da üzülüyorum. Bizleri de mahvettiler o yüzden o anne babayı ben asla affedemem, çocuk için bir şey demiyorum bakın, farklı yetiştirilebilirdi o da. Toplum olarak dışlanan çocuklar çevremizde elbet vardı. Ailesinin dışladığı o çocukların benim çocuğuma bile küçücükken bu olaydan yedi sekiz yıl öncesiydi vaktinizi alıyorum

ama bir anımı anlatmak istiyorum. O çocuğu herkesler dışlıyordu, bizim çocuklarımıza bahçede bıçak bile çekiyordu, benim oğluma bile çekmişti.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bu çocuk mu?

GÜLDEN AĞAOĞLU - Yok başka birisi için bahsediyorum. Dışlanmış yani ailesi tarafından sevgi görmemiş bir çocuktan bahsediyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Okulda mı yine?

GÜLDEN AĞAOĞLU - Yok, bizim sitemizde. Aşağıda kim görse yüz çeviriyorlardı, kaçıyorlardı o çocuktan. Bir gün sitenin camını kırılmış, babasını aradılar babası da çok sert ve çocuklara şiddet uyguluyor, sert davranıyor, kötü davranıyor ve annesi yok, başka bir bayanla evli babası. Ben bu çocuğa yakınlık gösterdim, konu komşum bana hep diyorlardı ki: "Gülden neden bu çocuğa gülümsüyorsun, neden onunla sohbet ediyorsun. Bak, çocuklarımıza bıçak çekiyor, sana ters davranabilir, sana bir şey diyebilir." Ben de diyordum ki: O çocuk evinde sevgi görmediyse toplumdan da mı görmesin? Konu komşudan, sağdan soldan bu çocuk güler yüz görmesin mi? Ve babasını arattırdık güvenliğe yanlış anlaşılma olduğunu söyledirdim. Ne gerekiyorsa ben yapacağım. Çocukla sohbet ettim, ne derdin olursa gel benimle konuş. Her zaman o çocukla ilgilendim, belki benim bir tebessümüm kalbinde bir iz bırakır. "Demek ki böyle güzel insanlar da var, demek ki ben de böyle iyilikle yaklaşabilirim"i olsun içinde dedim. Belki ileride birilerinin canına kıyacak, yanlış bir hareket yapacak, belki benim bir bakışım aklına gelir, merhamet eder dedim. Toplum olarak bu çocuklardan biz de sorumluyuz dedim çünkü sadece evimin içindeki benim doğurduğum çocuk benim çocuğum değildir. Ben her zaman bunu savundum. Dışarıdaki yavrular da bizim yavrumuz dedim. Toplum olarak böyle yapmamız gerekiyor, hep bunu savundum çünkü o çocuklar da çocuklarımız da dışarıdalar, bizim çocuklarımıza zarar verebilirler dedim ve ben bunu hissetmişim gibi konuşmuşum. Evet, öyle bir çocuk, dışlanmış bir çocuk geldi benim yavruma, saçının teline kıyamadığım Almina'ma, tıraşında kalan saç teline kıyamadığım Almina'mı başından vurdu. Hissetmişim resmen diyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İsterseniz şöyle yapalım yani maksadımız sizin bu acılarınızı tekrar tekrar yaşatmak değil, beni de bizi de anlayışla karşılayın, gerçekten üzülmüyoruz çünkü siz yaşıyorsunuz şu anda bu acıyı her saat yaşıyorsunuz ama şu anda bir daha yaşıyorsunuz. Yani Allah razı olsun şeref verdiniz, lütfettiniz buraya kadar teşrif ettiniz. Bunları arkadaşlarımız dinlediler, değerlendirdiler.

GÜLDEN AĞAOĞLU - Şunu da iletmek istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun.

GÜLDEN AĞAOĞLU - Bu olayın psikolojisi bozuk bir çocuk ve sorumsuz bir aile olarak bağlanmasını istemiyorum. Biliyorsunuz sizler de o çocuk resmen bir şeyler için eğitilmiş. Oyunla yapılabilecek bir şey değil bu. Oyunu gerçeğe dökmek bambaşka bir boyuttur, istediğiniz kadar atışa götürsün yani eğitimi vermiş babası her şeyi öğretmiş, sanki bordo bereli dağlara çıkacak gibi yetiştirmiş orası ayrı. Bir hedefi vurmakla küçücük yavruları vurmak arasında dağlar kadar fark var. Böyle nasıl yetiştirilebilir ki? Bizim çocuklarımızın önüne sırayla karıncaları dizseniz parmağıyla ez yavrum deseniz ezemezler, hiç kimse ezemez benim yavrularım değil. Bu çocuk nasıl bu şekle gelebilmiş? Ben sadece aileyle de kalmadığını, bir yerlere bağlı olduğunu, yönlendirildiğine inanıyorum. Ki ben bir ev hanımıyım, bir şeyler de görünüyor. Devletimiz bizlerden çok daha iyilerini bilir, bağlantılarını sizler bizlerden daha rahat bir şekilde bulabilirsiniz ki devletime güveniyorum, güvenmek de istiyorum. Sadece aileyle kalmayacağını, kalmadığını ben de biliyorum sizler de biliyorsunuz diye düşünüyorum. Terör diyorum ben.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Terör... Bence de terör.

GÜLDEN AĞAOĞLU - Evet, bunu da dile getirmek istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah razı olsun. Bence de bunun tabii, ta uluslararası şeylerine kadar, dijital şeyleri inceleniyor, onlar çıkartıldı, takipler falan hepsi yapılıyor. Hatta sizi rahatlatır mı bilmem. Yani bu nedenden dolayı başka bir ülkede bunun paylaştığı birileri de böyle bir eylem yaparken yakalandı, elimine edildi. Yani buna benzer şeylerle ilgili de bunların hepsi değerlendiriliyor, onlarla ilgili tespitler yapıldı, bilgisayarlarında girdiği şeyler, yazışmaları, kimlerle ilgili değerlendirmeleri... Zaten siz de takdir edersiniz ki bütün bunların hepsi derlenip toparlanacak Komisyonumuzda bütün bunların hepsi bir değerlendirilecek.

Gülden Hanım, arif bir kadınsınız, bunu söylememe izin verin lütfen. Ferasetiniz de imanınız da -tefekkür deriz biz- düşünce âleminiz de gönül yüceliğiniz de çok büyük bir insansınız.

GÜLDEN AĞAOĞLU - Allah razı olsun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah bizi bağışlasın, Allah başka evlatlarımızı muhafaza etsin.

GÜLDEN AĞAOĞLU - Amin.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sadece bu olay değil, bu olayla bağlantılı Türkiye'de 70-80 tane daha buna benzer şeyler engellenmiş, ben onları da gördüm, onları da değerlendirdim. Onun için zaten bu nedenle Komisyon bu çalışmalarını şey yapacak.

Çok teşekkür ediyoruz, Allah razı olsun.

GÜLDEN AĞAOĞLU - Şunu da eklemek istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun efendim.

GÜLDEN AĞAOĞLU - Akşam sınıf arkadaşı gelmişti ilkokulu da birlikte okumuşlardı Fatih isminde bir çocuğumuz, yavrumuz. O da sınıftaymış ve göz göze gelmişler o çocuğu hiç vurmamış, elhamdülillah yanlış anlamayın şeye bağlamak istiyorum. Bu çocuk Almina'm çok seviliyordu, çok başarılı da bir çocuktu, arkadaş canlısıydı ve sadece sınıfındaki değil okuldaki herkesler, sabahçılar da Almina'yı tanıyorlardı, seviyorlardı, farklı bir ışığı vardı kızımın ve diğer yavrularımızın da hepsinin ayrı ayrı başarıları var, hepsinin arkadaş çevresi çok güzel, o çocuk yavrularımızı belli ki seçmiş. Öldürmek istemediğini yaralamış ki çok iyi atış yaptığını hepiniz biliyorsunuz. Hayati organlarına zarar vermeden kolundan bacağından vurdukları da var, vuramaz mıydı vurmak isteseydi tabii ki de vururdu. Fatih'le göz göze gelmiş, Fatih'e hiç sıkılamış yani aynı sınıfta, Almina'nın sınıfında. Bunu da iletmek istedim. Kafasında belliydi kimleri vuracağı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Diğer ailelerde de buna benzer, çocuklarla ilgili şeyleri duydum, biliyorsunuz, o ziyaretlerde şey yaptık.

Çok teşekkür ediyorum, sağ olarsınız.

Evet, Furkan Sancak yavrumuzun muhterem anneleri Tuba Belli ve -sizin yeğeniniz değil mi Tuba Hanım- yeğeni Ayşegül Kara. Öncelikle Allah rahmet eylesin, Allah mekânını cennet eylesin, Allah sabırları versin. Tabii, buraya gelmişken, bu konuyu araştırırken sizleri dinlemek arzuladık. Yani herhangi bir sorumuz yok, sadece sizin bizden talepleriniz, istekleriniz, değerlendirmeleriniz varsa onları dinlemek istiyoruz.

Arkadaşlarımızın bilmesi açısından, Komisyon üyesi arkadaşlarımızın bilmesi açısından bir konuyu da paylaşmak isterim. Furkan çok iyi bir çocuk, çok çok iyi bir çocuk. Babası başka bir şehre gittiği zaman annesine "Anne, hiç merak etme, alışverişlerde sana yardım ederim." diyen bir çocuk.

Buyurun.

TUBA BELLİ - Vekilim, biz babasıyla yedi sene önce ayrıldık, şehir dışında değil ülke dışında. Yani terk edilmiş bir çocuk, terk edilme psikolojisiyle annesine sarılan bir çocuk. Sonrasında Furkan iki üç senedir o kadar büyüdü, yetişkin birisi oldu ki sanki 20-25 yaşındaki çocuk gibi davranıp benim her şeyime... Dağ gibiydi, sırtımı yasladığım dağ gibiydi. Ben bir çocuğumu kaybetmedim; evimin direğini yani küçük oğlum var Ömer, o babası gibi davranıyordu, Ömer'i yönlendiriyordu. Cenazeden sonra ben Ömer'i zapt edemez hâle geldim, dedim ki Furkan zapt ediyormuş. O çok kötü etkilendi zaten. Ben de şöyle eve bakıyorum yani kapımın kilidinden tutun her şeyime kadar, telefonum kapandı, şifrelerini Furkan biliyordu; o kadar ki benim yaslandığım dağdı, en iyi arkadaşım. Geldi, bir tane katil azmettiricisinin yetiştirdiği anne baba, çevresi geldi bizim evimizi yıktı. Diyorum ya ben bir çocuğumu kaybetmedim, evimin her şeyini kaybettim. Benim geleceğimdi. Büyüyünce ne olursun Furkan, doktor mu olursun? Tıp oku falan diyordum, dudak büküyordu, sonrasında dedi ki "Genetik mühendisi olacağım anne." Ben ne iş yapıyor oğlum o, dedim yani o kadar; bilim adamı olacaktı benim oğlum. Türkiye bu saldırıyla geleceğini kaybetti. Benim sizden istirhamım, bu çocuklar farklı çocuklardı, evet, hepsi birbirinden farklıydı fakat Türkiye'nin geleceğine sıkıldı bu kurşunlar. Kim bilir ne başarılar gösterecekti. Hadi öbür taraftan hani diyoruz ya, bu bir terör olayı değil literatürde bu şekilde geçiyor; ben şunu düşünüyorum: Bu bir terör olayıdır çünkü bu çocuklar, önde oturan çocuklar seçilmiş, bu çocuklar yani alınıp secdeye geçen, sürekli ahlaklı çocuklardı; 5E sınıfı, okulda parmakla gösterilen sınıflardı, oraya saldırı düzenlenmesindeki amaç asla tesadüf değildi. Bu bir talimat aldı. Ben şimdi 10 yaşındaki çocuğumu okula gönderemiyorum. İleriki dönemde kim bilir nasıl bir saldırıya uğrayacak bu çocuklar diye... Kesinlikle Türkiye'nin geleceğine sıkıldı bu kurşunlar. Hani diyoruz ya, bu adam şunu yapmış, bunu yapmış, bazı şeylerde önünü açmış ya bu çocuğun; hiçbir yerden rapor almamış, askeriye, şuraya buraya girsin diye hiçbir yerden siciline işlemesin diye uğraşmış ya, kim bilir ülkenin neresinde hangi darbeye imza atacaktı da bu katil, ölen katil -baba da o yönden çok azmettirici olarak suçlu- kim bilir nerede, bir tabur askerimizi öldürecek belki bu katil. İlerleyen dönemlerde, hani her yere girmesi için önünü açıyordu ya, hiçbir tane rapor verilmemesini sağlamıştı ya, değil mi? Diyelim ki bu saldırı olmadı, bu çocuk okudu, okudu, okudu, en son bir yere komutan olarak atandı; bu ihtimallerin düşünülmesini istiyorum. Bizim çocuklarımız bu yüzden şehit oldu. Yani darbeye kurşunlar sıkıldı, birçok sivilimiz şehit oldu. Orada Cumhurbaşkanımızın talimatıyla nelerin önüne geçildi, değil mi? Burada da bu katil bu saldırıyı yaparak bizim çocuklarımız kurban edildi ve çocuklarımız ileriki günlerde, belki bundan beş sene, on sene sonraki ülkenin çok daha büyük felaketlerine engel oldu bizim çocuklarımız. O gözle bakıyorum ya da o şekilde kendimi rahatlatmak istiyorum. Yoksa 11 yaşında, evet, silahını kuşanmadı, herhangi bir asker ocağına gitmeden şehit oldu fakat eğitim yerinde ilim öğrenirken ve ülkesine faydalı olmaya çalışırken benim çocuğum, büyük adam olmaya çalışırken... Bir yere gidip de taramayı düşünürken değil. Anne demiş ya, "Ben çocuğumu her anne nasıl yetiştiriyorsa öyle yetiştirdim." Ben öyle yetiştirmedim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Nerde söylemiş onu?

TUBA BELLİ - Şeyde... Bu şekilde bir haber... Bilmiyorum... Yok mu sizin kayıtlarınızda? Böyle bir şey var değil mi?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şu anda konuştuğunuz her şey kayda geçiyor zaten. Ben burada bir şey söylemek istiyorum Tuba Hanım, buna bir açıklık getirir misiniz? Furkan başarılı bir çocuktu... Yani sınıfta seçerek mi öğrencileri vurmuş?

TUBA BELLİ - Şimdi, matematikten 100 alan çocuklar ön tarafa oturuyor ya, ön taraftaki çocukların hepsi şu an vefat etti değil mi? Yani bu direkt onun aklındaki, o katilin aklındaki şey buydu diye düşünüyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Neydi diye düşünüyorsunuz?

TUBA BELLİ - Ön taraftaki çocuklar başarılı çocuklar. Başarılı sınıf 5E sınıfı.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sayın Başkanım, şöyle: Ayla öğretmen sınavda 100 alan çocukları öne oturtacağım diye söz vermiş. O gün de gelmiş, çocuklar siz bu puanı aldınız, sözümü tutuyorum, buyurun öne demiş. Çocukların sırası ön değil öne almış.

TUBA BELLİ - Ve de ben bunun isterseniz belgesini de vereyim. Adnan, Bayram, Furkan 1'inci sırada bunlar, hepsi de birbiriyle yarışan çocuklar.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bunların Mümin Kardeşler diye bir WhatsApp grubu var Başkanım...

TUBA BELLİ - Bir de çalışan ekip vardı. Hepsi de başarılı çocuklar, birbirlerini sürekli perçinleyen, böyle... Bir de çalışan ekip diye bir grup var, bendeki o.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Mümin Kardeşler Grubu'nda kimler kayıtlı?

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bayram Nabi Şişik, Adnan, Furkan...

TUBA BELLİ - Bayram, Nabi Furkan'la kuzen.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Katil çocuk bunları biliyor mu, böyle bir gruplarının olduğunu?

TUBA BELLİ - O konuda bir şey diyemeyeceğim ama birbirlerini çalışkanlıkları yönünden sürekli birbirini telkinleyen çocuklar bunlar. Yani 5-E'nin karşısına koşullanması, o sınıfa girmesi, bunlar kesinlikle önceden tasarlanmış şeyler, buna inanıyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tabii, siz bu acıyı şu anda bile hissediyorsunuz, yaşıyorsunuz, kolay bir şey değil, anlaşılabilir bir şey de değil. "Senin çektiğin acıyı anlıyoruz." desek anlayamayız bunu ancak sen yaşarsın, sen hissedersin. İşte böyle şeyler olmasın diye gayret ediyoruz milletvekili arkadaşlarımızla ama siz buraya gelmişken de böyle zahmet ettiriyoruz, getirtiyoruz

amacımız sizi yormak, üzmek, bunu yaşatmak değil amacımız, sizi de dinleyerek, değerlendirek varsa bizden talepleriniz bunları da değerlendirmek şeklindeydi. Bunun için gerçekten, Tuba Hanım, Allah size sabır versin, metanet versin. İnşallah, bizler hepimiz inanan insanlarız, Furkan yavrumuz cennetîlâda ama Ömer dediniz ismine, o konuda senden hassasiyet bekliyorum. Senden özel bir ihtimam bekliyorum. Ömer ağabeyi gibi olsun, Ömer ağabeyinin bunlarla ilgili onu sorgulayan olmasın. Ömer gibi olsun, Ömer ağabeyi gibi, Furkan gibi olsun, onu da öyle yetiştir. Sen çok şey yetiştirmişsin "arkamdaki dağ" diyorsun ya, esas dağ sensin, sen farkında değilsin, o evladı yetiştiren de sensin. Bunun için Ömer yavrumuzu muhafaza et. Onu muhafaza etmek, onun ahlaklarını, onun erdemlerini buna geçirmeye çalış. İnşallah, onda şey bulursun, öyle diyerek değerlendiriyorum.

Başka ilave edeceğin şey yoksa sizi daha fazla yormayacağım.

TUBA BELLİ - Onu yetiştireceğim, tamam, iyileşeceğim, bir şekilde iyileşeceğim de onu yetiştirirken bir daha böyle bir olayın başımıza gelmemesi için sizlerden ricam, elektronik postayla şununla bununla insanlar talimat alıyorsa... Bu katilin talimat alıp almadığına dair illaki araştırıyorsunuzdur, bunlar gün yüzüne çıkacak, davalar görülecek. Yurt dışı menşeli mesajlar alındığı doğru mu?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Doğru, mesajlar değil böyle bir grup kurmuşlar katil şeyler. Amerika'daki, Arjantin'deki bilmem neredeki daha önce okul saldırılarını yapan benzer şeyleri bunlar rol model olarak kabul etmişler, buna benzer bir iletişim çetesi kurmuşlar, büyük bir hadise. Onun için, çocukların bu akıllı telefonlarını, nereye girdi, nereye çıktı, bunların iyi takip edilmesi lazım. Zaten Komisyonumuzun da özellikle görevlerinden biri "dijital" dediğimiz bu sosyal medya ile ilgili alanları da değerlendirmek. Yani aile boyutu, okul boyutu, güvenlik boyutu, oradaki bütün şeyleri, bunları zaten araştırıyoruz. Kaç günden beri de Komisyon üyelerimiz Ankara'da bunların hocalarını dinleyerek "Ne olabilir ne değerlendirilebilir." diye bunları algılamaya, anlamaya çalıştı. Bir taraftan o kurumları da ziyaret ederek, onları da değerlendirerek bunları çözüyoruz ama sizin bu duyarlılığınız, sizin bakışınız beni çok etkiledi; herhâlde, Komisyonumuzu da böyle etkiledi, Allah sizden razı olsun. Yani, gerçekten, müthiş şeylere dikkat çekiyorsun, değerlendiriyorsun. Onun için, bunları hepsini araştırıyoruz, hepsini değerlendiriyoruz.

TUBA BELLİ - Çünkü ben oğlumun haberini aldıktan, cenazemizi kaldırdıktan sonra asla "Niye benim çocuğum?" demedim. Diğer çocuklar "Kaçtık, kurtulduk." "Furkan'ı gördün mü, Furkan'ı gördün mü?" diye söylüyorum. Diğer çocuklar "Hayır, görmedik, biz kaçtık." dediğinde ben onlara sarıldım ki "Çok şükür yavrum, çok şükür yavrum." diye. Şimdi, geliyorlar, bana sarılıyorlar, soruyorum "Furkan nereye saklanmıştı, nasıldı?" Bunlarla yatıyorum, kalkıyorum, ayrı mesele. Şimdi, o cennette, tamam, bu dinî boyutunu, biz biliyoruz, biliyoruz. Var sayalım ki o aile gibi dinî boyutumuz yok sayalım. Kısasa kısas da bir şeydir değil mi? Bu aile nasıl bir ceza çekecek? Ben onu öğrenmek istiyorum. Bu aile ve bunun gibi evlat yetiştiren, katil yetiştiren nasıl cezalar çekecek. Onu sormamdaki amaç oydu. Yani, mesajlar, şunlar bunlar araştırılıyor mu, devamı var mı? Çocukları, diğer çocukları etkilemeye devam ediyor mu?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tuba Hanım, anladım, ben sana direkt cevap vereceğim çünkü beklentiye girmenizi arzulamam ve daha sonrasında size mahcup olmayı da arzulamam. Şimdi, biz adli boyutuyla ilgili, cezai boyutları var ya savcılığın yaptığı, bunlarla ilgili biz müzahir olamıyoruz yani onlarla ilgili olayı soramıyoruz veya değerlendiremiyoruz veya "Dosyayı getirin de bakalım." diyemiyoruz. Dava açıldıktan sonra bunlara bakılabilir Komisyonumuzda ama buna benzer olayları biz inceleyeceğiz, değerlendireceğiz. Ondan sonra, elbette ki eksiklikler varsa onları da yazacağız. Mevzuat düzenlemesi gerekirse mevzuatla ilgili yani herhangi bir şeyle ilgili onu da Komisyonumuz zaten bunları da yine yazacaklar, değerlendirecektir, onlar tekliflerde bulunacaklar. Bilmiyorum, anlatabildim mi? Biz işin adli boyutunun içerisinde değiliz, adli boyut ayrı bir şekilde devam ediyor. Görev yapan öğretmenlerle ilgili, memurlarla ilgili, müdürle ilgili disiplin boyutu ayrıca devam ediyor ama biz bütün bunların hepsini "Nerede bir eksiklik var ki bu hadise oldu." diye araştırarak bunları rapor hâline getirmenin gayreti içerisindeyiz.

TUBA BELLİ - Tamam, sağ olun.

Yani, benim oğlum Afşin'de, biliyorsunuz, orada defnedildi. Diğer çocuklar... Bir anıt yapılacak mı? O konuda da bilgi verir misiniz?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - "Yapılacak mı?" değil siz talepte bulunun, bununla ilgili "Anıt yapılsın." diye talepte bulunun. Biz onları ilgili yerlere...

TUBA BELLİ - Şehitlik... Diyorum ya bizim kalbimizde ve dinî boyutumuzda çocuklarımız şehit. Bu şeyde de devlet nezdinde de bu şekilde olacak mı? Yani bizler yoksa şey mi diyeceğiz "Evlatlarımız boş yere gitti." Böyle mi diyeceğiz?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, Allah muhafaza.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Öyle bir şehit statüsü verilse de verilme de çocuklarınız sonuç itibarıyla sizin de gözünüzde bizim de gözümüzde şehit. Onun olması için de zaten bir çalışma yapılması düşüncesi var. Dolayısıyla resmî olarak olmalı da böyle bir şey. Ama siz rahatlayın diye söylüyorum birisinin size söylemesi gerekmiyor, o öyle zaten.

TUBA BELLİ - İşte mesela, beş sene, on sene sonra bizler şehit ailesi olarak her yerde önde durmak istiyoruz ki hani bu katliamı yapan dağlara taşlara gömülüyor, ondan sonra bizler gururla al bayrakla en önde saf tutmak istiyoruz. Her zaman çocuklarımızın adının yaşatılmasını istiyoruz. Diyorum ya, yani sadece mahalle sokak değil... Nisan ayında bu şekilde anma programı... Yani bunlar bizi gerçekten...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Başımız üzerine, biz bunları ilgili yerlere, bu talepleri ilgili yerlere ulaştıracamız tamam mı?

TUBA BELLİ - İnşallah, tamam.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, Tuba Hanım, teşekkür ediyorum. Ayşegül Hanım, size de teşekkür ediyoruz.

TUBA BELLİ - Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Arkadaşlar, hepinize hassasiyetiniz için teşekkür ediyorum.

Evet, Yusuf Tarık Gül evladımız, şehit olan evladımızın muhterem babaları Burak Gül ve muhterem anneleri Kezban Gül buradalar.

Hoş geldiniz diyorum öncelikle, Komisyonumuz adına tekrar başsağlığı diliyorum, Allah rahmet eylesin. Zaten cennetlikti ama Allah'ım mekânını yine cennet eylesin. Biz Komisyon olarak burada bu olayları incelemek üzere buraya geldik. Hem bu olayı

hem Urfa'daki olayı inceliyoruz hem de buna benzer olaylar olmasın Türkiye'mizde diyerek incelemelerimizi, araştırmalarımızı yapıyoruz, bu bir araştırma komisyonu ve zatiyelerinizi, sizleri de dinlemek istiyoruz. Buraya gelmişken şehit ailelerimizin annelerini, babalarını dinleyelim, değerlendirelim, acıyı tekrar yaşamazınız arzusunda değiliz. Bize söylemek istedikleriniz varsa şu anda Meclis tutanaklarına geçiyor, bunlar kayıtlara geçiyor, Komisyon kayıtlarımızda bunlar olacak, konuşmalarınız, değerlendirmeleriniz.

Değerli arkadaşlar, biz de sizleri temsilen, biliyorsunuz, milletvekillerimizle beraber Komisyon kurulur kurulmaz Kahramanmaraş'ımıza gelerek hem Yusuf Tarık kardeşimizin cennet bahçesi olan kabrini ziyaret ettik, dualarımızı yaptık hem de muhterem ailelerini ziyaret ettik. Öncelikle, vatanına, milletine, devletine, bayrağına son derece saygılı bir ailemiz. Hanginiz konuşmak isterseniz -ikiniz de konuşabilirsiniz- söz sizin. Ne söylerseniz bütün bunlara açığız, dinleyeceğiz, değerlendireceğiz. Buraya kadar zahmet ettirdiğimiz için de hakkınızı helal edin, başka türlü onu yapamazdık.

Evet, Kezban Hanım buyurun.

KEZBAN GÜL - Ayaklarınıza sağlık, geldiniz.

Böyle bir olayla, böyle bir vesileyle toplanmak istemezdim, burada bulunmak istemezdim tabii ki de her şeyden önce ama oğlum vesilesiyle, cennet kuşumun vesilesiyle sizlerle buradayım. Yani bu saatten sonra, bugünden itibaren, bu andan itibaren hiçbir şey tabii ki de Yusuf Tarık'ımı, arkadaşlarını ve öğretmenimizi getirmeyecek, bunu biliyoruz ama umarım bu son olur. Bundan sonraki yapılacak, sizin vereceğiniz kararlar doğrultusunda alınacak önlemler, tedbirler doğrultusunda inşallah güzel şeylere vesile olurlar.

Oğlum çok güzel bir çocuktuk, 4 yaşında okumayı öğrendi benim oğlum, biz bunu kimseye söylemedik nazar olur diye. Pandemi dönemi, ağabeyi canlı ders dinlerken meğer onu dinleyerek, onu izleyerek öğrenmiş. Biz bir gün böyle bir kelime oyunu oynarken -ailecek çok severdik böyle kutu oyunları falan- bir baktık, bu da eşlik ediyor, hepimiz birbirimize baktık, eşim, ben, ağabeyi, o zaman 8 yaşında ağabeyi, 4 yaş var aralarında "Bu okumayı öğrenmiş." dedik ve o zaman İstiklal Marşı'nın on kıtasını ezberledi, "Şehitler Tepesi" şiirini ezberledi, hatta videosu da var, ben sizlere izletmek istiyorum. Sonra pandemide 23 Nisanda hatırlıyorsunuz, 100'üncü yıldızı ve kutlayamamıştık ülkece, onunla ilgili de ağabeyiyle birlikte şiir yazdı, kendileri yazdı ikisi birlikte 23 Nisan için yüzüncü yıl şiiri yazdılar, onları da okudular ama biz bunu, hani böyle biz her şeyi eşimle birlikte... Biz çok güzel anılar paylaştık, çok güzel şeyler yaşadık ama o bizim ailemizin mahremiydi, özeliydi. Biz bunu böyle durumlarda, işte, sosyal medyada hiçbir zaman paylaşma şeyi olmadık, çok güzel anılardı, o şiirini bile böyle paylaşmaya kıyamadık, bizim özelimizdi. Ama izniniz olursa ben oğlumun yazdığı şiiri sizin de dinlemenizi -ikisi birlikte çünkü- istiyorum.

(Hatibin cep telefonundan bir video izletmesi)

KEZBAN GÜL - Burada ikisi birlikte resimleri abisiyle yan yana. Bir sonraki şeyde de burada Yusuf Tarık kendi öğrendiği abisiyle birlikte, kendi okuyor.

(Hatibin cep telefonundan bir video izletmesi)

KEZBAN GÜL - İstiklal Marşı'nı okudukları da var. Demek ki benim oğlum -biz bunları şimdi yeni yeni fark ediyoruz, biz yeni yeni izliyoruz- o yaşında şehitlik... Daha doğrusu, şehitlik o yaşta belli olurmuş ya zaten, hamdolsun, Rabb'im yazmış zaten, nasip etmiş ama hep öyle yaşamışlar yani vatan aşkıyla, bayrak aşkıyla. O kadar çok fotoğrafları, videoları var ki böyle, hepsini daha yeni yeni böyle... Bazıları diğer telefonlarda kalmış işte, kullanmadığımız, hepsini şu an çıkarıyoruz. Böyle bir çocuktuk benim oğlum, bu kadar özel bir çocuktuk ve yine her gün yaptığı gibi o gün okula gitti. Böyle bir şeyin olma ihtimali, inanın, kimsenin aklından bile geçmezdi, bizim de öyle. Ben burada bunu kullanarak şey yapmak istemiyorum ama bizim sürecimizi biliyorsunuz artık, herkes biliyor, çok farklıydı. Babanın yokluğunda ben onlara hem anne oldum hem baba oldum, gurur duyuyorum ben 2 oğlumla da ama elimden geldiği kadar güzel yetiştirmeye bir anne olarak çalıştım, çabaladım, onlar da gerçekten öyle yaşadılar. Okulu, okumayı çok seven, çok çok bağlı çocuklardı, çok hayalleri vardı; Yusuf Tarık'ımın özellikle çok hayali vardı. Çok neşe dolu, çok hayat dolu bir çocuktuk. Hiçbir zaman küsmedi, hiçbir şekilde... O gün -bayramın üçüncü günü- oğlumun kabrindeyken sınıftan bir arkadaşı geldi, oğlumun başında dedi ki: "Abla, biz bugün okula gittik arkadaşlarla birlikte. Tarık dedi ki..." Bir gün önceki Urfa olayından etkilendiğinden benim haberim yoktu. "Ya, arkadaşlar, Urfa'daki lisedeki bizden büyük abilerimize böyle bir şey yaptılar, bizim ayaklanmamız lazım, biz bir şeyler yapalım, biz bir eylem yapalım, hani, bu olay olmasın. Niye abilerimize böyle bir şey oldu?" demiş. "Sona bir baktık, Tarık o kadar ciddiye aldı ki diğer sınıflardan arkadaşları toplayıp 'Ya, arkadaşlar, bir toplaşalım hep birlikte. İşte böyle bir şey bir daha olmasın öğretmenlerimize.' dedi." "Sonra idareden çekindik, korktuk. 'Ya, neyse bir şey yapmayalım.' dedik." diyor. Yani hani, ona bile dertlenmiş, böyle bir şeyden hiç haberimiz yok bizim tabii. Sonrasında lavaboda o arkadaşıyla oturacaktı Emir'le; Emir demiş ki: "Tarık, bugün beraber oturalım." "Hayır, ben 100 aldığım için önde oturacağım bugün." demiş. Furkan da yanındaymış, "Furkan, seninle mi otursak?" demiş, Furkan'a teklif etmiş. O şekilde, 100 aldığı için... Zaten matematikte de... Hatta bir gün önce dedi ki: "Anne, öğretmenin artı listesinin olduğu bir liste var, -15 taneymiş artı listesi- ben 17'nciyi de aldım anne, artı kotamı da doldurdum." Öyle bir çocuktuk yani maşallah, zaten -hafta sonu da- bursluluk sınavına girecekti.

O şekilde, işte Rabb'im demek ki şehitlik nasip etmiş ki yani Allah katında o şekilde ve sizden de diğer ailelerimizin de bu yönde... Yani ben oğlumun adının, isminin başında "şehit" olarak anılmasını talep ediyorum, istiyorum. Öncelikle sizden talebimiz bu eşim ve kendi adıma. Zor olmasa gerek, bizim devletimiz çok güçlü bir devlet. Ben hiçbir şeye takılmıyorum; yok o yasaydı, yok... Olur, onun olması lazım, benim oğlum bunu hak ediyor, sonuna kadar hak ediyor, inanın hak ediyor. Allah katında tabii ki de biliyorum, elhamdulillah inancımız o yönde zaten. Rabb'im ona küçük şehitlik nasip etmişse buradaki abileri, amcaları -belki torunları yaşında olan vardır- dedeleri ona da bu ismi verebileceklerdir yani vermeliler, borçlular bunu oğluma, oğlum gibi tüm o yiğit arkadaşlarına ve Ayla öğretmenimize. Ve bir daha bu olay olmasın, bir çocuğun burnu dahi kanamasın o en güvenli yerde, emin olun evden daha güvenli yer çünkü benim oğlumun başına evde bir şey geldiği zaman... Hani, mesela eşim polis memuruyken ben çok etkilenmişim; o zaman Urfa Viranşehir'de görev yapıyordu, bir gün aradı, hani böyle çok üzgün. Evde çocuğun üzerine yüksekten -2 yaş grubundaydı- üst üste koydukları komodin düşüyor. Anne o kadar üzgün ki anne direkt soruşturmaya, hatta ifadeye falan almışlar. Çok etkilendim yani. Eşim o zaman hastane polisiydi, orada görev yapıyordu "Ama o olmak zorunda, prosedür. Evde o çocuğun başına bir şey gelmişse anne mesuldür çünkü onu yetiştiren, ona bakan, onu koruması gereken ebeveyn, anne." demişti. Tıpkı onun gibi benim oğlum da ben okula -evimden daha güvenli yer olan okula- gönderdiysem çünkü ben gerçekten... Hani, hiçbir anne buna

tereddüt bile etmez, okulda yani o aralıkta okulda ve öğretmenler okuldan sonraki, anne-babadan sonraki anne-babadır benim gözümde o idareciler ve öğretmenler, o kadar emindim ben. Eğer başına bir şey gelmişse de burada da sorumlular devletin okuluysa da devletin okulu yani bunu üzülerek söylüyorum. Ve benim oğlum maalesef ki terörist babası olarak... Bunu da yaşadı benim oğlum, hiçbir şey olmadan. Ya, özür dilerim, bunlar utanç verici belki, şöyle utanç verici: Çünkü bu bizim imtihanımız diye baktık biz hep, öyleydi tabii ki de ama onda da çok haksızlığa uğradık, adaletsizliğin dibini gördük, gördük yani. Benim eşim canı pahasına Nusaybin'de de görev yaptı, benim çocuklarım babalarının mesleğiyle gurur duyuyordu ve benim Yusuf Tarık'ım babasının tahliye olduğu gün görevine döneceğini zannediordu, hâlâ o aklıyla "Anne, babam ne zaman işe başlayacak? Gelir gelmez hemen işe mi başlayacak?" dedi hatta. "Anneciğim, daha var biraz, onun zamanı var hani, o süreç devam ediyor." dedim. Arkadaşlarına da normalde "Şehir dışında çalışıyor." diyordu ama babası geldikten sonra "Babam polis memuru." demiş ilk defa mesela, biz sonra öğrendik, "Ama şu an görevini yapmıyor, yapacak." demiş. Bahsedemiyordu işte çünkü çocuk yani. Biz okuma yazmayı öğrenince babasını ziyarete gittiğimizde biz ona şey diyorduk: "Abisinden daha olgun." Aslında olgun derken 8 yaşında o da, hani çok bir şey değil ama ona o misyon yüklendi çünkü. "Kardeşim, babam burada görevde." "Orada görevini yapıyor." diyorduk biz ona.

O şekilde, biz böyle büyüdük, çok güzel şeyler paylaştık çocuklarımızla, çok güzel şeyler yaşadık. Millî maçlara Türkiye katıldı diye heyecandan uyuyamıyordu "Anne, bu yaz nasıl gelecek? Anne, bu maç nasıl gelecek?" diye. Ben de onlarla heyecanla maçları takip ederim, ben izlerim, maçlara gideriz, Maraş'ın maçlarına, basket maçlarına gideriz, Türkiye'nin maçlarını izleriz, yabancı ligleri takip ederiz, ben futbolcuları bilirim; onlar ne seviyorsa ben de onları severim, onlar neyle ilgileniyorsa ben de onlarla ilgilenirdim. Yine izleyeceğiz biz maçımızı, hazırlığımızı yapacağız, sabah erkenden uyanacağız. Ben onun anılarıyla yaşayacağım artık, o hep benimle. Yokluğu çok zor ama makamı, gittiği yer çok güzel, onun gururuyla yaşıyoruz. Rabb'imindi, bu kadarmış emanet süresi. İnşallah razıdır, elimizden geleni yaptık biz anne-baba olarak; biz ondan razıydık, Rabb'im de ondan razı olsun, cennetinin en güzel yerine koysun, Efendimiz'e komşu eylesin arkadaşlarıyla, öğretmeniyle birlikte.

Benim söyleyeceklerim bu kadar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Burak Bey, buyurun.

BURAK GÜL - İki kelime de ben edeyim inşallah.

Öncelikle ayaklarınıza sağlık.

Ben öyle süslü cümleler kurmayı beceren bir insan değilim. Ben biraz eleştirel davranmak, konuşmak istiyorum. Eski bir Emniyet mensubu olarak öncelikle silahların teminiyle ilgili konuşmak istiyorum. Nasıl ki bir para trafiğinde kişi, kapasitesinin üzerinde bir para trafiği yaptığı zaman MASAK gibi birimler kişiyi takibe alıyorsa bir insan makamı, mevkisi ne olursa olsun 2 silahtan fazla aldıktan sonra -yirmi dört yıldır ülkeyi yöneten bir yönetimimiz var, aynı tekelde yönetilen- 6-7 silaha sahip olduğunda bir mekanizma olmaması utanç verici, tek kelimeyle söylüyorum, utanç verici. Şu olabilir: Mesela, şimdi ben dayımın dükkânında çalışıyorum, geçenlerde silah ruhsatı yeniledi, 200 bin lira para verdi. Ne olursa olsun bir polis memurunun 7 tane silahının olması çok... Yani niye alırsın kardeşim? Bir mekanizman olsun yani 7 tane silahı ne yapacaksın? Bu bir takım elbise değil, bu bir ayakkabı değil; her gün birini mi takacaksın yani? Demek ki bu işin içinde farklı bir soru işareti var. Ya ticareti yapıyordur, ya şu yapıyordur, ya bu yapıyordur...

Diğer konu, eğitim camiası. Şimdi, bayağı bir kişiyle görüşme yaptık, başsavcılık makamlarıyla, şununla, bununla... Söylenen şu cümle benim aklıma... Ben aynı zamanda sosyal hizmet mezunuyum, sosyal hizmet uzmanıyım. Başsavcımız şöyle bir cümle kurdu: "Olası kasttan ceza veremeyeceğiz." Peki, Almanya'da yok bunun örneği, evet, amenna ama... Ben çok konuşmak istemiyorum çünkü şöyle: Ben konuştuğum zaman yani biz o kadar dışlandık ki maalesef, ben şu anda devlet kayıtlarında bir terör örgütü üyesi olarak geçiyorum. Almanya'da bile böyle verilmiş bir olası bir karar yok, Almanya'da olsaydı bu anne-baba beraat alırdı ama kitabın arka sayfasını çevirelim: Almanya'da bir öğretmen 2'nci kez bir rapor tuttuğu zaman -Alman sosyal hizmetini okudum, cezaevi kayıtlarıma da bakabilirsiniz; ben kişisel gelişim kitapları okuyan birisiydim, arkadaşlarım da benimle bu konuda çok kafa bulurlardı- bu çocuk hemen devlet korumasına alınırdı, bununla ilgili yüzlerce film de yapıldı; belki gözyaşı da döktük Almanların sosyal hizmet anlayışıyla ilgili ama ne kadar haklı olduğunu gördük. 36 kere rapor tutulan bir çocuk hakkında mekanizmanın o kadar tıkalı olduğu aşikâr ki hiçbir şey yapılmamış. Almanya'da olsaydı anne-baba beraat alırdı ama öncesinde, Almanya'da olsaydı bu olay olmazdı çünkü çocuk devlet korumasına alınırdı. Çocuk arkadaşlarının eline kalem saplamış.

Ben buradaki okuldaki tüm ailelere şu konuda seslenmek istiyorum: Yalvarırız, lütfen... Yani bu çocuğun annesine, babasına biz olası kasttan dava açılmasını istiyoruz. Burada aramızda hukukçu vekillerimiz de vardır, şöyle: Olası kastta maddi delil lazım yani maddi delil olması için de Başsavcımız "Bir delil yok bununla ilgili..." Sosyal medyaya düştüğü için söylüyorum, ezbere konuşmuyorum; bu çocuk gidip de herhangi sınıfından birisi "Hocam, İsa..." "Ben bu okulda katliam yapacağım, göreceksiniz." defaatle demesine rağmen, ya, bu köhne bir mahallenin okulu değil, herkes bu çocuklarını okumak için... Bir çocuk gidip de annesine, babasına ya da rehber hocasına "Hocam..."

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Burak Bey, kusura bakmayın bir şey yapacağım. Bu arada, çok önemli bir şey söylüyorsunuz da bunu eve geldiğim zaman da söylemişsiniz hatırlarsanız.

BURAK GÜL - Evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kayıtlarda özellikle belirlemek için söylüyorum: Bu çocuk buna benzer katliamı yapacağını kime ve ne zaman söylemiş?

BURAK GÜL - Sayın Vekilim, sosyal medyada bir kız çocuğu konuşuyor, katliam yapacağını, hatta İbrahim Hüylü Hocamız okul önünde yaptığı açıklamada bu çocuk kendisine "okul avcısı" ismini koymuş diye... Açık kaynaklardan ulaşılabilecek bilgiler ve sınıf arkadaşlarına da defaatle, bir kız çocuğunun yaptığı açıklama da var, hatta teyit edilmeyen şu bilgiler de var: O gün bile katliam yapacağını söylemiş.

Ailelere şu konuda sesleniyorum: Yalvarırım, eğer çocuklarınız... Bakın, şöyle, konu bayağı karıştı: Öğretmenlerimizin taziye evimize geldiği zaman bize bire bir verdikleri ifade ile savcılık makamına verdikleri ifadenin birbiriyle hiçbir alakası yok. İbrahim Hüylü Hocamız gelip "Alparslan Hoca bu çocuğun her gün çantasını arıyordu -sonuçta ben bunu bilmiyorum, kendisi aynı okulda olan

bir hoca- Alparslan Hoca olsaydı, Çiğdem Hoca olsaydı bu çocuk hayatta böyle bir şey yapamazdı." demesine rağmen savcılık ifadesinde -görmelik dosya üzerinde gizlilik kararı olduğu için- böyle bir ifade vermediğini söylüyor Başsavcı Bey. Ailelere, rehber hocalarına yalvarırız, elinizi vicdanınıza koyun, sizin de çocuklarınız var. Bu annelerin, bu babaların olası kasttan dava açılması için lütfen... Maddi delil oluşması açısından, çocuklarınız size "Anne, baba..." Ya da rehber hocasına giden herhangi bir çocuk varsa rehber hocası bu çocuk okulda katliam yapacağını söylüyor, bunun raporunu tutmuşsa, maddi delil oluşması açısından bunu aileye, anneye, babaya söylemişse, yalvarırız, korkmayın; gelin, Başsavcılığımıza, Emniyetimize bu ifadeyi verin. "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın." zihniyetinden çıkın, lütfen. Yani bunu Meclis Komisyon tutanaklarına, Meclis tutanaklarına geçilmesini istiyoruz. Yalvarırız, sizin de çocuğunuz var; ya, bu dünya gelip geçici, belki altmış yıl yaşarsınız, belki altmış beş ama sonsuz bir hayat var.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - O öğretmeni de bir çağıralım.

BURAK GÜL - İbrahim Huylu.

Bu Hocamız aynı zamanda da koridorda öğretmenliğin utanç verici bir hâl aldığını gösteriyor, şöyle: Hocamız koridorda bu caniyi görüyor... Bu caninin nasıl bir psikolojik hasta olduğunu okulda bilmeyen yok, sırtını duvara dayayıp... Hoca görüyor, ya "Oğlum sen ne geziyorsun burada, sen sabahçısın." dese olay belki o anda kapanacak.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kim görüyor?

BURAK GÜL - İbrahim Huylu.

Olay anından önce koridorda görüyor, ders saatinde.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kayıtlarda öyle...

BURAK GÜL - Var Sayın Vekilim kayıtlarda.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bir saniye, dur; adım adım gidelim orada.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Kel birisi mi?

BURAK GÜL - Evet, evet. Yusufumuzun da sosyal bilgiler öğretmeni.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Dün "Kim?" diye sorduk ya, denildi ya bir veli...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Arkadaşlar, bir saniye, müsaade edin.

BURAK GÜL - Sosyal bilgiler öğretmeni...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sosyal bilgiler öğretmeni İbrahim Huylu.

BURAK GÜL - Çocuğu koridorda görüyor olaydan önce ders saatinde.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olaydan önce 1'inci katta, zeminde değil.

BURAK GÜL - Evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - 1'inci katta görüyor daha olaya başlamadan önce.

BURAK GÜL - Evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ondan sonra...

BURAK GÜL - Görüyor, hiç bir şey demiyor, hatta Sayın Vekilim -Allah üzerine de yemin edebilirim- taziye evimizde şu minvalde bir şey konuştu bana: "Ya, ben çocuğu gördüm, göz göze geldik böyle." Şuna getirdi: "Ya, demek ki ben bir şey deseymişim beni öldürecekmiş."

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bunu sana söyledi.

BURAK GÜL - Ya, bunu tam bu şekilde söylemedi. "Ben demek ki bir şey deseydim, bana orada sıkacakmış; elinde silah varmış, ben sonradan öğrendim." Sosyal medyadaki görüntülerde var, çocuğun elinde de bu anda silah var, silahı arkasına saklıyor; ses kaydı da var, hocayı görünce "Bekle, bekle, bekle." diyor kendi kendine.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - "İbrahim Huylu" dediğin öğretmen benim gibi mi saçları...

BURAK GÜL - Evet, evet; size benziyor Sayın Vekilim.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Çocuk...

BURAK GÜL - Hayır, koridorda görüyor bu çocuğu, 20 metre kadar mesafe var, ders saatinde görüyor ve bu çocuğun sabahçı olduğunu biliyor "Oğlum, sen ne geziyorsun burada?" demiyor. Belki orada müdahale etse... Öğretmensin sen ya, biz çocuklarımızı sana emanet ediyoruz.

KEZBAN GÜL - Çocuğun ders saatleri dışında, çocuk sabahçı, öğleden sonraki ders saatinde görüyor.

BURAK GÜL - Hatta ben esnaflık yaptığım için bunun ailesi de geldi dükkânımıza "Neden bir şey söylemedin diye biz de tepki gösterdik." dediler kuzenleri.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet.

Sizden iki üç dakikalık bir ara rica ediyorum çünkü bize kayıtların şeylerini dün verdiler, arkadaşlar bir onu incelesinler.

BURAK GÜL - Tamam Sayın Vekilim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yerinizden ayrılmayın.

Üç dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 13.16

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 13.20

BAŞKAN: Yusuf BEYAZIT (Tokat)

BAŞKAN VEKİLİ: Lutfiye Selva ÇAM (Ankara)

SÖZCÜ: İsa Mesih ŞAHİN (İstanbul)

KÂTİP: İbrahim ÖZYAVUZ (Şanlıurfa)

----- 0 -----

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şimdi, tabii, onları, şu anda sayın milletvekilimiz bana bir şey izletti. Duyduklarını söylüyor, "muş"lu "miş"li kullanıyor, onu şey yapalım biz, onların hepsini tahkik edelim ama size söylediği çok önemli bir şey. Biz şimdi değil de yani sizden sonra onu da dinleyip ona benzer şeyler soralım. Ama oradaki söylediğiniz çok önemli Burak Bey, yani bu olay daha başlamadan önce, koridorda eylemine geçmeden önce görüyor, en azından o çocuğu tanıyor, tanıdığı zaman demesi lazım ki: "Sen sabahçısın, bu saatte ne işin var burada?" diye bir soru sordu mu, biz onları sorup kayıtlarımıza geçiriz.

BURAK GÜL - Sayın Vekilim, bu arada, dosyamıza bakan Savcı Fatih Bey'le de görüştük. Zaten o saatteki ses kayıtları var çocuğun. O öğretmeni İbrahim Huylu Bey'i gördüğü anda elinde silah arkası duvara yaslanmış şekilde orada savcı beyin bana söylediği çocuk "Bekle, bekle, bekle."

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Burak Bey, yine sözünüzü keseceğim, şimdi, mesela biz sizin o gördüğünüzü ya da duyduğunuz milletvekili olmamıza rağmen şu anda göremiyoruz, anlatabildim mi? Yani o gizlilik olduğu için dosyada Meclisin milletvekilleri bunları izleyemiyor. Dün itibarıyla Emniyet Müdürünün bize burada verdiği belgeler, verdiği değerlendirmeler; o da sunum yani, o da dosyanın münderecatına çok girmeden değerlendirdi ama bu iddianame hazırlandıktan sonra gizlilik kararı kalkmış oluyor, biliyorsunuz, gizlilik kararı kalktıktan sonra zaten biz onları inceleyeceğiz. İşte, Komisyon da zaten çalışmasını hemen bugün, yarın değil, yani belli bir süresi var biliyorsunuz. Dolayısıyla bunların hepsini değerlendireceğiz, raporumuzda onların hepsini Allah izin verirse dercederiz, merak buyurmayın.

Siz kaldığınız yerden devam edebilirsiniz.

BURAK GÜL - Okulla ilgili, Sayın Vekilim, söyleyeceklerim bu kadar. Ben, inşallah, babanın en üst olası kastla davasının açılıp en üst perdeden ceza almasını istiyorum ama şöyle, biraz önce de bahsettiğim gibi, herkes -öğretmenlerimiz olsun, öğrencilerimiz olsun- tabii, bildiğimiz -hangi ifadeler verildi- ama Başsavcı Bey'in ifadelerine göre söylüyorum olası kasttan dava açmamız için herhangi bir maddi delil bulamadık. Yani ailelerin, öğretmenlerimizin kafasını kuma gömdüğü görüyorum maalesef çünkü 36 kere rapor tutulan bir çocuk hakkında bunun babasına defaatle söylenmesine rağmen... "Bak, bu çocuk okula zarar verebilir. Sen Emniyet personelisin, silahlarına ulaşabilir." dememe ihtimalini çok düşük görüyorum. Yani bununla ilgili de maddi delil olması için bunların rehber öğretmenin... Çünkü, şöyle, ben şuna inanıyorum: Rehber öğretmenin vereceği böyle bir ifade görevi ihmalden kendisinin mesleğinden olacağını düşündüğü için böyle bir ifade vermediğini düşünüyorum. Onları da, tabii ki, herkesi kendi vicdanına bırakıyoruz.

Şuna gelince, yine, ceza hukuku konusunda devam etmek istiyorum: Hukukumuzda "Ceza hukukunda cezaya göre, kanun maddelerine göre ceza verilir." denildi. Yine, eleştirisel olabilir. Şöyle ki: Yargılandığım davalarda bir örgütün terör örgütü üyesi olması için öncesinde Yargıtay içtihatları lazım, Yargıtayın karar alması lazım ama bizim dosyalarda da gördüğümüz üzere 2006'da, 2005'te bir çağrı -bırakın herhangi bir delili- sadece bir telefon çağrısıyla benim daha geçen çocukluk arkadaşım Emniyette gözaltına alındı. Bir tane ardışık aramadan şey aldığı için mesleğinde açığa alındı. Tabii ki, ailesi, çocukluğunun gireceği psikolojik bunalım düşünülmeden açığa alındı. 2010'da bir telefon çağrısı yüzünden, bu kadar basit bir mevzudan dolayı hukuk geriye yürüyor yani bunu söylemek istiyorum, çok derinlere dalmamak üzere, takdir edersiniz ki, hukuk bir şekilde -işine gelirse- geriye yürütülüyor.

Yusuf'umun hayalleri vardı, beş yaşında, dört yaşında babasını görüşe geliyordu cezaevlerine. Tertemiz, pırlı pırlı. Ben onu şöyle teskin ediyordum: Ön planda olmayı çok seven bir çocuktü. Ben ona her seferinde, her görüşe geldiğinde "Oğlum, işte, bir gün geleceğim, tekrar mesleğime döneceğim." O her seferinde, her geldiğinde "Baba, işte, şu kadar günün kaldı. Mesleğe döneceksin değil mi?" "Evet, evet." Yani, sizin mutlu olduğunuz günlerde, şu anda biz hep onun... Mesela Dünya Kupası var, ülkemiz için çok büyük bir gurur kaynağı. O bütün kitap sayfalarına Dünya Kupası'na katılacağımızı söylemiş. Türkçede öğretmen her örnek cümle istediğinde "Dünya Kupası'na katılacağız. Kenan Yıldız şöyle oynayacak, Arda Güler böyle oynayacak." bu cümleleri. Ama ben şu anda Dünya Kupası'nın gelmesini istemiyorum çünkü biliyorum ağlayacağım her karesinde. Keşke Yusuf'um olsa diye konuşuyoruz. Sizin güldüğünüz yerde biz "keşke"lere ağlayacağız. Ben cezaevindeyken sadece özel günlerde bu bilekliği takıyordum. Arkadaşları babalarına, işte Babalar Günü'nde hediye almaya gittiğinde Yusuf'um "Ben babama bu bilekliği alacağım." demiş. Bunu yıpranır diye sadece özel günlerde takıyorum. Yeri zamanı değildir belki ama ben bugüne kadar hiçbir zaman mesleğe dönmeyi düşünmüyordum ama şurada ülkemizi, Meclisimizi temsil eden kişilersiniz. Ben bir şehit babası olarak böyle bir çocuğun babası olarak iadeitibarımı istiyorum. Hiçbir zaman bunu, Allah şahidimdir, bir kişi de gelsin "Ben Burak'ı tanıyordum." desin, siz de çağrı yapabilirsiniz, "Mesleğe dönmek istiyorum." dediğimi duyan varsa gelsin ben bu sözümü tekrar alacağım, kamuoyundan özür dileyeceğim. Tekrar söylüyorum, ben bir şehit babası olarak iadeitibarımı istiyorum. Devlet kayıtlarında terör örgütü üyeliğimin silinmesini istiyorum çünkü 15 Nisandan çok bir farkı olmadığını düşünüyorum, 15 Nisanda terör örgütü üyeleri devletin silahıyla, devletin kurşunuyla vatandaşlarının, Meclisin üzerine kurşun yağdırdı ve öldürülenler şehit sayıldı, ki yeridir, bu olayın da küçük bir 15 Temmuz olduğunu düşünüyorum. Devletin silahıyla, devletin okulunda, sınıfta devletin öğretmenini ve devletin koruması altında olan öğrenciler devletimizin kurşunlarıyla şehadete yürüdü. Takdiri size bırakıyorum.

Söyleyeceklerim bu kadar. Tekrar söylüyorum, ben yeniden yargılanıp iadeitibarımı istiyorum. Herhangi bir devlet kurumuna atanmamı istiyorum çünkü benim şu an geride kalan bir evladım var. Ben Yusuf'umda yaşamadığım hayalleri ona yaşatmak istiyorum. Şu anda asgari ücretle bir iş yerinde satış elemanı olarak çalışıyorum. Takdiri size bırakıyorum.

Teşekkür ediyorum bizi dinlediğiniz için.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Biz teşekkür ediyoruz.

Öncelikle Burak Bey deminki cümleler arasında "Dünya Kupası'nı izlerken, siz gülerken ben Yusufumdan dolayı ağlayarak..." "Siz"den maksadınız milletin, genel olarak maçı seven insanların seyretmesini kastettiğinizi kayıtlara geçmesi açısından belirtmek isterim. Çünkü "siz, biz" de, gerçekten şu anda ona en çok üzülen, Yusufumuzla beraber, aynı duyguyu, aynı hassasiyeti Komisyonumuzun tüm milletvekilleri, tüm üyeler bu hassasiyeti değerlendiriyor.

Öbür meseleyle ilgili olarak da yani siz tabii vatanına, milletine, devletine, bayrağına bağlı bir insansınız. Daha önce gelip ziyaret ettiğimiz zaman da aynı şeyleri sizden gördük, duyduk Burak Bey. Ben sadece şurada ama, fakat, ancak demeden... Bana bakar mısınız? Gözlerime bakarak şey yapın ki samimiyetimin geçsin lütfen size, müdahale ettiğim için özür diliyorum. Araştırma Komisyonumuz bu olayları araştırıyor, bu hadiseleri değerlendiriyor. Ama buna benzer söylediğiniz hadiseyle ilgili de bireysel olarak vekillerimizin kendileri de sorumluluk hissederek bunları değerlendirebilirler, siz de takdir edersiniz. Bakın, diyoruz ki: Mesela şu anda bile Komisyonumuzun hiçbir üyesi, ben dâhil, burada savcılıkta olan soruşturmanın münderecatına hâkim değiliz. Demin ki söylediğiniz sözü hemen dikkate alarak, dikkat ederseniz iki dakika arada onun da dinlenmesi noktasında değerlendirdik. Şu sizi rahatlatır mı bilmem, size bir huzur verir mi bilmem insanın en iyi şahidi insanın bizzatı kendisidir, kendi vicdanıdır, kendi gönlüdür, kendi mantığıdır. İnsan kendisini bilir, en iyi insan kendisini bilir. Onun için, siz kendiniz hep öyle hissettiniz, öyle de biliyorsunuz, öyle de değerlendiriyorsunuz. Diğer arkadaşlarımızdan farklı olarak o zaman geldiğimiz zaman bir iki arkadaşımız vardı, işte Ali Bey vardı, Şenol Hanım vardı, ondan sonra Beritan Hanım vardı, Zuhal Hanım vardı, dolayısıyla ziyaret ettiğimiz zaman sizin o samimiyetinizi biz o zaman gördük, o zaman değerlendirdik. Bize en fazla o anda ilgi gösteren, itibar eden ailelerimiz içerisindeyiz. En azından bize geçti sizin o samimiyetiniz fakat bazen işte bazı şeyler geri gelmiyor, bazı şeyler döküldüğü zaman, kırıldığı zaman onlar şey yapmıyor.

Şimdi, bana annesi o kadar anlamlı şey verdi ki, o arada duydu mu bilmiyorum yanıma geldiği zaman "Ben onu torunlarım vereceğim." dedim, izin alarak yani onların okumasını isteyeceğim. Bir de benim de Yusuf diye bir torunum var, o da aynı sınıfta, burada olsaydı aynı sınıfta olacaktı. Emsal noktasında özellikle ona vereceğim. Diğer şeylerle ilgili elimizden gelen her türlü şeyi yapabiliriz ama Komisyonun görev alanı, tabii bu kadar genişletici bir şey içerisinde değiliz ama siz zaten hem Yusuf'un vicdanında aklanma hem kendi vicdanınızda... Ben bir kez daha Kezban Hanım'ı da tebrik ediyorum; orada hem o tür şeyleri, o işi çok iyi yönetmiş, çok idare etmiş. Zaten Yusuf'un çalışkanlığından da, derslerinin iyiliğinden de belli oluyor. İşte, çalışkanlık, bu kadar iyilik böyle sonuçlara da şey yapıyor. Ne günahı vardı onun yani onların ne günahı vardı? Devletin okulunda olan bir hadise dediğiniz gibi, biz de aynı duyguları paylaşıyoruz. Daha fazla sizi yormak istemiyorum, çok teşekkür ediyorum, Allah razı olsun diyorum, ayaklarınıza sağlık. Bu kadar zahmet ettirmemizin nedeni, siz de takdir edersiniz sizi dinlemeden geçmek istemedik.

Allah'a emanet olun, hayırlı günler diliyorum.

Alparslan Bey, Sayın Alparslan Yıldırım okulumuzda müdür muaviniği yapan demin biliyorsunuz ailelerimiz geldiği için mecburen yarım bıraktırdık, kusura bakmayın.

ALPARSLAN YILDIRIM - Estağfurullah, öncelik onlarda.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sizi de bekletme durumunda kaldık.

ALPARSLAN YILDIRIM - Yok, sorun değil, bekleriz devletimiz için.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hakınızı helal edin.

ALPARSLAN YILDIRIM - Helal olsun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, arkadaşlar, sorularınıza devam ediyordunuz, buyurun.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Çok teşekkürler beklediğiniz için.

Şimdi siz beden eğitimi öğretmenisiniz, müdür yardımcısısınız. Sabah saatlerinde çocuklar erkenden geliyorlar ve orada altıyı yirmi geçe, altı buçukta, muhtemelen karanlık bir saatte değil mi?

ALPARSLAN YILDIRIM - Sabah ezanı yeni okunuyor.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Sabah ezanı yeni okunuyor. Bir, onu değerlendirmenizi istiyorum; bir öğretmen olarak o kadar karanlıkta, sabah ezanı okunurken bunu bir güvenlik boyutuyla değerlendirmenizi istiyorum, önemli buluyorum bunu. Gülümsemenizden de anlıyorum bir şeyler ama.

İkincisi: Sizin göreviniz aslında kapıda bütün bu güvenlik işlerini yapmak değil ama herkes anlatıyor "Alparslan Hoca, sağ olsun, giderdi, oralara bakardı." Müdür bey de söyledi, diğerleri de söylediler. Bu okulun iç ve dış güvenlik meselesinde ne yapmamız lazım? Yani en çok bu işe emek harcayanlardan birisi olarak sizin bir merkez göreviniz olsaydı, Bakan olsaydınız örneğin ne yapmamız gerektiğini düşünüyorsunuz, sahadan bunu öğrenmek istiyorum.

Üçüncüsü de, beden eğitimi öğretmenisiniz ama ben sınıflarınızı da gördüm, çocuklar böyle küçük bir hapisanede gibi. Çocukları okulda daha mutlu, daha keyifli hâle nasıl getiririz? Bir: Bu sabahın kör saatinde o meseleyi güvenlik ve diğer boyutuyla nasıl görüyorsunuz? İki: Okulların daha güvenli ortamlar olması için sizce ne yapmamız lazım dış ve iç güvenlik açısından? Üçüncüsü de, bir beden eğitimi öğretmeni olarak öğrencileri daha mutlu, daha keyifli bir eğitim ortamına nasıl sunabiliriz?

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Şimdi, Alparslan Hocam, okul güvenliği, disiplin ve risk yönetimi konusunda neler yapılmalı sizce? Bunlar belki belli bir kısım sizin zamanınızda zannediyorum uygulandı ama bir öğretmen ve yönetici gözüyle aslında neler yapılmalı?

Not şeyini size sordular, sormayacağım.

Soruşturma ve görevden alma sürecinde -alınan Müdür Beye de sordum- bilinmesini istediğiniz yani haksızlık mı veya yanlış ve eksik bir soruşturma olup olmadığının en önemli hususu sizce nedir diye size de sormak istiyorum.

ALPARSLAN YILDIRIM - Teşekkür ediyorum. Tek tek cevap versem?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, evet.

ALPARSLAN YILDIRIM - Sayın vekillerim, sabahın erken saatinde gelmek... Evet, gülümsedim, doğru. Çok erken saat yani sabah ezanı okunurken eğitim olmaz. Yani işin gerçeğini konuşmak lazımsa özellikle de söyledim "İçinizde öğretmen olan ağabeylerimiz var mı, büyüklerimiz var mı, ablalarımız var mı?" diye. Evet, sabahın erken saatinde olan ilk iki saatte özellikle

çocukların büyük bir çoğunluğu uyuyor. Hele de son dönemde sosyal medyada artı bunun yanında elektronik hayatta fazla vakit geçiren çocuklar çok fazla derecede uyuyorlar ve bu da verimi düşürüyor. Onun için mutlaka ve mutlaka... Bir de burada en önemli noktalardan bir tanesi derslik sıkıntısı. Ben oraya mescit yapamadım, mescit yapmak istedim, çocukların namaz kılması için mescit yapamadım, öğretmenlerin namaz kılması için mescit yapamadık, alan çok dar ve normalde 30 kişiye planlanan bir sınıf 47 kişi, 50 kişi. Bunlara öncelikle çözüm üretilmesi lazım. Butik, küçük, mahalle içerisinde sık okulların olması lazım ve okullar yapılırken mutlaka ve mutlaka okul arazisi içerisinde spor tesislerinin, sanat tesislerinin mutlaka yapılması gerekiyor. Bunlar olmadan sen ne kadar iş yaparsan... Bir de sanat atölyeleri... Şimdi çocuklarımızın en büyük sıkıntılardan bir tanesi sanat atölyesi. Çocuk enerjiyi atamıyor, çocukların büyük bir çoğunluğu...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bunlar bazı okullarda vardı, kapatıldı mı onlar?

ALPARSLAN YILDIRIM - Sayın Başkanım, çok az, yeterli değil çünkü binalar eski olduğu için. Biz Kahramanmaraş'ta asrın depresimini yaşadık ve büyük bir çoğunlukla binalarımız yorgun. Bunlardan kaynaklanan nedenlerden dolayı ve yeni yapılan okullarda da bunu planlamıyorlar. Bunların öncelikle planlanması lazım ve çocuklarımız ciddi derecede hapis hayatı yaşıyorlar dört duvar arasında. Üstteki duvar, alttaki duvar. "Aman, sus! Aman, dur! Aman sus! Aman dur!" Bunun sonucunda da ne oluyor? Çocuklar mecburiyet karşısında enerjisini atamıyor. Bir müddet sonra obezite had safhaya çıkıyor ve biz devlet olarak obeziteye harcadığımız parayı eğitime harcasak gerçekten daha çok farklı yol alırız. Onun için burada böyle bir sıkıntımız var ve mutlaka okullar yapılırken okulların saatlerinin de çok iyi ayarlanması lazım. Yani örneğin 08.00'den önce imkânı yok, okulun başlamaması lazım. Ondan sonra da öğrencilerin öğleden sonra belli bir saate kadar aktivite saati olması lazım, etkinlik saati olması lazım. Artı, güvenlik nedeniyle mecburiyetten okulların binaları kilitleniyor. Neden kilitliyoruz ki devletin binasını ya! Kilitlemememiz gerekiyor. Yani çocuğun oyun alanı yok. Ben Kahramanmaraşlıyım, Ali ağabey Kahramanmaraşlı -ağabey dedim, kusura bakmayın- İrfan Hocam benim hocam, Maraşlıyız. Biz bunları mecburiyet karşısında kilitlemek zorunda kalıyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tamam, haydi biraz hızlanalım.

ALPARSLAN YILDIRIM - Bunlardan dolayı sıkıntı bu. Bunların giderilmesi lazım, öncelikle bunların olması lazım ki bizim güvenliğimizi, okul güvenliğini şey yapacağız.

"Sabah saatlerinde niçin oraya iniyordunuz?" diye sorduğunuzda... Maalesef kolay para kazanmak bütün toplumda aşikâr olmuş uyuşturucu satıcıları gibi. Ben geçmiş evrelerde, geçmiş yıllarda Emniyetin içerisinde kaldığım için, bazı durumları bildiğim için, gördüğüm için... Çocuklara uyuşturucu şeyleri geliyor, kimisi balon satıcısı pozisyonunda geliyor, kimisi seyyar satıcı pozisyonunda geliyor. Ben oraya çıkıyordum, ben de babayım, benim de üç kızım var. Allah korusun. Ben Adana'da görev yaparken şemen dalı gibi insanlar -bizim burada öyle derler- kavak gibi insanlar uyuşturucu şeyinde yerlerde yatıyordu. Biz bunları bildiğimiz için bu çocuklara kendi evladımız, kendi çocuğumuz... Bir de aldığımızı helal ettirmek için bu şekilde çalıştık. Bunun için ben sabahın erken saatinde oraya iniyordum, o çocukları onun için kontrol ediyordum, onun için bakıyordum. Bunlar bizim evladımız. Belki on sene sonra şurada şu yüzlerin hiçbir tanesi olmayacak.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Madde bağımlılıklarını takip etmek için oradasınız, evet.

ALPARSLAN YILDIRIM - Yani kendi evlatlarımızı, mahallemizi.

Okul güvenliği için ise mutlaka ve mutlaka okulun kapısında güvenlikçi olması gerekiyor ve okulun çevre duvarının dahi -bakın, çevre duvarını diyorum, çok absürt bir şey söylüyorum- kaldırılmasını istiyorum. Neden? Çünkü çocuğa öyle bir ahlak ve edep aşılayacaksın ki o güvenlikçinin orada olduğu için onun etrafında duvar olmasa dahi girmemesi gerektiğini bilmesi gerekiyor. Bunu aşılamanız gerek. Bunu aşamadığımız müddetçe çocuklarımıza ne yaparsak yapalım, isterse istemediğimiz kadar tıpcı yetiştirelim, istemediğimiz kadar -ne bileyim- öğretmen yetiştirelim ama bunu başaramadığımız sürece bizim bu çocuklarımızın hepsi yarın bu İsa gibi olur. Bunun önlemini almamız gerekiyor.

Okula göre risk yönetimiyle ilgili hocam sordu. Risk yönetimini, sıkıntıyı bilmek lazım, çocuklar iyi takip etmek lazım, görmek lazım yani onun derdiyle dertlenmek lazım. Bu çocuk neden böyle, neden kaynaklanıyor? Bunu iyi bilmek lazım. İyi bildiğin takdirde buna çözümü üretmek çok kolaydır. Hani hocam doktor, benim doktorumdu İrfan Hocam. Eğer teşhisi koyamasa beni tedavi edemezdi. Teşhisi koymamız lazım. Önce teşhisi koyacağız, teşhisi koyduktan sonra çözüm üreteceğiz. Risk yönetimindeki en büyük nokta burası. Biz bunu yapıyorduk. Biz "Şu çocuk şunu yapabilir, şu çocuk şunu yapabilir -fişlemeden ha- şu çocuk şunu yapabilir." diyerek biz bu şekilde çalışıyorduk. Biz ekip çalışması yapıyorduk. Biz dört kişiydik, artı, rehber öğretmenlerimiz bizim bizatihi idareci kadar yetkiliydi, bu şekilde çalışıyorduk. Bundan dolayı risk yönetiminde çocukların durumunu çok iyi tespit ettiğimizden dolayı biz üzerinde duruyorduk çevreyi çok iyi analiz ettiğimizden dolayı.

Özür dileyerek, vaktiniz varsa... Hocalarım bilir, burada bir fabrikatörün çocuğu vardı...

MEHMET EMİN ÖZ (Erzurum) - Siz ayrıldıktan kaç gün sonra bu olay oldu?

ALPARSLAN YILDIRIM - Bir ay.

MEHMET EMİN ÖZ (Erzurum) - Yani çok da iyi yönetememişsiniz.

ALPARSLAN YILDIRIM - Yani bilmiyorum, bu benim şeyim. Sizin kararınız, "Yönetememiş." diyebilirsiniz ama başkası da "Yönetmiş." diyebilir. Ben burada şunu iddia etmiyorum, "Evet, ben çok iyi yöneticiyim, iyi yönettim." demiyorum, "Ben bunu yaptım." diyorum.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ya da fırsatı yakalamıştır...

ALPARSLAN YILDIRIM - "Ben bunu yaptım." diyorum, "Ben başka bir şey yapmadım." diyorum.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Bunlar varken yapamıyor, bunlar gidince...

ALPARSLAN YILDIRIM - Ama Sayın Vekilim, şunu ben kesinlikle demiyorum, bak, şunu kesinlikle...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Alparslan Bey... Alparslan Bey...

ALPARSLAN YILDIRIM - Özür dileyerek bir şey söyleyebilir miyim, çok özür dilerim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, çok şey söylüyorsun da bir şey söyleyeceğim.

ALPARSLAN YILDIRIM - Buyurun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz, tabii, eğitimcisiniz, uzun dönemde de bu işlerde sorumluluk hissetmişsiniz.

ALPARSLAN YILDIRIM - Doğru.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sizden şunu istirham ediyoruz Komisyon olarak: Buna benzer gördüğünüz aksaklıkları, ondan sonra tespitleri -yani çünkü bizim hocalardan da belki dinlememiz gereken şeyler olacak- ve varsa önerileriniz, buna benzer şeylerinizi yazıp bizim Komisyonumuza ulaştırın.

ALPARSLAN YILDIRIM - Ulaştırdım, ulaştırdım.

Bir de özür dileyerek şunu da...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Müsaade et, müsaade et Hocam.

Bak, deminki aileleri dinlerken ailelerimizden birisi özellikle şunu söyledi, dedi ki: "Bu çocuk biliniyor yani İsa Aras Mersinli'nin ne olduğu biliniyor. 32 kere rehber öğretmen bununla ilgili kayıtlar tutmuş ama babası Emniyetçi olduğu için, bilmem ne olduğu için burada öğretmenler, idareciler görevlerini yerine getirmemişler, bununla ilgili işlem yapmamışlar. "Doğru; Almanya'da, Avrupa'da -savcının bir sözüne binaen söylüyor- aileler sorumlu tutulmuyor, ailelere bu konuda dava açılmıyor ama en azından o çocukla ilgili gereken tedbirler alınıyor." dedi. Siz görev yaptığınız süre içerisinde bu çocukla ilgili -ben de size konuya gelerek soruyorum- siz bununla ilgili bunu gördünüz, bir eğitimci olarak: "Efendim, bu içine kapanık, sadece kendisine zarar veriyor." Siz sonuçta bir eğitimcisiniz, siz neye göre -anlatabildim mi, idarecisiniz- "Bu kendisine zarar veriyor, başkasına zarar vermez." yorumunu yapabilirsiniz. Bu yorumu yapacak olan başka kurumlar, başka şahıslar, başka görevliler. Sadece babasına bildirerek, o da "İşte ben Emniyetin psikoloğundan falan yardım alıyorum, ona gönderiyorum." diyerek ama bir olayın üzerini örtme hadisesi var, bir hadiseyi unutmaya olayı var, bir olayı göz ardı etme olayı var. İşte biz şehit annesine, şehit babasına bunun hesabını, bunun cevabını veremiyoruz. Siz o kadar uzun süre orada görev yapıyorsunuz. Bu çocuğun da bu kadar hani girerken "Madde bağımlısı olmasın, şunu yapmasın, bunu yapmasın." diyoruz ya, bu kadar dikkat ediyoruz ya bu çocuğun problemli olduğunu tespit ediyorsunuz, biliyorsunuz, bilmek durumundasınız çünkü bu yeni bir öğrenci falan değil, onu görüyorsunuz. Bununla ilgili ise okuldan bir tane Emniyete, bir tane bilmem başka yere bir yazışmanız yok. Çocuk yaralanıyor, ambulans çağırıyorsunuz, ondan sonra, üniversite hastanesine götürüyorsunuz. Polisler geliyor "Ben onlara vermem, babasına veririm." diyorsunuz. Sonra, gidip neydi bu konu, doktorlar nedir, nedir... Hangi yazışmayı yaptınız? Hangi talepte bulundunuz? Hangi değerlendirmede bulundunuz? Nasıl takip ettiniz? Orada kayıtlar "adli vaka" olarak mı geçti? Adli vaka olarak geçmediyse bununla ilgili bilginiz var mıydı, niye adli vaka olarak geçmedi? Yani, dikkat edin. İdareci olarak, yönetici olarak en büyük göreviniz... Şehit ailesinden şey yaparak bunu söylüyorum, değerlendiriyorum sevgili Hocam. Öncelikle siz kendi düşüncenize göre "Bu, zaten kendisi içine kapanık, kendisiyle ilgili şey..." Bunun kararını ne siz ne başkası veremez, siz bununla ilgili gereken tedbirleri yaparsınız. Rehber öğretmen bunları tespit etti, etti, etti, etti, etti de ne oldu yani? Etti de ne oldu? Etmeyecek. Ettikten sonra diyecek ki, hemen yazacak üst amirlerine. Görevi ihmal, görevi kötüye kullanma; anlatabiliyor muyum? Kasten bunu yapmama, bütün bunlar -bir hukukçu olarak söylüyorum- hepsi suç içerisindedir. Diyecek ki: "Bununla ilgili ben ailesine bildirdim ama işlem yapılmadı, değerlendirilmedi." Bununla ilgili, efendim, takibat yapılması, Emniyete yazılması, Valiliğe yazılması, Bakanlığa yazılması; hiçbir adım yok, hiçbir adım yok. Rehber öğretmenin yaptığı şeyler, yazdığı şeyler: "Babasını ara, ailesini ara." Ailesi de "Tamam, biz Emniyetin psikoloğundan yardım alıyoruz." E, aldı mı? Aldı da sonrasında çocuk düzeldi mi? Onun için, daha fazla buna devam etmeyelim ama eğitimle ilgili söylediğiniz, olması gerekenle ilgili söylediğiniz gerçekten çok dikkatimi çekti, onlara katılıyorum. Yani, bunları bir rapor hâline getirin, bir rapor hâlinde yazın; neler olmalı, neler değerlendirilmeli? Ondan sonra...

ALPARSLAN YILDIRIM - Bununla ilgili bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Söyleme çünkü söylediğin şey...

ALPARSLAN YILDIRIM - Yok, çok önemli bir nokta.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Söylediğin şey, bana sorarsan, vereceğimiz şey... Bunun, bu söylediğimin cevabını biliyorsan, cevabını verebiliyorsan verin.

ALPARSLAN YILDIRIM - Hayır, onu söyleyeceğim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani, 32 kere bu çocukla ilgili bu raporlar, bilmem şeyler, tutulmuş, değerlendirilmiş. Bu çocuk, katil çocuk yazışıyor bir yerlerle, onlara baksak derste de yaptıklarını şey yaparız geriye dönük bulursak, derste, ders saatinde de yaptığını görürüz. O bir yerlerden, sitelerden tetikleniyor, bir yerlerden şeyler değerlendiriliyor ama hiç kimse bunu görmüyor, hiç kimse bunu bilmiyor, rehber öğretmen bunu biliyor, yazıyor, değerlendiriyor, sistem çalışmıyor; anlatabildim mi? Bakın, bir şeyi suçlamak için falan söylemiyorum sevgili Hocam. Bir problemi...

ALPARSLAN YILDIRIM - Allah razı olsun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Burada okul duvarlarını kaldırmadan önce önümüzde ciddi bir problem var; yaşamış bunu, yapmış bu çocuk, yeni de olmamış. Bu çocuk o sitelere nasıl girmiş, o sitelere nasıl kabul almış; bunu bütün Komisyon üyesi arkadaşlar bilsin diye söylüyorum. Ondan sonra, bunlarla ilgili bende şeyler vardı, şimdi notlarım falan dağıldığı için şey yapamıyorum. Buralarda geziyor, buralarda değerlendiriyor, bilmem nerelerde arkadaşları var, WhatsApp grubunda... Hiç mi telefonunu görmediniz? Çantasını arıyorsunuz. Oradaki profil fotoğrafında bilmem ne katilinin, ondan sonra, bilmem ne Hitlerinin şeyini şey yapan WhatsApp şeyinde falan...

ALPARSLAN YILDIRIM - Hiç görmedim telefon...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ben de onu söylüyorum Hocam.

ALPARSLAN YILDIRIM - Hiç görmedim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sevgili Hocam, problemli öğrenciyi biliyorsunuz, problemli öğrenciyi daha fazla takip ederek, değerlendirerek bakmak gerekmez mi, daha fazla bunun üzerinde durmak gerekmez mi? Yani, burada...

ALPARSLAN YILDIRIM - Çok doğrusunuz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, onun için...

ALPARSLAN YILDIRIM - Özür dileyerek iki kelime bir şey söyleyebilir miyim?

Şimdi, bu sistemlerin tamamı e-rehberlik sistemine giriyor. Bizim e-rehberlik sisteminden kaynaklanan bir problemimiz var. E-rehberlik sisteminde, Avrupa'daki sistemde, bildiğim kadarıyla, birinci aşamada okul girdiği takdirde, sisteme girdiği zaman, ikinciye girdiğinde direkt RAM sistemi, Rehberlik Sistemi Sosyal Hizmetlere atıyor. Sosyal Hizmetlerden sistem girdiği takdirde hastaneye atıyor. Biz, yıllardır bunun bu şekilde olması gerektiğini... Yani, ahbap çavuş ilişkisiyle...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Millî Eğitimle ilgili bir sıkıntı.

ALPARSLAN YILDIRIM - Millî Eğitimle burada sıkıntı var.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Rehberlik hocası tutanağı tutuyor, sisteme giriyor, görevini yapmış sisteme, sistemin bunu uyarması gerekir.

ALPARSLAN YILDIRIM - Evet.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sosyal Hizmetlerden, işte, Emniyetten, her neyse.

ALPARSLAN YILDIRIM - Psikiyatriden...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Bizde eksik olan bu.

ALPARSLAN YILDIRIM - Bunlar sisteme giriliyor, sisteme girildiği için buradaki ikinci uyarı sistemi harekete geçmiş olsa, eğer psikiyatriye veya sosyal hizmetlere yansıtmış olsa zaten baba devreden çıkıyor, aile devreden çıkıyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, teşekkür ediyoruz Hocam.

MEHMET ALİ CEVHERİ (Şanlıurfa) - Siz sisteme girdiniz mi hocam?

ALPARSLAN YILDIRIM - Evet, girdik.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz benim demek istediklerimi anladınız sevgili Hocam.

ALPARSLAN YILDIRIM - Anladım, çok iyi anladım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bakın...

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Ama bu da sistemdeki bir aksaklık...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Eksiklik, aksaklık değil, çok büyük eksiklik; olması gereken bir şey ama şunu söylüyorum... Bakın, Şenol Hocam, şunu söylüyorum sevgili Hocam: Siz, anladığım kadarıyla, sorumluluk hissediyorsunuz.

ALPARSLAN YILDIRIM - Doğru, doğru.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onun için bir rapor yazın dedim. Eğitimciliğin, efendim, gereğini yapmaya gayret ediyorsunuz. Hatta, sabah erkenden geliyorsunuz ki madde bağımlısı şeyler falan buralara yanaşmasın, gitmesin diyorsunuz.

ALPARSLAN YILDIRIM - Doğru.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hatta diyorsunuz ki bütün bu aileler bu bilinçle yetiştirsin. Her şeyi güzel güzel söylüyorsunuz ama orada bir şeyde eksikliğinizi var, ciddi eksikliğinizi var; müdür yardımcısı olarak, müdür olarak "Ya, bu çocukla ilgili böyle bir şey..." Babasının Emniyet psikoloğuna göndermesine razı olmam, yazarım yazıyı, bu çocuğun mutlaka hastanede bir şekilde görülmesi lazım. Rehber öğretmeni...

ALPARSLAN YILDIRIM - E-rehberlik sisteminde var yalnız Başkanım, onlar var.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olsun, siz müdür muavinisiniz, siz okulun yöneticisisiniz, ondan sonra, siz bununla ilgili... Anlatabildim mi?

ALPARSLAN YILDIRIM - Ondan müdür bey sorumlu, e-rehberlik sisteminden müdür bey sorumlu, müdür beyin yazması gerekiyor, benim değil.

YILMAZ HUN (İğdır) - Hocam, bir şey soracağım.

ALPARSLAN YILDIRIM - Hocam müdürlük de yaptı, biliyor Yılmaz Hocam.

YILMAZ HUN (İğdır) - Şimdi, şöyle: Müdür yardımcıları 3 kişidir, değil mi?

ALPARSLAN YILDIRIM - Evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - 3 kişidir, görev dağılımı yapar, yapılır.

ALPARSLAN YILDIRIM - Doğru.

YILMAZ HUN (İğdır) - Rehberlik servisi hangi müdür yardımcısındadır?

ALPARSLAN YILDIRIM - Rehberlik servisi bende yok.

YILMAZ HUN (İğdır) - Sizde değil, değil mi?

ALPARSLAN YILDIRIM - Bende değil.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, tamam, teşekkür ediyoruz Hocam, daha fazla şey yapmayalım. Sağ olarsınız.

ALPARSLAN YILDIRIM - Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ama raporunuzu bekliyorum. Raporunuzu bekliyorum.

ALPARSLAN YILDIRIM - Tamam, yazacağım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çiğdem Hanım, hoş geldiniz.

Çiğdem Seyrek, 2021 ile 2026 yılları arasında bu okulda müdür yardımcısı olarak görev yapmış eğitimci bir arkadaşımız. Branşınız nedir Hocam?

ÇİĞDEM SEYREK - Türkçe.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hemen, unutmadan bir soru sorayım: Rehberlik hizmetleri size mi bağlıydı görev yaptığınız...

ÇİĞDEM SEYREK - Kendi devremle alakalı. Bizde, okulda sabahçı-öğlenci olduğu için 5'inci ve 6'ncı sınıflar benden sorumluydu onların rehberlik çalışmaları bendedir, 7'nci ve 8'inci sınıflar kimdeyse...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Okuldan ayrılmadan önce bu İsa'nın olduğu sınıftan siz mi sorumluydunuz?

ÇİĞDEM SEYREK - Hayır, Alparslan Yıldırım sorumluydu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Deminki arkadaş "Ben sorumlu değildim." dedi.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Rehberlikten sorumlu...

ÇİĞDEM SEYREK - Yani, onların, 7'nci ve 8'inci sınıfların rehberlik çalışmaları, öğrenci işleri Alparslan Yıldırım'da.

YILMAZ HUN (İğdır) - Aynı zamanda rehberlik de onda?

ÇİĞDEM SEYREK - Yani, rehberlikten kastınız tam olarak Sayın Başkan?

YILMAZ HUN (İğdır) - Şöyle Hocam: Görev dağılımı yapılıyor ya...

ÇİĞDEM SEYREK - Evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - Müdür sene başında görev dağılımı yapar.

ÇİĞDEM SEYREK - Evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - Her öğretmene, müdür yardımcısına bazı bölümleri şey yapar.

ÇİĞDEM SEYREK - Tamam.

YILMAZ HUN (İğdır) - Rehberlik servisini de bir müdüre verir yani görevi dâhilindedir, takibini o yapar.

ÇİĞDEM SEYREK - Servis olarak...

YILMAZ HUN (İğdır) - Takibini müdür yardımcısı yapar. Öyle ama siz dediniz ki: "Devre..."

ÇİĞDEM SEYREK - Bizde devrecilik var, devre olduğu için 5'inci ve 6'ncı sınıflar bende.

YILMAZ HUN (İğdır) - 5'inci ve 6'ncı sınıfların rehberliği de sizde.

ÇİĞDEM SEYREK - Evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - 7'nci ve 8'inci sınıflar Hocamda.

ÇİĞDEM SEYREK - 7'nci ve 8'inci sınıflar Alparslan Hocam'da.

YILMAZ HUN (İğdır) - Dolayısıyla, rehberlik onun da sorumluluğunda.

ÇİĞDEM SEYREK - Aynen, ikimizin ortak.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Teşekkür ediyoruz.

Evet, bu, İsa, katil çocuğumuzla ilgili olarak daha öncesinde size yansıyan, onunla ilgili bir problemler yansıdı mı rehber öğretmenine? Bu konuda çünkü siz uzun süre burada idareci olarak görev yapmışsınız. İsa Aras Mersinli'yi tanıyor musunuz? Ne tür özelliklerine tanık oldunuz? Bunun davranışlarında bir farklılık gördünüz mü? Rehber öğretmen bununla ilgili size herhangi bir talepte, herhangi bir şikâyetle veya herhangi bir tespit, herhangi bir değerlendirmede bulundu mu? Bunun tedavi almasıyla ilgili, süreçlerle ilgili bu konuda herhangi bir görüşleriniz oldu mu? Okula zamanında gelir, gider miydi? Bir de öğrenci olayın olduğu gün aslında sabahçı ama öğleden sonra geliyor, genellikle sabahçı olan öğrenciler falan bu şekilde okula girip çıkarlar mıydı? Emniyet tedbirleri falan yeterli miydi? Bütün bunlarla ilgili bildiklerinizi anlatır mısınız?

ÇİĞDEM SEYREK - Peki, ben öncelikle kayıtlara da geçmesini istiyorum, Komisyonunuza bir belge sunmak istiyorum. Yani bunun Komisyon üyelerince de eğer zahmet olmazsa okunmasını çok arzu ediyorum. Bunu önce size bir teslim edeyim.

Şimdi, İsa Aras Mersinli 5'inci sınıfa geldiğinde ben 7 ve 8'lerden sorumlu müdür yardımcısıydım, doğal olarak benim devrem sabahçıydı. Fakat ben sabah altı buçukta okulu açar, işte, öğleden sonra da dört, dört buçuğa kadar, beşe kadar okulda kalırdım. Kaldığım dönemlerde öğleden sonra İsa'yla alakalı bana yansıyan evet, birtakım problemler olurdu. İsa şöyle, kendisiyle sorunları olan bir çocuktu yani İsa'nın herhangi bir disiplin suçu olmamıştır, İsa herhangi bir arkadaşına vurmamıştır, bir kavgaya karışmamıştır, bir hakareti olmamıştır ama çocuk diğerlerine göre daha hassas, daha böyle -nasıl diyeyim- mutsuz, yalnız bir öğrenciydi. Ne yapardı mesela? Derste kendini kapatırdı. 5 ve 6'da bana yansıyan olaylarını söylüyorum, sorumluluğumda olmadığı hâlde yansıyan olaylar. Kendini kapatmaktan kastım, sıraya kapanırdı bu şekilde, için için ağlardı. Öğretmenler çağırırlardı "İşte Hocam, öğrenci yine kendini kapattı, bir bakar mısınız?" Giderdim işte yanına, şöyle sırasına çömelirdim aşağıya "İsa ne oldu, neden yine ağlıyorsun?" Kendini açan, derdini anlatan bir çocuk değildi. Bir on, on beş dakika böyle hani onu ikna edip sınıftan çıkartıp yanıma alırdım, birkaç kere böyle olaylarına tanık oldum. Ya da işte bir şeye üzülmüştür yine, hani neye üzüldüğünü bilmezsin, İsa böyle küçük küçük kâğıtları pul pul böyle ufalar, önünde böyle bir tepe yapar. Hani kâğıtları yuvarlar onları yer falan. Hani derste yansıyan olaylar maksimum bu kadardı İsa'yla alakalı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kâğıt parçalarını mı yiyordu?

ÇİĞDEM SEYREK - Kâğıt parçalarını, mesela defterinden küçücük, küçücük böyle toplar...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yazılı parçaları mı yutuyor, yoksa yazısız mı?

ÇİĞDEM SEYREK - Yazılı, yazısız fark etmiyordu Sayın Başkanım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - O aradaki çizdiklerine bakıyor muydunuz?

ÇİĞDEM SEYREK - Yok, hayır yani öyle bir şey çizerek...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çünkü daha sonraki bulunan materyallerde illegal aşırıcılıkla ilgili, nihilistlikle ilgili doneleri var.

ÇİĞDEM SEYREK - Yok, hayır öyle değil. Ne demek istediğinizi anladım, evrak mı kaybetmeye çalışıyordu diyorsunuz?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet.

ÇİĞDEM SEYREK - Hayır, öyle bir şey değil. Yani, defterinden herhangi bir sayfa, kitabın ilk iki sayfası gibi böyle koparmış, onları böyle tepe yapmış, yemiş falan. Bir kez sadece benle yani böyle hani içini açarak şöyle konuştu: "Hocam ben çok yalnızım, çok korkuyorum, geceleri uyuyamıyorum." dedi. "Neden uyuyamıyorsun, çok mu bilgisayar oyunu oynuyorsun, işte korkularının nedeni ne?" dedim. "Çok oyun oynadığım için değil. Benim böyle kafamda sesler oluyor, bir şeyler duyuyorum." falan dedi. Bunun üzerine ben annesini çağırdım okula, Pınar Hanım'ı çağırdım. Bu arada Ayser Çalık Ortaokulunda rehberlik şöyle işlerdi Sayın Başkan, 5'te alıyorsa bir rehber öğretmen, o devreyi 8'e kadar mezun etmek zorunda ki süreklilik olsun, hâkim olsun konuya diye, biz hiç bölmeyiz yani böyle çalışırdık. Ejder Hocam, o zamandan beri İsa'yla alakalı zaten sürekli çalışırdı yani aileyle görüşmelerimiz hep devam etti. Bu olayın üzerine ben anneyi çağırdım okula -babayı değil, anneyi çağırdım- bu işte "Korkuyorum geceleri, uyuyamıyorum." dedi ya.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Hangi yıl oldu bu?

ÇİĞDEM SEYREK - Sanırım 6'ncı sınıftaydı Sayın Vekilim, çok net hatırlamıyorum.

Anneye dedim ki: "Bakın, çocuk bunlardan bahsediyor. Uyuyamadığını bir şeyler duyduğunu söylüyor. Kullandığı bir ilaç var mı, bilgimiz olmadığı bir rahatsızlığı falan?" "Hayır, yok Hocam." dedi. "Peki 'Uyuyamıyorum, korkuyorum.' diyor, hani bunu tetikleyen bir neden var mı?" dedim. "Hocam, benim çocuklarım çok zekidir, ablaları da böyleydi bunun yani böyle davranışlar

sergiler, bunlar zekâyı kontrol edemiyorlar o yüzden." dedi. Ben "Yine de bir uzmandan destek almanızı öneriyorum çünkü hani 'Kafamda sesler var.' diyor. Bu sesler onu yönlendirebilir bir gün, size de zarar verebilir, mutlaka gitmelisiniz." dedim ve "İlgileneceğim." dedi. Benim anneyi gördüğüm tek konu bu, bir daha asla hiçbir diyalogum olmadı. Annesinin numarasını da e-okul sisteminden ulaşılarak aradım, herhangi bir samimiyetim, diyalogum yoktur, bir kez gördüm sadece, buydu yani İsa'da bize yansıyan. Baktığınızda İsa duygusal, içine kapanık, asosyal, mutsuz bir öğrenci; bunun yanında çok da zeki. Şöyle, Erasmus Programı'na dâhil oldu okulumuz. Erasmus'a gidecek öğrenci için sözlü ve yazılı mülakat yapacağız. Sözlü mülakatlarda İsa bir geldi -hani İngilizce öğretmenlerinden girdikleri sınıflar için 3'er isim istedik, çocukları tek tek konuşma sınavına alıyor İngilizce öğretmenleri- İngilizce'yi ana dili gibi konuşuyor, aksanlı konuşuyor. "İsa sen nerede öğrendin böyle İngilizce konuşmayı?" dedim, "Öğretmenim, ben kendim öğrendim izlediğim dizilerden, ben asla Türkçe dizi izlemem, alt yazılı izlemem, ondan sonra çok müzik dinlerim, bir de çok oyun oynarım, oyunda da çok aktif kullanırım dili." dedi ve inanılmaz bir İngilizcesi vardı. Kendi kendine öğrendiği bir dilden bahsediyoruz yani çok küçük yaşta öğrenmiş zaten. Bana yansıyan durumları bunlar İsa'nın. Herhangi bir -dediğim gibi- disiplin suçu yoktu çocuğun, olmadı yani, bir arkadaşıyla kavgası olmadı, hırsızlığı olmadı, küfrü olmadı, öğretmenine saygısızlığı olmadı, hep kendiyse mücadelesi olan bir çocuk olarak gördük. Aileyi sürekli bilgilendirdik, yönlendirdik. Zaten en son herhâlde Ejder Hocam, iki ay öncesinde tekrar psikoloğa yönlendirmiş, psikologla da tedaviye başladıklarını biliyorum.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Erasmus'la gitti mi yurt dışına? Ne kadar kaldı?

ÇİĞDEM SEYREK - Gitti. Bir haftaya yakın kaldılar Sayın Vekilim. Polonya vardı ama şu an ülkeler çok aklımda değil, Polonya'yı çok net hatırlıyorum.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Belçika ya da İngiltere olabilir mi?

ÇİĞDEM SEYREK - İngiltere ve Belçika yoktu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, Hocam, siz ne kadar orada müdür yardımcılığı yaptınız?

ÇİĞDEM SEYREK - Ben 2018'de Türkçe öğretmeni olarak geldim o okula. 2022 gibi de yani Covid döneminde görevlendirme müdür yardımcısı oldum, Covid bittikten sonra da kadrolu olarak sınava girip atandım oraya idareci olarak.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Öncelikle çok teşekkür ediyorum Hocam, son derece duru bir şekilde veriler verdiğiniz için, yalnız şu anda bize verdiğiniz şeye baktım, böyle aklanmak, şunlar bunlar, biz soruşturma komisyonu falan değiliz, biz savcılık makamı falan da değiliz. Okullarda olan problemlerle bakanlıklar, kurumlar kendi iç disiplinleri olarak incelemelerini, soruşturmalarını yapar, adli bir olay varsa onu da adli yapar. Biz araştırma komisyonuyuz, okullarımızda buna benzer olaylar olmasın diye değerlendiriyoruz. Onu özellikle bilginize vermek isterim.

ÇİĞDEM SEYREK - Teşekkür ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sevgili Hocam, aslında tespit etmişsiniz, annesini de çağırmışsınız geriye dönüp baktığımız zaman. 10 can kayıp bugün, ondan sonra yani bir eğitimci olarak farkına varmışsınız; elbette ki doktor değilsiniz, elbette ki hekim değilsiniz, ondan sonra ancak anneyi de çağırmışsınız, çocuk da "İngilizce filmler seyrediyorum, oyunlar oynuyorum." demiş. Ondan sonra, artık çağın geldiği noktada hepimiz biliyoruz ki babalar, ebeveynler olarak bir sürü çok sıkıntılı, tehlikeli değişik platformlar da var. Yani buna benzer olayları değerlendirerek yani şunu anlamakta Komisyonumuz zorlanıyor Sevgili Hocam, Değerli Hocam, yani o kadar iz bırakmış ki o kadar kendisini belli etmiş ki yani "Ben patlayan bir bombayım, ben bir şey yapacağım." demiş yani bütün hareketleri, bütün olayları yani ama sistem çalışmamış.

ÇİĞDEM SEYREK - Anlatayım mı neden çalışmadığını?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Öğretmen veya idareci anneyi çağırarak değerlendirmek istemiş, müdür şunu yapmış, rehber öğretmen bunu yapmış ama artık bu belli yani anlatabildim mi? Şunu ayırım yapma durumunda değiliz biz, bunu yapacak olan belki psikologlar, değişik insanlar. Yani bu tür davranışları sergileyen insanların ne tür bir suç eğilimleri vardır, ne tür bir davranış metodolojisi geliştirir, nereye bu olayı savrulur, uymayan bir öğrenci ne yapar değil, niye uyumuyor değil. Bu uymama sonucunda ne tür başka sıkıntıları yapar? Çok ciddi bir...

ÇİĞDEM SEYREK - Girebilir miyim burada?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun efendim.

ÇİĞDEM SEYREK - Ben sizin ne demek istediğinizi anlıyorum. Şöyle söyleyeyim ben: Yine kendi devremde olan bir öğrenci, adını soyadını bile asla unutmam: Arda Kırklareli. Bu öğrenci anne baba ayrılmış, anne bunu bebekken terk etmiş, başka biriyle evlenmiş, baba dönerci ustası, ağabey madde bağımlısı ve çocuk inanılmaz anneye düşman anne onu terk etti diye. 5'inci sınıftan yine elimde olan bir öğrenci, tüm rehberlik çalışmalarımı yapıyorum ve ben bir gün bu çocuğun üzerinde 30 santimlik bıçak çıkarıyorum, bana arkadaşları geliyor "Hocam, Arda'nın üzerinde bıçak var." Zaten rutin hani bazen yolda molda gördüğümde de ceplerine meplerine de bakarım; potansiyelinin farkındayım ya. Bıçağını gördüm, çıkarttım üzerinden ve çektim odama, dedim ki: "Neden üzerinde?" "Annemi gördüğüm yerde deşeceğim hocam çünkü." dedi. Bakın, bunlar kayda geçsin, lütfen.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şu anda konuştuğunuz her şey kayıta Hocam.

ÇİĞDEM SEYREK - Aynen, süper o zaman.

Dedim ki: "Peki, o zaman, işlem yapacağız." Disiplin Kurulunu topladım. Öğrenci Davranışlarını Değerlendirme Kurulunu okulda en aktif kullanan idarecilerden biriydim ben. Bu yöntemle birçok öğrenciyi de baskıladım. Arda'yla ilgili tüm işlemlerimi yaptım, rehberlik işlemlerimi yaptım, ailesiyle görüştüm, babayla görüştüm, anneye asla ulaşamıyorum. Okul değişikliği... Bizim şimdi şöyle bir yetkimiz yok: Öğrenci davranış problemi gösteriyorsa biz bu öğrenciyi okuldan atamayız, okul değişikliğine sadece ilçe millî eğitim müdürlükleri karar verir ve ben okul değişikliği yapılmasının çocuk için faydalı olacağını düşündüğüm için okul değişikliği yazısını millî eğitime yazdım, dosyalarımıyla birlikte gönderdim. Millî eğitim bana ne cevap verdi biliyor musunuz: "Öğrenciyi kazanın." Okulunu değiştirmediler.

İkinci bir vakamı söylüyorum: Yine bir öğrencim okulda küçük 35'lik viskileri satıyor, elektronik sigara satıyor -bunu öğreniyorum- ticarete dökmüş, çocuğu alıyorum. Yine 5'ten beri takibini yaptığım bir öğrenci. Evraklarım tam, bakın, Disiplin Kuruluna gerçekten önem verdiğimin altını tekrar çiziyorum. Evraklarım tam, yazısını yazıyorum, diyorum ki: Bu çocuğun okulunun değişmesi

lazım. İlçe millî eğitim ne yapıyor: "Bu çocuğa dokunmayacaksınız." Telefonlar geliyor, veli nüfuzlu, "Bu çocuk hakkında işlem yapmayacaksınız." diyor. "Biz velinin kendisini ikna edeceğiz, çocuğu kendi alacak." diyor.

Şimdi, sistem neden işlememiş sizce? Ben sistemi çalıştırmaya çalışmışım. Bana sorsanız, "İsa mı potansiyel katil, Arda mı potansiyel katil?" diye ben "Şüphesiz Arda potansiyel bir katil." derim. Bakın, ağabeyi madde bağımlısı olan bir çocuktan bahsediyorum ve "Bu çocuğun okulunun değişmesi şart." diyorum, "Arkadaşlarını da olumsuz etkiliyor." diyorum. Bana "Çocuğu geri kazan." diyor. Şimdi, kurum size, sizin yaptığınız çalışmaya...

MEHMET EMİN ÖZ (Erzurum) - Okulu değişince ne değişecek?

ÇİĞDEM SEYREK - Şöyle Hocam: Okuldaki arkadaşlar... Şimdi bu tür çocuklar meşhur olurlar. Nasıl olurlar? Uyguladıkları şiddet eğilimleriyle, tavırlarıyla okulda popüler olurlar. Bu eğilimleriyle arkadaşları onları destekler, üst tabaka gibi görünür bütün olumsuz davranışlarıyla. Nedir bu? Tetikler. Ben diyorum ki: "Arkadaş çevresi de bu çocuğu etkiliyor, bu çocuğun buradan alınması lazım yani burada artık star oldu çünkü olumsuz davranışlarıyla, bir yerde sönmesi lazım." diye okul değişikliği için millî eğitime yazıyorum.

Şimdi, mesela değiştirmediler, ne oldu? Yani Arda daha sonra da bıçakla gelebilirdi, yine birilerini öldürebilirdi; o zaman suçlu ben mi olacaktım yine? İsa'nın böyle bir davranışı yok bile, İsa'nın tek derdi kendiyse. Çocuğun ruhsal olarak mutsuz olduğunu biliyoruz, bu kadar. Bizim çocuğu bir butona basıp da psikoloğa yönlendirmek gibi bir yetkimiz yok maalesef, olsaydı keşke öyle bir sistem, rehber öğretmen ve idare bunu gördüğünde o butona bastığında sağlık birimlerinde kırmızı yansaydı o çocuk çok güzel olurdu ama böyle bir sistem yok.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hocam, bir kez daha söylüyorum: Biz suçlu aramıyoruz.

ÇİĞDEM SEYREK - Tabii ki. Ben şu anda sadece süreci aydınlatmak için size anlatıyorum, sistemin neden çalışmadığını daha iyi anlayalım diye.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sizi suçlamıyoruz veya herhangi bir suçlu aramıyoruz, bir problemi araştırmaya gayret ediyoruz; birincisi onu söyleyeceğim.

İkincisi de, diyorsunuz ya, bunu sadece bilmeniz... Yine eğitimciliğiniz devam edecek, ondan sonra da öğretmenliğiniz inşallah güzel bir şekilde bir sürü öğrenci yetiştireceksiniz. "İsa böyle bir potansiyelinde öğrenci değildi." diyorsunuz, bu tanımları siz yapıyorsunuz ama yapıyor bak. Bu şekildeki olan bir öğrenci demek ki bunları yapabilecek bir öğrenci.

ÇİĞDEM SEYREK - İsa profilinde mutsuz ve yalnız birçok öğrenci var ama okullarda.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bak, yine başka bir konuya geçtin. Diyorum ki: Bunun teşhisini, tespitini, sonucunu buna göre değerlendiremeyiz. Öbüründe bıçak olan hadise, maddeyi bir delil olarak görüyorsunuz, bunu daha öngörüyorsunuz. Yani biz de zaten bu sorunun cevabını bulmaya gayret ediyoruz, anlatabildim mi? Okullarda rehber öğretmen var, yöneticiler var, eğitimciler var, Aile Bakanlığı var, her şeyi var, Sağlık Bakanlığı var, doktorlar var, her tarafta hastaneler var, hekimler var ama bir yerde bir problem var, bir yerde problem ve ciddi bir problem var. Onun için, burada birilerini merkeze koyarak filan da yapmıyoruz bu hadiseyi zaten Komisyonumuzun ki doğru anlayasınız diye söylüyorum görevi bu. Bu eksiklikleri Meclis görmüş, Meclis olarak bütün gruplar bir araya gelmiş, Komisyon kurmuş, bu soruların cevabını bulup teklif etmeyi değerlendiriyor. Onun için ben Alparslan hocama da söyledim. Yani bu okulda uzun dönemli olarak görev yaptığınız için de söylüyorum, diğerlerinden ayırık -başka şeyler bizi ilgilendirmez- size göre bu problem, buna benzer... "Problemlili çocuklar" demek de doğru değil, "suça sürüklenen çocuklar" demek de doğru değil, "hastalıklı çocuklar" demek de doğru değil; bunlara bir tanım da koyamıyoruz, takdir edersiniz. Size göre ne yapılmalı, nasıl çözümler üretilmeli? Yani aile de dâhil olmak üzere en iyi bunu öğretmenler bilir, sevgili arkadaşlar, babalar, annelerin dışında en iyi eğitimciler bilir, öğreticiler bilir. Nereelerde ne eksiklik görüyorsanız bunu bir rapor hâlinde Komisyonumuza sunarsanız biz bunlardan istifade edelim.

ÇİĞDEM SEYREK - Tabii ki.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Mesela orada "İlçe millî eğitimine bildirdik." diyorsunuz. Ben onlara girmiyorum bir hukukçu olarak. Onlar görevini yapmıyorsa, biliyorsunuz, memurun şey olarak sıralı bir üstüne bu işi talep edersiniz, bu bizim uhdemiz içerisinde değil ama o da çalışmıyor yani onu yapsanız belki orada da belki başka şeyler olacak yani bu şey değil, anlatabildim mi?

Diğer bir konu, not hadiseleri var, onlara girmeyelim çünkü çok fazla zamanımız...

ÇİĞDEM SEYREK - Okuldaki güvenlik tedbirlerini sormuştunuz ilk konuşurken, "Ne yapıyordunuz?" dediniz. Biz çalışırken e-randevu sistemini Bakanlık, biliyorsunuz, yeni getirmişti, birkaç yıl oldu, sisteme girer girmez biz e-randevu sistemini hayata geçirdik, veliler öğretmenlerin boş saatlerinde randevu alabiliyordu sistemden. Randevularını ben günlük öğretmenlere bildiriyordum WhatsApp grubundan ve randevu saati dışında velinin okula girmesi kesinlikle yasaktı. Bu tür görüşmeleri de sadece idare odasında yapıyorlardı. "Hocam, randevum var, şu hocayla görüşeceğim." Ben hocayı arıyordum, hoca benim odamda görüşüyordu mesela. Velilerin öğretmenler odasına çıkması yasaktı, velilerin öğrenci almak için...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Velilerden sormadım onu, öğrencilerden...

ÇİĞDEM SEYREK - Anlatacağım işte, genel güvenlik olarak hani okulun risk anlayışını böyle geliştirdik. Velilerden yukarıya öğrenci almak için de kimse çıkamaz. Eğer öğrencisini alacaksa idareye gelir, izin kâğıdının doldurur, ben kaşeli kâğıdımı basarım ya da Alparslan kaşeli kâğıdını basar, nöbetçi öğrenci gider, sınıftan çağırır. Ters devre öğrenciler kesinlikle okul binasına giremez yani sabahçı bir öğrenci öğlen okul bahçesinde veya binada olamaz, ben bunu gördüğüm anda velisini ararım, öğrenciyi evine yollarım, aynı şey Alparslan için de geçerli, eğer erken gelmişse bir öğlenci öğrenci mutlaka veliye haber verilir "Bu çocuk neden burada?" diye.

Onun dışında zaten nöbetçi öğrencilerim olur 2 tane, aynı şekilde Alparslan Hocamın da. O öğrencilere direkt tembihlediğim -okulun 2 girişi var, gördünüz- nokta şudur: Kantin tarafının girişini teneffüs zili çaldığında açacaksın, teneffüs bittiğinde kapatacaksın, buradan kontrolsüz bir giriş olmayacak. Buradan giren kim olursa olsun beni görmeden yukarı çıkmayacak, öğrenci almayacak. Yani ben odamdayım, fiziksel şartlarını görmüşsünüzdür, odam benim giriş kapısına zaten bakar, gireni oradan görürüm. Bunun dışında, güvenlik kameralarıyla alakalı her odaya ayrı ekran yaptırmıştı Mehmet Akif Hocam ekranlar sürekli odamızda aktif,

herhangi bir hareketlilik olduğunda gözümüzden kaçan, mutlaka kata çıkar müdahalesini ederdik. Çocuk sınıftan fazla mı çıktı, işte ders var, dışarıda çok mu öğrenci geziyor? Onların hepsi gözümüz orada izleriz yani. Güvenlik tedbirlerine çok önem veriyorduk Hocam, bunun altını özellikle çizmek isterim. Benim korkum ama bir silahlı saldırıdan ziyade neydi biliyor musunuz? En çok şundan korkardım: Anne-babası ayrı olan çocuklar vardı, bazılarının babasının görme yasağı falan vardı. Ya gizli saklı gelir de çocuğunu görürse, bir şey olursa bir şey yaparsa yani onlardan daha çok korkardım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hocam, tabii, güvenlik kamerasının aynı sigortaya bağlanması da yanlış bir şey. Yani genellikle güvenlik kameralarının sigorta sistemi ayrı olur, onlar hiç kapanmaz, onlar devamlı hâline gelir. Yani buralarda tabii, tedbirsizlik var, şeyler var, onlara girmeyelim, değerlendirmeyelim.

Arkadaşlar, sorunuz varsa buyurun.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Çiğdem Hocam, şimdi, benim gördüğüm şu: Okullarda çok enerjik bazı idareciler oluyor. Ben kendi partimde, Cumhuriyet Halk Partisinde millî eğitimden sorumluyum. Anlıyorum ki bu okulun enerjik figürü de siz ve Alparslan hocamış, öyle görüyorum ben meseleyi. Dolayısıyla, sizin bazı konulara nasıl baktığınız benim için kritik. Mesela bir müdür yardımcısı nerelerde tıkanıyor, bunu çok merak ediyorum. Yani bir şeyi görüyorsunuz, tespit ediyorsunuz, çözmek istiyorsunuz. Birinci sorum bu. Yani nerede tıkanıldığını hissediyordunuz yani "Allah kahretsin yani şunu niye böyle yapamıyoruz?" dediğiniz anlar nedir, bir bunu merak ediyorum.

İki: Niye idareci oldunuz ki yani Türkçe öğretmeni olarak devam etseydiniz, hayatınız çok daha rahat, çok daha az saat çalıştığınız bir iş olurdu ve muhtemelen de bunu tercih edenler için bu kadar da motivasyon veren de olmak durumunda kalmazdınız. Bunu sağlayan şey nedir, bunu merak ediyorum.

Üçüncüsü de, sabah tam anlaşılamadı Alparslan hocayla birlikte, bir ortak sınav var. 6, 7, 8, 9, 10'uncu sınıflarda yapıyor. Her sene toplamda 10 tane oluyor, 2 tane oluyor. Bu notlar, bu sınavlar sizin öğretmenleriniz tarafından okunmuyor değil mi? Ortak sınavlar Millî Eğitimin atadığı farklı iki öğretmen tarafından okunuyor, onlar sistemi giriyorlar, ortalaması alınıyor.

ÇİĞDEM SEYREK - Sisteme kendi öğretmenleri giriyor.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Kendi öğretmenleri giriyor. Yani sizin okulunuzdaki bir Ahmet isimli bir çocuğumuzun sınavını örneğin Maraş'ta değil de Adana'da ya da Kırklareli'nde 2 öğretmen okuyor, okula giriyor.

ÇİĞDEM SEYREK - Okuyor, sonuçlar sistemden okul idaresine gönderiliyor. Okul idaresi ders öğretmenine veriyor, ders öğretmeni giriyor.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Ders öğretmeni giriyor. Dolayısıyla 2 öğretmen Adana'da ve diyelim Çankırı'da okuyan 2 öğretmenin notunu buradaki giriyor ve düzeltme buradakinin yüzünden olabilir. Doğru mu?

ÇİĞDEM SEYREK - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Demek ki o zaman şunu mu anlıyoruz biz sistem açısından yani o zaman 2 ayrı şehirde 2 kişiyi okutturmaya gerek yok yani. Değil mi?

ÇİĞDEM SEYREK - Kesinlikle, aynen.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bir başka sistem sorunu da bu. 50 bin öğretmen var bu arada Sayın Başkan. 50 bin öğretmen binlerce çocuğun sınavlarını okuyorlar ama sonuçta dönüyor dolaşılıyor notlar ders öğretmenine geliyor. Ders öğretmeni de istediği şekilde "kanaat notu" adı altında bunları değiştirebiliyor değil mi?

ÇİĞDEM SEYREK - Evet.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Bunu tutanaklara girsin diye özellikle söyledim.

ÇİĞDEM SEYREK - Aynen öyle. Bu şey gibi değil...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kanaat notu olarak bunu girebiliyor mu? Yazılı sınav uygulamalarında böyle bir imtiyazı, böyle bir imkânı... Yani yazılı sınav uygulamalarında, yazılı sınav, performansı ya da proje notlarından bahsetmiyorum, yazılı sınav uygulamalarında bir öğretmenin buna benzer bir konuda değiştirme inisiyatifi var mı? Bu hukuki mi yoksa gayriyasal mı?

ÇİĞDEM SEYREK - Tamam, hemen açıklayayım Sayın Başkan.

Önce nerede tıkanıldığını söyleyeyim Sayın Vekilim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok. Hayır, buna bir cevap alalım, çünkü burası çok önemli. Performans ya da proje uygulamalarından bahsetmiyorum, ortak yazılı sınav uygulamalarından bahsediyorum. Bu ortak yazılı uygulamalar sınavında verilen bir not üzerinde bunu değiştirme yetkisi, hakkı var mı? Böyle bir imtiyazı var mı? Bu hukuka uygun mu, gayriyasal mı?

ÇİĞDEM SEYREK - Tamam açıklayayım. Bu yapılan ortak sınav, Bakanlığın yaptığı sınav böyle LGS ya da Yükseköğretim Kurumunun yaptığı TYT, AYT gibi bir sınav değil. Dediği gibi Sayın Vekilim, başka öğretmenler okuyor, sonuçlar ders öğretmenine geliyor ve öğretmen bunu giriyor, sehven bile yanlış girebilir yani kontrolü olmayan bir şey, onu demek istiyorum. Ha, "Yazılılarda öğretmen kanaat kullanılabilir mi? Bu yasal mı?" dediğiniz noktada şöyledir: Evet, yasal zemini belki bunun yok fakat öğrenci sizden not ister. Hepimiz öğrenci olduk, tak tak sözlü. Şimdi, şöyle Hocam, bakın, çocuğun sözlülerini yüksek yüksek vermiş öğretmen. Biz not çizelgelerini basıma geçmeden önce öğretmenlere atarız. Hocalarım hani, sınırdan kalan ya da destek olmak istediğiniz öğrenci varsa bir bakın bakalım deriz, bakarlar, gelirler o sırada onları sisteme girişleri yasak giremiyorlar, sistem şöyle çalışır: Ben sınav tarihini girdim on beş gün içerisinde kendi şifremle girdim girdim notumu, giremedim ben yazılı notumu mecburen idare şifresiyle yapmak zorundayım. Şimdi, karne haftasında da doğal olarak bu insanlara yasal olarak bu süre kapalı. Öğretmen öğrencinin sözlü notlarını yüksek yüksek vermiş çocuk takdiri 0,1'le kaçırmış, ne yapacak? Geliyor "Hocam, ben bu çocuğa destek olmak istiyorum." Rahmetli Ayla hocamın birinci dönem 3 öğrencisinin yazılısının notunu benim sistemimden değiştirdi, mesela. Yani çocuk takdir alsın, teşekkür alsın, ŞÖK'e kalsın diye yazılı notuna da ekleme yapar öğretmen, her şey mevzuatla gitmiyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Soruma cevap verir misiniz.

ÇİĞDEM SEYREK - Evet, yasal bir zemini yok ama öğrenci menfaatine...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yasal değil. Hukuk dışı bir işlem yapıyorsunuz. Her kim yapıyorsa kime yapıyorsa.

ÇİĞDEM SEYREK - Öğrenci menfaatine.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Menfaatine değil, başka bir öğrencinin aleyhine.

ÇİĞDEM SEYREK - Bütün öğrencilere yapılıyor Sayın Başkan. Bütün öğrencilere yapılıyor, yoksa bu kadar çok takdir, teşekkür basılabilir mi ortaokullarda?

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Bütün okullarda var.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bir saniye arkadaşlar, bir saniye.

Gayrihukuki olan bir konuyu bütün okullarda yapılıyor veya bilmem şu oluyor falan diyerek ne savunmak durumunda kalacağız...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Savunmuyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ne de bunu normalmiş gibi değerlendireceğiz.

Sorduğum soru şu: İki farklı illerde öğretmenlere okutmanın gayesi bu öğrencinin sınavına dokunulmasın, notuna dokunulmasın, objektif olsun, herkeste bir adalet içerisinde belli bir onun etkisi var çünkü bir yerlere, etkisi içerisinde bu değerlendirilsin. Bunu hepsi yapılıyor diye varsaymak herkesi bunun içerisine almak çok doğru değil.

ÇİĞDEM SEYREK - Ne demek istediğinizi anlıyorum. Yalnız, ortak sınavlarda yapılan not değişikliğinin bizim bilgimizle de bir alakası yok. Onun da altını çizeyim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ve onu da sistem zaten garanti altına almış, demiş ki: Bunu yapamazsınız, bu hukuk dışı. Bunu yapabilmek için de bir nedeni varsa bir maddi hata veya bir gerekçesi varsa müdür yardımcısına veya müdüre bu inisiyatifi belli çerçeve içerisinde bırakmış, bunu da belli zamana falan bağlamış.

Yani, sonuç itibarıyla ben sorulan soru, Suat Bey'in sorduğu sorudan hareketle söylüyorum. Gayrihukuki olan bir olayı, bir yasalmış, normal mevzuymuş gibi değerlendirmek doğru değil.

ÇİĞDEM SEYREK - Elbette normalleştirmek değil amacım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Geçelim onu.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Başkanım, bir dakika. Bir kere şöyle bir usulle ilgili olarak, ufak bir serzenişim var. Bir süredir sizinle konuşmacılar arasında geçiyor. Yani bu doğru bir usul değil. Size çok büyük saygım var biliyorsunuz ama bu doğru değil. Tutanak düzeltmeyle ilerleyemeyiz. Ben çok net söylüyorum. Millî Eğitim Bakanı 50 bin kişiyi görevlendiriyor. 50 bin kişi sözde niye görevlendiriyor? Nesnel olsun. Çocukların isimlerini görmüyorlar, önlerine bir şey düşüyor, onu notluyorlar. Ben başka bir ildeyim notluyor, Gizem Hanım başka bir ilde notluyor, sonra gönderiyoruz, çocuğun hocasına o istediği notu giriyor.

ÇİĞDEM SEYREK - Sisteme kendisinin girmesi lazım.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Şimdi bu baştan sona bir garabet değil mi? Kusura bakmayın yani. Şimdi, onu konuşmayalım, bunu yapmayalım. Garabetin kendisi bu. Tam da böyle olduğu için Türkiye'deki eksiklikler açısından söylüyorum, teşekkür ve takdir mekanizması çok başarılı bir şey olarak umulduğundan başta öğretmen çocukları olmak üzere, birtakım başka iyi huylu, derse katkı yapan, öğretmenlerin işini kolaylaştıran, bazen çevresiyle sistemin, ekosistemin içerisinde olanlar doğal olarak yahu sınıfta sıfır küsurla bilmem ne olmasın, vesaire diyerek ama o sınavın ikisinin birleşmesinde, ama karne döneminde notlar düzeltiliyor. Doğru mu Hocam.

ÇİĞDEM SEYREK - Düzeltilir, kesinlikle. Bu bir uygulamadır, Türkiye genelinde böyledir.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Şimdi, bu ülkede standart prosedür olmuş.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani şunu soruyorum işte: Bu yasal mı diyorum?

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Buna hukuki diyen yok.

Ya, efendim, yasal değil zaten, nasıl yasal olsun? O zaman, ortak sınav yapmaya gerek var mı? Şimdi, Millî Eğitim Bakanımız burada oturuyor olsaydı, diyecekti ki: "Efendim, biz ortak sınav yapıyoruz çünkü çocuklarımızın durumunu bir nesnel olarak görmek istiyoruz. Hatta, bunu öyle görmek istiyoruz ki sonra LGS sınavına girdiklerinde bu onların sınav sonuçlarına da katkı yapsın istiyoruz." Ama sistem kendisi yanlış yani ve bu kişisel bir motivasyonla birinden 80 gelmiş okumuş, öbürü 70-75 yapıyor ama hoca onu 95 girebilir yani. Bunu engelleyen hiçbir şey yok ve sistem buna göre düşünülmemiş. Sabahtan beri konuşulan meselenin özeti bu ve buradan, şimdi, çok özür dilerim, bu idareciler Çiğdem Hanım da Alparslan Bey de okul müdürü de birçok konuyla ilgili eleştirilebilir. Biz oranın bir sürecinin parçası değiliz ama neredeyse standart prosedür hâline gelmiş bir meseleyi üzerinden okulda dönem ortasında bir değişiklik oldu. Biz buna zamanında itiraz ettik ve oradan yaratılan da bir boşluk olduğu da görülüyor, gelen giden aynı şeyi söylüyor. Bu, eğitimin bir sorunu olarak ortada gözüküyor. Yani bu not sisteminin, bütün hikâyenin özeti bu. Bu, başka şeylere de yol açabilir. Bugün buraya yol açmıştı, yarın başka şeylere de yol açabilir. Eğer Türkiye'deki 65 bin okul incelenirse birçoğunda aynı şeyin yaşandığı görülüyor olacak. Biz okullarda bu sorunları üreten sistemin ne olduğunu anlamakta zorlanıyoruz. O yüzden, ben genelde dikkat ederseniz anlık meseleyle ilgili soru sormuyorum, hep sistemle ilgili soruyorum. O yüzden 2 tane sorumu önemsiyorum.

ÇİĞDEM SEYREK - Cevaplamak istiyorum müsaadenizle.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Çok çok rica ediyorum.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - "Bu, buna yol açmıştır." ifadesi çok geniş bir...

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Nasıl Hocam?

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - "Bugün buna yol açmıştır." ifadesi çok geniş bir şey yani.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Hayır, hayır, bak, bir şey söyleyeceğim, sevgili Vekilim, bak, bir şey söyleyeceğim: Bu doğru işlemediği bilinen sistem...

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Bakın "Bu boşluk bugün buna yol açmıştır." ifadesi...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - "Yol açan etmenlerden biridir."

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Sayın Vekilim, bir şey söyleyeceğim. Sayın vekilim, ben ne dediğimi biliyorum. Dediğim şey şu: Burada bir süreç yaşandı, değil mi? Bu sürecin içerisinde tetikleyici unsurlardan bir tanesi ne? Okul müdürü buraya geldi yeni müdür, kimseyi tanımıyor, kimseyi bilmiyor. Tam dönem ortasında bir değişiklik oldu? Neden oldu kardeşim bu değişiklik? Notlar

değiştirildiği için oldu. Kim şikâyet etti? 2 mutsuz öğretmen. Niye şikâyet ettiler? Çünkü norm sistemi değişmiş. Norm sistemini değiştiren kim? Millî Eğitim Bakanlığı. Oradan mutsuz olan öğretmenler şikâyet ediyor. Her yerde, her şekilde olan bir şey burada bakılıyor, bence Başkan çok doğru söylüyor. Bir şeye bakmaya karar verdiğiniz zaman kanuni olmadığında onlara da bir soruşturma açılıyor, ceza alıyorlar. Sistemi doğru kurmadığından, tıpkı başka sorduğunuz sorular gibi aynı zamanda... Şimdi, "Bir kırmızı düğme yok." diyor müdür yardımcısı "Basayım da başkası devreye girsin." diye. Yapabileceği şey -ki o soruma cevap bekliyorum şimdi- iyi niyetle, kendisinden çok da beklenmeyen, başkalarının da çok el uzatmadıkları... Ben size söyleyeyim: Bir ay önce gittim, Çubuk'ta öğretmenleri ziyaret ettim. Öğretmen bana diyor ki: "Ben dersimi veririm, çıkarım, giderim." Hiç anlamamışlar öğretmenliğin ne olduğunu. Dedi ki: " Ben bunun için maaş alıyorum. Ben dersime gelirim, dersimi de veririm, dışarı da çıkar, giderim." Şimdi, burada elini taşın altına sokan öğretmenler var çünkü idarecilik öyle bir pozisyona geldi Türkiye'de çünkü sistem çözmiyor sorunları. Ben şimdi soruyorum o öğretmenimize: Ne yaparsınız, nerede tıkanırsınız; nedir sizi burada tutan motivasyon?

ÇİĞDEM SEYREK - En çok tıkanıdığımız noktayı çok şeffaf bir şekilde söyleyeceğim. Uygulamaya çalıştığım bir şey olduğunda mutlaka bir üstten telefon gelir. Eğer beğenmiyorlarsa yapmak istediğin şeylerin önünü tıkarlar yani adamcılık mı dersiniz, birinin birini tanıyor olması mı dersiniz ya da sizin elinizin oralara yetişmiyor olması mı dersiniz; ne dersenez deyin ama bizim velilerimiz de çok etkindir, her yerde tanıdıkları vardır, bilirler. Siz eğer bir çocuk için bir şey yapmak isterseniz ve o veli bundan mutsuzsa biri sizi arar, "Yapma." der, bu kadar. Beni idarecilikte en çok yoran bu. Mesela, biz adrese dayalı öğrenci kaydı yapacağız, "Fatura; elektrik, su, doğal gaz faturası zorunlu." dedi Bakanlık. Faturalarını istiyoruz velilerden, veli birini buluyor, aratıyor, o arayana sen "Hayır." diyemiyorsun, öyle birini aratıyor. Yani ben işimi yapmak istiyorum, hani ben sınıf mevcutlarını düşürmek istiyorum, adresindeki çocuk adresindeki okula gelsin istiyorum. Bir yandan da anlıyorum diğer velileri çünkü mesela çok aşağıda bir okul var, oradan bize çok öğrenci gelir Öktaş Gümüşer. Niye getiriyorsunuz? Güvenli değil, disiplinli değil; burası öyle. E, tamam ama ben 50 öğrenciyi nereye sığdıracağım? Kayıt dönemleri bir garbettir mesela, veli sürekli baskı kurar. Birilerinin birilerini sürekli aratması, adamcılık; aslında kısaca böyle söyleyebilirim, beni en çok yoran buydu. Niye idareci oldum? Ben idealist bir öğretmenim, sınıf öğretmenliği yaptığım süreçte... Ben kulüp çalışmaları değil, daha çok hep sınıf öğretmenliği aldım öğretmenliğimde çünkü ben öğrenciyle uğraşmayı severim. Projelerimi, planlarımı daha büyük kitlelere yaymaktı benim hedefim idareci olarak yani okulda bir kültür oluşturmaktı, öğrenciyi akademik olarak, sosyal olarak, sportif olarak geliştirmekti. Ya, ben bunu daha geniş bir kitleye yaymak istedim, okulum buna çok müsaitti ve inanın, sabahçı olduğum devrede dört yıl boyunca devrede görev yaptım, altı buçukta okulu açardım, beşe kadar okulda kalırdım. Her iki devrenin velisi de üzerimde, şu telefonum hiç susmazdı. Bana gece gündüz veli bana ulaşabiliirdi yani her anlamda. Seviyordum hani bu sosyal faaliyetleri falan, idareciliği de bu yüzden tercih etmiştim. "Pişman mısınız?" dersenez, şu son yaşadığım süreç evet, beni çok pişman etti ama öncesinde yaptığım bütün çalışmalar için de kendimle gurur duyuyorum. Ben okulumu akademik olarak ilin ilk 3'üne taşımış bir idareciyim, kendimle gurur duyuyorum bu anlamda.

Bunun dışında bir şey söylemek istiyorum eğer müsaadeniz varsa: Sayın vekilim dedi ki bu işin olmasında bu boşluk neden olmuştur diyemeyiz. Ben sadece Komisyon üyelerinden bir dakika şunu düşüncelerini istiyorum, evet, bizim orada olmamız, bu olayı belki durdurmaz da yine olacak olacaktır yani akacak kan da damarda durmayacak fakat sadece bir dakika şunu düşünün: Bu çocuk bu idari boşlukta, bu değişimde tanınmadığını kullanmış olabilir mi? Çünkü yeni idare onu tanımıyor, o kapıdan rahatlıkla yukarıya çıkacağını biliyor muydu? Şimdi, bence en önemli ihmal bu. Diyelim ki biz suçluyduk, gerçekten biz bu eylemleri yaptık. Tamam, bizi yine görevden alsınlar. Benim derdim orada müdür yardımcısı olmak da değil. Dönem sonu neden beklenmedi, neden okulun kültürü bir gecede biterildi, bütün idari hafızası bir gecede çekildi oradan? Kararnamelerle, tedbiren görevlendirebilirlerdi bizi, iki-üç hafta okuldan uzaklaştırabilirlerdi; bunu da anlardım. Yani ben sadece bu ihtimali gerçekten düşünmenizi istiyorum çünkü İsa gibi bir çocuk bunu düşünmemiş olamaz. Yani tanınmama ihtimalinin ön planda tutulduğunu düşünüyoruz. İki yıldır çünkü bunu planlıyormuş, neden bu bir ayda yaptı? Onu anlamaya çalışıyorum.

Bir de İrfan Vekilime şunu da söylemek istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, artık bakın.

ÇİĞDEM SEYREK - Ama bir dakika...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bir saniye kardeşim.

ÇİĞDEM SEYREK - Bizim lekelenmeme hakkımız ve masumiyet karinemiz hiçe sayıldı. Sayın Başkan, bakın, ben burada birilerinin sorununu çözmeye çalışıyorsak benim de insan hakları açısından değerlerimin lütfen ön planda tutulması gerektiğini düşünüyorum herkesten. Masumiyet karinem ve lekelenmeme hakkım hiçe sayıldı. Henüz savcılık kararıyla "Çocuklarının notunu değiştiren idarecidir bunlar." kararı çıkmadığı hâlde Sayın İrfan Karatutlu Vekilim Mecliste "Bu idareciler kendi çocuklarının notlarını değiştirdikleri için görevden alındılar." diye konuştu. Ben şu anda insan içine çıkamaz hâldeyim. Ben kişisel menfaatleri için okulunu kullanmış idareci pozisyonundayım. Nerede kaldı benim masumiyet karinem, lekelenmeme hakkım? Eğer adaletse ben bunu da tüm Komisyon üyelerine sormak istiyorum.

Bunun dışında da...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Müsaade eder misiniz.

ÇİĞDEM SEYREK - Peki.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Değerli arkadaşlar, sayın milletvekilleri; böyle bir usul yok. Biz burada bir konuyu, sizin soruşturmanızla ilgili değiliz, ben onu bilmiyordum bile buraya gelinceye kadar. Yani bugüne kadar ben öyle bir soruşturmanın olduğunu da bilmiyorum. Eminim ki çoğu arkadaşlarımız da bunu bilmiyor.

ÇİĞDEM SEYREK - Mecliste konuşuldu ama.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bana ne! Olabilir.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Biz biliyoruz.

ÇİĞDEM SEYREK - "Bana ne!" derken.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bir saniye... Yani konuştunuz diye.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Komisyonunda konuştum Başkanım, nasıl bilmiyorsun?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şu anda cevap niye veriyorsunuz?

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sayın Başkanım, Allah aşkına...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ali Bey, bir saniye...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Bir dakika Sayın Başkanım... Bir tek siz mi konuşacaksınız burada Allah aşkına?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ya, lütfen, söz vereceğim.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sabahtan beri burada oturuyoruz süs bitkisi gibi ya.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ya, lütfen...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yapmayın Allah aşkına ya, çok ayıp ya!

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tutanaklara bakacağım, kim ne kadar konuşmuş, en son çıkartacağım.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ben Komisyonla konuştum bu işi, bu işi İrfan Hocayla tartışarak konuştuk...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ya, Ali Bey, neyi tartışıyorsun benimle? Diyorum ki, şu anda Komisyonun görevi sizin soruşturmanız değil, bir mağduriyete uğramış olabilirsiniz, bir haksızlığa uğramış olabilirsiniz, birileri yanlış şeyler değerlendirmiş olabilir, bu Komisyonun görevi bu değil, anlatabildim mi? Eğer onunla ilgili bir meseleniz varsa, yakınmanız, şikâyetleriniz, bunlar varsa, bunların da usulleri vardır, onlarla ilgili maddi ve manevi tazminat davaları açabilirsiniz. Dolayısıyla bizim Komisyonumuzun görevi... Bak, şimdi, aileler bekliyor, biz aileleri dinliyoruz, şu anda onlara saat ikide dedik, onlar geldiler, ikiden beri bekliyorlar "Burada tartışma bitecek de biz de burada derdimizi anlatacağız." diye. Anlatabildim mi? Benim de istirhamım şu: Biz kendi araştırma konumuz üzerinde kalarak değerlendirelim. Sizin burada görevden alınma gerekçenizi konuşmak için burada değiliz.

ÇİĞDEM SEYREK - "O birtakım şeyler doğurmuş olabilir mi?"yi de düşünüyoruz ya Sayın Başkanım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ben sizi çağırırken sizin isminizi bana değerli arkadaşlarımız verdiler, ben onun için dinleme gereği hissettim, anlatabildim mi? Dolayısıyla sizin burada olmanızın gerekçesi, dinlememizin gerekçesi bu okulda uzun süre görev yapmışsınız, bu katil çocuğu biliyorsunuz, tanıyorsunuz, onunla ilgili ne tür bilgileriniz var, ne tür işlemler yaptınız, bununla ilgili olan değerlendirmelerdir. Öbür olay tamamen bu Komisyonun dışında olan bir hadise. Haksızlığa uğramış olabilirsiniz, demin de söylediğim gibi.

Evet, buyurun Şenol Hanım.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Sayın Başkan, yani söylüyorsunuz ama mesele, dolaylı olarak ilgili...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Doğrudan...

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Hatta, dolaylı da değil, doğrudan da ilgili. Şimdi, "Yok, o sizin meseleniz, bu sizin meseleniz." değil yani bu olaydan bir ay önce görevden alınan ve haksızlığa uğradığını da kendilerinden duymadık biz, çevreden, velilerden duyduğumuz bir olay var ortada. Tabii ki bunun sebebini ve Millî Eğitimin okul güvenliği konusunda aksayan, sistemdeki aksayan yönlerini de ortaya koymak zorundayım. Tabii ki bu görevden alınan arkadaşlara da neden görevden alındıklarıyla ilgili görüşlerine de başvurmak zorunluluğumuz var meseleye gerçekten tam yönlü bakmak istiyorsak.

Şimdi, ben, idealistliğinizden asla vazgeçmeyin Çiğdem Hocam.

ÇİĞDEM SEYREK - Teşekkür ederim.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Ben idealist öğretmenim ne demek olduğunu... Çünkü yıllarca öğretmen yetiştirmiş birisi olarak söylüyorum. İdealizm olmadığı takdirde zaten eğitimde bir anlam da kalmaz. Öğretmenler de idealist olmak zorunda, yöneticiler de. En büyük sıkıntılarımız da yöneticilerin nasıl seçildiğini iyi değerlendirmeyişimiz ortaya çıkarıyor. Yani müdürün, müdür muavininin ne şartlarda geldiklerini de az çok iyi anlamak lazım. Şimdi, sayın hocam görevden alınmış ve bunun da sıkıntısını çekiyor. Sebep? Yani not yükselttiği... Bakın, sabahtan beri not mevzuğu üzerinde, ortak sınavda not değiştirilir mi, değiştirilemez mi bunları değerlendiriyoruz. Şimdi, Sayın Hocam, ortak sınavda böyle sınav yapıp da eğer denetim olmazsa tabii ki sıkıntılar yaşanır. Sadece okul içinde değil, okullar arasındaki rekabetin ne olduğunu iyi anlamak zorundayız. Şimdi, size soruyorum Çiğdem Hocam: Soruşturma ve görevden alma süreçlerinde sizi müfettişler soruşturdu.

ÇİĞDEM SEYREK - Evet.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - İl müfettişleri miydi?

ÇİĞDEM SEYREK - Evet.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Bakanlık değil?

ÇİĞDEM SEYREK - Hayır, değil.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Yani ne olmasını isterdiniz? Veya size yapılan haksızlığın eksik kalan yönü ne olduğunu Komisyonun önünde, huzurunda açıklamanızı rica ediyorum. Diğer soruları zaten diğer arkadaşlar sordular.

ÇİĞDEM SEYREK - Teşekkür ederim.

Ben soruşturma sürecinde lehte ve aleyhte delillerin doğru toplandığına inanmıyorum; bu birincisi.

İkincisi, bize gelen müfettişler de süreci çok iyi biliyorlar yani bu bir içtihat gibi, bir uygulama gibi okullarda not yükseltmenin neden, niçin yapıldığını. Burada öğrenci menfaati gözetilmiş, bu kesinlikle göz ardı edildi. Ben kendilerine bunun bir itibar suikastı olduğunu, sırf öğretmenler norma düştüğü için idareye savaş açtıklarını her yerde söylediklerini, sağduyularını kaybetmemelerini, özellikle soruşturma aşamasında müfettiş Yasin Avan'a söyledim, Hocam, lütfen dedim, bakın, dikkatli olun. Geldiği ilk gün okuldan hükmünü açıklayarak çıktı, yer değişikliği ve dediğini de yaptı. Hükmünü önden açıkladı. Bunun dışında, bizim sunduğumuz lehte delillerin hiçbirine bakmadı. Benim çocuğumun şu andaki notlarına bakabilirsiniz, ben 17 Martta okuldan ayrıldım, bütün notları 100. Benim çocuğumun derslerinde notlarının yükseltilmesine ihtiyacı yok, ilkökulda Türkiye 1'incilikleri olan bir çocuk akademik olarak. Ve hiçbir öğretmenden de bugüne kadar not talebinde bulunmadım, bu benim mesleki etiğime aykırıdır, baskı da kurmadım. Eğer benim sistemim veri girişi için öğretmene açıldıysa ve bu soruşturma sadece 2-3 öğrenci üzerinden yürütülüp bir sonuca varılmışsa ben bu soruşturmanın iyi niyetle yürütüldüğüne inanmam Sayın Başkan. Yani ben çok tarafsız, objektif bir soruşturma olduğunu düşünmüyorum. Kesinlikle, usulen hatalarının çok fazla olduğunu biliyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ali Bey...

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Neden size karşı...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sayın Başkanım, usule ilişkin şeyi daha sonra konuşacağım, arkadaşlar yokken konuşmak istiyoruz yani arkadaşlar yokken ben usulle ilgili burada önce bir konuşmamız gerektiğine inanıyorum artık, onu söyleyeyim.

İkincisi, bu olay nasıl etkili değil? Yani okulda bir yönetim var, yönetim sendikal sebeplerden dolayı alınıyor, yerine yeni bir yönetim getiriliyor, o gelen yeni yönetim, işte, not yükseltme bahanesi de gösterilerek, her yerde yapıldığı gibi... Yeni gelen yönetim çocuğu tanımıyor, okulu tanımıyor, hangi öğrenci psikopat, hangisi deli onları bilmiyor. Bu boşluktan hocamın dediği gibi yararlanmış olma ihtimali vardır bu çocuğun, vardır, zeki bir çocuk çünkü bu çocuk. Müdür yok, müdür yardımcısı... Alpaslan Bey'in kendisini frenlediğini, tuttuğunu bilen bir öğrenci, zeki bir öğrenci, muhtemelen Alpaslan Hoca gittikten sonra daha rahat etmiştir. Hepimiz öğrencilik yaptık, neticede, bunun etkisi vardır, onu demek istiyorum.

Çok uzadı, çok kısa 2 soru, kısa cevap ama Hocam, uzatmaya gerek yok. Birincisi, hakkınızda bu soruşturma kapsamında açılmış olan, idari soruşturma kapsamında açılmış olan bir ceza davası var mıdır, yok mudur? İkincisi, bu süreçte mobbing uygulandı mı size? Kısa cevaplar.

ÇİĞDEM SEYREK - Önce "Neden art niyetli olduklarını düşünüyorsunuz?" dediniz, burada hemen ben Sayın Vekilimin söylediğine dönüyorum, kimin eli nereye değiyorsa onun sözü geçiyor.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Bu soyut bir kavram...

ÇİĞDEM SEYREK - Hocam, bazı şeyleri bilirsiniz, ispatlayamazsınız ya, bu öyle bir şey çünkü Türkiye genelinde tüm okullarda yapılan bir uygulama sebebiyle bir okulda 3 idarecinin yeri değişmez, aylıkla kesim verilmez, unvanları ellerinden alınmaz yani tüm uygulamalar benzerken tüm okullarda, bu insanlar Amerika'yı yeni keşfetmiş de ilk kez yapıyormuş gibi bir muamele yapamazsınız. Kesinlikle, suç ve ceza arasında bir ölçülülük yok...

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Ben böyle bir soru sormadım. Bir cümleyle söyleyebilirsiniz.

ÇİĞDEM SEYREK - Tamam, tarafsız olduklarını düşünmüyorum diyorum.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Bu da soyut oldu, teşekkür ediyorum.

ÇİĞDEM SEYREK - Soyut değil bence, gayet somut.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Ben söyledim ya sendikal sebeplerden...

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Şimdi, sendikal sebeplerdense okul müdürü de başka bir sendikadan, arkadaşlar, benim anlatmak istediğim şey o.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, Ali Bey'in sorularına cevap alalım.

ÇİĞDEM SEYREK - Ceza davamız yok Sayın Vekilim, adımıza açılmış şu anda sadece soruşturma izni istendi, kurumumuz izin verdi, ön inceleme raporu yapıldı, hazırlandı, müfettiş kararlarıyla bu cezalar verildi. Henüz davamız başlamadı. Biz henüz şüpheli durumunda değiliz, ihbar edilen durumundayız. Bu da yine savcılığın lekelenmeme hakkımızı korumak adına yürüttüğü bir şey ama bunu savcılık bu kadar dikkat ederken vekillerimiz maalesef aynı hassasiyeti göstermedi. "Mobbing var mı?" dediniz, kesinlikle görevden ayrılma sürecimizde özellikle inanılmaz mobbing gördük. Bir an önce görevden ayrılmamız için Müdür Bey'e de bana da Alpaslan Hocama da defaatle Harun Kurt İlçe Millî Eğitim Müdürü, Mehmet Üzümlü atamalardan sorumlu Millî Eğitim Müdürü defaatle telefon açtılar, Müdür Bey'i çok sıkıştırdılar yani her anlamda biz burada tokat yedik yani hiç biz şefkat elini görmedik devletin. Ben akıl sağlığımı kaybetmekten korkuyorum, o kadar söyleyeyim. Evet, mobbing var mı? Var.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Olay mecrasından çıkıyor.

ÇİĞDEM SEYREK - Şimdi, ben sadece şunu söyleyeyim o zaman: Bizim o görevden alınmış olmamız bu boşluğu doğurmuş mudur, doğurmamış mıdır? Sadece bunu düşünün o zaman. Diğer her şey bir kenara bırakın, sadece bunu düşünün. Ben sırf bununla ilgili bir WhatsApp duruma attım diye dava açtı kurumum bana mesela.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Sayın Hocam...

ÇİĞDEM SEYREK - Buyurun.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Öncelikle geçmiş olsun.

ÇİĞDEM SEYREK - Hepimize, çok teşekkür ederim.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Bir cümle söylediniz, o çok önemli, teyit almak istiyorum.

ÇİĞDEM SEYREK - Buyurun.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - "Bunu iki yıldır planlıyordu, son bir ayda bunu hayata geçirmesi..." diye bir cümle, onu tekrar açar mısınız?

ÇİĞDEM SEYREK - Dijital arşivine ulaşıldığını sosyal medyadan okudum. Olay olduktan sonra okuduğum haberlerden söylüyorum bunu, yoksa bizim bilgimiz yok. Dijital arşivinden iki yıl öncesinden planladığını söylemişlerdi. Benim ulaştığım bir veri değil bu.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - O çok önemli bir şey çünkü iki yıl...

ÇİĞDEM SEYREK - Tabii ki iki yıl önce planladığını bilsek biz zaten gerekli mercilere bildirirdik, bundan şüpheniz olmasın.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Ve son bir ay harekete geçmesini de "Kimse beni tanımıyor. İdari bir boşluk vardı. O zaman ben bunu değerlendireyim." üzerinden, öyle bir şeyler mi demek istediniz?

ÇİĞDEM SEYREK - İhtimal olabilir mi diye, sebeplerini anlamak istediğimiz için "Böyle bir ihtimal olabilir mi?"yi düşünüyorum ister istemez.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çok teşekkür ediyorum Çiğdem Hanım.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Orada bir cümleyle benim ismim geçti...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Arkadaşlarımız disiplin yönünden aylıktan kesme cezasını kendi çocuklarının ders notları yükseltme gerekçesiyle, fiiliyle aldılar. İdari yönden yöneticilikten uzaklaştırıldılar, mali yönden fazla aldıkları paralar

alındı. Onun dışında yapılan bu idari işleme idari mahkemede dava açtılar. Yine, aynı şekilde, müfettiş raporunda savcının soruşturma izni görevi kötüye kullanma kastıyla verildi. Henüz adliyeye yansımada ama verildi. Şimdi, bütün bunların üzerinden İrfan Karatutlu'ya gelen bu disiplin cezası idari yönden bilgileri İrfan Karatutlu Mecliste kullandığında suçlu ama hiçbir şeyi kanıtlanmadan "Biz alındık, boşluk oluştu." kastını kullanan siyasiler... Nasıl bir yaklaşım, bu nasıl bir yaklaşım bu? Onlar kullandıklarında, buyurun, açığa çıkın, deyin ki: "Yanlış yapıyorsunuz, bizi kullanmayın." "Biz böyle bir şey düşünmüyoruz." denilmedi. "Bunlar ayrıldı ve boşluk oluştu ve devam ediyor." Şunu kabulüm: Bu, nedenlerden biri olabilir, buna kabulüm ama sadece bunu bağlayarak konuşma olduğunda "Bu siyasetçiler güzel." ama ben Millî Eğitimden aldığım bilgiyi kullandığım zaman ki hepsi evraklı bilgiler "Bu lekelenme hakkı." Şu an idari yönünden, disiplin yönünden, mali yönden ceza almış durumdasınız.

ÇİĞDEM SEYREK - Evet, biz de itiraz ettik ya Sayın Vekilim. Bizim itirazlarımızın sonucu beklenmedi ama sizin bu açıklamayı yapmanız için.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Adli yönden de yargılanma izniniz verilmiş durumda. Adli yönden verildi.

ÇİĞDEM SEYREK - İzin verildi ceza çıkmadı ama.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Anladım, disiplin cezası aldınız ya!

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, teşekkür ediyoruz Hocam, çıkabilirsiniz.

ÇİĞDEM SEYREK - Ben tüm Komisyon üyelerine saygılarımı sunuyorum.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - İrfan Bey, böyle bir tavır olmaz.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Beni 2 kez suçlayınca bu oluyor mu? Bu oluyor mu?

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Size iftira atmadı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bir saniye... Hocam, çıkabilirsiniz.

ÇİĞDEM SEYREK - Peki.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Evet, doğru, ihtimallerden biri.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - "Lekelenme hakkını kullanmadı." diyor bana, itham ediyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bir saniye... Sayın vekillerim, bir çıkmayın lütfen.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - Böyle bir şey olur mu ya...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çıkmayın sayın vekillerim.

ÇİĞDEM SEYREK - Mahkeme kararını beklemediniz Sayın Vekilim.

İRFAN KARATUTLU (Kahramanmaraş) - İdari yönden dedim ben zaten.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Değerli arkadaşlar, toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati: 14.52

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 15.30

BAŞKAN: Yusuf BEYAZIT (Tokat)

BAŞKAN VEKİLİ: Lutfiye Selva ÇAM (Ankara)

SÖZCÜ: İsa Mesih ŞAHİN (İstanbul)

KÂTİP: İbrahim ÖZYAVUZ (Şanlıurfa)

----- 0 -----

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Toplantıyı açıyorum.

Şimdi merhum Bayram Nabi Şişik kardeşimizin babası İsmail Bey'i ve annesi Mine Hanım'ı alacağım.

Değerli milletvekilleri, şehit Bayram Nabi Şişik'in babası İsmail Bey, anne Mine Hanım ve ablası İrem Hanım buradalar. Kendilerine hoş geldiniz diyorum, yavrumuza Allah rahmet eylesin, o zaten cennetialada. Tabii, biz Komisyon olarak bu okulumuzdaki olan hadiseleri değerlendirirken sadece bu okulumuzla ilgili değil, diğer bütün eğitimle ilgili konulara da şey yapıyoruz. Bu arada belki bekliyorsunuz, beklediniz, sizi buralara kadar getirdik. Öncelikle özür diliyoruz, hakkınızı helal edin. Herhangi bir sorumuz yok. Size aynı acıları tekrar yaşatmak değil muradımız, sizi dinlemek istiyoruz.

İSMAIL ŞİŞİK - İsmail abi, buyurun.

Sayın Başkanım, Komisyon üyelerimiz; saygıyla selamlıyorum.

Allah razı olsun, Allah muvaffakiyet versin inşallah. Bu Komisyonun çalışması ülkemizin geleceğine ışık tutacağına inanıyorum. Bir daha böyle menfur olayların yaşanmaması adına çalıştığınızı biliyoruz. Vatanimiz, milletimiz, ülkemiz bir daha böyle bir üzücü olayla karşılaşmaz inşallah. Bunun adına biz de bu olayın bir milat olarak kabul edilip tekrarının olmaması böyle şeyler. Anneler, babalar bu acıları bir daha çekmesin. Hatta bu çocuklar vatanimize, bütün milletimize mal oldu, Allah razı olsun, tüm milletimizden bizimle beraber ağladılar, üzüntümüzü paylaştılar. Türk milletinin bir ferdi olduğumuz için de bu yönde gurur duyduk. Devletimiz büyük, gerekli önlemleri alacağına inanıyoruz.

Olay, sosyolojik ve psikolojik olarak araştırılması gereken bir olay; sadece deli saçması bir olay olduğuna inanmıyoruz. Hatta bize gelen tehdit mesajlarımızı biz devletimizin yetkililerine ilettik. İlk günden itibaren, vatandaşlık görevimizi yapmaya çalıştık. Başka ailelerin başına gelmesin. Acımızı sinemize çektik, polisimize ulaştık. Bendeki mesaj C7K'den geldi, diğer arkadaşlarımıza C31K'den gelen mesajlar vardı. Adana'yı, İstanbul'u tehdit ediyordu, çocuklarımızın okula gönderilmemesini istiyordu. Biz bu saatten sonra kendi yapmamız gereken her şeyi yapmaya çalıştık. Güzel, temiz, çalışkan, vatanına, milletine hayırlı evlatlar yetiştirmek uğruna çalışıyorduk.

İnşallah, bir daha böyle bir olay vuku bulmaz, bir daha üzülmeyiz çünkü okullarımız bizim için devletimizin bir kurumu. Devletimize emanet ettik o çocukları orada ve bu emanete de sahip çıkacak öğretmenlerin olmasını istiyoruz. Bazı liyakatsiz öğretmenlerimiz... Dinliyorsunuz zaten siz, olaylar ve soruşturulacak bir şey çıktığı zaman mutlaka araştırıyorsunuz Allah razı olsun. İbrahim Huyulu diye bir öğretmenimiz var, onu da çağırmışsınız; biraz önce karşılaştığımız için üzüldük, hiç karşılaşmak istemiyordum ben onunla. Çünkü şehit olan 3 öğrencimize, Yusuf Tarık'a, Bayram Nabi'ye, Adnan Göktürk Yeşil'e "geri zekâlı" diyen bir öğretmen ve benim çocuğum yarım gün ağladı onun için. "Niye?" diye sorduğumda öğretmen "Hatırlamıyorum." diyerek, el kol hareketleriyle böyle sevimsiz bir şekilde... Bunu veli toplantısında sorduk biz, olaydan on beş yirmi gün önceydi zannedersen. Ve bizim evimize gelin, bakın, 7-8 kitaplık eğitim seti almışız biz; inanın, İngilizce'yi bitirmiş, fen bilgisini bitirmiş, matematiği bitirmiş, Türkçeyi bitirmiş, din kültürünü bitirmiş. Yani hepsinde kalem oynatmış ve bitirmiş, bir tek sosyal bilgiler; tarihi çok seven, coğrafyayı çok seven bir çocuk olmasına rağmen bir tek onda kalem oynatmamış. O kitabı, seti, lütfen getireyim istiyorsanız, bugün getireyim, bir bakın. O setin hepsini bitirmiş o çocuk, kalem oynatmış, bitiremedikleri var ama sosyal bilgiler dersine çok sevdiği tarih...

Yani benim çocuğum abdestli namazlı bir çocuktu, 10 yaşındaydı ve yaşına göre daha erdemli bir şekilde davranan bir çocuktu. "Selamünaleyküm" dediğin zaman "aleykümselem ve rahmetullah ve berekatühü..." Bunları sosyal medyadan yani övünmek için söylemedim, Allah lütfediyor bunları. Biz böyle yetiştirmeye çalışıyoruz ama Allah lütfetmezse hiçbir şey yapamıyorsun. Bu çocuklar şehadete hazırlanmış çocuklar. Allah için; Yusuf Tarık, Adnan Göktürk yani okul listesine bakıyorsunuz, sınav listesine bakıyorsunuz, ilk 5'e giren çocuklar, öğretmenlerimize sorduğumuz zaman hepsi fen lisesine aday çocuklar ve bunlar namaz kılmada da mescide koşmada da birbirleriyle yarışan çocuklar, tarihine, vatanına, milletine sahip çıkabilecek nitelikte yetiştirmeye çalıştığımız çocuklar, bu bilinci aşılama çalıştığımız çocuklar ve bu bilinçte de yetişen çocuklar.

Ezber sisteminden geçildi, hakikaten ben destekliyordum. Bu olay... Eğitim sistemimizde bazı şeyler düzelmeye başladı, çocuklar "Allah" demeye başladı, ben korkmaya başlamıştım. Allah demeye başlayalı, zil sesleri ilahi çalmaya başlayalı bu okullarda mutlaka bir olay yapılır diye tahmin ediyordum. Sayın vekillerimiz de bütün partilerimiz var... Partilerüstü bir olay. Biz Türk milleti olarak inançlı bir milletiz, en azından bütün inançlara aynı, eşit davranan bir milletiz. Türk milleti yani Türk çocuğu, Türk askeri hiçbir zaman çocuklara, kadınlara silah doğrultmamış. Burada yapılan olay; eğitim yuvasında, ders saatinde, ders içerisinde, öğretmenle birlikte ders işlerken... Kamu görevlisi bir baba tabancasını muhafaza etmesi gerekirken onu muhafaza edemediği için, çocuğunu liyakatli bir baba gibi yetiştiremediği için, anne -öğretmen- liyakatli bir anne gibi yetiştiremediği için, hafta sonu da dâhil bacılara teslim ettiği için... Ve geçen yıl da -komşularından öğrendiğimiz şey- 3 kedi öldürdüğü hâlde bu cani çocuk... Yani çocuğa çok fazla suç bulamıyorum, anne-baba daha suçlu burada çünkü yetiştirme olarak. 3 kediyi canice katlettiğinde eğer gerekli kolluk kuvvetlerince sıkıştırılırsaydı ya da tedaviye alınsaydı... Öğretmenlerimizin "Hadi, bu çocuk RAM'a gitsin." demelerini boş geçtiğini farz edelim ailenin, o kedilere hiç mi acımadılar? O kedilerden sonra bir yıl niye beklediler? Bir yıl sonra bu okul saldırısının olmasını mı istediler? Bunun arkasında... Yani ben sadece deli saçması bir olay olduğuna inanmıyorum. Gelen tehdidi de üst üste koyduğumuz zaman dış kaynaklı yönlendirilebileceğine de inanıyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İsmail ağabey, ben burada anlamak için soruyorum: Bu çocuk mu 3 tane kediyi öldürmüş?

İSMAIL ŞİŞİK - Sitede 3 tane kediyi öldürmüş, değişik zamanlarda 3 tane kediyi öldürmüş.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bu tespit edilmiş.

İSMAİL ŞİŞİK - Yani bana anlatılan şey, "Geçen yıl 3 tane kedi öldürmüştü o çocuk." denildiği zaman tabii ben bunu araştırıp bilebilecek durumda değilim, söylentilerle olan şey. Anne-babanın kulağına gitmişse, bir polis, bir istihbaratçı babanın ve eğitimci bir annenin kulağına gitmişse... Kaldı ki tıp öğrencisi bir abla da var. Bunu bilemeyecek durumda, cahil bir ailenin çocuğu değil bu. Bunun önlemlerini o zaman alsalardı bir yıl sonrasında bu okul saldırısı hiç olmayacaktı. Bunun önlemlerini de birinci derecede alması gereken kişi babaydı, anneydi; böyle düşünüyorum. Ailenin büyük bir sorumluluğu var. Sadece aile olarak da değil, Türk aile yapısındaki yozlaşma... Ben taleplerimi daha önce de iletmıştim, tekrar edecek olursak, aile yapımızın düzelmesi gerekiyor. Eğitim ailede başlıyor, okulda devam ediyor, sokakta devam ediyor; eğitim hayatı boyunca devam ediyor, ahlak çok önemli. Bunların hepsini koyduğumuz zaman bir değerler silsilesi. Yani biz değerlerimize sahip çıkan bir millet yetiştirmek istiyoruz. Bundan sonraki neslin başına da gelmesin, öğrencilerin başına gelmesin. Ben çocuklarımı okula gönderemeyeyim diye tehdit ediliyorum; o mesajı ilettim. Yani ondan sonra bir bakıyorum, Manisa'da 17 yaşındaki bir çocuk, otistik bir çocuk tehdit etti diye gülünç bir şekilde... Benim telefon numaramı, eşimin telefon numarasını olay akşamı morgun önünde nereden buluyorlar? Bunların çok ciddi bir şekilde araştırılması talep ediyoruz.

Allah razı olsun, dinlediniz, teşekkür ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Öncelikle duyarlılığınız için teşekkür ediyorum, Allah razı olsun.

Tabii, burada İrem Sude de var, bizim Bayram Nabi yavrumuzun ablası. O sizin bu anlattıklarınızdan da daha fazla etkileniyor, daha fazla onlara dikkat ediyor. Zaten bir abla olarak buraya gelmesi bile bizim yüreğimizi dağlıyor. O nedenle kızımıza da gerçekten metanet diliyorum, annesine de öyle.

Siz bana söylediğiniz zaman... Geldiğimiz zaman onu göstermişsiniz ya, böyle bir tehditle ilgili şeyi; ondan sonra ben onu araştırdım, size de zaten bilgi verilmiş; oradan çıkıyor ama onun yurt dışında falan başka bağlantıları da şu anda araştırılıyor, değerlendiriliyor. Burada, okulda hanımefendinin telefon kaydının olmamasına rağmen ele geçirilmiş olması o şeylerle ilgili, bunlar değerlendiriliyor. Maalesef, bu bazı bilgilere ulaşım noktasında sıkıntıları da orada görmüş oluyoruz buna benzer hadiselerde. Yani bir yerde olay olduğu zaman aynı anda hemen bir işlem yapılsaydı belki bunlar olmayacaktı. Sosyal medyada bunlar paylaşıldıkça hızlı bir şekilde tezahür ediyor. Bunun savunmasını yapacak pozisyonda değiliz. Allah rahmet eylesin.

Bu konuda arkadaşlarımızdan ilave bir şey söylemesi, sorması gereken var mı?

İSMAİL ŞİŞİK - Ben çok özür dilerim, bir şey ilave edebilir miyim?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun.

İSMAİL ŞİŞİK - Biz burada eğitim sendikasının eylem kararı almasını şiddetle kınıyoruz. Eğitim sendikasının böyle bir talebi olmamalı, böyle bir şeye gidememeli. Ders saatinde eğitim sendikası, öğretmenlerin ders bırakmak gibi, çocukları baş başa bırakmak gibi bir lüksü olamaz çünkü o çocuklar o devlet kurumuna gidiyor. Sendikalar eylem yapacaklarsa ders saati dışında eylem yapmalılar.

İlave olarak bizim 32 kere rehberlikçi RAM'a gönderilme yönünde telkinde bulunmuş. Bunun öğretmenler adına bir yaptırımının olması gerektiğini düşünüyoruz. Birinci, ikinci, en fazla üçüncüde sağlık kuruluşlarına haber vererek direkt, aileden bağımsız sağlık kuruluşlarına sevk edebilmeli. Öğretmenlerimizin, okul yönetiminin böyle bir yetkisinin olması gerektiğini düşünüyoruz çünkü gördük, ailenin bırakıldığı zaman 32 kere de söyleneceği yapılmıyor.

Onun dışında, okullarımızda güvenlik ilk başta vardı, ondan sonra olmaması, talihsiz bir şekilde okul yönetiminin değiştirilmiş olması yani en önemlisi de bu İbrahim Huylu'nun hâlâ gidip o okulda -Tebernuş'a taşındı okulları- o öğrencilere ders veriyor olmasını hazmedemiyoruz. Niye hazmedemiyoruz? Orada çocuğu görüyor, belki önleyebilecek pozisyonda. Daha eyleme başlamadan önce -kamera kayıtlarında var- çocuğu görüyor -kızlar tuvaletinin önünde- sabahçı öğrenci öğleden sonra gelmiş, saat bir buçuk civarı, "Sen ne geziyorsun burada?" demiyor, bu liyakati kendinde göremiyor. Dönüp dolaştığımız zaman geldiğimiz noktada bu liyakati gösterse belki o şehit olacaktı. Şehitliğe layık mıydı, Allah nasip edecek miydi? Bunları da sorguluyoruz. Kendimizi böyle teskin ediyoruz ama orada bir yani öğretmenlerimizden korkardık biz. Höt dese belki ilk silahı oraya sıkacaktı ve eylem başlamadan bitecekti ilk şarjörde. Hemen gidip aşağıya bu öğrenci ne geziyor... Ondan sonra da çıkıyor, sosyal medyada diyor ki: "Ben ve diğer gönderilen okul yönetimi bu çocuktan haberdardık, çantasını arıyorduk, şöyle diyorduk, böyle diyorduk." Kendine pay çıkarmaya çalışıyor. Asıl pay çıkartması gereken orada çocukla bire bir karşılaştığı hâlde, eyleme başlamadan iki üç dakika önce karşılaştığı hâlde "Sen ne geziyorsun burada?" diyememek. Yani bu liyakati göstermeden ne yapmış? Aşağıya inmiş hiçbir şey olmamış gibi. Eylem başlamış, bitmiş. Ondan sonra geliyor, taziyede. Sosyal medyaya çıkıyor: "Bunun sebebi şudur: Biz o öğrenciyi tanıyorduk." Tanıyordun da niye sahip çıkmadın, "Kızlar tuvaletinin önünde ne geziyorsun sen?" demedin? "Senin ders saatin değil..." Yani bu yönde İbrahim hocayı hakikaten öğretmenliğe layık birisi olarak görmedim.

MİNE ŞİŞİK - Ben çok duygusalım yani bir anne olarak yaşadıklarımı... Yani elli dokuz günüm oldu. Bu gelen mesajları da bana, benim telefonuma geldi ama bir hafta sonra benim haberim oldu. Sosyal medyayı ben takip edemedim. Nerede bir kıvrık saçlı bir çocuk görsem hızlı geçiyorum. Bir anne olarak kabullenemiyorum yani çocuğumun böyle canı bir şekilde katledilmesini hâlâ hazmedemiyorum. Bu çocukların çünkü hepsi pırl pırlı, tertemizdi, Türkiye'nin geleceği olabilirdi, hepsi birer Aziz Nesin olabilirdi, çok başarılılardı. Bayram Nabi o gün okula o kadar heyecanla gitti ki. "Matematikten 100 aldım anne, ben öne oturacağım bugün." dedi, çok heyecanla gitti, o gün pırl pırl gitti ve yetişemedi, ben onu göz doktoruna götürmüştüm. "Önde oturacağım." Matematik dersi en sevdiği dersti yani o çocuğun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şimdi, o öğretmeni niye çağırdık, onu bir söyleyeyim. Bir velimiz, yine, sabah dinlerken...

İSMAİL ŞİŞİK - Biz suç duyurusunda da bulunduk.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet yani o isimden bahsetti. Dün Emniyet Müdürlüğümüz bize bir şey dağıttı olayla ilgili. Onan sonra orada da onun olduğunu hissettik gösterdiği şeyden. Biz çağırdık ki -"Sen okulda mıydın o saatte?"- ifadesini, bir düşüncesini alalım diye. Onan sonra yani "Ne yaptın onu gördükten sonra? Niye bir engellemede bulunmadın veya ihbarda bulundun mu?" falan, bununla ilgili, daha doğrusu bunu sormak için çağırdık değerli arkadaşlar; bunu bilmenizi arzuluyorum. Biz de sizin gibi rahatsız olduğumuz için çağırdık, onu anlatmak için uğraşıyorum.

MİNE ŞİŞİK - Evet Başkanım. Yani bunları sonradan duyuyoruz illaki. Krizi yönetemeyen bir müdür var, güvenlik boş; kendisini oraya kilitlediğini duyuyoruz. Oradan olay bitene kadar çıkmıyor ama yan okul hemen, Ali Galip Çalık Lisesinin Müdürü geliyor, müdahale ediyor diye bunları duyduk. Ya, krizi yönetemeyen bir müdürün tekrar, başka bir okula müdür olarak gitmesi de çok üzücü. Hani prosedürler nasıl, bilmiyoruz ama aynı şey bir daha yaşandı, yine mi sen odaya kilitleyeceksin kendini? Diğer öğretmenlerin birçoğu diyor ki: "Çelik yeleğimiz mi vardı bizim?" Bu çocukların çelik yeleği mi vardı, onlar nasıl koruyacaktı? Veya sabah, kendi saatinde gerçekleştirmiş olsaydı bu eylemi, o, kendi yaşıtı çocuklar ona engel olurdu, ikinci kurşunu sıktırmazlardı, yapamazdı, böyle bir şeyi yapamazdı. Yani gibi gibi gibi birçok zafiyetler var yani hepsi araştırılmalı çünkü canımız yandı. Hani milat olmalı, bir daha olmamalı, örnek kararlar çıkmalı, aile açısından, okul açısından, idari açısından, toplum açısından herkes kendine pay çıkarmalı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sizin görüşünüze başvurdu mu cumhuriyet savcılığı?

MİNE ŞİŞİK - Evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onlara da bunları söyleyin çünkü o adli şeylere onlar bakıyorlar ya o anlamda söyledim ama biz de buna benzer şeyler olmasın diye zaten sizleri dinlemiş oluyoruz.

MİNE ŞİŞİK - Bizim çocuklarımız, Ayla öğretmenimiz burada yani ders saatinde, okullarında, sınıfın içerisinde yani yavrularımız şehit oldular ve bunların ben şehit olarak anılmasını ve adlarının özellikle okulda verilmesini istiyorum. Çünkü şu an beni tek mutlu eden şey, baktığım zaman, bu, hukuki olaylarla falan ilgilenmiyorum. İllaki "Allah rahmet eylesin." denildi. Makamı ali olsun. Evet, ahiret inancımız teselli ediyor bizi. Ben yavrumla cennette kavuşacağımı düşünerek kendimi teselli ediyorum ama bunun hukuki boyutuyla falan yine ilgilenmiyorum. Ben şu an, sosyal medya... Benim çocuğum... Hiç resim bile paylaşmazdım ben, "Nazar olmasın." derdim, bu şekildeydi yani hiçbir sosyal medyaya yavrumun resmini atmazdım ve Türkiye paylaştı ve ben bir haftadır, yeni, böyle, biraz kendime gelip de resim paylaşmaya başladım. O resimlerin altında gelen yorumları okumak bile beni mutlu ediyor. Çocuğum adına -futbolu çok seviyordu- futbol adına bir şeyler yapıyor, hocaları bir şey yapıyor. Orada adını görmek, Bayram Nabi adını görmek beni tebessüm ettiriyor artık. Bunlar bize iyi geliyor. Yani bu yavrularımızın adlarının da okullara özellikle verilmesini istiyorum. Alelade, böyle, bir sokak, park, vesaire değil, özellikle okul. Yani dediğim gibi, bu çocuklar bir trafik kazasında, saçma sapan bir arkadaşla, şeyle gitmedi; bunlar devlet kurşunuyla gitti maalesef, kendi devletimizin; eğitim camiasında ve ders saatinde.

İSMAIL ŞİŞİK - Efendim, bir de Komisyonumuza bir durumu arz etmek istiyoruz. Yani bir kamu görevlisinin 50 tane silah edinebilmesi saçma sapan bir yasa. Ben bunu ilk günden beri bakanlarımıza da söyledim. 1 beylik silah olur, 1 tane de görev silahı olur, hadi 3'üncü bir silah olsun, bulundurma silahı olsun, 7 tane tabanca, 2 tane tüfek neyin nesidir? Bu neye hazırlanıyor ya da neyin ticaretini yapıyor baba? 50'ye yakın ruhsat verilebiliyormuş. Bunlardan niye vergi alınmaz? Bir araba alsak, ikincisini alacak... Ben silah alamıyorum. 250 bin lira beş yıllık şeyi var. Ha, silahı taşımam da sevmem de ama almak istesem ben 250 bin lira için bu isteğimden sarfınazar ediyorum ama bir kamu görevlisinin 10 tane, 15 tane, 20 tane silahının olmasının... Bunu muhafaza etmekte elbette güçlük çekecek. Neyin habercisi bu, neyin ticaretini yapıyorlar, neyden kazanç sağlıyorlar? Yani bunun görüldüğü üzere 5 tanesini muhafaza edememiş, 2 tanesi hadi kendindeydi ve bu tip eylemlerde zaten dış güçler, topluluklar içerisinde, çocuk grupların toplulukları içerisinde kimi seçiyor? Asker çocuklarını seçiyor, polis çocuklarını seçiyor bir eylem yaptıracakları zaman. Bunu ne için seçiyorlar? Silaha ulaşabilmesi kolay olduğu için seçiyorlar. Burada da dış bağlantısı mutlaka araştırılmalı. Bunda dış gizli örgütleri eli var diyorum, bunda da iddialıyım çünkü benim telefon numaram, şu bu, eşimin telefonu 14 yaşındaki, 15 yaşındaki çocuk grubunun eline geçemez. O görüntüler daha medyada çıkmamışken medyaya ulaşamaz. "Bayram'ınızı benim gençlerim öldürdü." diyemez, "Bundan sonraki hedefte Adana, İstanbul okulları var, siz çocuklarınızı okula göndermeyin." diye tehdit edemez. Benim cenaze yakınımı şu anda gelip de "Şu anda mezardasın -herhangi bir telefon arıyor- sağında şu var, solunda şu var, önüne bak, kimi görüyorsun?" diye tehdit edemez. Yani bunların arkasında bir şeyler var, ben sadece çocuk grubunun, Telegram grubunun olduğu bir platform olduğunu düşünüyorum, bunların yönlendirildiğini düşünüyorum. Bu konuyu da arz etmek istedim, açık bir yerimiz kalmamasın, araştırırken bağlantıları iyice irdelensin, iyice araştırılması adına.

Bir de çocuklarımızın -anne unuttu zannedersen- 15 Nisan haftasının eğitim şehitleri haftası olması, 15 Nisan gününün eğitim şehitleri günü olması talebimiz var. Yani zaten bu olay unutulmayacak, kimse unutturmaya da çalışmıyor, sizler de buna katma değer sağlamaya çalışıyorsunuz. Nasıl bir daha bu olay olmaz, vatanımızın, milletimizin başına bir daha böyle bir olay gelmez derdindeyiz. Ortak paydada bu çocuklar anılsın istiyoruz o hafta içerisinde ve gördüğümüz üzere, bir aile bir çocuk yetiştirmiş, çocuğun mezarı belli değil, adı belli değil yani adını anarken adını söylemekten imtina ediyoruz, canı diye geçiyoruz, öbür 9 çocuk ve öğretmenimizi kahraman gibi anıyoruz. Bunlar yani toplumumuzun değer yargılarını da gösteriyor aslında, şehitlik yani bu çocuklara yakışır diye düşünüyorum; şehit olduklarına da zerre kadar şüphem yok. Bu konuda da yardımlarınızı arz ediyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah razı olsun, özellikle bu şeyleriniz kayıtlara geçti bütün bu konuşmalarınız, Meclis kayıtlarına geçti, tutanaklara geçti. Zaten o nedenle bunları dinliyoruz, değerlendiriyoruz. Bu tekliflerinizi, önerilerinizi de bizim komisyonumuzun gündemine ve Meclis gündemine de geçecek. Biz de elimizden gelen şeyler olunca ilgili arkadaşlarla, ilgili yerlerle bunlar konuşuruz.

Komisyonumuzun şunu söyleyeyim, hepimizin ortak kanaati bu silahlar konusunda sizler gibi düşünüyoruz, biz de zaten yazacağız da. Allah razı olsun yani acınızı alamayız, paylaşamayız, ondan sonra ama bunu paylaşırken bile sizinle hemhâl olma noktasında bile bunu hissedemeyiz, o zaman da geldiğimiz zaman da söyledik, Allah sabır versin sizlere. Hanımefendi, çok güzel bir şey söyledi, onların makamının ali olduğunu zaten ben biliyordum dedi, biliyoruz dedi. Bir de bu çocuklar hem zeki hem başarılı hem de aynı sınıfta yan yana oturan, birbirleriyle de arkadaş olan, hasletleri olan çocuklar. Biz de inanın, sizin kadar olmasa da çok üzülüyoruz yani çok fazla şey yapıyoruz, olmasın diye uğraşıyoruz. Ayaklarınıza sağlık, Allah razı olsun.

MİNE ŞİŞİK - Bir daha yaşanmasın inşallah.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İnşallah.

İSMAIL ŞİŞİK - Çok teşekkür ederiz, bizi dinlediniz, Allah razı olsun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sağ olarsınız.

İSMİL ŞİŞİK - Gereğini yapacağınızdan hiç şüphemiz yok çünkü bu ülke meselesi, vatan meselesi, Allah razı olsun.
BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İnşallah, cümlemize.

Belinay Nur Boyraz kızımızın, şehidimizin ailesi. Babası Murat Boyraz, annesi Atike Hanım, buradalar. Kayıtlara geçmesi için isimleri okudum.

Hoş geldiniz değerli hanımefendi, değerli beyefendi.

Tabii, komisyonumuz sizleri dinlemek amacıyla da burada, konuyu araştırıyoruz, değerlendiriyoruz. Sizlerin acısını paylaşmak istiyoruz ama paylaşamayacağımızın da farkındayız. Daha öncesinde de Murat abi gelince duygularımızı paylaşmıştık, görüşmüştük. Allah rahmet eylesin, zaten onlar makamları ali, o noktadan da şehit yavrumuzdan şüphemiz söz konusu değil, sizin söyleyeceklerinizi dinleyeceğiz.

Buyurun, sizi dinliyoruz.

MURAT BOYRAZ - Ben şöyle başlayayım Başkanım, öncelikle sizler, kıymetli heyetiniz hoş geldiniz, teşekkür ediyoruz bizi konuşmaya, anlatmaya çağırdığınız için.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Estağfurullah.

MURAT BOYRAZ - Ben bugüne kadar çok konuştum, elli dokuz gün oldu, bugün 59'uncu günümüz, önceki söylediklerimin hiçbir değişikliği yok, yazılı kayıtlarda varsa, görsel kayıtlarda varsa, izlediyseniz, dinlediyseniz aynı şeyleri tekrar etmek istemiyorum. Aile içinde artık ben eşime ön olamıyorum süreçten dolayı, dediğim gibi, elli dokuz gün oldu. Hanımı ikna etme konusunda artık sözü ona bırakıyorum ve onun kendini anlatmasını, yavrumuzu anlatmasını tabii ki ben de desteğini vereceğim. Ben sözü eşime bırakıyorum. Dediğim gibi ben yeterince konuştuğumu düşünüyorum, tabii yeri geldikçe de konuşacağız ama şu anda ben sözü eşime bırakıyorum. Kıymetli zamanınız...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Estağfurullah.

MURAT BOYRAZ - Süre ve aileler var, zaten sekreteryaya da gecikti, süre kayması oldu, diğer aileler de var; ben sözü eşime bırakıyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Atike Hanım, buyurun.

Şu anda kayıtlara geçiyor bunlar Meclisteki tutanaklarımıza, bütün konuşmalar geçiyor, onu bilmeniz lazım.

ATİKE BOYRAZ - Bana konuşma hakkı verdiğiniz için teşekkür ediyorum.

Yavrum Belinay Nur Boyraz'ın annesiyim, ağlamayacağım, dik duracağım inşallah, yavrum için buradayız.

Sözlerime şöyle başlamak istiyorum: Olay günü 15 Nisan Çarşamba günü kızımı kendi elimle götürdüm, aslında okula gitmeyi çok seven bir çocuk ama bir gün sonra arkadaşlarıyla buluşacaktı, o gün okula gitmek istemediğini, arkadaşları için hazırlık yapacağını söyledi. Yavrum dedim, hayallerin var, bursluluk sınavına çalışıyordu, oradaki kazandığı parayla da Gazze'deki kardeşlerine burs yatıracaktı, yardım edecekti. Hayallerin var yavrum dedim, yarın gitmeyeceksin ama bugün istersen dersine git dedim. "Peki anne." dedi. Ben kendi elimle götürdüm, 12.45 ben bıraktım çocuğumu, evimiz çok yakın normalde ama benden arabayla götürmemi istedi. "Anne beni arabayla bırakır mısın?" Acaba diyorum, yürüyerek gitseydik, bir yerlerde oyalanırdık, geç mi kalırdık, bilmiyorum; olayın o anında ben de orada mı olurum.

MURAT BOYRAZ - Şöyle bir şey ekleyeyim, efendim, biz o gün öğretmenlerin sendika bahanesiyle diyeyim, okulda olmadığını bilmiyordum. Bize böyle bir beyanatta mesaj veya arama da yapılmadı. Biz okulun savunmasız olduğunu da bilmiyorduk.

ATİKE BOYRAZ - Bir gün önce Urfa'daki olan olaydan dolayı sendikaların grev yaptığından haberim yoktu. Olsaydı zaten götürmezdim ama ben o sendikacılar da söyledim, keşke bize bunu bildirseydiniz, grev olacak. Hani "Okula gelmeyeceğiz, bulunmayacağız." En azından bize önlem olsun. Hani bunun yasak olduğunu söylediler biz söyleyemiyoruz öğrenci gelmesin diye. Bilgilendirilmiş olsaydık biz de göndermezdik dedim. Hatta hafta sonu yapsaydınız, biz de destek olsaydık çocuklarımızla beraber sizin hakkınızı savunsaydık, öğretmenlerimizin hakkını, okuldaki güvenliğini tartışsaydık; öğretmenlere yapılan haksızlıkları, öğrencilere yapılan, okula yapılan saldırıyı. Biz de destekleseydik keşke dedim. Bir şey söyleyemediler. Bakıyoruz, bir annenin öğretmen, bir babanın emniyet birinci derecede müfettiş olması bir insanın gerçekten eğitilmiş ve terbiyeli, ahlaklı yetiştiği anlamına gelmiyor. Biz bunu gördük. Çünkü asıl eğitim sadece makamla değil, edeple, üslupla, saygıyla ve insanlığı taşıyabilmekle belli oluyor. O eksiklik ki unvanlar belki büyüyebiliyor ama maalesef unvanlar büyüdükçe bazı değerler -sözüm buradan, meclisten dışarı- küçülebiliyor. Biz bunu gördük. Şimdi aklınıza şu gelebilir: Öğretmen bir baba, emniyet müfettişi bir polis memuru, müdür, hani emniyet mensubu? Ben yavruma şunu diyordum: Bir ihtiyacın olduğu zaman ola ki beni bir yerde aramak istersen -cep telefonu yoktu- okulda bir öğretmenden ya da yolda bir polis görürsen asla geri durma çünkü onlar seni asla kötü yola sevk etmezler; yardım alabileceğin birinci derecede polisler; bizi korur onlar; suçlu insanlar kaçır onlardan; ondan yardım isteyeceksin ya da öğretmenlerinden yavrucuğum diyordum ve evimden daha güvenli bildiğim, ilim yuvası olarak adlandırdığım okulumuzdu. Evimden güvenli buluyordum. Hatta o gün de bunu söyledim: Kızım evimizden güvenli çünkü evde ekranlarda ister istemez meşgul olacak ama okula gidersen bir harf öğreneceksin; hayallerin var; en azından eksik bir konuyu tamamlayacaksın. Öyle diyordum ben yavruma ama maalesef gördük ki öğretmene de -tabii bunu tırnak içinde söylüyorum- her öğretmenin tabii ki öyle değildir, yüce bir meslektir, biz önümüzü ilikleriz. Emniyet mensupları da aynı -onların da iyi olanları devre dışı bırakıyorum ama- bizde o güven kırıldı. Benim şu anda güvenim kırıldı. Emniyet müdürü bir babanın... Unutmayalım ki bir insanın hangi evde büyüdüğünden ki o baba yolda suçlu olabilme potansiyeli olan bir suçluyu yoldan karşıdan karşıya geçerken o kişiyi görebilir ve yüzüne baktığında hâl ve hareketlerinden tanıyabilir o kişinin suça yatkın olup olmadığını. Kaldı ki bu baba kendi evindeki evladından bihaber. Anne de aynı şekilde; bir eğitimci olduğunu söylüyor ve yakın, hani "Ben yapmam gerekenleri biliyorum." ifadesini okumuştum annesinin. Eğitilmiş, donanımlı bir insanın ama kendi evladını maalesef eğitememiş. Düşünmüyorum o annenin okulda yetiştirdiği çocukların vay hâline. Allah yardımcısı olsun o ailelerin.

Üslup dedik ya hani biraz önce. Bir insanın hangi evde büyüdüğünden, anne babasının hangi makamda olduğundan önce nasıl bir üslup taşıdığına, nasıl davrandığına bakmamız lazım çünkü gerçek eğitim diplomayla, unvanla, meslekle değil, ahlakla, saygıyla, merhametle ve kendini bilmekle kendini gösteriyor. Makam insana yalnızca bir sıfat kazandırır ama karakter insanın hakiki

yüzünü ortaya çıkarır. Bu yüzden bazı insanlar büyük unvanların gölgesinde büyüyebilir ama yine de gönül incitir, saygıyı eksik eder, edebi taşıyamaz. Demek ki mesele kimden doğduğu değil, ne taşıdığıdır. Zira insanı asıl yücelten, ailesinin adı değil, kendi ahlakı, kendi duruşu ve kendi terbiyesidir. Tertemiz bir medeniyetin çocuklarını abdestsiz bir zihniyetin elinde yağurmaya kalktılar, sonra da ortaya çıkan enkaza da "çağdaşlık" dediler. Bir nesli yıkmak için önce kalbinden değerlerini sökmek gerekir çünkü medeniyet dediğimiz şey sadece bina değil, okul, bilgi ya da unvan değildir. Medeniyet, insanın ruhuna işlenen edep, hayâ, merhamet, inanç ve istikamettir. Eğer bir çocuğun önünden hakikat çekilirse yerine köksüz bir anlayış konulursa elbette geriye kimlik bunalımı, ahlak boşluğu ve ruhsal bir enkaz kalacaktır. Sonra da bu çöküşe ilerleme süsü vereceğiz, sonra da o çocuk değiştiğinde asla hakikat değişmiyor. Çocuğun edebi, ahlakı ailenin o çocuğa yansıttığıdır. Değerlerinden koparılan bir nesil yükselmiş değil, içeriden çürütülmüş oluyor.

Bir şey daha söylemek istiyorum: Daha önce bir filmde izlemiştik Afgan asıllı Khaled Hosseini'nin Uçurtma Avcısı filminde baba oğluna şöyle diyor: "Hayatta tek bir suç vardır, o da hırsızlıktır. Diğer bütün suçlar, günahlar, onun türevleridir. Bir insanı öldürdüğünde, onun hayatını çalmış olursun. Karısının elinden kocasını, çocuklarından bir babayı ya da anneyi çalmış olursun. Yalan söylediğinde birinin gerçeğe ulaşma hakkını çalarsın. Birini aldattığın zaman doğruluğu ve sana olan güveni çalmış olursun." Dolayısıyla, bizim çocuklarımızın yaşam hakkı bir cani tarafından katledilerek hunharca elinden alındı. Bunun da kayıtlara geçmesini istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah razı olsun.

MURAT BOYRAZ - Bu anne ve babanın açılan davada suç iddiasının en üstten olmasını istiyoruz. Burada bu babanın özellikle, annesinin de destekçi olarak bu olaya kastettiği, iki gün öncesinde Emniyet poligonunda atış yaptırdığı, 84 tane mermiyi sıkacak şekilde bir bilek kuvvetine sahip olduğu, bu kuvvetin de iki gün önceki bir talimle olmayacağına eminim. Aramızda yani sizin de kendi beylik tabancalarınız, kendi savunma silahlarınız vardır ve kullanmışsınızdır. 84 tane mermiyi sıkacak şekilde bir bilek güçlüyse bu iki gün önce götürülmüş bir stres atma veya çocuğa bir ahlak verme, kendince "Silah namustur." deyip de silahına sahip çıkamayan -buradan çıkarımı siz yapın, neyine sahip çıkamadığını- bir insanın tek defa yaptığını düşünmüyorum ve bundan dolayı, Emniyetten gerekirse arşiv kayıtlarının da çıkartılarak atış poligonunda bunun defaatle yapıldığı ki zaten Emniyetten veya farklı yerlerden duyduğumuz, gördüğümüz, çocukların arkadaşlarıyla paylaştığı caninin silah görüntüleri, video kayıtları, silaha çok rahat ulaşabildiği, her ne kadar kendi "Ben bir sandıkta sakladım" dese de bunun bir yalan beyan olduğu yani sandıkta hiçbir silah saklanmaz. Benim babam da emekli askerdi, sandıkta silah saklamadı, benim ulaşamayacağım yerlerde sakladı. Benim de gençliğimde babamın beylik tabancası da vardı emekli olduğu hâlde ama ben, elimi dâhi sürmedim o tabancaya. Allah da sürdürmesin. Bunun çok iyi araştırılmasını ve bu fiilin, kastın bir delili olduğunu dava dosyasına girmesini ve açılacak davanın bu şekilde ilerlemesini istiyorum ve talep ediyorum. Yani delil yok, delil yok değil. Aslında en büyük delillerden birinin bu olduğunu düşünüyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Burada Murat Ağabey, yani sizi belki Komisyon hakkında bilgilendirme gerektiği bir aşamadayım. Burası bir araştırma komisyonu. Bu okuldaki bu olayları araştırırken aynı zamanda Türkiye'de buna benzer hadiseler olmasın diye genel bir görevle ifa ediyor. Bu olayın bir idari soruşturma boyutu var, bir adli soruşturma boyutu var, idari soruşturmalar zaten Millî Eğitim Bakanlığı, Emniyet teşkilatı, İçişleri Bakanlığı, değişik bakanlıklarda devam ediyor. Adli boyutuna da biz müdahil olamıyoruz, şu anda dosyayı gizlilikten dolayı göremiyoruz. Biz savcılara, komisyonlara talimat veremiyoruz, yargıya müdahil olamıyoruz ama biz bunları yani bu şey kararı çıktıktan sonra, iddianame hazırlandıktan sonra bunları görebilme imkânımız olacak ama siz Cumhuriyet Başsavcımızla görüşüyorsunuz zaten aileler olarak. Dolayısıyla bu taleplerinizi, bu isteklerinizi onlarla paylaşmanız, onlardan talepte bulunmanız yerinde olur, bunları onlardan isteyin, değerlendirin. Ama biz de bunu buna benzer hadiselerde silahlanmadan tutun da buradaki aksayan hadiseleri, problemleri, bütün bunları araştırma noktasında elimizden geldiği kadar gayret göstermeye çalışıyoruz, değerlendiriyoruz, işte siz de takdir edersiniz bunun için uğraşıyoruz, bunu bulmaya çalışıyoruz. Yani biz onların üstü veya amiri pozisyonunda değiliz, biz bunlara talimat veremiyoruz ama nerede de bir aksaklık varsa, ailelerin sorumluluğu, silahlanma bütün bu hadiselerle ilgili raporlarımızı zaten yazacağız, bunları da biz taleplerimizde bulunacağız. Onun için Allah razı olsun, ben özellikle zatîalınıza teşekkür ediyorum.

MURAT BOYRAZ - Bu dediğim olayın öncesindeki ihmal, bir olay sırasındaki ihmaller de var bizim gördüğümüz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onları da incelemeye çalışıyoruz.

MURAT BOYRAZ - Öğretmenlerin kaçması, çocukları savunmaması yani bunların detayına girmek istemiyorum zamanımız çünkü dar. Yani burada öğretmenin kaçarak görev ihmal, bunun için alınabilecek önlemler, bunun için yapılacak şeyler, yine bu da adli boyutunun olduğunu sizin anlatımınızla anlıyorum ama sizi de ikna konusunda destekleyeceğimi düşünüyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Doğru.

MURAT BOYRAZ - Görevini yerine getirmeyen yani Millî Eğitimde yönetmelikte okuduğumuzda maddede öğrencinin savunulması öğretmenin yükümlülüğünde var ise bu öğretmen bu yükümlülüğünü yerine getirmediğinden dolayı buna da karşı bir önlem alınması, maddelerin gerekirse sizin de değişiklikleri yaptırarak bundan sonraki biz evladımızı kaybettik ama...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - O şehit oldu.

MURAT BOYRAZ - Şehit oldu. 3 tane daha benim evladım var...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah başılsın.

MURAT BOYRAZ - Sizlerin de evlatları var, ülkemizin evlatları var, bunlara sahip çıkılması, biz vereceğimizi verdik, bundan sonra bitti değil, bunlar için ve olay sonrasında da gerek kanun maddeleri olur gerek teklifler olur siz bir Komisyon olarak ancak 20 kişi yani mantıklısı da bu zaten.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - 22 kişi.

MURAT BOYRAZ - 22 kişi bir araya gelip bunu Mecliste de dillendirip gerekirse Mecliste de bir soru önergesi veya kanun değişikliği olarak bunları Millî Eğitim Kanunu'nun iyi bir gözden geçirilmesi, elden geçirilmesi, eksikliklerin düzeltilmesi, bunların olmasını istiyoruz.

Öğretmenlere saygım sonsuz, her ne kadar kötü emsal teşkil etmese de bu kötü emsallere gerekli müdahalelerin yapılması ve liyakatli şehit Ayla Hocam gibi öğretmenlerin kıymetlerinin çok daha artırılmasını buradan istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çok doğru.

MURAT BOYRAZ - Benim eniştemin beraber görev yaptığı nöbet saatinde, teneffüs saatinde bir dakikalık arayla eniştem eğer erken kalmış olsaydı, diğer öğretmenler üst kattan değil de alt kattan inmiş olsaydı bir öğrencisi tarafından burnu kırılmış olacaktı ama bu öğrenciye hiçbir şey yapılmadı. En son sorduğumda öğrencinin okula devam ettiği, işte dondurma sattığı, bilmem ne yaptığı, dışarıda olduğu yani bir suçu işlerken bu insanlar öğrenci olarak ama suçu işlerken cürmüyle işleyebiliyor ama ceza verilmesi gerekirken öğrenci ve çocuk kapsamına alınıyor, bunun kesinlikle olmaması lazım. Yani iki insanın birbirine mukavemeti, kavgası farklıdır, bir asker veya polise mukavemeti farklıdır. Bir öğretmenin de kamu görevlisi olarak kendi iş yerinde okula mukavemet edildiğinde çok daha farklı değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyorum, bu doktorlar için de geçerli tabii ki. Bir doktora dışarıda, trafikte veya normal bir kavgayla hastanedeki bir kavganın ayrıldığı gibi bunun da ayrılması gerekir çünkü bunlar devam ettikçe biliyorsunuz, ülkemizde -ne yazık ki yaşıyor- doktorlar greve katılıyor, iş bırakma yapıyor, öğretmenler greve katılıyor, iş bırakma yapıyor ve sonucunda bu şekilde olaylar yaşıyor.

ATİKE BOYRAZ - Burada bir şey eklemek istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun.

ATİKE BOYRAZ - Avrupa insan haklarına uyum süreci adı altında 18 yaş altında çocuk demeyeceğim, eğer eli silah tutuyorsa ya da bıçak tutuyorsa, sokakta, pazarda ya da okulda öğretmene ya da bir çocuğa o bıçak zarar verecek şekilde ölümcül hâle geliyorsa o çocuğun çocuk olarak değil, bir yetişkinmiş gibi cezalandırılmasını istiyorum. Eğer bir çocuk şöyle söyleyeyim: Avrupa insan haklarına o uyum süreci Türkiye'nin Hans'a biçilen bir kaftan Hasan'a, bize uymuyor, onların ülkelerinde olabilir ama biz Müslüman bir ülkesindeyiz elhamdülillah ama onlara biçilen kaftan Hasan'a uymuyor. Onlar "Bu, çocuk." diyor, göz ardı edebiliyor, malum Avrupa'daki çocuk cinayetlerinin ya da diğer faileri ortada. Bizim ülkemizde de bu süreçten dolayı çocuklarımız pazarda, parkta, bahçede, en güvenli bildiğimiz devletin kurumu okulunda öğretmenlerimizin de, çocuklarımızın da can güvenliğinin olmadığını gösteriyor. Cezalandırılırken onların bu göz önünde bulundurulması lazım. Sizden istirham ediyorum, bunu lütfen araştırın ve cezayı da ona göre, o çocuklar nasıl eline silah ya da bıçak alabiliyorsa cezayı da öyle alsın ki emsal olsun, kötülük yapma potansiyeli olan, geriden gelen, onları örnek alanlara emsal olsun. Desin ki: "Aa, yaş indiriminden üç beş ay giriyorum, çıkıyorum." Olmasın böyle. Demek ki, bir yaptırım oluyor, bir yaptırım var. Aile de bunu bilsin çocuğunun da başına geliyor, ben de sorumlu oluyorum 18 yaş altı. O zaman çocuk olmuyor eline silah ve bıçak alıyorsa tekrar söylüyorum ve şurayı eklemek istiyorum. Öz güven adı altında büyüttüğünüz hadsiz, saygısız ve küstah tavırlara kimse katlanmak zorunda değil. Terbiye eksikliğini öz güven ya da zeki, akıllı diye sunmayın. Bazı insanlar terbiyesizliği öz güven, saygısızlığı açık sözlülük, küstahlığı da güçlü karakter sanıyor, oysa gerçek öz güven ses yükseltmekle değil, haddini bilmektir. Gerçek karakter kırmakla değil, sınırlarını koruyarak konuşmaktır. Bir çocuğa kendini ifade etmeyi öğretmek başkadır, karşısındakini hiçe saymayı normalleştirmek başkadır çünkü edep olmadan verilen öz güven insanı olgunlaştırmaz, aksine kibir abidesi yapar ve hiç kimse başkasının yanlış yetiştirilmiş çocuklarının tavırlarına sabretmek zorunda değildir. Bir örnek vereceğim, malumunuz biliyorsunuzdur, aslanın ormanın kralı olduğunu bilmesi gücünü gösterir, lakin suya girdiğinde timsaha kafa tutamayacağını da bilmesi haddini bilmesidir. Haddini bilmek iyidir, çocuklarımıza bunları öğretmemiz lazım. Maalesef, evinde yetiştirilmeyen bir çocuk okulda öğretmenine, kendinden çok daha küçük yaşta olan çocuklara silah uzatıyor bundan dolayı, herkes haddini bilmeli.

MURAT BOYRAZ - Ben de bir örnek vereyim. Ben iki gün önce çocuğum dışarıda, 8 yaşındaki Ahmet... Şöyle bir örnek vereyim, bu bütün çocuklarım için de geçerli, dondurma paketini açmak için bıçak istediğinde meyve bıçağı bana getiriş şekli aynen böyle. Bıçağın sapı böyleyse ne böyle getirir, ne böyle getirir, tutuş şekli aynen böyledir, eline değdiği anda düşürecek şekildedir ve benim 18 yaşında evladım var, ondan da istediğimde aynı şekilde getirir. Bizim edeple yetiştirdiğimiz çocukları bu edepsizlerin önüne, kurtların önüne kuzu olarak kendimde de bu açığı yani atfediyorum diyorum ama ben de bir canı babası olmamak için ben buna amenna ve saddakna diyorum. Manevi olarak da Allah'tan geldiğine inanıyoruz, sabır gösteriyoruz, sebat ediyoruz; Rabb'im bundan daha kötü günleri bize, ailemize, sizlere ve vatanımıza yaşatmasın. Bunları yaşamamak için de sizin gerekli önlemleri, gerekli girişimleri bulunmanızı bekliyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çok teşekkür ediyoruz.

ATİKE BOYRAZ - İfade etmek istiyorum ki bizleri ve ecdadın, yanlış bir ecdadın sabrını zorladılar; bizleri Urfa, arkasından Kahramanmaraş soruyorum size: Bir tesadüf müdür bu? Lütfen cevap verin, bir tesadüf müdür? Urfa ve Maraş, bu iki şehir tarihe baktığımız zaman, geçmiş tarihe gittiğimizde hem canını hem malını ortaya koyup gözü kırpmayacak şekilde infiale sebep olabilecek şehir; hem muhafazakar hem de kendi köklü bir tarihi var bu şehirlerin ve çok kutsaldır aynı zamanda Orta Doğu'da, Mezopotamya toprakları içerisindeyiz biz, "arızimevut" diye Yahudilerin kendilerine "vadedilmiş toprak" dedikleri toprakların sınırları içerisindeyiz ve ben bunun sadece kişisel ya da bireysel bir şekilde olduğunu düşünmüyorum, o çocuk psikolojik bunalımdaydı, kafasına esti, gitti, orada bir katliam yaptı. Bunun tek başına bireysel olduğunu düşünmüyorum. O babanın da annenin de birer suçlu potansiyel şekilde yetiştirmiş, psikolojisi bozuk, psikiyatrik tedavi alması gereken bir çocuğu baba poligona götürüyor ve elinde atış talimi yaptırıyor ve diyor ki -babasının ifadesini okudum- "Gelişigüzel atış yapılmaz, silah namustur, hedef alacaksın ve ona göre hedefe atacaksın, attığını vuracaksın." ve maalesef görüyoruz ki biz yavrularımızın üzerindeki o mermileri hep ölümcül noktadan hedef alınmış ve tek kurşunla giden çocuklarımız da var, vücudunda sayamadığımız şekilde olan yavrularımız da var ama benim yavrum için konuşayım kalpten giriyor, direkt bütün iç organlarını parçalıyor, diğerlerini saymıyorum vücudunda, ölümcül nokta ve bunu bilerek babası öyle öğretmiş, potansiyel bir suçlunun eline onu vermiş ve pazartesi poligona götürmüş.

MURAT BOYRAZ - En yakın zaman pazartesi.

ATİKE BOYRAZ - Arkasına salı günü Urfa'daki olay, çarşamba günü bizim ilimizdeki bir olay. Bizim sinir uçlarımıza dokunmaya çalıştı bir el, altı ay bu ülkemizde çocukları havlattilar affedersiniz, sonra birisi çıktı "Kabe'de hacılar 'Hu' der Allah." dedi, okullarda ramazan programları düzenlendi. Bu, birilerinin işine gelmedi, düğmeye bastılar, Urfa, arkasından Kahramanmaraş ola ki

bir infial yaratırız, ortalığı karıştırırız ama şunu hesap edemediler, biz Sütçü İmam'ın torunlarıyız, bizim dedelerimiz peçesini açmak isteyen Fransız askerini hiç düşünmeden silahını alıp alının ortasından vurabilecek kadar cesur ve yiğitti ve biz onların torunlarıyız ve 9 aile, bir de Ayla hocamız 10 aile hepimiz birbirimizden farklı bir sağduyuyla duruş sergiledik elhamdülillah. Hiçbirimizin diğerinden haberi yok ve tanıımıyorduk, bu olayda tanıştık. Maalesef emellerine ulaşamadılar, dünyada iki bilinmeyen vardır; biri kutuplar, diğeri ise Türklerdir. Türk sabrın bittiği yerde destan yazar, biz Sütçü İmam'ın torunlarıyız dedim ya biz de burada içimiz kan ağladı, kıyamet koptu ama ağızımızdan tek bir olumsuz bir söz çıkarmadık ve çıkarmayacağız. Vatanımızı, milletimizi, devletimizi bölmek isteyenlere fırsat vermeyeceğiz Allah'ın izniyle ama bu şu demek değildir: Susacağız, bir tarafa oturup sineceğiz de diğer suç makineleri ortayı gelişigüzel ülkemizin talan etsin. Asla buna da göz yummayacağız Allah'ın izniyle.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah razı olsun, çok teşekkür ediyoruz.

Evet, değerli arkadaşlar, sorunuz var mı?

Peki, teşekkür ediyorum.

ATİKE BOYRAZ - Ben soruma cevap istiyorum. Urfa ve Maraş sizin için ne ifade ediyor ve bu, bir tesadüf mü, peş peşe iki gün peş peşe olması? Ben dokuz yıl Yağmur Sitesi'nde oturdum, o canı ile parkta ben çocuğumu sallarken o caniyi de ben parkta gördüm, o zaman çocuktu, 6 yaşlarında vardı. Bir evden taşınma süreci oldu pandemi döneminde, o siteden çıkmak istemedik, evimiz oturduğumuz ev kiraydı satılmış, ev arıyorduk orada, bize dediler ki bu caninin oturduğu dairenin babanın polis olduğu tayini isteneceği boşalacağı söylendi. Ben de gayriihtiyari gözüm oraya bakıyor acaba diyorum, perdeler çıkar falan taşınırlarsa haberimiz olsun, biz oraya geçeceğiz çünkü evimiz satılmış. Sonra duyduk ki babanın tayini durmuş, gitmiyorlarmış, oturacaklarmış ama gayriihtiyari biz diğer başka bloktan daire bulduk ama benim gözüm sürekli yine o dairede, hani boşalsaydı oraya gidecek diye. Benim dikkatimi çeken bir şey oldu ve bunu burada paylaşmak istiyorum, kayıtlara geçsin. Her gün sabaha kadar akşam 12, akşam hava karardıktan sonra o caninin mutfağından sabaha kadar mavi bir ışık yanardı, mavi ışık. Araştırabilirsiniz, Google'a yazdım ben, bu mavi ışık ne işe yarıyor çünkü ben dedim ya, Urfa ve Maraş tesadüf değil, araştırıyorum arkasında bir şeyler var mı? Masonik sembolde mavi ışığı hemen size okumak istiyorum. O caninin... Biz 2025 Haziran oradan taşındık, biz gidene kadar da o evde mavi ışık mutfakta yanmaya devam ediyordu, bizden sonra yanıyor mu bilmiyorum, bunun araştırılmasını istiyorum. Bu babanın Yahudilerle ya da masonlarla bir ilişkisi var mı? Bu mavi ışık neyi temsil ediyor? Ben Google'dan yazdığımda çıkan şeyi hemen size okumak istiyorum.

MURAT BOYRAZ - Yağmur Sitesi'ndeki binaların düzeniyle de nal şeklinde olduğundan bütün binalar birbirini görür yani kör noktaya gelen bir bina...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Biz çıkınca bana da söylediler, orayı gösterdiler, onun için biliyorum şeyi.

MURAT BOYRAZ - Bizim binamız yan yanaydı. 5'inci blok, o da 6'ncı blok, yan yana binalar, balkona oturduğumuzda da zaten direkt karşıımızdaydı.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şimdi, şöyle diyelim: Atike Hanım, Komisyonumuz zaten bu nedenle var, bunları araştırmak için var, zaten bu nedenle de sizleri dinledik, değerlendiriyoruz. Sadece şu ana kadar elde ettiğimiz bulgularda o katil çocuğun, bak, ben bu kelimeyi kullanıyorum, dikkat edin, yurt dışı birtakım oyunlara, yurt dışı birtakım şeylere girdiği belli, hatta orada arkadaş grupları da var, bunların gruplarından biri de tespit edildi, o yurt dışında da onunla ilgili bir işlem yapıldı. Urfa'ya daha gitmedik, pazar günü inşallah Urfa'ya da gideceğiz. Zaten bu nedenle Komisyonumuz görevde. Tam sizin bizi çağırdığınız, sorduğunuz nedenle görevdeyiz. Diğer ailelerimizi de bekletmeyelim, çok teşekkür ediyorum.

ATİKE BOYRAZ - Şurayı kısaca okumak istiyorum...

MURAT BOYRAZ - Okurlar. Kayıtlara geçsin dedin, o mavi ışığı okurlar, dediği gibi zaman almayalım. Ben şunu demek istiyorum bir de.

ATİKE BOYRAZ - Masonlukta mavi ışık daha çok bilinen anlamıyla mavi renk evrensel dostluğu, sadakati, hakikati ve sonsuzluğu simgeler. Mavi ilk üç dereceyi, çırak, kalfa, usta barındıran, mavi "Masonluk" olarak adlandırılan temel yapıtaşının en önemli sembolü, rengidir. Maddeler olarak devam ediyor, almayacağım zamanınızı. Kızımın defterinden çıkan bir not okumak istiyorum: Etik. Benim kızım araştırmayı seven, bilgiyi, öğrenmeyi seven... Bir kelime duydu, etik. Bu ne anlama geliyor? Ya TDK'den bakar ya Google'dan bakar, bulur ve onu bir ajanda gibi bir deftere yazardı. Oradan elime geçen, etik yazmış; insanların bir durum karşısında yapması gereken doğru ya da yanlış davranışı belirleyen düşünceye etik, doğru olanı yapabilme yeteneğini ahlak denir. Ahlaklı insanlar her zaman doğru, adil veya iyi olan davranışı sergilerler. Bu yüzden etik, toplumsal huzur için önemli bir değerdir. Bilişim etiği ise bilgisayar ve diğer iletişim teknolojilerinin kullanımı sırasında ortaya çıkan ahlakı, sorunları ve bu sorunlara yönelik doğru davranışı ortaya koyar. Bunu yapan 10 yaşında bir çocuk, bakabilirsiniz, gezdirebilirsiniz; 10 yaşında bir çocuk.

MURAT BOYRAZ - Ben de şunu diyeyim, hızlıca devamını getireyim, malum süremiz kısa. Yaralanan 5'inci sınıf, 6'ncı sınıf öğrencilerinden bahsetmiyorum, 8'inci sınıftaki bu caninin sınıf arkadaşlarından gönderilmiş olan videoların, fotoğrafların ve bunların ifadelerinin detaylı şekilde alınmasını istiyorum, sizlerden talebim bu; görüşmediyseniz onları da görüşmeye çağırın. Bu çocuğun bu bildirisinin, artık kendini ispat için manifestosunun ve arkadaşlarına da bunu daha önce deklare etmesinin -ve bunu da babasının bildiğini- bu dava sürecini de etkilemesi gerektiğini, delil olarak kabul edileceğini ben hukuki boyuttan duydum, bunun yapılmasını istiyorum. Komisyonun bu araştırmayı yapıp gerekirse alınan ifadelerin savcılık kararıyla da aldırılmasını veya savcılığa bir done oluşturmalarını istiyorum; 8'inci sınıf öğrencisinin, kendi sınıfındaki özellikle.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Öğrencilerin biz bilgisine başvurma noktasında onu değerlendirelim Komisyon olarak. Ne kadar hukuki olur değerlendirme onu değerlendirelim olur mu?

MURAT BOYRAZ - Yani siz bir görün, görüşün, ondan sonra ehemmiyet arz ediyor ise savcılığa...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Emniyetten veya savcılıktan da yine siz o talebi yapın yalnız, siz kendiniz o talebi yapın.

MURAT BOYRAZ - Sizin de ikna ve Araştırma Komisyonun da etkileyici olduğunu da düşünüyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Oradan alırsanız biz onları daha sonrasında ama biz kendi aramızda da değerlendirelim onu.

MURAT BOYRAZ - Sosyal medyadaki videoların hepsi için geçerli midir? Sınıf arkadaşlarının beyanatları var bu şekilde, video kayıtları var sosyal medyada, çocuğun ne olduğunu, neler yapmak istediğini söylediğini deklare ettiğini... Bu şekilde efendim.

Hepinize teşekkür ediyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah rahmet eylesin.

ATİKE BOYRAZ - Bu defter de kızımın defteriydi, olaydan birkaç gün önce bana verdiklerinden bir tanesi. Filistin bilekliği vardı "Anne bunu sana veriyorum, artık ben kullanmayacağım." dedi. Anahtarlık almıştı kendine onu da bana verdi "Anneciğim sana vereceğim, sen kullan." diye. Yavrum, sen kullanıyorsun dedim. "Ben artık kullanmayacağım." dedi bana. Bu defteri de bana verdi, birkaç bir şey yazmış önden, onları da koparmış. Yavrum, ben bu defteri ne yapayım dedim. "Bir şeyler yazarsın anne." dedi. Ne yazacağım çocuğum dedim. "Yazarsın sen, bulursun bir şeyler." dedi, üzerine bu olay oldu. Ben bu deftere duygularımı yazmaya çalıştım; o yüzden söz emanettir, size emanet ediyorum yavrumun emanetine sahip çıkın ki ahirette de Rabb'im onunla birlikte hakkını savunduğunuz için sizlerle beraber haşreylesin inşallah, abileri, ablaları, amcaları olarak inşallah.

MURAT BOYRAZ - Vasiyet ve miras gibi bunu öncesinden bırakmış.

ATİKE BOYRAZ - Evet; defterini, anahtarlığını ve Filistin bilekliğini. Bayrağı bana teslim etmiş ama benim haberim yok.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sözün bittiği yeri söylüyorsunuz; sözün bittiği yer.

ATİKE BOYRAZ - Yeni başlıyor, onun hayalleri yarım kaldı ama ben devam edeceğim, devam edeceğiz, duyuracağım, onun yaptığı iyilik hareketine devam edeceğim. Başarılı bir göz doktoru olmak istiyordu, dünyada savaş mağduru olan ülkelere gidip -Doğu Türkistan, Afrika, Myanmar, Sudan, Gazze- o çocukları tedavi edecekti, iyileştirecekti. Hatta, 23 Nisanda bir hayali vardı, Mecliste hani genelde büyüklerin yerine bir günlük geçiyorlar "Anne ben Cumhurbaşkanının yerine oturmak istiyorum, Mecliste bir konuşmak istiyorum." diyordu ama nasip olmadı, bir hafta öncesi hunharca katledildi bu çocuklar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Peki, teşekkür ediyoruz.

Beş dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 16.42

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 16.52

BAŞKAN: Yusuf BEYAZIT (Tokat)

BAŞKAN VEKİLİ: Lutfiye Selva ÇAM (Ankara)

SÖZCÜ: İsa Mesih ŞAHİN (İstanbul)

KÂTİP: İbrahim ÖZYAVUZ (Şanlıurfa)

----- 0 -----

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şehit, merhum Kerem Erdem Güngör'ün muhterem babası Mustafa Bey, muhterem annesi Yasemin Hanım buradalar; hoş geldiniz diyorum. Allah yavrumuza rahmet eylesin. Makamı ali olduğunu zaten biliyoruz, acınızı paylaşmaya çalışıyoruz. Biz de Araştırma Komisyonu olarak bu olayları araştırmak için geldik ama sizleri de dinlemek istiyoruz. Herhangi bir sorumuz yok, acıyı tekrar yaşatmak da değil muradımız ama söylemek istediklerinizi, değerlendirmek istediklerinizi bizimle paylaşın diye söylüyoruz. Konuştuğunuz her şey Meclisin kayıtlarına, tutanaklara geçiyor, zabıt hâline gelmiş oluyor.

Buyurun.

MUSTAFA GÜNGÖR - Saygıdeğer Başkanım, sayın vekillerim; hepiniz şehrimize tekrar hoş geldiniz. Sağ olun, var olun bize bu fırsatı sunduğunuz için. Evlat kaybetmenin acısıyla biz konuşacağız. Öncelikle şunu söylemek istiyorum: İçinizde duygudaşlık anlamında evladını kaybeden biri var mı sayın vekillerim? 1 kişi var. Rabb'im yaşatmasın kimseye. Duygudaşlık anlamında, bu çok önemli bir şey benim için. Biz de önceden bunu anlamıyorduk ama evlat acısıyla içimiz yandı, Allah kimseye vermesin, içimiz hâlâ yanıyor.

Sayın vekillerim, öncelikle, bizim çocuk devlet okuluna gidiyordu, ablası özel bir okuldaydı. Keşke hepsini özel okula verseydik. Neden söylüyorum? Özel okullar bu konularda biraz daha titiz davranıyor. Ben de daha önce idarecilik yaptım, devlet okullarında bu konular üzerinde hassasiyetle durulmuyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Değerli arkadaşlar, Mustafa Bey edebiyat öğretmeni.

MUSTAFA GÜNGÖR - Evet.

Yani, şunu söylemek istiyorum: Öncelikle, biz olayı olay öncesi, olay sırası ve olay sonrası olmak üzere üçe ayırıyoruz. Olay öncesinde -burada madde madde gitsek iyi olur ama- bu çocuğun, katilin iki yıl boyunca attığı saldırı mesajları var deniliyor basından öğrendiğimiz kadarıyla, biz iddianameyi görmedik daha. Biz bir mesaj atsak sabaha polis bizi gözaltına alabilir, bu katil hiç mi görülmedi acaba; benim merak ettiğim o. Emniyet Müdürümüzle görüşeceğiz, sağ olsun, bizim kafamızda olan soru işaretlerini direkt ona da sorduk, davet etti "Buyurun Hocam, gelin ben size her şeyi anlatacağım." dedi çünkü herkes bir şey söylüyor, herkeste bir dedikodu var. Biz muhataplarına soruyoruz sorularımızı, kendisine de soracağız, soramadık daha bunu. Gerçekten, babası Emniyet Müdürü olduğu için korundu mu bu çocuk; bizim kafamıza takılan -benim, şahsım adına söyleyeyim- en önemli sorulardan bir tanesi bu. Okulun içerisinde, ben Rehberlik Öğretmeni Ejder İnce'yle -daha önce kızımından dolayı tanışıyorduk, bir merhabamız vardı- konuştum, olayın ilk haftasında, dedim ki: "Hocam, bu okulda ne yaşandı? Lütfen, anlatır mısın? Bu çocuğu siz bilmiyor muydunuz?" İbrahim Huyulu diye bir sosyal bilgiler öğretmeni var, o, bu çocukla ilgili hemen olay sonrasında basında yaptığı açıklamada diyor ki: "Bu çocuğa okul avcısı diyorlardı zaten." Ya, Hocam, "okul avcısı" deniliyorsa nasıl... "Okul avcısı" ifadesini kullanıyor, ben bunu basından öğreniyorum. Eğer siz bunu biliyorsanız, bunu bir öğretmen biliyor... Bakın, ondan sonra herkes sizin yanınıza geliyor, suspus oluyor, lafını, sözünü değiştiriyor. Ben Ejder Hocama dedim ki: Hocam, bu çocukla ilgili daha önce böyle söylemler var, bilmem neler var; ne diyorsunuz? Sizin bu konuda gördüğünüz bir şey yok mu? Ağlayarak, tek vicdanlı öğretmen oradaki... Ben birçoğuyla görüştüm Hocam, bakın, -benim site okula yakın olduğu için- öğrencilerle, öğretmenlerle, bizim evi ziyaret edenlerle, ben yaklaşık bin küsur insanla görüşmüşüzdür, inanın yani. Hepsile görüştüğümde "Bizim ihmalimiz büyük hocam." dediler ağlayarak. "Vicdanlı insanmışsın." dedim. "Hocam, seninle görüşelim özel olarak." dedi. "Tamam, görüşelim hocam." Otuz gün geçti bizim ev sürekli kalabalık, görüşemedik, bir türlü fırsat da bulamadık. Mustafa Hocamla, Mustafa Kazıcı'yla daha önce çalışmışlar. "Görüş hocam, ihmalimiz büyük diyor, bir görüşürseniz seviniriz." dedim. Gitti Mustafa Kazıcı, Şura Sevgi Kazıcı'nın babası, şehit babası bu da. O da gitti, "Görüşeceğim Hocam." dedi. Görüşmüşler "Ne oldu?" falan demiş, soğukkanlı bir şekilde durumu anlatmış bu sefer. "İhmalen bahsetmedi mi Hocam, ihmal sordun mu?" dedim, "Yok, sormadım." dedi. "Tamam, ben görüşeyim o zaman, bir dahaki sefere ben görüşeyim, ihmal neymiş, büyük ihmal." Yani bizim canımız yandı Hocam. Yani o okul müdürünün dışarı kaçması... "Bana 9 kurşun sıktı." dedi. Görmüşsünüzdür, duvarlara sıkılmış, hiç biri kendisine değil. Kamera keşke açık olsaydı da kime sıkıldığını net bir şekilde görseydik. Kamera kayıtları da "Elektrik çarptı." falan filan diyorlar ama ben bilmiyorum herkesin Allah biliyor kalplerini, kamera kapatılıyor -ben ilk üç dakikasını seyrededildim X platformu üzerinden olayın ikinci günü, ondan sonra kapatıldı, orada da verilmedi zaten- yani o katil elini kolunu sallaya sallaya gelip gidiyor, kimse müdahale etmiyor. Benim okulumda yaşanmış olsa Allah benim canımı alsın, o çocukların hiçbirine zarar vermez hocam yani onu söyleyeyim. Allah bizi bu konuda geri durdurmasın. Canımı, ortaya koyarım, dişimle parçalarım o katil kimse o katili öldürmeyi ama çocuklara zarar vermemeyi Allah nasip etsin diyorum. Bir daha yaşanmasın.

Bizim Kerem Erdem'le ilgili... Ben Kerem Erdem Güngör'ün babasıyım. Çocuklar geldi, her biri şeylerde bulundular. Melek kızımız aynı sınıfta "Yani bizi korudu sizin çocuk ağabey, kızları önden gönderdiler." dedi, özellikle Kerem'le ilgili bunu söylüyor ağlayarak. Babası sürekli bana sarıldı "Hocam sizin çocuk sayenizde benim kız hayatta." falan dedi. Hasan Demir diye bir öğrenci geldi, Hasan Demir'le biz hastane önünde karşılaştık, en sonunda saklanmışlar "Katil ara ara gelip gidiyor, saklandıklarında sıranın altında Kerem de vardı, önden Mete diye bir arkadaşı aynı sınıfta, çağırdı, o da Mete'ye yardım için gitti." dedi. Mete "Kerem Erdem... Kerem Erdem..." demiş. O Mete'nin çağırması üzerine kalkıyor yavrucağı, onu koruyacak. Öğretmenini aradım "Bu çocuk yaralı mıydı Hocam, yaralı bir çocuğa yardıma mı gitti bizim çocuk?" diye. "Hayır, hiç yaralanmadı." dedi. Yahu bu çocuğa niye gitti o zaman? Yani başkasına bir şey olduğunda yardıma giden bir çocuktu bu evlat. Oraya katil geliyor o sıra ayaktaiken 2 el kurşun sıkıyor, biri kalbine geliyor, diğeri karaciğerine geliyor ve çocuğum orada büyük ihtimalle aort damarının isabet ettiği için şehitliği şey yapmış. Benim çocuk orada arkadaşına yardıma gidiyor, orada öğretmenlerin hiçbirinden yardım gelmiyor. Hocam, eve gelen bir çocuk var 5 G'den,

5 G sınıfı, dersleri din kültürüymüş. Başsağılığına geldi bu çocuklar; ailesiyle değil, arkadaşlarıyla, spor, bizim sitede top oynadıkları arkadaşları bunlar dedi ki: "Biz o anda dersteydik, dersimiz, din kültürüydü." Hocasının ismini bilmiyorum bakın, sormadım da. "Ne oldu yavrum." dedim, "Hocamız silah sesleri gelince sınıftan kaçtı gitti." dedi. "Yapma yavrum, gerçekten mi?" dedim, "Evet." dedi. "Ne yaptınız?" diye sordum, "Biz sınıfta kalakaldık." dedi. "Sonra ne yaptınız?" dedim, "Biz de en son kaçtık, hatta bir tanesi benim topuğumun yanından geçti, bir tane de benim ayağımın üzerine sıkıyaya çalıştı." dedi. "Yavrum, bu normal mi, nasıl kaçır öğretmen?" dedim. "Hocam, o anda tabii ki herkes kendi canını düşünecek." dedi. Yani bizim gençlerin de aklı bozuldu artık. Yani bir insan sana emanet edilmiş evlat için canını vermen gereken yerde bu "kaçtı" lafını çocuk da sindirmiş. Bu, bizim geleceğimiz için çok kötü bir şey hocam ben onu söylüyorum. "Keşke orada ben olsaydım. Keşke onların hiçbirine olmasaydı da bana olsaydı." diyorum. Bunu büyük bir inançla söylüyorum bakın. Ölmek benim için artık hiç zor bir şey değil. Bunu bilerek, bilin diye söylüyorum, eşim de şahittir buna. Yıkıldım ama göstermiyoruz, dik durmaya çalışıyoruz ama yıkıldık yani biz, o kadar söyleyeyim. Yani bunlar için ben "Bizim evde her gün ağıt var." diyorum. Kerem Erdem adına bir sayfa açtık biz, orada şiirlerimi paylaşıyorum. Ben Avşar Türküyüm. Avşarlar da ağıtı iyi yakar ya ağıtımızı iyi yakıyoruz. Keşke yakmasaydık, ağıt yakıyoruz yani. Hani burada ben notlar aldım hocam, şehitlik devletin okulunda olduğu için, bir Emniyet müdürünün, birinci sınıf Emniyet müdürlüğü yapmış, polis müfettişliği yapmış birinin evladına verilen silahlarla öldürüldüğü için, devletten temin edilen, bu çocuklar katledildiği için şehitlik verilmeli diye düşünüyoruz. Niye şehitlik verilmeli diye düşünüyoruz, bunun üzerinde durmak istiyorum. Biz sorduk, "Çocukların adlarını okullara verebilir miyiz?" diye, "Hayır, şehitlik değil." denildi. Yani, biz yaşatılsın istiyoruz sayın vekillerim. Neden yaşatılsın? Geçen genel müdür yardımcısı mıydı, müdürüydü birisi geldi, ziyaretimize geldi... Gelenlerle de artık şey olduk. Yani gelen insanın bizim psikolojimizi iyi anlaması lazım diye düşünüyorum. "Hocam, İranlı bir şair demiş ki 'İşte İran'da sürekli her tarafta ölü isimleri, şehit isimleri. Biz mezarlıkta mı yaşıyoruz şehirde mi?' diyor. Keşke okullara ceviz isimleri, çiçek isimleri versek." dedi Yani orada derin bir laf bu aslında, düşünürseniz derin bir söz. Sessiz kaldım bir yirmi, otuz saniye. "Kalkalım, biz müsaade isteyelim hocam." dedi. "Tabii, buyurun Hocam." dedim ama hemen arkasından ona bir şiir yazdım hocam, dedim ki: "Caddeye, okullara şehit ismi verilmiş diye bahsettiniz İran'dan/ Bir şair demiş dediniz, geçemiyoruz artık mezarlıklardan/Keşke koysaydık çiçek isimlerinden, ceviz ağaçlarından/" diyor , buraya kadar onu koşturdum. "Hocam, hocam, o zaman bir parça kalır mıydı vatandan?" Yani demek istiyorum ki bir parça vatandı bu çocuklar aslında. Bu çocuklar vatanına, milletine inanın şu 780 bin metrekarelik her yerde, her toplumda bir mazlumun sesi idi bu çocuklar. Biz öyle merhametli çocuk yetiştirmiştik, Ahmet Minguzzi'ye ağlayan, Doğu Türkistan'a ağlayan, Gazze'ye ağlayan. Yani ben Göksunluyum hocam, Göksun'da Kürt var, Türk var, Çerkez var, herkese ağlayabilecek bir çocuğu bu çocuk yani ama bu çocuğu katlettirdiler ve isimlerini okula vermekten imtina eden bir düşünce var. Ben buna karşıyım sayın vekilim. Şehit olarak anılmasını bu yüzden istiyoruz. Bunlar bir parça vatan, unutulmasın istiyoruz. Sizin de arkamızda destekçimiz olduğunuzu inanın biliyoruz.

Psikolojik sorunlu çocuklar -okulda ben öğretmeni olduğum için, idarecilik yaptığım için- RAM'a sevk edilir, RAM'a ailesinin müsaadesi olursa sevk edilir. Bunlar yanlış. Aile müsaadesine falan gerek olmadan... Bakın, psikolojik sorunluysa, okul idaresi, rehber öğretmen, 2-3 tane öğretmen neyse bunlardan hemen bir şey yapılmalı, hemen RAM'a sevk edilmeli. Kimin psikolojik bir rahatsızlığı varsa eğitim dışına alınmalı, bunlara kaynaştırma öğrencisi falan diye şey yapılmamalı. Bakın, bunu özellikle idarecilik yapmış birisi olarak söylüyorum. Daha önce ben 147'yi de aradım, bu konuyla ilgili Bakanlığın şeylerine ben bazı bilgiler verdim ama bilmiyorum. Yani bu tür şeylerde direkt bu çocuklar eğitim dışına gönderilebilmeli yoksa kaynaştırsak bu tür katliamlar olur. Benim daha önceki okullarımızda da başıma geldiği için, çocuk sıkıntılı, başka çocuğun kolunu kırdı. Ya ailesi; bu insanların anne, babaları da biraz sıkıntılı. Okula çağırdığımız zaman bizle kavga ediyordu. Bunun önüne geçilmesi lazım. Bunda da sizin çıkardığınız yönetmelikler, yasalar çok önemli. Okul müdürü ve görevliler çocukların hayatlarından sorumlu olmalıdır. Çocukların tırnakları kanasa sorumlusu biri olmalıdır hocam. Ben eğitimin içinde olduğum için söylüyorum, okullarda en ufak "Öte git." dediğimiz zaman hemen soruşturma açılıyor. Burada katliam olmuş, Sayın Başsavcımıza söylüyorum yani "Okul müdürü direkt sorumludur." diyor, yönetmeliği var bunun, Sayın Başsavcımız "Yok, okul müdürünün bizce bu konuda bir şeyi yoktur." diyor. Sayın Başsavcım "Yönetmelik var, şey var." bizim enişte hâkim, onlar bir şeyler söylüyor. "Hayır." diyor. Ben şunu söylemek istiyorum: Ben devletin nasıl işlediğini de bilirim hocam yani ben tarihî çok okumuş bir insanım. Devlet, ölen ölmüştür, kalan sağlar bizimdir mantığıyla hareket edebilir ama ben şunu söylemek istiyorum: Bakın, bu acı hepimizi yakacak. Benim bu acıyla içim yanıyor. Tekrar söylüyorum, yazdığım şiirlerde de bunu belirtiyorum "Önce kalemle mücadele edeceğim." diyorum. Bakın, ben bu acının sonuna kadar takipçisi olacağım, sonuna kadar. Ben evlat kaybettim, evladımın kanı yerde kalsın istemiyorum, onu söyleyeyim. Burada okul müdürü için gereken her şey yapılmalı, müdür, müdür yardımcısı; bir daha bu insanlara hiçbir zaman... Bu adam hâlâ görevinin başında. Yahu, Millî Eğitim Müdürü geldi evimize, diyor ki: "Ya, Hocam, ben caddede, sokakta gezerken iki kişi kavga ederse hemen ayırmaya çalışıyorum ama ben ayırmaya çalışırken başkası yapmayabilir bunu." Ya, diyecektim ki "Müdürüm, bu sokak değil, bu bilmem ne değil; burası okul, bunları emanet ettik, müdüre mi emanet ediyoruz? Müdür devletin bir babası gibidir, oranın babası gibidir, lütfen..." Yani bu konularda biz anlatamıyoruz galiba, derdimizi anlatamıyoruz kimseye, anlamak mı istemiyorlar? Burada on tane katliam olmuş, herkes suspus, herkes şey yapıyor; biz kendi içimizde çok konuşuyoruz, bakın, yani bu konuda çok ızdıraplıyız, onu söyleyeyim yani inşallah bu sorunlar görülür, bu adamlar hakkında işlemler yapılır; bir daha bu insanların... Ben utanırım, şahsım adına söyleyeyim, vicdan yaparım ya. Ankara'da bir çocuk benim arabaya çarptı Hocam, sağ arka çamurluğa, depremde sonra bir okula vermiştik çocuğu, inanın ben babasına sarılıyorum "Ağabey, özür dilerim." diyorum. "Hocam hızlı gelseydin..." "Hızlı gidiyordun." dedi. "2'nci vitese daha yeni takmıştım arabayı, kusura bakma, hemen ambulansı arıyorum." falan, yandakiler de müdahale etti "Yok, çok yavaştı." dedi, elini bırakmış çocukcağızın. Ben ağabeyin evine gittim, o da ROKETSAN'a şey yapıyormuş, yani tanıştık ettik, tuttuk yani demek istediğim, vicdan yaptım, ben ne kadar aradım, sordum; ya, burada 10 katliam olmuş, sosyal bilgiler öğretmeni İbrahim Huylu evime geliyor, diyor ki: "Hocam, bizim silahımız, mermimiz mi var; biz nasıl müdahale edelim." "Hocam, var mıydı o çocukların silahı, mermisi; o çocukların var mıydı çelik yeleği? Vicdansız, bunu bana nasıl söylüyorsun!" dedim içimden, şiirlerle anlatıyoruz artık her şeyimizi yani böyle bir vicdansızlık olmaz, insanda bir hayâ olur; karşı tarafa gelirken boynu bükük gel birazcık; adamlar arsız. Muharrem Hoca, Almina Ağaoğlu'nun komşusu, adam ilk gün "İçeriden kapattım, kapıyı kilitledim, masanın altına yattım Hocam

korkudan." demiş. Hocam, biz bunları duydukça geriliyoruz. Rehberlikçi. Zaten "korkak adam" diyorlar, kendi idarecileri diyor "Çok korkak." o diyor. Ya, korkması ayrı bir şey de Hocam.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Kimin için diyorlar?

MUSTAFA GÜNGÖR - Önceki idarecilerden birisiyle de biz konuştuk Murat Boyraz'ın evinde "O çok korkak zaten Hocam." diyor. Ya, korkması falan bir tarafa da Hocam, bunu karşı tarafın babasına da söylüyorsun "İçim yandı, görüşmüyorum şu anda." diyor, karşı komşuları mıymış, neymiş. "Annesinin de artık telefonlarını açmıyoruz." diyor. Yani evlat kaybetmişsin, geliyor senin adam... O yüzden, içimiz yanıyor Hocam, onu söyleyeyim.

Sayın başkanlarım, sayın vekillerim, en geç yeni eğitim-öğretim yılında inşallah çocuklarımızın adlarının okullarda yaşatılmasını istiyoruz, onu söyleyeyim. İhmali ve önlem alması yönüyle babanın en az olası kasttan ceza almasını... Talebimiz bu. Neden olası kast? Avukatlarla görüşüyoruz, şeylerle görüşüyoruz, başsavcı diyor ki: "Biz bilinçli taksir görüyoruz kesinlikle." Ama bu adam, silahları ortaya bırakmış, gel, al, kullan demiş, Emniyet Müdürü bir adam, çocuğu daha önce dövmüş, evde darbetmiş; neden dövdü, neden darbetti bu çocuğu? Bak, baba bilir, bu adam kesinlikle biliyordu, bu caninin babası, bence biliyordu yani, bunu nasıl ispat ederiz, bilmiyorum, içeriden de öğretmenlerin bazılarının bilgi vermesi lazım. Olası kasttan yargılanması gerekir diye düşünüyoruz. Olay öncesi çocukların psikiyatri tedavisi alması gerekirken hiç tedavi ettirilmediği için annenin de yine aynı şekilde bu cezaları alması gerektiğine inanıyoruz.

Okulun sorunlu çocuklarla ilgili rolü ve yetkisi artırılmalı, nasıl rolü ve yetkisi? Okulların hiçbir yetkisi yok Hocam, taşları bağlamışlar, köpekleri salmışlar gibi okulda gelen... Hani biraz daha böyle şey semtlerde oturduğunuz zaman okul idarecisinin kalburüstü bir veliyle baş etme şansı olmaz, onu söyleyeyim, ne isterse yapar. Onun çocuğu her türlü hakareti yapsa bile öğretmene herkes biraz boyun bükür, şey yapar "Hocam, alttan al..." Yeri gelir onu barıştırırlar. Yani bunların önüne geçilmesi lazım. Bakın, toplumsal bir bozulma var son iki üç yıldır. Bakın, ben Göksunluyum, orada bile birçok bozulma var. Neden biliyor musunuz? Çünkü eğitimde önce derlerdi, bizim zamanımızda öğretmenlerimiz döverdi, eve gidip söyleyemezdik, niye? Babam da beni döverdi. Ama şimdi bu kadar da olmaz yani her şeyi salmışlar, en ufak bir şeyde öğretmen suçlu, idareci suçlu gibi... Bunların önüne geçilmesi lazım, biz Türk kültürüyle yetişmiş bir insanız, Allah'tan sonra, ana babadan sonra en çok saygı duymamız gereken kişinin öğretmen olduğunun bilinciyle yetişmemiz lazım diye düşünüyorum, onu söylüyorum. Tabii, suçluysa, elbette suçu varsa şey yapılsın ama çok da saygısızlık da yapılmasın yani öğretmenlerin lütfen toplumdaki şeyi iade edilsin.

Millî Eğitim "Okula kazandırın." diyerek sorunlu çocuklar okulda tutuyor. Evet, aynen öyle, Millî Eğitim diyor ki: "Bu çocuğu okulda tutun." Bu çocuk için de bunu söylemişler yani daha önce başka çocuklar için de bunu söylemiştir aynı okulda, yine idarecilerden biri söylüyor. "Okula kazandırın, kaynaştırma olsun Hocam, okula kazandırın, bu çocuklar bizim çocuklarımız." falan diye ama okula kazandırılan çocuklar bıçakla geliyor, anlatabiliyor muyum? Yani bunların önüne geçilmesi lazım. "Okula kazandırın." olmadan bir tutanakla biri geliyorsa bu tip psikopat çocukların okullarının değiştirilmesi gerekiyor.

Şunu söyleyeyim: Yani bunu ne alakası var mı bilmiyorum ama bence zorunlu eğitimin kesinlikle... Yani bizim zamanımızda ilkokul 5'e kadar okuma zorunluluğu vardı, 5'ten sonra herkes işine gücüne bağırdı. O işine gücüne bakan arkadaşlarımla kendi mahallemizdeki arkadaşlarımla hiçbirinin ben kötü bir işe bulaştığını görmedim Hocam, herkes işinde gücünde, şu anda işadamları inanır birçoğu, durumu bizden iyi. Yani bunu şey için söylemiyorum, insanların amacı bir meslek sahibi olup güzel işini devam ettirip bir yuva kurup bu dünyadan göçüp gitmesi. Doğru mu? Ama biz sanki okumayı çok kutsallaştırdık, milyonlarca insanı okuyor ve KPSS sınavında görevli oluyorum ben, 30-40 yaş aralığındaki gençler evlenmemiş -Hocam, bu toplumsal bir sorun bakın- çoğu evine ekmek götürmüyor ve evlenmemiş gençlerle dolu. Bu, aslında garibanlıktan gelen bir şey, iş aş sahibi olması lazım bu insanların. Buna da devletimizin el atacağına inanıyorum, inşallah değişir. Bunu meslek liseleriyle, meslek okullarıyla ve zorunlu eğitimin bitirilmesiyle çözebiliriz. Sorunlu olan çocukların anne babaları da gelip burada bence Hocam, çok sorunlu oluyor, sorunlu çocukların anne babaları da çok sorunlu oluyor. Bunlar okula geldiğinde onların da görüşmeleri kayıt altına alınmalı bence ve bu çocukları okul idaresi kendi başına yönlendirebilmeli. Bu sorunlu çocukların ailelerini bir şekilde okul dışına da gönderebilme, yetkileri olmalı yani onu demek istiyorum.

Canını ortaya koymayan hiç kimse idareci yapılmamalı yani burada bir idareci yapılacağı zaman idareci olacak kişilerin oradaki emanet edilmiş çocuklarla ilgili canını ortaya koyabilecek özelliğinin olması lazım Hocam, burada üst düzey bir şey olması lazım, yoksa yazık ederiz bu çocuklara.

Öğrencinin beyanıyla öğretmenlere ceza veriliyor, yeri geliyor öğrencinin bir beyanı öğretmenin ceza alması için yeterli oluyor. Bu konuda da öğretmenlerin yetki ve sorumlulukları da artırılmalı ve fedakâr... Birçok şey yazdım buraya Sayın Başkanım, burada poligona atış yaptırmayı, okulun kantinciyle ilgili, o gün herkesin söylediği bir şey var, o gün gelmiş canı sabahleyin okula gelmiş, "Ben öğleden sonra okulda katledeceğim." demiş. Bunu Ali Düzgün mü dedi? Dulkadiroğlu Belediyesinde çalışıyormuş, onun kızına demiş.

YASEMİN GÜNGÖR - İki gün önce dedi.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Sınıf arkadaşı mıydı?

MUSTAFA GÜNGÖR - Aynı sınıf... Ali Düzgün.

YASEMİN GÜNGÖR - Aynı sınıf arkadaşındaki bir kız çocuğu. Dulkadiroğlu Belediye Başkanının bize geldiğinde açıklamasıydı bu, bir kız çocuğundan bahsetti, ismini söyledi, şu an hatırlayamıyorum ama...

MUSTAFA GÜNGÖR - Ali Düzgün dedi zannedersen, soy ismini yanlış söyleyebilirim, Ukkâşe Sitesi'nde oturuyormuş, orada oturanın kızı sınıf arkadaşımı, onunu kızımı, onun kızına demiş. Biz de sağdan soldan duyuyoruz bu tür şeyleri "Ben öğleden sonra bu okula saldıracağım." veyahut da "Bu okuldaki çocuklara ben saldırı yapacağım." demiş.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şöyle yapalım mı onu Mustafa Bey? Tabii, bunlar resmî kayıtlar oluyor ya, size zahmet, siz onu tahkik ettikten sonrasında bizim uzman arkadaşlar size ulaşınsınlar, onun da şeyini daha sonrasında biz değerlendirmiş olalım çünkü çok önemli bir şey söylüyorsunuz.

MUSTAFA GÜNGÖR - İsmi netleştiginde belediye başkanı da ararım isterseniz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İşte, siz çocukla görüşün yani siz çocukla da görüşürsünüz.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Savcılığa da...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, o savcılıktan öte, bizim açımızdan da kıymetli o yani savcılığı da ilgilendiren, bizi de ilgilendiren bir boyut.

YASEMİN GÜNGÖR - Belediye Başkanı "Bunu niye emniyete bildirmediniz, niye bunu idareye bildirmediniz." dediğinde çocuğun tepkisi işte, biz zaten duyuyorduk, her zaman bize bunu söylüyordu. Şimdi, muhtemeldir ki söylüyorsa bunu idare de duymuştur, duymamak mümkün değil bunu, öğretmenler de duyar ama bir göz kapatılmış, belli ki bu çocuk böyle hep bir yapmaz gözüyle mi bakıldı bilmiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yasemin Hocam, ben de zaten sırf o nedenle söylüyorum. Yani oradan çocuğa da ulaşarak böyle bir şey söylenmiş mi, böyle bir şey değerlendirilmiş mi tahkik etmekte yarar var. Çünkü bu zamana kadar bize gelen her türlü aldığımız bilgilerde "Bu çocuk kimseye zarar vermiyordu, kimseye zarar vermeyecekti, zararı kendisineydi." diye beyanda bulunuyorlar, hem önceki yöneticiler hem sonraki yöneticiler.

YASEMİN GÜNGÖR - Hocam, basında da 2 kız çocuğumuzun röportajı var.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tam demek istediğimi anlatabildim mi bilmiyorum yani. Farklı şeylere tanık oluyoruz, size zahmet, onu şey yaptıktan sonra ben uzmanlara sizi arattırıp onunla ilgili şey alacağım, olur mu hocam?

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Mehmet Akpınar, doğru anladım değil mi...

MUSTAFA GÜNGÖR - Tabii, tabii, bayramda bizi ziyarete geldi. Bayramda bize geldi taziye, bunu aynen söyledi. Hocam, bunu sonradan "Söylemedim, böyle bir şey yoktu." diyorlar dedim, sonradan böyle bir şey olunca herkes geri çekiliyor Sayın Vekilim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sen işte çocukla bir irtibat kur.

MUSTAFA GÜNGÖR - Ha, tamam, ben irtibat kurayım Sayın Vekilim, onları tekrar araştırayım, ben düzgünce konuşurum, gereken her şeyi biz de yaparız. Biz de burada gerçekten şey gibi olduk.

Emniyete gittiğimizde, Mustafa Karaboğa, Emniyet Amiriyle görüştüğümüzde, katilin komşularının ifadesini aldınız mı Sayın Müdürüm dedim. "Hayır, almadık." dedi. Bilmiyorum, şu anda aldılar mı, almadılar mı, Emniyet Müdürüyle görüşmeye gittiğimizde de yine bunları soracağız inşallah. Katilin komşularının bazıları bana mesaj attı "Hocam bunlar psikopattı zaten." dediler. Yahu, nasıl yani? Psikopat... Herkes susmuş Hocam. Babasının görevinden, şeyinden dolayı... Çocuğun 3 kedi kestiği söyleniyor, bilmem ne yaptığı söyleniyor, ailecek bir şey... Herkes şu anda... Ben desem o hocama, hocam gel, ifadeni ver desem, inanın, herkes kendini geri çeker çünkü kimse bu tür şeylere bulaşmak istemez. Ama Emniyetin direkt kendi bu komşuları bulsa, doğru mu? 10 tane katliam olmuş ortada yani 10 yaşında 10 çocuk katledilmiş. Ya, bence bir an önce tüm komşularının soruşturması lazım, özellikle alt komşusu. Alt komşusu özellikle birçok şeye şahit olmuş, bence ifadelerinin alınması gerekiyor. Hepsinin, aynı blokta oturduğu herkesin ifadesi alınması gerekiyor. Bu çocuk Erasmus projesiyle Sayın Vekilim, Polonya'ya gidiyor. Orada aynı odada kaldığı 8'inci sınıf öğrencisi var. "Bir hafta boyunca kaldı, anne-baba aramadı." diyor. Bu ayın yapar gibi "Ben zaten inançsızım." falan diyormuş sürekli başkalarına. Oradaki o arkadaşına, aynı odada kaldığı arkadaşına da diyormuş. Battaniyenin arasına giriyormuş, ayın yapan gibi bir şeyler diyormuş. En son da "Annem beni aramadı, babam beni aramadı, annem beni aramadı, babam beni aramadı." diyormuş. Sürekli bunları söylemiş söylemiş durmuş. Bu caninin annesi, babası tamamen ilgisiz Sayın Vekilim, bu da bir sorun. Erasmus projesine giden çocuk... Mezarlıkta da ailesi rast geldi, orada da bunu söylediler, Almina Ağaoğlu'nun kabrine gittiğimizde ayrıca, orada da hep rast geldi. Yani bu çocukla ilgilenilmemiş. Dolayısıyla anne-baba da bir tarafa bırakmış, hiçbir şeyleri kalmamış yani. 5-D sınıfında benim çocuk, Kerem Erdem, önce 5-E'ye giriyor katil. 5-E'de büyük bir katliam yapıyor, orada sıkabildiği kadar çocuğa, öğretmene sıkıyor, sonra 5-D'ye geliyor. 5-D'de de ilk vurduğu -çocukların beyanlarına göre- kişilerden Bakacak, Belinay, en son da bizim çocuğa sıkıyor benim duyduğum ama burada 3 tane pencere var Sayın Vekilim, 3 tane pencere. Ya, zengin bir muhitte 3 pencerenin 1'i kilitli. Müdür, Allah'tan korkmadın mı sen, bir tanesi kilitli, kapısını içten çekme kolu yok. Görmüşsünüzdür, doğru mu Vekilim? Tamir etmediler değil mi? Tamir etmemişlerdir umarım yani. Kulpu yok. 5-D'yle ilgili söylüyorum Sayın Vekilim, 5-E'nin karşısı, bir tanesinin önünde klima şeyi olduğu için oradan atlayamamışlar. Tek bir yer var, oradan da kızları gönderiyorlar. Yani burada ufak bir şey görüyoruz, bakın, ufak bir şeymiş gibi duruyor bize ama çocukların hayatına mal oldu Sayın Vekilim. Benim çocuk da atlayabilirdi belki, doğru mu? Bakın, ufakmış gibi görünüyor, burada büyük ihmallere var. Yani okul idaresi... Yani bilmiyorum ya, yazık ettiler bize. Okul idaresini, bunları seçerken de kim seçti, mıy mıy tipler, bilmiyorum. Ya, gerçekten ben rahatsız oluyorum, adamı gördüm, ben evden kovdum. Zaten adamlarda biraz vicdan olur, şey olur yani bir tane gözyaşı akıtamıyor adam ya! Yani gülüyorlar. Pazartesi günü eğitim öğretime başlandı, adam tatlı yerken hafif tebessümlü ya, okul müdürü, o görevlendirme olan, ismini vermek istemiyorum yani. Yeni gelen, Cemal Kocabey. Yani Sayın Vekilim, benim acım var yani kameraların önünde bari gülünmesin, doğru mu? Ben eve gelen Genel Müdüre de dedim, lütfen Bakanımıza selam söyleyin. Şunu söyledim: Selâhaddin Eyyubî gülmezmiş. Cuma hutbesine imam çıkmış, gülmenin öneminden bahsetmiş "Gülün, sevaptır." demiş. Gülmek şöyledir, gülmek böyledir, gülmenin ayetlerle, hadislerle şeyini anlatmış. Hutbeden inince Selâhaddin Eyyubî elini tutmuş, "Hocam, biliyorum, benden bahsediyorsun ama Kudüs Haçlıların elindeyken ben nasıl gülebilirim?" demiş. Bu çocuklar sizin için Kudüs hocam dedim, bu çocuklar sizin için Kudüs, lütfen dedim ya, en azından kameraların önünde gülünmesin. O kadar söyleyeyim. Gülerken bile acaba diyorum, Kerem'e ihanet mi ediyorum ben ya! Onu söyleyeyim. Sosyal bilgiler öğretmenin caniyi görmesi, bu İbrahim Huylu denen vatandaşın ve olaydan sonra hemen açıklama yapan vatandaşın... Olaydan önce görüyor caniyi, telefonla konuşuyor, hiçbir şey demiyor. "Ben dedim." diyor ama bir şey duyulmuyor. O da katil de "Bekle, bekle." demiş. Savcılıkta seyrettirmişler. Orada bir şey dese, şimdi desen öğretmene "Ben de mi vurulsaydım Hocam?" der. Ölmek bu kadar mı zor? O çocuklar katledilirken ölmek... Ya, gerçekten diyorum ya, bilmiyorum, biz mi çok vicdanlı yetiştirildik, farklı ailede yetiştirildik yani bilmiyorum Sayın Vekilim. Yani Allah ölmeyi nasip etsin diyorum, bak, tekrar söylüyorum, bunu bütün yüreğimle söylüyorum, artık ölümden korkmuyoruz sayın vekillerim, bunu da söyleyeyim. Okullarda böyle bir şey yaşatılmasın, Allah bu çocuklara vereceğine bana verseydi diyorum. Bunu isyan olarak

mı bilmiyorum, Allah isyan saymasın da hep böyle dua ediyorum yani. Ya, benim de eksiklerim vardır insan olarak, kusurum vardır da çok tez canlıyız, bilmiyorum. Yani bu tür şeylerde biraz daha hassas olmaya çalışıyoruz.

Evet, okul idarecilerinin odalarında kamera görüntülerinin neden takip edilmediğinin araştırılması yani okul idarecilerinin hepsinin odasında kameranın takip şeyi var sayın vekillerim. Hiçbiri takip etmemiş mi? Etmişse bile bana bir şey dediler, doğru mu, daha önce idarecilerden birisi "Hocam, ben o çocuğu yakalasaydım benim görev yerimi değiştirirlerdi." dedi, bir şeyler dedi. Niye hocam dedim. "Babasının işinden dolayı." dedi. O gün de raporluymuş orada, okul idarecisinin birisi işte, öyle. Yani keşke takip edilseydi. Okul idarecilerinin her birinin odasında kameralar var. O katil ayna gibi şöyle çıkmış, silahları diziyor, kimse bakmadı mı? Yavrular gitti, 10 çocuk... "10 yaşında 10 çocuğun davasıyla dertlenin, iflah etmez bu vebal hepimizin." Yine, bir şiirimde belirtiyorum, bakın, iflah etmez bu vebal. Bu vebal beni de yakar, başka aileleri de yakar. Eğer bu adam üç beş yıla kalmaz, çıkarsa hepimizi yakacak bu ateş, onu da söyleyeyim, hepimizi yakacak. O adamında kökü kurusun diyorum, başka bir şey demiyorum ben.

Bu kadar benim söyleyeceklerim.

YASEMİN GÜNGÖR - Hocam, ben de bir şeyler söyleyebilir miyim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun.

YASEMİN GÜNGÖR - Yani kusurumuza bakmayın.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Estağfurullah.

YASEMİN GÜNGÖR - Kerem ile ben çok vakit geçiriyordum, eşimin görevinden dolayı. Sizleri duygusal şeylerle de üzmem istemiyorum ama dayanamıyorum da aynı zamanda. Fakat tedbirler alınmalı, bir daha bu olayların yaşanmaması için tedbirler alınmalı. Bir kerelik şunu istiyorum: Sağlık sorunları olan, psikolojik sorunlu çocukları olan ebeveynlerin -bu sorunları gidermiyorsa- çocukları ellerinden alınmalı, aileye verilmemeli tamamen. Eğer verilirse işte sonuç bu çünkü konduramıyor. Hepimiz anne-babayız ama yapmak zorundayız. Bak "Çok zeki." diye bir de övünüyordu çocuğuyla. Bizim bir hocamız vardı "Yavrum 'Allah akıl versin.' diye dua etmeyin." derdi "Allah rahmani akıl versin diye dua edin." İşte şeytani akıl, çocuk kafayı farklı yerlere çalıştırmış ama bunun sebebi, annesi ve babası. Hiçbir çocuk katil doğmaz, o çocuk bağıra bağıra gelmiş, o çocuk bağıra bağıra gelmiş. Biz duyduğumuza göre ilkokul 3'ten beri bu şeylerin planını kafada kuruyor. Hangi normal çocuk... Mutlaka bir destek almalıydı, hep önü kapatılmış, hep önü kapatılmış. Yani ne bekliyorlardı bilmiyorum, en sonunda kendini kestiği söyleniyor. Ben Diyanette çalışıyorum, bir gün bize böyle bir hanım geldi, kollar kesik; yemin ederim, ilk düşündüğüm şey, Ayşe kendine zarar verir olmadı hocam, Ayşe bize zarar verir. Kollarını kesmiş bir kadın, onun kaybedecek hiçbir şeyi yok ki Ayşe'nin kaybedecek bir şeyi yok; benim çok var, ailem var, çocuklarım var, eşim var. Yani ben bundan korkmuştum, bu aile hiç mi korkmadı, bu çocuk bu seviyeye, bu düzeye geliyor da karşı tarafa zarar vermez mi?

İkinci bir şey de -çok uzatmak istemiyorum, çok yorulmuşsunuzdur- o gün biliyorsunuz, sendikaların eylemi vardı. O eylemden dolayı o ilk saat dersteki hocaların bize mesaj atmamasından dolayı şikâyetçiyim ben o hocadan. Neden? "Ben gelmiyorum derse." deseydi biz zaten hangi ders olsa Kerem Erdem'i alan bir aileyiz, beş dakikalık yolda biz yürütmüyorduk hocam. Sorabilirsiniz sitede, bir defa -ben şahit oldum- arkadaşı "Kerem ne kadar şanslısın, ailen geliyor, seni sürekli onlar getiriyor, götürüyor." demişti. Niye biliyor musunuz? Çünkü 5'inci sınıf çocuğu, benim gözümde ilkokul daha o, ilkokul. Ola ki bir sarhoş geçer, süratli araba kullanır, bu çocuk da o an kendini atar. Yani son iki saat Türkçe dersinde... Yazarları daha önce, birinci dönem "Bu hoca, Türkçe dersinin öğretmenini raporlu, gelmeyecek." Bahçede oyun oynar, top oynar; dışarıya gider, topu Kerem alır da ola ki birisi çarpar. Biz bu kadar dikkat ediyorduk hocam ama yani tamam, hamdolsun ki kader inancımız var, hamdolsun ki Müslümanım; tek tesellim bu, onun gittiği yerin güzel olması ama bu demek değil ki tedbirlerin alınmaması gerekiyor anlamında değil. O hoca bildirecekti, gelmiyorsa gelmesin ama...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Dersinde o anda öğretmen yoktu değil mi?

YASEMİN GÜNGÖR - Yok, Kerem Erdem'in sınıfında öğretmen yoktu.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kerem Erdem yavrumuzun sınıfındaki hocamız kimdir?

MUSTAFA GÜNGÖR - Teknoloji tasarımı...

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Eliz Hanım.

YASEMİN GÜNGÖR - Eliz Hanım.

Neden mesaj atmıyorlar hocam, okul idaresi...

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Yasak, öğretmenler eylemlerine destek istiyorlar gibi...

YASEMİN GÜNGÖR - Yani bize yazamazlar mı "Talebelerinizi göndermeyin." diye?

MUSTAFA GÜNGÖR - Biz kendi okulumuza attık hocam. "Çoğu öğretmen yarın eyleme katılacağı için okula gelemeyecek; bilginize." diye velilerimize mesaj attık. Okul yönetimi atabilirdi yani biz onu söyleyelim.

YASEMİN GÜNGÖR - Evet, yönetim atsın hocam, yönetim atsın.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yönetimin atması lazımdı.

MUSTAFA GÜNGÖR - Yönetimin atması lazımdı.

YASEMİN GÜNGÖR - Ve ben dersi var diye gönderdim Kerem Erdem'i, biliyor musunuz?

MEHMET EMİN ÖZ (Erzurum) - Bu nöbetçi öğretmene ders koyuyor musunuz? Şu an öyle bir uygulama var mı?

MUSTAFA GÜNGÖR - Şöyle: Ben yönetmeliği bildiğim kadarıyla söyleyeyim -eskiden idarecilik yaptım hocam ben-nöbetçi öğretmenin ders alma gibi bir durumu yok zannedersem. Nöbetçi öğretmen sadece nöbetçi olduğu teneffüs aralığında görevlidir. Onun dışında zil çaldığı an görevi biter, idareci o boşlukları doldurabilir. İdareci görevlendirme yapar, idarecinin görevlendirme yapmasıyla o dersler doldurulur. Sınıfları birleştirir hocam, sınıfları birleştirebilirdi idareciler. Rehber öğretmenlere "Ya, arkadaşlar, bugün derslere girin." diyebilirdi idarecimiz, kendileri girebilirdi. O katları doldurabilirlerdi Sayın Vekilim ama bunların hiçbir tedbiri yok. Yani bakın, bunlar belki eğitim içerisinde olmadığınız için bilinmeyebilir -eğitim içerisinde olan var mı bilmiyorum ama- ben biliyorum, orada 20-30 öğrenci gelmiş, gitmiş o sınıflara yani hepsini ikiye sınıf yapsaydı, birleştirseydi sorun ortadan kalkardı hocam ama öyle bir tedbire de başvurulmamış; saldırmaya, Mevla'm kayıra. Silah da sıkılmaya başlanınca herkes dışarı

kaçmış. Bakın, o gün yaralıya giden öğretmen... Yan tarafta Fenomen Kursu var, akrabası var; koşmuş gelmiş beş dakikada. Ben geldiğimde ben yaralıları aşağı taşıırken bile o okulun öğretmenleri piyasada yoktu hocam.

YASEMİN GÜNGÖR - 45 öğretmen olduğu söyleniyor o an, nerede o öğretmenler?

MUSTAFA GÜNGÖR - Bakın, bunu ben söyleyeyim, onunla da yüzleşiriz; ya, nerede bu insanlar? Ben vicdanen rahat olduklarını düşünemiyorum, ben düşünmek istemiyorum yani yoksa insanlık kalmamış demektir. Neden korktular, neden o anda yaralılara bile yardım etmiyorlar? Yardım etseler bazı çocuklar kurtulabilirdi. O anda bile hiç kimse ortalıkta yok hocam, suspus. Bakın, sendikadan falan da bazı arkadaşlar geliyolar "İdareci ne yapıyordu?" dedim, müdür dışarıda şöyle yapıyormuş, oturuyormuş. Ya, çok hâli olabilir hocam, çok hâli bir dakikadır; ondan sonra aklını başına toplayacaksın, yoksa idarecilik yapmayacaksın. Ben bu kadar söyleyeyim yani bizim içimiz yanıyor, yazık ettiler bu çocuklara. İdareci dışarıda kaçmaz, idareci böyle yapmaz; sorunun çözümüne bakar, o olayları koordine eder. Ne olursa olsun o çok belki otuz saniyelik, kırk saniyelik bir şoktur; hemen kendini toplaman lazımdı. "Dört dakika beş dakika sürmüş olay." diyorlar Emniyete göre. Ya, biz demiyoruz ki hayatlarını ortaya koysun, ya, şu bardağı fırlatamaz mıydı hocam? Cep telefonunu fırlatamaz mıydı katile? Ayakkabısını fırlatamaz mı Sayın Vekilim? Yani benim demek istediğim o. Bir şeyler yapsa, katilin dikkatini dağıtsalardı 5/D'ye hiç girmeyecekti belki; demek istediğimiz o. Canını ortaya koysun demedik kimseye ama bunu anlatamıyoruz. Ben hakkımı helal etmiyorum, iki cihanda da ellerim yakalarında onların. Tamam, katilin anasına babasına zaten diyecek hiçbir şey yok, onlara diyeceğimiz ayrı.

Söylemek istediğimiz bunlar sayın vekillerim. Başınızı ağrıttık kusura bakmayın, bizi de dinlediniz; hakkınızı helal edin, çok sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Estağfurullah. Hocam, sizden bir istirahatım olacak eğer uygun görürseniz. Bu zamana kadar hiçbir şehit yavrumuzun babasından, annesinden böyle bir şey istemedim; ona da vicdanım el vermedi ama sizin söylediğiniz olaylarda -kayıtlara hepsi geçti, ben de notlar almaya başladım kısa kısa; belki fark etmişsinizdir- o kadar güzel, tam da bizim Komisyonumuzun görev alanına giren konularda o kadar güzel öneriler, çözümler teklif ettiniz ki eğer uygun görürseniz daha sonrasında bir rapor hâlinde de bu çalışmaları bize gönderebilirsiniz; bunu istirahat ederiz.

MUSTAFA GÜNGÖR - Baş üstüne, baş üstüne.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çünkü öğretmensiniz, eğitimcisiniz, olayın da her yönünü değerlendirerek çok objektif bir şekilde görüyorsunuz, mevzuatı biliyorsunuz, olayları biliyorsunuz; bir de vicdanlısınız, değerlendirirken hiçbir şeyden kaçınmadan bunları değerlendiriyorsunuz; bunu istirahat edeceğim. Bunlar bizim çalışmamızda bize rol model olur, en azından bize bir fayda temin eder; onu sizden istirahat ediyorum ben, hakkımız olmadan istiyorum.

MUSTAFA GÜNGÖR - Estağfurullah Vekilim, baş üstüne.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İkincisi de Emniyet Müdürlüğümüzle ve Savcımızla buna benzer hissettiğiniz adli hadiselerle ilgili olarak -gene hocam, sizden istirahat ediyorum; beraber de gidebilirsiniz, hanımefendiyle beraber de gidebilirsiniz- onlara bu taleplerinizi, şu, şu komşuların dinlenilmesi, şunların araştırılması...

MUSTAFA GÜNGÖR - İleteceğim Sayın Vekilim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sana zahmet. Onlar adli soruşturmaların konusu. Ben de söyleyeceğim, tamamen size bırakmıyorum ama o anlamda da değerlendirin.

Ben çok teşekkür ediyorum, ayaklarına sağlık. Allah rahmet eylesin, Allah sizi var etsin. Bunun dışında, yine, sizin yavrularınız var, onlara da biraz daha böyle rol modellik noktasında inşallah, aynı şekilde bizim bu yavrumuz gibi onlar da yetişsin diye temenni ederek dua etmiş olalım.

Çok teşekkür ederim.

MUSTAFA GÜNGÖR - Allah'ım razı olsun, çok sağ olun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şehit merhum Adnan Göktürk Yeşil. Babası Abdullah Cevdet Beyefendi, annesi Sonay Yeşil Hanımefendi. Allah rahmet eylesin, zaten rahmetinde mekânı ali olsun, makamı ali olsun. Biz... Kusura bakmayın arkadaşlar, biz ailemizi ziyaret ettiğimiz zaman da çok etkilendik. Anne öğretmen, onunla beraber şiir ezberlemelerini...

Buyurun, sizi dinliyoruz. Söz sizde, buyurun.

ABDULLAH CEVDET YEŞİL - Sayın Başkanım, öncelikle teşekkür ederim. Çünkü okulun önündeki basın açıklamanızda söylediğiniz gibi "1 öğretmenimiz ve 9 öğrencimizin şehit olduğu yerdeyiz." dediniz ve inanın, bu Türkiye'de bir şey oluşmuş. Dün gece saat on bir buçukta benim telefonuma sizin konuşmanızı atıyorlar. Meclis Komisyon Başkanı bu çocuklar ve öğretmenle ilgili böyle bir açıklama yaptı ve çok üzüldüğünüzü dile getirdiniz, Türkiye sizin bu konuşmanızdan etkilenmiş, açık konuşayım yani milletimiz de bunu istiyordu devletimizden, biz de bunu istiyorduk. Sağ olun, bütün Komisyon üyelerine, herkese çok teşekkür ederim. Burada şunu söyleyeyim: Bu işin siyasi yönü yok, bu işin dini, dili, ırkı, mezhebi yok. Bu işin insani ve vicdani boyutu var, başka hiçbir şey yok, onu söyleyeyim. İnsan olan ve içinde biraz vicdan olan insanlar anlar. Özellikle biz şunu söyledik: Bizim oğlumuz şehadete erdi. Olay günü bize saat ikiye doğru haber geldi, okulda çatışma olduğuna dair. Biz saat beşe kadar oğlumuzu aradık, hiçbir yerde bulamadık. O hastane senin, bu hastane benim derken saat beş gibi devletimizin kolluk kuvvetleri bize ulaştılar ve saat on ikide servise bindirip gönderdiğimiz evladımızı biz saat beşte özel bir hastanenin morgunda oğlumuzu teşhis ettik ve tek bir çocuk, tek evlat. Nasıl bir evlat? Bunu yaşayan bilir dedim ben, onunla yaşayan bilir. Cenab-ı Rabb'ime her zaman şöyle bir inancım vardı: 36 yaşında evlendim ben, geç evlendim, 38 yaşında baba oldum, Cenab-ı Rabb'im bize nasip etti. Evlenmeden önce de hep dua ederdim. Allah'ım sen bana hayırlı bir eş ver, hayırlı bir evlat ver, evlatlarım olsun derdim. Cenab-ı Rabb'im bu çocuğu bize bir emanet olarak verdi ve geri bizden aldı. İnanın, ben oğlumu özel hastanenin morgunda teşhis ettiğimde şöyle severdim: Adnan'ım, balım. Balım, Adnan'ım diye severdim. Bana tepki verdi çocuk, dudağını oynattı. Sarıldım, öptüm. Şunu dedim: İncancımız gereği bu bize bir emanetti, Cenab'ı Rabb'im geri aldı. Çok güzel hayalleri vardı, onlara çok üzüldüm. Yönetici bir kabiliyeti vardı o yaşta, inançlı. Ramazan ayında 26 tane oruç tuttu bu çocuk. Bu ülkede çoğu insan bu kadar oruç bile tutmamıştır. Abdestini alırdı, okulun yanındaki camide cuma namazını kılarırdı bu çocuk ve ben dershaneciyim. Ben dershaneden gelirdim, özel sektörde çalışıyorum. Durumumuzu bilir bu çocuk maddi olarak. "Kitap al baba." Çocuk istiyor benden "Kitap al." 5 tane matematik kaynağından ders çalışıyor bu çocuk,

bursluluk sınavına hazırlanıyordu 26 Nisandaki. Orada kitabı alırım, tanımadığımız kırtasiye kalmadı Maraş'ta. Dersleri de iyiydi. İnanın biz "Ders çalış." demiyorduk zaten, 4'üncü sınıftan itibaren her şeyi, kendi düzenli. "Benim bursluluğu kazanmam lazım." dedi salı günü akşamı, en son. O gün akşam bizim Final'in dershanesine götürüyorum, matematik dersi var, arkadaşlarımız sağ olsun yardımcı oluyorlardı. "Baba, burslulukta 470 puan yeterli oluyormuş, ben daha fazlasını yapacağım." dedi; göremedi, 26 Nisanı göremedi. Ajandası vardı, 14 Haziran Türkiye millî maçını yazmış oraya bu çocuk. Memleketini, vatanını, milletini seven bir evlattı. Ben her zamanda şöyle dua ettim, Facebook'a atmıştım, bu 3 yaşındayken ben bunu parka götürmüşüm, "Vatana Mehmet yetiştiriyorum." diye dua yazmışım oraya 3 yaşındayken. Biz vatana evlat yetiştirdik, 5 yaşında paylaşma duygusunu öğrettim bu çocuğa, 5 yaşında ben paylaşma duygusunu öğrettim: "Oğlum, paylaşma sadakadır, paylaşmak güzel şeydir." 5 yaşında. İnanın, biz 2-3 tane daha çocuk yapabilirlik bu ülkede, eşim dedi ki: "Ya, bunu bir yetiştirelim, ekonomik olarak durumumuz ortada, tek maaşla çalışıyorsun, evimiz kira." Biz de biliyorduk 3-4 çocuk yapmayı, sokağa atmayı. Ben bunu dedim bu olaydan sonra "Ben de eğitimin içindeyim, Cumhurbaşkanından rica ediyorum, bunu siz söyleyin sayın vekillerim, insanlara çıkıp televizyon karşısında "3-4 çocuk yapın." demesin; bir aile nasıl olur, çocuk nasıl yetiştirilir, bunu öğretin bu millete." dedim. Bu canı de 3 kardeşi, babası birinci sınıf bir emniyet müdürü müfettişi, annesi devletin öğretmeni ama yetiştirememiş; bedenini beslemişler, ruhunu besleyememişler. Doğru mu? Ruhunu besleseler böyle olur mu? Olmaz. Biz çocuğumuzu, Allah'a şükür, kimseye muhtaç olmadan, hem bedenini hem de ruhunu besledik. Hayali ne? İlk hedefi Galatasaray ve Kabataş Erkek Lisesi. Yazmış masasına, kâğıdı var, duruyor daha bizde. "Niye çalışıyorum? Çalışan başarır, sefil olmaz. Hedef, tam 500 puan." Bu 5'inci sınıf çocuğu, yanlış anlamayın, ben de eğitimciyim, 8'inci sınıf çocuğu değil ha, 5'inci sınıf. Hedefi koymuş 5'inci sınıfta, "Hedefim bu; çalışan başarır, sefil olmaz, bunu unutma." Kabataş Erkek Lisesi, Galatasaray Lisesi; hedef bu. Ondan sonra neresi? "Baba, ben savaş uçağı pilotu olacağım, Gazze'deki çocukların intikamını alacağım İsrail'den." diyor bu çocuk. Ama maalesef bu ülkenin İçişleri Bakanı çıkıyor, daha üç-dört gün önce "Benim hayalimde Kudüs'e vali olmak var." diyor. Vali olmanın yolu ilk önce Kahramanmaraş'tan geçiyor. Sen benim çocuğumu koruyamadın devlet olarak, sonra çıkıyorsun "Kudüs'e vali olmak istiyorum." diyorsun ya! Var mı böyle bir dünya? Kudüs'e vali olmanın yolu Kahramanmaraş'tan geçer! 9 evladı, 1 öğretmeni sen devletin okulunda ve devletten temin edilen silahlarla bizim çocuklarımız şehadete erişti. Ne kadar acıklı bir durum, ne kadar acıklı bir durum sayın vekillerim, doğru mu? Yanlış söylüyorsam biriniz "yanlış" deyin. Hepiniz buradasınız ya, partisi önemli değil, insani, vicdani bu olay. Devletin okulunda -gene diyorum, bunu ben basın açıklamasında da söyledim- devletimizin okulunda, ben devletime güvendim ve devletimden temin edilen silahlarla bu çocuklar o okulda şahadete erdi.

Bir soru soracağım hepinize: 15 Temmuz 2016'da milletvekili olan var mı aranızda, o süreçte? 15 Temmuz 2016'da bu ülkede bir darbe oldu. Ne dedi siyasi parti liderleri çıktı? Devlet Bey'imiz de çıktı, Sayın Kılıçdaroğlu da çıktı, herkes "Meclise gelin." dedi. Sayın Başkanım, Meclis kim? Meclis bombalandı ama o insanlar, o vekillerimiz, o Genel Başkanlarımız, bu ülkeyi yönetenler niye Meclise gelin dedi? Meclis milletimizin Meclisi, milletin Meclisine sahip çıktılar ve adı "Gazi Meclis" oldu. Doğru mu? Doğru. Ölebilirlerdi, o bombaların 2 tanesi o Meclisin üstüne, komple Meclisi de yok edebilirlerdi. Ama ne? Milletin Meclisine sahip çıktı o vekillerimizin hepsi; HDP'lisi de CHP'lisi de AK PARTİ'lisi de MHP'lisi de hepsi ya! Ama, maalesef, milletin emaneti olan çocuklara okul sahip çıkamadı. Okuldaki yönetici kaçıyor, okuldaki rehber hocası odasına kendisini kilitleyor.

SONAY YEŞİL - Yani o sonra yaşadığımız süreç...

ABDULLAH CEVDET YEŞİL - Üç dakika boyunca canı 84-85 tane kovan atıyor orada, bir Allah'ın kulu çıkıp da... Bunlar 10 yaşında, 11 yaşında çocuklar ya, bunlar lise öğrencisi değil! 10 yaşında, 11 yaşında çocukları orada, bir Allah'ın kulu çıkıp da bir erkek orada... Ya, bu emanettir, emanet; emanet bu çocuklar ya! Bugün bu çocuklara sahip çıkamayan yarın bu vatana ne yapacak? Bunların eğittiği çocuklardan ne fayda görecektir bu ülke, bunların eğittiği? Açık konuşalım, yarın bu ülkeyi de satacaklar!

SONAY YEŞİL - Peygamber Efendimiz ne diyor: "Konuşun." demiyor. "örnek olunuz" diyor ve hep hayatı boyunca örnek olmuş. Daha peygamberlik verilmeden "El Emin" veriliyor. Niye? Çünkü emin bir insan olmuş, insanların güvenini sağlamış. Şimdi insanlarımız şu anda okula güveniyor mu? Hayır. Ha, biz çocuğumuzu kaybettiğimizde yandık, ciğerimi söktüler benim. Ben bir anne olarak şu anda inanın ciğersiz yaşıyorum; kolumu, kanadımı kırdılar. Ama sonraki öğrendiklerimiz var ya inanın daha da böyle acımızın üstüne tuz bastı, samimi söylüyorum tuz bastı. Yani orda müdürün çıkıp "Benim çelik yeleğim yok." demesi, rehber hocamızın kendisini odaya kilitleyip, kilitlediği gibi kalmayıp masanın altına girdiği... Yani çocuğumun tırnağını ben kesiyordum, büyümemişti o daha, ben kesiyordum. Ben Peygamberimiz'in sünnetini uyguluyordum; pazartesi, perşembe, cuma; başka gün kestiğimi bilmem bekleliğinden beri. Çocuğum güzel ahlaklı olsun. Ve inanır mısınız, üç ay önceden bir anne olarak doğdu içime, ben eşime sürekli şunu söylüyordum: "Ya, anne baba olur belgesi verin." Bir gün dedi ki eşim: "Ya, tamam Sonay, anne ve baba olur belgesi verilecek." dedi. Yani benim yaşayacaklarımı sanki önceden Rabb'im bana hissettirmiş yani. Çünkü karşıdaki canının, işte annesini, babasını söylemişim demek ki ben farkında değilim ama. Şimdi, şuna bakmayalım, ben Rabb'imden başka kimseyi üstün görmem kendimden ve hepimiz aciziz, hepimiz ölümlüyüz, bu bir gerçek. Şimdi, o insanlar, tamam, Rabb'im zaten herkese şehitlik mertebesini vermez, bunlar oraya gitmediyse Ayla Hocamızın yaptığını yapamadılarsa... Ayla Hocama Allah'ım, Rabb'im o şeyi vermiş. Çünkü o ne güzel makam, zaten evlatlarımız şu anda... Bana telefon geliyor "Rüyamda gördüm Adnan Göktürk Yeşil'i, 'Annem üzülmessin, ağlasın; ben Peygamber Efendimiz'e misafirim.'" diye bana rüyasını anlatan insanlar var. Ne mutlu bana. İnşallah, ben de onun makamına ona layık bir şekilde giderim.

ABDULLAH CEVDET YEŞİL - Şimdi, Sayın Komisyon üyelerimiz, biz yıllardan beri Kahramanmaraş'ta eğitim içinde olan bir insan olarak az çok biz de eğitimdeki maalesef ülkemizi yöneten yirmi dört yıllık iktidar partisinin -gerçekten yanlış anlamayın beni- bu Türkiye'nin her yerinde, bu partiye gönül veren insanların da bize söylediği, AK PARTİ yolu güzel yaptı, AK PARTİ hastaneye güzel yaptı ama AK PARTİ maalesef eğitimi yapamadı. Bu önemli. Bunu her gelen bakanımız sağ olsun, Millî Eğitim Bakanlarımız bir şekilde farklı farklı şeyler getirdiler, sınav sistemleri sürekli değişti bu ülkede. Ömer Dinçer, Sayın Bakanımız zamanında şu şeyi konuşmuş, "Benim velimi üzene ben de üzerim." Ömer Dinçer bu ülkede AK PARTİ hükûmetinin Millî Eğitim Bakanıydı, doğru mu? Benim velimi üzene ben de üzerim. Öğretmenlerimize veliler puan verdi bu ülkede. Okuldaki öğretmenlerimizi etkisiz bir eleman hâline getirdiler. Tabii, onların da işine geldi bu. Nasıl? Zaten devlet bize çok bir yetki vermiyor artık, bir veliye bile laf anlatamıyor, bir

öğrenciye bile bir şey diyemiyor. Dersime girdim, çıkarım, isteyen alsın, isteyen almasın isteyen öğrensin, isteyen öğrenmesin pozisyonuna getirdiler eğitimi ve sonuçta maalesef 15 Nisan 2026 tarihinde ülkemizdeki eğitim sendika mensupları 14 Nisan 2026'daki Şanlıurfa olaylarını protesto etmek amacıyla okula gitmeme kararı aldılar, 15 Nisanda eylem kararı aldılar. Evet, 15 Nisanda sendikalar tabii, hükûmete yakın sendikalar da var bunların içinde, diğer sendikalar da var, size sorayım ya: 15 Nisan Çarşamba günü ben çocuğumu niye okula gönderdim? Bu çocukların okula gitmesi mecburi değil mi yasal olarak? Mecburi. Çocuğunu sen okula göndermezsen "Niye göndermiyorsun?" diyorlar. Biz çocuklarımızı okula gönderiyoruz ama okulda öğretmen yok. "Ne yaptınız siz bugün eylem günü?" dedim ya. Bana biri dedi ki "Ben bağa gittiydim. Bağda biraz işler vardı." Maraş'ın bağı meşhurdur. "İyi de okuldaki öğrencilerin ne yaptı?" dedim "Ya, ne yaptılarsa yaptılar." diyor bunu devletten maaş alan devletin öğretmenleri diyor ve bu önemli. Sendikalar, sizden ricam, hepsi, genel, hiçbirini şey yapmıyorum. Eylem yapacaksa cumartesi, pazar yapsınlar bu ülkede, böyle bir kanun çıkarın ya. Bu önemli ya. Okulların açıldığı gün öğretmenin okula gitmemesi ne demek ya! Ne kadar günah bir şey bu ya! Ben devletten maaş alacağım ve okula gitmeyeceğim. Neymiş? Sendika eylem yapıyormuş. Bu önemli bir yasa, bu ülkede.

Ve diğer bir konu ailenin önemi dedim ben. Aile çok önemli. Gerçekten yeni evli çiftlere, evleneceklerle, çocuk sahibi olmak isteyenlere psikoloji artık Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı adı altında mı olur mu bu, çocuk sahibi olmak istiyor musun, çocuğa nasıl bakacaksın, bu çocuğu nasıl yetiştireceksin ve dijital ortamdan uzak tutabilecek misiniz... Benim oğlum bana şunu dedi, bak iki ay oldu şehadete erdi: "Baba 15 yaşındakilere bundan sonra erişim yasağı getiriliyormuş." daha getirilemedi. Doğru mu? Meclisten daha bu yasa çıkamadı ya. Ne zaman çıktı?

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Altı ay süre tanındı. Bir ay önce...

ABDULLAH CEVDET YEŞİL - İşte, bu altı ay süreyi tanımayın ya. Sayın Vekilim, şu anlamda dedim yani süreç çok yavaş ilerliyor ve benim dikkatimi bir baba olarak şu çekiyordu: 16 yaşındaki çocuklar suça yöneltiliyor, 15 yaşındaki çocuklar suça yöneltiliyor, mafyaların eline düşüyorlar, tetikçi kullanılıyor şu anda. Bu konuyu da şöyle bir tartışabilirsiniz Mecliste. 18 yaşına kadar reşit olana kadar bir çocuğun yaptığı bütün suçlardan babası ve annesi sorumlu olsun. Herkes çocuğuna sahip çıksın ya. Çocuğunu parka atmak değil bu, çocuğuna sahip çık. Çocuğun cebine para koymakla, çocuğunun eline iPhone telefon almakla... Benim çocuğuma birisi sordu "Adnan, senin telefonunun yok mu?" dedi. Dediği kelime şu çocuğumun: "Benim telefonum liseyi bitirince olacak üniversitede." Biz bu çocuğa bunu öğrettik ve maalesef insanlar çocuğunu sokağa atıyor belli bir yaştan sonra ama 18 yaşına kadar senin çocuğun ne suç işliyorsa anne-baba da bu cezayı gördüğü zaman bu ülkede inanın herkes çocuğuna sahip çıkacak, görün bakın, herkes çocuğuna sahip çıkacak.

Bir de Sayın Başkanım, Türkiye'nin çeşitli yerlerinden ben üç-dört tanesini çıkarabildim çok zaman almasın diye, bizim Messenger'dan, işte, bu Instagram üzerinden, telefonumuzu bilmeyen insanlar bize bazı şeyler göndermişler, ben bunu size okumak istiyorum buradan, bunu da duyun çünkü bunu niye duyun dedim, açık ve net konuşuyorum, bu Türkiye'nin dört bir yanında yani doğudan batısına, kuzeyinden güneyine, Kars'tan Ardahan'a biz hep diyoruz ya, İzmir, Konya, Trabzon, Edirne, her yerde bize ulaşmaya çalışan insanların ben kısaca duygularını size aktarmak istiyorum müsaade ederseniz. Tuğbanur Çakır ablamız İzmir'den bizim Instagram'mıza mesaj atmış, okuyayım. "Başınız sağ olsun, Rabb'im sabırlar versin. Ne desek boş, belki sizin acınız tarif edilemez ama inanın acınızı paylaştık, paylaşıyoruz. İçimize kor gibi düştü bizim de. Unutmak bizim için de hiç mümkün değil. Allah sizden razı olsun, öyle güzel evlat yetiştirdiğiniz için. Mekânları zaten cennet, Rabb'im şefaatine nail eylesin, sizi de cennetine kavuşturur inşallah. Bir kan bağımız yok belki ama hepsi bizim de bir evladımız. Ülkenin her bir yanında biz de yandık, çok üzüldük. Hepsine ayrı ayrı çok üzüldük ama Adnan Göktürk beni çok başka etkiledi. O günden beri gözümün önünden gitmedi o güzel yüzü, en güzel cennet kuşu." Yine sonraki günlerde atmış Tuğba Hanım, bu aynı zamanda Millî Eğitimde edebiyat öğretmeni, ben tanımıyorum, daha da görüşmedim, sadece Instagram'ından gördüm. "O günden beri aklımdan çıktığınız bir gün bile yok." aileye diyor bunu. "Sizin yitişinizle bizden de bazı şeyler gitti, hiçbir şeyin tadı yok, anlamı yok, yaşıyoruz, devam ediyoruz ama içimizde kocaman bir yarayla. Yavrularınızla cennetin en güzel yerinde olacaksınız inşallah. O kutlu kavuşmaya şahit olmayı da Rabb'im bize nasip etsin." diyor bu ablamız yani siz onunla kavuşacaksınız cennette, biz de ona inşallah şahit oluruz diyor. "Sizi çok seviyoruz güzel çocuklar." Allah razı olsun. İğdir'dan Ferhat kardeşimiz bu da, tanımıyoruz. "Bu fotoğrafa baktıkça insanın yüreği sızlıyor. Bir babanın evladına duyduğu özlem kelimelerle anlatılamaz. Adnan yavrumuza Allah'tan rahmet diliyorum. Rabb'im onu cennet bahçelerinde ağırlasın. Sizlere de sabır ve dayanma gücü versin. İnanın ki onu tanıyan da tanımayan da dualarında yaşıyor. Mekânı cennet, makamı ali olsun." Şanlıurfa'dan Mehmet İzgör, tanımıyorum kesinlikle. "Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun inşallah. Allah onu Peygamber Efendimiz'e komşu eylesin inşallah. Sevgili Cevdet Hocam, öncelikle, başınız sağ olsun. Bu olayın yaşanmasından dolayı özellikle Adnan için ülkede herkes üzüldü, ağladı ama gerçekten hâlâ Adnan'ın fotoğrafını her gördüğümde kalbim sıkışır, nefesim kesilir. Benim bir oğlum var ve her ne kadar Adnan kadar yakışıklı olmasa da ben oğlumu Adnan'a benzetiyorum. Allah size ve yengeme sabırlar versin. Az çok siz şehit aileleri olarak -bak az çok diyor- sizleri sosyal medyada takip ediyorum. Şehit olan çocuklarımızın hatıralarını yaşatmak adına bu çocukların isimleri birer okula vermek için böyle bir girişiminiz oldu mu acaba?" Urfa'dan... İnsanların beklentilerini ben size söylüyorum Komisyon üyelerimiz.

Trabzon'dan Hatice Kut diye bir ablamız: "Ağabey, başınız sağ olsun. Hepimiz çok üzüldük, günlerdir ağlıyoruz sizinle. Adnan hepimizin evladı oldu. Şu an cennetin en güzel yerini alarak arkadaşlarıyla beraber size kavuşacağı günü bekliyor. Rabb'im size de Peygamber sabrı versin, Adnan tek değil, milyonların ablası ağabeyi, kardeşi oldu. Adnan Göktürk'ü hiç tanımadığım hâlde şu an çok üzüldüyorum, her gün fotoğraflarına bakmak istiyorum. Hepimizin evladı oldu meleğim. Oğluma da o kadar çok benziyor ki her gün Adnan Ağabeyine dua ediyor. Siz bir melek yetiştirdiniz ve bunun mükafatını öbür dünyada alacaksınız inşallah. Dualarımız sizinle. Sonay Hanım'a da sınıksız sarılmak istiyorum. Başsağlığı dileriz. Rabb'im yardımcınız olsun." Yine, bu ablamız, aradan belli zamandan Fatma Kut ablamız, Trabzon'dan. "Ağabey, Adnan Göktürk'ü gördüm bugün, Bayram Nabi ve diğer arkadaşlarıyla beraber eğleniyorlardı; gülüyordu, içiniz ferah olsun. Kuzunuz orada daha mutlu. Allah, sizlere sabır versin. Acınızı en derinden bizler yaşıyoruz. Adnan Göktürk'ü o kadar çok seviyorum ve özlüyorum ki inşallah cennette olacak buluşmalarımız. Şehidimizi ziyarete gelmek istiyorum, inşallah nasip olur. Her gün dualarımızdasınız. Onlar sizden de haberdar, size kavuşmayı bekliyorlar."

Bu milletimizin sesi sayın Komisyon üyelerim. Bugün hepiniz bu memleketimizin çeşitli yerlerinde seçildiniz değil mi? Gidin memleketinize, bir de orada sorun bu acıyı, vatandaşlarınıza sorun yani. Gerçek diyorum bunu ya. Afyon'a gidin sorun. Sayın Vekilimle tanıştık az önce. Şenol Hocam, sorun. Sade Maraş'la kalsın bu, Maraş zaten ağlıyor. Ali Ağabeyim ağlıyor benim için. Allah razı olsun, Ali Ağabeyim benim için ağlıyor, ben bunu biliyorum. O bizim ağabeyimiz, onu da söyleyeyim, o bizim ağabeyimiz, ben öyle seviyorum Ali Ağabeyi. Bizim siyasi görüşümüz farklı da olsa o bizim ağabeyimiz. O yüzden, memleketlerimizde de sorun o çocuklar, bu aileleri, "Bu okuldaydı, şehit olan çocukları nasıl gördüğünüz?" diye sorun veyahut da yakın çevrenizdeki insanlar etkilenmiştir mutlaka ya. Sizlerin de belki yeğenleri vardır, kardeşlerin vardır doğru mu? Çocuklarımız, onlar zaten çok etkilenmiştir, ben buna inanıyorum. Niye? Az önce sözümde de ilk başladığım gibi, insan ve vicdanı olan... İnsani bir durum ve vicdani bir durum.

Bütün aileler de şunu sizden talep etmiştir: Komisyon üyelerimiz ilk başta da zaten söylemiş. Lütfen bu çocuklarımıza -gene diyorum- şehitlik hakkı verilsin. Şehit hakkı da şöyle verilsin, onu da söyleyelim: Kamu görevlisi gibi açık ve net yani bu. Benim çocuğum kamu görevlisi gibi okula gitti, doğru mu? Yani öyle uyduruk bir şeyle yani yanlış anlamayın o şehitlik şeyleri var, dereceleri de. Kamu görevlisi hakkı neyse... Birincisi bu, bizim bir tek çocuğumuzdu zaten.

İkincisi: 15 Nisan Eğitim Şehitleri Haftası olsun dedik biz, Eğitim Şehitleri Anma Günü. Bugün Aybuke öğretmenimizden Necmettin öğretmenimize, İstanbul'daki Fatma Çelik öğretmenimize kadar ve en son Allah rahmet etsin, Ağrı'daki kendini asan öğretmenimize kadar hepsini analım bu ülkede. 15 Nisan, 1 Mayıs gibi tatil olmasın dedim, onu da söyledim ben talebimde devlete çünkü 1 Mayıs İşçi Bayramı, işçiler fabrikada çalışır, devlet memurları bizde tatil yapar bu ülkede; açık konuşuyorum bunu ya, ben bunu eleştiririm, Cumhurbaşkanına da diyeceğim bunu. 1 Mayısta maalesef işçiler fabrikada çalışır, devlet memurları tatil yapar; bunlar önemli şeyler. Bir vatandaş olarak istiyoruz biz bunu sizden.

Üçüncüsü: Çok zor bir şey değil bu. Benim memleketim Osmaniye Düziçi, kardeşim de burada, oturuyor. Doğru mu kardeşim? Kardeşimiz bizim, severim; İsa Mesih Şahin, hemşehrimdir. Düziçi'nde bize "okul ismi" dediler. Nitelikli okullara bu çocukların isimleri verilsin, özellikle diyoruz, nitelikli okullar. Niye nitelikli okullar, onu da söyleyeceğim. Bu okulda bu çocukların hayatı sergilensin, bu çocuklar bu okullarda öğretilsin. Ben çocuğumun çok eşyasını vereceğim ismini taşıdığı okula ki Adnan Göktürk Yeşil orada yaşasın ve Adnan Göktürk Yeşil nasıl çalışmış, 5 tane matematik kaynağından nasıl 5'inci sınıfta çalışıyor bu çocuk; bunu oradakiler öğretsin öğrencilerine. Nitelikli okullar, bunlar önemli bizim için.

Çok teşekkür ediyorum. Allah razı olsun hepinizden. Hepinizi biz çok seviyoruz. Biz devletimizi çok seviyoruz. Devlet bizim için bakidir, değil mi Başkanım? Bizim için baki olan devlettir, kişiler gelip geçicidir. Bugün biz varız, yarın yokuz. Önemli olan, bu ülkenin, bu toprakların bize emanet edilen bin yıl önceki gibi ilelebet payidar kalması. Allah hepinizden razı olsun.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah sizden razı olsun.

ABDULLAH CEVDET YEŞİL - Eşim...

SONAY YEŞİL - Ben de birkaç kelam etmek istiyorum vakit varsa, izniniz olursa eğer.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Estağfurullah, buyurun.

SONAY YEŞİL - Eşimin kaldığı yerden devam ettirmek istiyorum. Ya çok fazla ihmaller zinciri var sizin de bildiğiniz kadarıyla. Mesela, ben o öğretmenlerin, o ihmalî olan öğretmenlerin bir anne olarak söylüyorum bunu, görevine devam etmesini istemiyorum. Bir anne olarak benim isteğim bu. Ben şu anda yaşıyorsam, beni hayatta tutan tek şey, önce inancım, elhamdülillah, hepimiz Müslüman'ız, sonra da yavrumun çok güzel yerde olduğunu biliyorum ve ben ona kavuşacağım günü de biliyorum. Ha, şu anda bunları söylüyorsak bir yaralı anne baba olarak bundan sonraki gençliği kurtaralım. Yani biz bunu yaşadık, eğer tedbir, önlem alınmazsa ya veli "Hocam, benim öğrencimin çantasını karıştırmışsın, çocuğum psikolojisi bozuluyor." Ya, veli bunu nasıl söylüyor bir öğretmene? Öğretmen ben de elhamdülillah, öğretmen oldum, çok şükür, öğretmen öğretmen olduğunu hissetmeli, veli de duracağı yeri bilmeli. Şimdi çocuğunun her dediğini yaparsan "Anne şunu yap, anne bunu yap, anne şöyle yap." dediğinde ne olur? Çocuk senin padişahın olur, o sana hükmeder. Okulda şu anda o var yani öğretmenler...

Bir de bu giyimlerini kuşamlarını da ben sevmiyorum yani bir okulda öğretmen bence öğretmen gibi olmalı -giyim kuşam- erkeklerde eskiden nasılsa o şekilde olmalı giyimi kuşamı, kadınlar nasıl giymesi gerekiyorsa o şekilde giymeli, erkekler nasılsa... Bir gidiyorsun okula saç sakal hocanın birbirine karışmış, hoca mı, veli mi kim olduğunu bilmiyorsun. Ben, oğlumu bir gün sivil kıyafetle gönderdiğimi bilmem, kıyafetini ütülerim, yıkarım, bir de ütülerim, eşofmanını, pantolonunu, üstünü ütülerim, öyle gönderirim oğlumu. Saygı yok gençlikte maalesef ve bunu, saygısızlığı bir marifet gibi görüyorlar. Ben, geçen yıl Sütçü İmam Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdim; 3,26 diploma ortalamam, 4 tane onur belgem var. Oğlum bu sene onur belgesi almak için -bende gördüğü için- ortalaması 99,9'du ve onur belgesi yok. Öğretmenine dedi ki: "Hocam, ben onur belgesi istiyordum." Oğlum, zaten onurluk bir çocuksun, elhamdülillah. Türkiye geneli sınavda benim yavrum okulda 2'nci oldu, Türkiye geneli sınavı diyorum, madalyayla geldi iki hafta önce. Biz sevindik, 3 kişilik çekirdek ailemizle bunu kutladık. Yani benim sizden isteğim, bizim hakkımızı -anne baba olarak- ve diğer ailelerin hakkını, öğretmenimizin hakkını lütfen empati kurun, kendinizi bizim yerimize koyun, evladınızın "anne" demediğini ya da evladınızın "baba" demediğini hayal edin lütfen. Çünkü benim evladım uzun süredir "anne" demiyor, sadece bunu hayal etmenizi istiyorum. Bu olay bu şekilde devam ederse bu olay son olmayacak. İnanın son olmayacak. Ben geldim cenazeye, Ulaştırma Bakanımızdı, Sayın Bakanımız dedi ki: "Başınız sağ olsun." Sağ olun dedim. Ben oğlumu her gün öğlen alınından öpüyordum, öyle yanaklarından tutar "Oğlum, Allah'a emanet ol, Allah zihin açıklığı versin." diye gönderiyordum. Her gün bu şekilde servisini bekliyordu, ona biniyordu, o şekilde gönderiyordum. Sizden tek ricam, kimin ne ihmalî varsa... Ben yerinin değiştirilmesini istemiyorum, müdür alınmış, eski okuluna... Ben eski okuluna gitmesini istemiyorum çünkü bu öğrencilere kötü örnek. Kulübede saklanan bir öğretmeni gören öğrenci ne düşünecek? "Benim vatanım istilaya uğradığında benim bir kulübeye saklanmam gerekir." diyecek o zaman, değil mi? Yani mantığı bu yani çocuğun kafasındaki mantık bence budur. Bir rehber öğretmen ya, rehber öğretmen çok önemli bir kişi, kapıyı kilitlemekle kalmıyor, sıranın altına... Sen bu çocuğun psikolojisini nasıl düzelteceksin o zaman, sen nasıl rehber öğretmensin? Hiç mi elinizde bir sandalye yoktu, fırlatamadınız o üç buçuk dakikada? Ben görüntüleri izledim. O İbrahim Huyulu'dan, sosyal bilgiler öğretmeninden de şikâyetçiyim. Ben sizden sadece şunu istiyorum anne olarak: Ben hakkımı helal

etmiyorum yani şu anlamda helal etmiyorum, cezalıları cezasını çekmezse ben anne olarak hakkım helal etmiyorum, samimi bir şekilde söylüyorum. Rabb'im bu dünyada da ahirette de kimin ihmali varsa, vebali de sizlere atıyorum, kimin ne ihmali varsa cezasını çekmesini istiyorum. Eğitimin maalesef ki... Tamam, veli konuşmasını demiyoruz, biz de veli olduk. Benim oğlum saygılı konuşurdu öğretmenleriyle çünkü biz saygısız konuşmayı öğretmedik ki çocuğumuza. "Oğlum o senin öğretmenin, o senin bizden sonraki rehberin." derdik yani saygılı olmasını öğretilirdik çocuğumuza, öğrettik yani elhamdülillah. Hem ahlaki değerlerini verdik çok şükür, dinî değerlerini verdik. Eskiden adabımuâşeret vardı, şu anda bakıyorum, size bırakıyorum, vicdanınıza bırakıyorum. Anne olarak tekrar söylüyorum: Kimin ne hatası varsa psikologdan tutun, aileyi zaten söylemiyorum, bir canı yetiştirmişler. Lütfen, bir de şuna bakmayalım: Mevkisine, makamına bakmayalım. İnsan mı değil mi? Erdemli mi ahlaklı mı? Allah'tan korkuyor mu?

ABDULLAH CEVDET YEŞİL - Sayın Komisyon üyeleri, kusura bakmayın, eşim deyince aklıma geldi, bizim ülkemizde şu var: İşte, bir çocuğun annesi, babası belli bir makamdaysa bir şekilde bu çocuk her yerde kayırılır. Açık konuşayım yani zengin çocuğuydu da olur. Biz şuna yoruyoruz daha çok, öteki aileler de hep bunu konuşuyor: Kahramanmaraş'ı bilenler daha iyi bilir, bu saldırı Kipaş'ın özel okulunda olsaydı -Maraş'ta Kipaş'ın özel okulu var, zenginlerin çocukları gider buraya- şimdiye devlet bunlara şehitlik hakkı da verirdi, bilmem ne yapardı. Bunu konuşuyorlar, açık konuşayım. 9 aile, hepimiz gariban insanlarız. Çok şükür, elhamdülillah Allah'ımız var. Gariban dediğim sahipsiz gibi böyle, 9 aile kendi ekmeğiyle, kendi yağında kavrulan insanlar çok şükür. Helal lokma yedirdik evladımıza. Ben o çocuğuma meyve suyu da aldıysam onu helal yolla aldım Allah'a şükür, mamasını da biz zamanında emeğimizin karşılığıyla aldık. Böyle insanlarda şey var, mesela, bu canı, birinci sınıf il emniyet müdürü, müfettişinin çocuğu ve dört yıl boyunca bu okula geliyor, dört yıl boyunca. İnanın, Allah şahittir buna, Cenab-ı Rabb'im de herkesten hesabını soracak, ben buna inanıyorum, okulda temizlik görevlisinden tutun, idarecisine kadar herkes bu çocuğunun ne yaptığını biliyor. Kimse buraya gelip de sizin karşısında "Kendine zarar verdi kimseye zarar vermedi..." Herkes biliyor bu çocuğu ve rehber hocalar da dâhil kimse korkusundan bir şey yapamıyor. Açık ve net konuşayım: Benim çocuğum olsaydı üçüncü gün benim ağzıma tükürürlerdi orada "Sen nasıl eğitimcisin? Sen çocuğunu nasıl yetiştirmişsin?" diye ama babası yetkili olduğu için bunu bir şekilde tolere etmişler bu okulda. Bunu açık ve net diyorum yani ama benim çocuğum olsaydı -çok şükür, elhamdülillah, bizim çocuğumuz melek gibi gitti, Türkiye aılıyor hâlâ, bu millet aılıyor- bu okulun idaresi bana yapmadığını koymazdı, "Sen de eğitimcisin hocam, bu çocuğu niye böyle yaptın?" derlerdi. Bir de şu da çok önemli, onu da söyleyeyim: Bu şehitlik hakkıyla ilgili tekrar diyorum, komisyon üyelerimizden bu milleti onore etmenizi istiyoruz biz. Cevdet Yeşil'i onore etmeyin çünkü bu millet bunu hak etti çünkü bu millet 9 yavruyu ve Ayla öğretmenimizi bağrına bastı. Özellikle bunu sizden milletin adına istiyoruz biz bunu, yanlış anlamayın. "Adnan Göktürk Yeşil'in babası geldi, bizden şehitlik istiyor." algısı oluşmasın. Adnan Göktürk Yeşil'in babasının artık geride kimsesi kalmadı. Geride benim miras bırakacağım bir evladım da yok. Dünya malıyla da çok şükür işimiz kalmadı. Hayallerimiz zaten yarım kaldı. Bari milletin adına devletimiz çıksın, bize şunu desin: Türkiye Büyük Millet Meclisi, bütün partiler ortak bir bildiriyle "9 evladımız 15 Nisanda şehit oldular, bu ailelere de biz Türkiye Büyük Millet Meclisi olarak şehitlik hakkını verdik." desinler. Bütün partilerin, bağımsız milletvekilleri de dâhil herkesin bu konuda hemfikir olmasını istiyoruz. Zaten burada benim gördüğüm kadarıyla Komisyon'da herkes hemfikir bu konuda. Diyorum, Başkanımızın bir konuşmasıyla bile Bursa'dan bize mesaj geliyor, Başkanımız "şehit çocukları" dedi, insanlar buna seviniyor, açık konuşayım. Bu aileleri de mutlu edin ve bu milleti yani. Biz de çıkalım, basında şunu diyelim: Allah razı olsun, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerimizden ve devletimizden. Milletimiz adına bizim çocuklarımıza şehitlik mertebesini verdiler diyelim.

Teşekkür ederim.

Allah işinizi kolaylaştırsın, yardımcımız olsun, zor bir durum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah razı olsun, özellikle ben de arkadaşlarım adına hepinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum, hürmetlerimi arz ediyorum.

Şimdi, tabii, anlatmış olduğunuz, söylemiş olduğunuz şeylere, buna dayanmak mümkün değil. Ben özellikle Sonay Hanım'ın nasıl onunla beraber şiir ezberlediğini daha çocukken, nasıl üniversiteyi bitirdiklerini falan biliyorum, onun için biraz daha etkileniyorum. O nedenle, sizden istirhamım şu: Duyduğunuz her şey, kulaktan gelen, şuradan buradan gelen şeyler sizi yorar, üzer, daha fazla değerlendirir. Biz araştırma komisyonu olarak her şeyi anlamaya, öğrenmeye, bunlara ulaşmaya çalışıyoruz. Diğer söylediğiniz buna benzer teklifleriniz, talepleriniz için de bizim komisyonumuzun görev alanında değil ama bunları milletvekili olduğumuz için yine bizim görevlerimiz içerisinde oluyor ayrı bir noktada, noktada elimizden gelen gayreti gösteririz.

Ben, özellikle, Cevdet Ağabey, sen eğitimcisin, Sunay Hanım da eğitimci, bunlar çok fazla kıymetli. O kadar güzel değerlendirmelerde bulunuyorsunuz ki öbür katil çocukla ilgili de değerlendirmelerde bulunarak şey yapıyorsunuz ama elbette ki ben de bunun geçmişle ilgili size yakın düşünüyorum, buna inanın. Ben de onu görüyorum yani bu çocuk değişik izler bırakmış, değişik değerlendirmeler bırakmış ama görülemedi, değerlendirilemedi. Araştıracakız, değerlendireceğiz, ona uğraşıyoruz. Siz de görüyorsunuz sabahdan beri. İnanın, sizi dinlerken de her bir acıda daha fazla acıyı hissediyoruz, değerlendiriyoruz. Allah hepinizden razı olsun, hayırlı akşamlar diliyor, teşekkür ediyorum.

Biz devam edeceğiz arkadaşlar diğer bir ailemizle.

Zeynep Kılıç yavrumuzun babası Ahmet Bey, annesi Emine Hanım ve yine aile dostları Barış Bey de buradalar.

Öncelikle hoş geldiniz diyorum.

Acı bir hadiseyle buradayız, Allah rahmet eylesin, Allah size sabırcemil nasip eylesin. Biz söylenecek fazla cümleler bulamıyoruz maalesef bugün. Şu anda sizin mikrofonunuz açık, konuştuğunuz şeyler kayıtlara geçiyor, Meclis tutanaklarına geçiyor.

Emine Hanım, buyurun.

EMİNE KILIÇ - Şu an o günü bir kez daha yaşıyorum. Böyle bir şey için böyle ortamlarda bulunmak, durmak tekrardan o günü bir kez daha yaşattı bize. Sayın Başkanım, bizim ilk günden beri söylediğimiz şeyler belli. Elli dokuz gündür biz bu olayın çözülmesini bekliyoruz. Açıkçası ben ilk önce sizden duymak istiyordum olayla ilgili çözümlediğiniz, topladığınız deliller, verilecek kararlar, cezalar, diğer suçlular; biz de bunları duymak istiyoruz açıkçası ve ilk geldiğiniz günde taziyemize söylemiştim ben -39'uncu gün gelmiştiniz- "Biz her gün uyandığımızda yavrumuzun öldürülmesiyle, katledilmesiyle ilgili artık bir şeyler bilmek istiyoruz." diye. Bugün de aynı şekilde, ben artık yavrumun katledilmesine sebebiyet veren canının, anne babasının, okulda görevli müdürünün,

öğretmenin yavrularımızın başı boş bırakılmasına sebebiyet veren kişilerin ne ceza almaları gerektiğine... Nasıl sebebiyet verdiklerini bilmek istiyorum. Anne babası içeride, evet ama okulda o gün yavrular yalnız bırakılırken bir eylem kararı verilmiş. Ben bu sendikal eyleme de çok karşıyım, ben de bir sağlık görevlisiyim, tıp fakültesinde hemşire olarak çalışıyorum, on dokuz yıldır bu görevimi icra ediyorum. Bizim de sendikalarımız var, sendikal eylemlerimiz oluyor, ben on dokuz yıldır hiçbir zaman hastalarımı bırakıp hiçbir eyleme katılmadım sırf onları yalnız bırakmama için. Ben çok basit bir soru sormak istiyorum burada: Ben çok uzun süredir yoğun bakımlarda çalıştım. Hani, öğretmenler hep şunu savunuyorlar ya "Bizim sendikal eylemler hakkımız, biz sendika eylemlerine katılabiliriz görev başındayken." ve bunun bize, velilere bildiriminin yasal olmadığını söylüyorlar her seferinde. O gün de aynı şeyi yapmışlar, bize bildirmediler, eyleme katıldılar. Bizim çocuklarımız orada yalnızdı. Ben çalışırken, görevimin başında hastamı bırakıp sendikal eyleme katıldığımda benim eyleme katılmam yüzünden hastamın başına bir iş gelip benim müdahalede bulunmam gereken sürede orada olmadıysa hastam ölmüş olsaydı bu konuda bir hemşire olarak bana yaptırım ne olurdu? Yani çok açık, ben burada eğer -tenzih ediyorum- yoğun bakımda yatan çocuk sizin çocuğunuz olsaydı ve benim yüzümden, sendika eylemine katılmam yüzünden ölmüş olsaydı, müdahalede bulunamamış olsaydım bana yaptırım ne olurdu? Bir empati kurarak yani ben günlerdir bir sağlık çalışanı olarak, bir hemşire anne olarak bunu da sorguluyorum, iyi ki katılmamışım diyorum. Çocuğuma yetişememenin acısını ayrı yaşıyorum. Görevimin en zor günlerinden biriydi, evladına yetişememek en zor günlerimden biriydi. Bu işi yapıyor olarak ona yetişememek, onu bulamamak, ona hiçbir müdahalede bulunamamak mesleğimin en kötü günüydü. Ben bu yüzden o gün okula gelmeyen, eyleme katılan, bilgi vermeyen öğretmenlerin, müdürün, müdür yardımcılarının her kim varsa hepsinin gerekli cezayı almasını, cezai işlem uygulanmasını istiyorum Sayın Başkanım. Az önce de söylediğim gibi eğer ben bir eyleme indiğimde sizin çocuğunuzun ölümüne sebebiyet verseydim emin olun, görevimin ertesi günü o gün görevimden de olmuşum, belki de içerdeydim bile Sayın Başkanım. Haksız mıyım?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şimdi, bana soruyorsunuz, şimdi orada... Ha, bir de Barış yavrumuz var, Allah ona uzun ömürler versin, hayırlı ömürler versin.

EMİNE KILIÇ - Amin.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah adı gibi ona güzel bir ömür nasip eylesin.

EMİNE KILIÇ - Amin.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sizin gibi annenin ve babanın evladı zaten öyle güzel olur.

Ben bu sorulara cevap verme noktasında Komisyonun görevini size söylersem belki daha rahat olur, daha doğru olur. Şimdi, bu konunun bir disiplin boyutu var, bir adli boyutu var. Biz de Meclisin araştırma... Zaten oraların eksik olabileceğini, oralarda bir şeylerin yanlış olabileceğini düşünerek, bir de bu çok büyük bir problem olarak görülerek Meclisimiz bütün partilerin oy birliğiyle böyle bir Komisyon kurmuş, o nedenle buradayız, o nedenle bu şeydeyiz. Şimdi yani öbür dediğiniz konuyla ilgili Millî Eğitim müfettişleri daha biz o raporları görmedik, bunların araştırmalarını yapıyorlar. Adli boyutu cumhuriyet savcımız inceliyor, onlar araştırmalarını yapıyorlar. Zaten dosyada gizlilik kararı var, onu da göremiyoruz şu aşamada yani milletvekilleri bunu göremiyor yasal olarak, mevzuat olarak. Şimdi, orası iddianamesini hazırlayacak, bunları göreceğiz. Bundan sonra sadece Millî Eğitim değil, bütün kurumlar kendi teftişlerini yapacaklar, bu raporlar çıkacak, biz bunları da göreceğiz; bunları gördükten sonra buralarda bize göre de bu anlatılanlar, dinlediklerimiz de yapmamız gereken bir mevzuat çalışması varsa raporumuzda biz bunları yazacağız, şunları şunları yerine gelmesini talep edeceğiz, değerlendireceğiz. Bir hemşire olarak yoğun bakımda çalıştığınız için sizin de sendikal haklarınız var, siz yoğun bakıma "Benim sendikal hakkım var." diyerek bugünkü alınan bu kararların tamamı -bir hukukçu olarak söylüyorum- zaten gayrihukukidir, gayriyasaldır. Herhangi bir şey böyle "Eylem kararı alırım." diyerek eylem kararı alamaz. Bilmiyorum, anlatabildim mi? Daha ilerisini söyleyeceğim de şu anda ancak bu kadarını söylüyorum. Dolayısıyla yalnız sadece şu kadarını düşünün, acınız çok taze, günleri bile sayıyorsunuz, bunu da orada tarih geçirdiğiniz için söyleyeyim: Komisyonumuz kurulduğundan hemen sonra arkadaşlarımız biz bir araya geldik, sağ olsunlar, dediler ki: "Her partiden bir milletvekili olarak siz bizi temsil edin." Çünkü kalabalık bir şekilde evlere gelmeyi, gitmeyi değil, ben onların hepsini temsilen biz geldik, değerlendirdik, taziyede bulunduk. Sizin yanınıza gelmeden de yavrularımızı gerçekten onları ziyaret ederek geldik. Dolayısıyla, bunlarla ilgili siz duygularınızı, taleplerinizi, bunları değerlendirin, bizim de bir de tabii, Komisyon olarak görevlerimiz var, bir de milletvekili olarak, şahsi olarak vazifelerimiz, görevlerimiz var. Milletvekili sonuç itibarıyla bu arkadaşlarımız. Onun için, siz orada, yoğun bakımda onu bırakmış olsaydınız sorumlu olurdunuz, bunu bana bir hukukçu olarak, yöneticilik yapmış birisi olarak soruyorsanız. Şimdi, sadece şu noktada sizi biraz rahatlayacaksa bunu söylemek isterim, onları da kelimelerimi seçerek kullanmaya gayret ediyorum. Gerçekten büyük bir acı, biz okula gittiğim zaman okulda biz o kadar kalamadık bile yani. Okulda o kadar kalamadık, bunaldık. Yani ruhumuz sıkıldı gerçekten söylüyorum. Bunun için size Allah'tan sabır diliyorum, ben biraz daha böyle metanetle, biraz daha şeyle olayları değerlendirelim, sadece şunu tavsiye edebilirim: Her gelen bir şeyler söyler, her gelen bir şeyler değerlendirir, işte, biz de bakın, sizleri bu nedenle dinliyoruz. "Oralarda, şuralarda ihmal var." diyorsunuz, "Şuralarda şöyle bir şeyler var." diyorsunuz. Bunlar diyorum, şu anda kayda geçiyor, bununla beraber hepsi kayda geçiyor. Anlatabildim mi? Bizim kaydımıza değil, Meclisin kaydına geçiyor, biz öyle bir çalışmayla geldik. Dolayısıyla bu çalışmalarımızı yapacağız, bu konuda daha başka okullarda olmasın, daha başka yavrularımız olmasın diye elimizden geldiği kadar samimi bir şekilde -bütün arkadaşlarıma teşekkür ediyorum- bir gayret içerisindeyiz. İnanın, o şekilde zaten sabahdan beri de belki izliyorsunuzdur, bu şekilde değerlendiriyoruz. Şimdi yani bana bu yavrumuzun fotoğrafını getirdiler, şimdi ailenin biricik evladı, anlatabildim mi? Ne olur, siz sadece söylediklerinizi paylaşın.

EMİNE KILIÇ - Diyeceğim o ki Sayın Başkanım, şöyle: Ben o gün işte okulda görevli olan öğretmenler hakkında da müdürü hakkında da... Müdürü için de şöyle: Mevcutta çalıştığı bir okulda güvenliği sağlayamayan bir insan tekrar başka bir okula müdür olarak görevlendirilmiş. Bunu da ekstra üzüntüyle öğrendik. Ben bir de sağlık ekipleri konusunun da incelenmesini ve araştırılmasını istiyorum. Şöyle ki: O gün olay olduğu esnada, bizim çocuklarımız katledildiği esnada özel hastanenin ekibi geliyor ve çocuklarımız özel hastanelere götürülüyor. Maraş'ta tıp fakültesi üçüncü basamak bir hastane, yoğun bakım ve ameliyathane şartları, olanakları çok daha fazlayken bu çocuklar neden yeterli cerrahinin sağlanamayacağı özel hastanelere götürüldü? Şimdi, benim çocuğumu Megapark Hastanesinde bulduk ve Megapark Hastanesinde bu çocukların hepsi, yaralanan çocukların hepsi başından ve

omurgasından yaralandı, dolayısıyla bir beyin cerrahisine ihtiyaç var ve götürüldükleri hastanede tek bir tane beyin cerrahi uzmanı görev yapmakta. Götürülen diğer 4 yaralıya müdahale edilecek bir beyin cerrahileri bile bulunmuyorken neden özel hastanelere götürüldü? Benim çalıştığım kurumda, tıp fakültesinde 5 tane beyin cerrahi hocası varken, altında yeterli sayıda araştırma görevlileri varken neden bu çocuklar özel hastanelere yönlendirildi? Ben 112'nin de araştırılmasını, neden bunlara karar verildiğinin, neden özel hastanelere götürüldüğünün de incelenmesini istiyorum. Yapılan birkaç müdahaleyi izledim ben, sosyal medyaya düşen çocuklara yapılan müdahaleleri, izledim, ileri yaşam desteği sadece bir kalp masajıyla sağlanamamaktadır. Ben izlediğim videolarda görüyorum ki solunum desteği hiçbir yaralıya sağlanmamış sadece kalp masajı yapılıyor. Bu kadar kan kaybı olan yaralılara öğretmeni, çocuklara neden bir sıvı desteği, neden bir solunum desteği... İleri yaşam desteğinde ilk sağlamaları gereken solunum desteğidir. Neden bu çocuklara sadece kalp masajı yapıldı o gün orada? Neden özel hastanelere götürüldü? Bizim tıp fakültesinde Dekanımız Hafize Öksüz biliyorsunuzdur belki 112'ye haber gönderdi, biz yoğun bakım olarak hazırız, yerleri hazır, ameliyathane olarak hazırız. 22 odalı bir ameliyathanede çalışıyorum ben, her branştan 5-6 hocanın olduğu bir ameliyathanede çalışıyorum ve oraya vefat eden yavrularımızdan sadece birkaçı geldi. Depremde tıp fakültesi olarak yani şöyle söyleyeyim size...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buradaki kayıtlardan milletvekili arkadaşım gösteriyor, 9'u üniversite hastanesine gönderilmiş.

EMİNE KILIÇ - Evet, onlar bacağından yaralı olanlar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İşte, onu bilemezler ki yani ambulansa alındıkları zaman.

EMİNE KILIÇ - Şöyle: "Ateşli silah yaralanması" denildiğinde aslında üçüncü basamak hastanelere sevk edilmesi gerekiyor yaralıların. Biz bunu söyledimizde, bizim aldığımız cevap 112'de çalışanlardan "Yeni bir uygulamaya geçtik, elektronik bir tablet üzerinden en yakın kurum nereyse oraya gönderilmesi isteniyor." Ki onda bile iletişimleri kesilmiş, 112 ekipleri nereye götüreceklerini de bilmemiş duyduğumuz kadarıyla.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onları biz araştıralım.

EMİNE KILIÇ - Şimdi, Şuranur Sevgi Kazıcı Megapoint Hastanesindeydi, ameliyata girmiş ama benim yavrum ameliyata yetişmeden tekrardan kalbi durmuş, arrest olmuş ve müdahale edilememiş. Şimdi, ben burada ne düşünebilirim, nasıl düşünebilirim? Hani yetersiz müdahaleden mi öldü? Müdahale edilseydi yaşayabilir miydi? Çünkü tek bir beyin cerrahi doktoru çalışıyor götürüldüğü hastanede, o da diğer çocuğun operasyonunda. Ben beş buçuk saat sonra ulaştım Zeynep'e.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bunları iyi söylediniz, bunlar kayıtlara geçti, bunları araştıralım, değerlendirelim, gerekenlerle ilgili...

EMİNE KILIÇ - Bizim yakınımız -Zeynep'le aynı sınıfta okuyor- çocuğuna ulaşıyor, ulaştıktan sonra Zeynep'i bulmaya çalışıyorlar, Zeynep'i bekliyorlar hani "Zeynep vuruldu anne." diye söylüyor annesine, biz iş yerindeydik o gün, çalışıyorduk eşimle birlikte. Zeynep çıkıyor, ambulansa bırakılıyor, 112 görevlilerine yalvarıyor yakınımız, diyor ki: "Zeynep'in anne-babası tıp fakültesinde çalışıyor ve yavrularını bekliyorlar." Yani ben orada Zeynep'i beklerken müdahalesi için benim çocuğum tıp fakültesine getirilmiyor ve yakınımız tarafından defalarca söyleniyor, "Anne-babası tıp fakültesinde çalışıyor. Ne olur oraya götürün." diye ve getirmiyorlar, 112 böyle bir durumda inisiyatif de kullanabilir, getirmiyorlar.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Okula gelen bir yakınınız mı söylüyor?

EMİNE KILIÇ - Akrobamız. Eşimin kuzeninin çocuğu Zeynep'le aynı sınıfta ve annesi diyor ki: "Anne-babası tıp fakültesinde çalışıyor, bekliyorlar, lütfen, yalvarıyorum, Zeynep'i tıp fakültesine götürün." diyor. Götürülen HG, Megapoint, tıp fakültesi mesafe olarak inanın 100 metre, 200 metre, belki 300 metredir ama fakülteye ulaşım daha kolay, yol daha açık, Megapoint Hastanesine giderken ara sokakları kullanmak zorundalar. Söylenildiği hâlde 112 benim çocuğumu getirmede.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onları inceletelim.

EMİNE KILIÇ - Diğerleri için de aynı şey geçerli, yani benim beyin cerrahım 5'ken, ortopedi hocalarım 5'ken, genel cerrahiden 5-6'ken neden özel hastanede birer tane doktorun çalışıldığı hastaneye götürüldü ağır yaralılar? HG için de aynı şey geçerli, oraya da 4 götürüldü diye biliyorum. Megapoint Hastanesine de HG Hastanesine de gitti, evet, Megapoint'e 4. Bunların da incelenmesini istiyorum.

Zaten diğer isteklerimizi başından beri biliyorsunuz, şehitlik, ben şehit mertebelerine... Şehitlik unvanlarının alınması, ailecek gazilik unvanlarının verilmesi; bunları en başından beri söylüyoruz. Sayın Başkanım, kusura bakmayın, en başından beri zaten isteklerimiz belli ama dediğim gibi, bir sağlık çalışanı olarak da bunların araştırılmasını istiyorum. Zeynep gerçekten yaşayarak... Bu çocuklar yetersiz müdahaleden dolayı mı böyle oldular? Evet, yapılan katliam çok acı. Okulda güvenlik olmaması, bunu hep söylüyoruz, güvenlik binası var, güvenlik kulübesi var ama içi boş, içi boş.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Sizi böyle üzdüğümüz için, siz "Kusura bakmayın." diyorsunuz ya, esas biz o zaman daha fazla üzüldüğümüz.

Değerli arkadaşlar, Sağlık İl Müdürlüğüne, 112'ye, nerelerse yazılar yazalım, uzman arkadaşlar not alın, oralara bunları soralım. Bu sevkler nereye göre yapıldı? Ondan sonra, nasıl bir prosedür uygulandı? Çünkü oradaki eksikliklerle de sonuç itibarıyla bir sonuca ulaşıyor. Yani orada çocuğumuzun arkadaşının ailesinin şuraya götürün demesinin bir kıymeti yok, o üniversite hastanesi değil de normal daha küçük bir hastane de olabilirdi, burada önemli olan hadise, üniversite hastanesi daha gelişmiş bir hastanedir...

EMİNE KILIÇ - Üçüncü basamak.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Esas ağır yaralıları oralara götürmek daha aklın gereği. Nasıl bir şey var, biz bunları araştıralım.

GİZEM ÖZCAN (Muğla) - 112 atamayı kendi yapıyor yani hangi hastanenin ambulansı gelirse bildiğim kadarıyla yani onun düzenlemesine tekrar bakılır, bir prosedürleri var.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Hastanenin ambulansı gelmez.

GİZEM ÖZCAN (Muğla) - 112 direkt ambulans atamasını bir hastanenin özel olması ya da devlet hastanesi olmasıyla ilintili değil, direkt atamayı yapıyor, hatta şöyle prosedürleri var, ben kaza geçirmişt看, sekiz aylık hamileydim ve ikinci ambulans gelmeden

bir yaralı daha olduğu için beni kırk beş dakika bekletti, ikinci ambulans gelmeden hastayı götürmüyor, ağır yaralı değilse yani çok garip bir şekilde 112...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Onları biz inceleriz yani.

GİZEM ÖZCAN (Muğla) - Bunların bir değerlendirilmesi başka olaylar bakımından da bence...

EMİNE KILIÇ - Şimdi, olay yerine...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Gizem Hanım, burada tabii, çok önemli bir şey var, yaralanma, okuldan atlayarak düşerek de yaralanmalar var. Bir de ateşli silahla direkt öldürme kastıyla yapılan hadiseler var. Aslında daha öncekilere aldığımız şeylerde 112 defaatle aranmış yani birden fazla kişi aramış, olay da tafsilatlı bir şekilde söylenmiş, değerlendirilmiş.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sebebi nedir bilmiyorum ben ama tahminim var, okulun konumu, Megapoint Hastanesi, işte, üniversite hastanesi, muhtemelen üniversite hastanesine birkaç hasta gitti, HG'ye göturdüler, herhâlde yakın diye yapmışlardır ama hemşire hanım doğru söylüyor, silahlı yaralamada o işi yapabilecek hastane vardır, bazı hastanelerin ameliyathanesi vardır ama sadece doğum yaptırabilir, beyin ameliyat yapamaz gibi. Bir eksiklik olabilir, dediğiniz doğru, bir baktırmak lazım.

EMİNE KILIÇ - Olay yerine gelen inceleme ekipleri birçok çocuğun yerde cansız yattığını, zaten neresinden vurulduğunun illaki tespitini yapmışlardır. Şimdi, sen Megapoint Hastanesinde başından yaralanan bir çocuk gönderdiysen ya da omurgasından yaralanan bir çocuk gönderdiysen orada da tek cerrahi doktorunun olduğunu biliyor olmalısın. Bildiğin hâlde neden diğer başından yaralanan, omurgasından yaralanan hastaları aynı hastaneye gönderiyorsun, neden?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çok teşekkür ediyoruz.

Onunla ilgili, dediğim gibi, arkadaşlar yazışmaları yapar, onlarla ilgili şeyleri değerlendiririz.

EMİNE KILIÇ - Biz o gün olayı duyduğumuzda, yaralıların geldiğinde, inanın, acilde bile tam kadro hazır bekliyorduk bütün doktor arkadaşlar, hemşire arkadaşlar, inanın, izninde olup evinden kalkan gelen hemşirelerimiz bile vardı, sırf büyük bir olaydır faydamız dokunabilir diye.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Allah razı olsun.

EMİNE KILIÇ - Yani biz tam hazır kadroyla beklerken, haber bile 112 gönderilmişken neden ağır yaralılar özel hastaneye götürüldü?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İnceletelim onları inşallah.

EMİNE KILIÇ - Teşekkür ederim.

Şehitlik olayı zaten diğer ailelerimiz de söylemiştir, başından beri de istediğimiz bir şey, gazilik. Yani aslında bizim de çabamız bundan sonra evlatlarımızı daha güvenli bir ortama gönderebilmek. Belki bu çocuklarımız geleceğin cumhurbaşkanlarıydı, geleceğin başbakanlarıydı, milletvekilleri. İnanın çok zeki çocuklardı, hani, caninin babası diyor ya "Benim çocuğum çok zekiydi." Neden o zaman çocuğunu bir eğitim uğruna kullanmadın da 8 yaşındayken eline silah verip, devletin silahını evinde biriktirip, kurşunlarını biriktirip de neden teröristçe yetiştirdin? Senin çocuğunun zekiliği sadece silah kullanması mı, çok iyi atış yapıyor olması mı, 10 cana mal etmesi mi?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Teşekkür ediyoruz.

Biz çalışmalarımıza devam edelim çünkü hakikaten zor bir şey konuşuyoruz Emine Hanım, zor bir şey konuşuyoruz.

EMİNE KILIÇ - Evet, ama ben şunu da eklemek istiyorum: Bir toz tanesi kadar sebebiyet veren herkesin ceza almasını istiyorum burada da, ahiretinde zaten alacak, ona inancımız tam ama ben yaşarken de bir toz tanesi kadar sebebiyet veren herkesin ceza almasını istiyorum Sayın Başkanım. Öğretmeni, müdürü, müdür yardımcısı vesair vesair, annesi, babası. Annesi, babası gerçekten bize yaşattıklarının daha fazlasını bu dünyada da yaşasınlar istiyoruz, gerekli cezaları, içeriden çıkmasını asla istemiyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bunlar biliyorsunuz, bizim takdir alanımızda değil.

EMİNE KILIÇ - Yok, hani siz araştırma olarak, gerçekten ufacık dahi sebebiyet veren kim varsa...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz çok kültürlü bir insansınız yani gerçekten, teşekkür ediyorum ancak tabii, onlara benzer şeyleri savcılarımıza, Emniyet müdürlerimize bu taleplerinizi mutlaka iletin, bunları mutlaka onlarla paylaşın, biz de paylaşalım kendi yetki alanımız içerisinde, siz de lütfen paylaşın, olur mu?

EMİNE KILIÇ - Tabii ki.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Çok teşekkür ediyorum, Allah razı olsun.

EMİNE KILIÇ - Biz teşekkür ederiz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Buyurun.

FATİH KOSKA - Ben ailenin, Zeynep'in manevi amcasıyım, aynı zamanda da ailenin avukatlığını da yapıyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Avukat dinlemiyoruz, manevi amcası olarak konuşun.

FATİH KOSKA - Yok, sadece manevi amcası olarak konuşuyorum Sayın Başkanım, sizinle zaten meslektaşız.

Sayın Başkanım, annenin de dediği gibi üzerine eklenecek çok da bir şey yok tabii ki. Sadece araştırılmasını önereceğimiz, talep edeceğimiz bir konu var, rehber öğretmen konusu. Rehber öğretmenin şöyle bir durumu var: Rehber öğretmenin ifadesinden sonra annesinin tutuklandığını biliyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Rehber öğretmenin adı ne?

FATİH KOSKA - Adını dosyadan göremiyoruz yani dosyada gizlilik kararı olduğu için bilemiyoruz ama rehber öğretmenin ifadesinden sonra anne biliyorsunuz, sonradan tutuklandı. O da şöyle tutuklandı, medyadan gördüğümüz kadarıyla söyleyeyim: İşte, "Telefonu yüzüme kapattı." ondan sonra, "Biz bildirdik aslında, bildirmemize rağmen bu çocuğun durumunu bizimle kesinlikle iletişim kurmadı." şeklinde beyanından sonra tutuklandığını biliyoruz. Rehber öğretmenin tabii ki herhangi bir şekilde çocuğu kolundan tutup bir psikoloğa götürme gibi bir yetkisi veya görevinin olmadığını biliyoruz ama az önce burada da sosyal hizmetlerden uzmanlarımız da vardı, bizatihi bu elli dokuz gün içinde biz de araştırmamızdan edindiğimiz bilgilere göre, bu rehber öğretmenin sosyal hizmetlere başvuru, bildiri sorumluluğunun olduğu sonucuna eriştik. Bu konuda herhangi bir şekilde bir bildirim var mı, bunun araştırılmasını talep ediyoruz. Aynı zamanda, annenin de dediği gibi, okul müdürünün hakkında zaten siz araştırma yapmışsınızdır. Bizim araştırma

komisyonu raporları tabii ki dava için de çok önemli, dediğiniz gibi, savcılıktan çıkacak sonuçların, iddianamenin sonucunda siz de aynı şekilde belki de araştırmanızı sürdüreceksiniz. Bizim sizden istirhamımız, özellikle çok gündeme gelmeyen rehber öğretmen konusu. Bu konuda da araştırmanın dediğim gibi, davanın seyrine etki edeceği kanaatindeyiz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Fatih Bey, ben teşekkür ediyorum. Biliyorsunuz evde de konuşmuştuk, sen rehber öğretmenle ilgili konuyu -bir de avukatsın- sana zahmet onu bir dilekçeyle Cumhuriyet Savcılığına...

FATİH KOSKA - Bildirdik Sayın Başkanım.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Müsaade et, bir dilekçeyle Cumhuriyet Savcılığına, anlatabildim mi, ek şeylerle, ne kadar gizli olursa olsun, soruşturmanın gizliliği, onları talepte bulun, olur mu? Yani zaten iddianame çıktıktan sonra bunları görürüz, değerlendiririz.

Peki, teşekkür ediyorum arkadaşlar.

Buyurun.

EMİNE KILIÇ - Sayın Başkanım, bir de şunu söylemek istiyorum: Çocuklarımızın isimlerinin yaşatılması konusu. Bir de Ayser Çalık tablosunun sökülüp Tebernuş Ortaokuluna götürülüp takılması var. Sizden istirhamım, Ayser Çalık Ortaokulu da benim evimin hemen arkası, ben o okuldan o tabelanın da sökülmesini istiyorum yani görmek istemiyorum. Yani binayla ilgili ne düşünülüyor bilmiyorum ama ben evimin arka balkonuna çıktığımda, balkonuma çıktığımda okulla direkt karşı karşıyayım. Çocuklarımızın da Zeynep'im de okullarda isminin yaşatılmasını da istiyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Kayıtlara geçti, evet, Allah razı olsun.

EMİNE KILIÇ - Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hoş geldiniz.

HACI MUSTAFA KAZICI - Merhabalar, hoş bulduk.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hacı Mustafa Kazıcı Bey, Şura Nur yavrumuzun babası, Ayşegül Hanımefendi de yine yavrumuzun annesi, öncelikle hoş geldiniz. Allah rahmet eylesin, mekânı ali olsun.

Bizim herhangi bir sorumuz yok, sizi dinlemek üzere buradayız. Her türlü açıklamayı, her türlü değerlendirmeyi yapabilirsiniz.

HACI MUSTAFA KAZICI - Sayın Başkanım, öncelikle teşekkür ederim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Muhammet de abisi, yavrum hoş geldin.

HACI MUSTAFA KAZICI - Önce ben konuşayım Sayın Başkan. Öncelikle bu hadisenin üzerinden bugün 59 gün geçmiş oluyor, bu 59 günün yaklaşık herhâlde Komisyon oluşturulmuş bir buçuk ay olmuştur diye düşünüyorum. Bizden öncekiler de yeterince taleplerini dile getirmişlerdir siz kıymetli komisyon üyelerine, bu noktada benim merak ettiğim şey şu: Komisyonumuz bu bir buçuk aylık süreçte ne yaptı, ne gibi çalışmalara imza attı? Bu menfur saldırı sonrasında 10 tane ailenin evine ateş düştü, bu ailelerin yüreklerine düşen bu cehennemi ızdırabı dindirmek için komisyon üyeleri ne yaptı; buyurun ben sizi dinliyorum, soruyla başlıyorum yani.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Siz de takdir edersiniz ki Komisyon kurulduktan sonra komisyon çalışmalarına başladı, bunları izlemiştinizdir. Öncelikle Komisyonumuz, az sayıda her partiden bir milletvekili olmak üzere Kahramanmaraş'ımıza geldik, yavrumuzun önce kabirlerinde ziyaret ettik, sonra ailelerimize taziye ziyaretlerinde bulunduk. Ondan sonra o arada Komisyonun kurulma amacı Kahramanmaraş'taki bu menfur olayı irdelenmek, hem Şanlıurfa'da bir gün önce olan saldırıyı incelemek hem de buna benzer olan hadiselerin önüne geçmek amacıyla bir araştırma komisyonu, bir inceleme komisyonu... Ve öncelikle Ankara'da, hadisenin büyüklüğüne bakarak... Bu olay çok büyük bir hadise, ilk defa dünyada bu seviyede bir olay oluyor, bir hadise oluyor. Olayı anlamak, olayı değerlendirmek, olayla ilgili bütün bir birikimi hazır etmek amacıyla akademisyenleri, psikologları, bu anlamda güvenlikçi olan hocaları, bunları dinledik, bunları değerlendirdik. BTK diye bir kurumumuz var, oraya gittik çünkü öğrendik ki olayın uluslararası boyutu var bu çocukla ilgili. Komisyon kurulduktan sonra bunları gördük. Bazı dijital mecra ortamlarında birileriyle haberleşmiş, birilerinden etkilenmiş, değerlendirmiş. Ondan sonrasında da hemen burayı görev olarak değerlendirdik, iki günden beri de burada çalışmalarımızı sürdürmeye gayret ediyoruz. Tabii, şu anda soruşturmanın gizliliği sebebiyle soruşturma hangi aşamada, bununla ilgili Komisyonumuzun ve milletvekillerimizin bilgisi yok, bunları bilemiyoruz. Önce burada kurumları dinlerken de o şeylerle ilgili soruşturmalar var mı, araştırmalar var mı, onları bir öğrenmeye gayret ediyoruz, hâlâ da çalışmamızı sürdürüyoruz.

Kısaca vereceğimiz cevap bu, arkadaşlarımızın da ekleyeceği şey varsa onu da söyleyebilirler.

HACI MUSTAFA KAZICI - Pekâlâ bu doğrultuda bu caninin bu iğrenç saldırıyı yapmasının sonucunda bu adamlar ne yapacaklar? Bir daha bunun tekrerrü olmaması için bu Komisyon akademisyenleri dinliyor, ne gibi önlemler alınacak?

İki, bizim yüreğimizi soğutmak için, işin hakikati budur, ben babayım günde en az 1 defa Şeyh Adil Mezarlığına gidiyorum, ortalama 2-3 sefer mezarlığa gidiyorum ben günlük. Varıyorum oraya, çiçek gibi bir çocuğu defnettik, 58 gün oldu bugün toprağa verdiğimizden beri, ben utaniyorum oradaki çocuklardan, gerçekten utaniyorum yani diyorum ki: Yavrucum ben seni sapasağlam okula gönderdim, civil civil bir çocuktun, hayat doluydu.

AYŞEGÜL KAZICI - Zaten zıplayarak giden benim çocuğumdur.

HACI MUSTAFA KAZICI - Evet, orada koridorda şehit edilen çocuk benim çocuğum, biliyorsunuz Şura Nur Sevgi. Yani bu sistem seni koruyamadı, bu okuldaki öğretmenlerin ellerini kollarını mı bağladılar, ne yaptılar? O gün tuttular sendikal eylem dediler, derse girmediler; biliyorsunuz ben de öğretmenim, ben derse girdim o gün. Benim de sendikam var, anlatabiliyor muyum benim de üyesi olduğum bir sendika var ama ben daima şuna inandım, dedim ki: Bu devlet, fakirden, fukaradan, garipten, yetimden aldığı vergilerle bana maaşımı veriyorsa benim o sınıfta olmam için bana bu maaş yatırılıyor. 2 tane çocuğum var, bu çocukların kursağından haram lokma geçmemesini istiyorsam, orada gireceğim o 40 dakika kardeşim, o sınıfta ders anlatıyorsam ders, kitap okutuyorsam kitap, soru çözüyorsam soru çözeceğim amma velakin eğitimin gereğini yerine getireceğiz. Biz de bildik eylem yapmayı.

Şunu öneriyorum siz Kıymetli Komisyon üyelerine: Sendikal bir eylem yapmak yasal bir haktır. Pekâlâ memur sıfatı taşıyan bir insanın görevini yapması yasal bir hak değil midir kardeşim? İki, madem bu kadar sendikanıza dört elle bağlısınız, çok seviyorsunuz, o zaman sendika hafta içinde değil de hafta sonunda eylem kararı alsın, desin ki: "X gün eğitimde şiddete dönük bir eylemimiz olacak." Bakalım kaç tane öğretmen katılacak? Ben bunu öğretmen olarak söylüyorum. Yirmi üç, yirmi dört yıldır ben öğretmenim kardeşim, İstanbul Üniversitesini bitirdiğim günden beri çalışıyorum ben. Diyorum ki: Bakalım o gün elini kolunu sallaya sallaya öğretmenler odasında oturan tiplerden kaç tanesi mesai saatleri dışarısında bir eylem teklif edildiğinde iştirak edecek? Benim kızımın dersi müzikmiş -duyduğum kadarıyla, ders programına ulaşmadım çünkü- hatırı sayılır bir kütüphanem var evimde, çocuklarımıza da kitap okuma aşkını şey yaptığımız için, kitap kolu başkanı Şura Nur Sevgi. O gün, işte kader çağıracak, bir şey bir şeye sebep olacak Sayın Başkanım, çocuğun biri, sınıftan biri, okumakla, çizmekle, yazmakla çok da alakası olmayan birisi "Ben kitap okumak istiyorum." diyor. Kader çağırıyor, bizim bu noktada, inanç noktasında bir şeyimiz yok, sıkıntımız yok ama sebepler dairesinde değerlendirdiğimiz zaman, çocuk aşağıya iniyor anahtarı almak için, dönüşte Aysima'yı görüyor, yaralı yavrumuz, birlikte iniyorlar ve bu hain, ne olduğu belirsiz tip, yaratık diyorum ben ona çünkü insanlık elde edilen bir sıfattır, öyle biz herkese insan diyemeyiz. İnsan olmak için belli dereceleri, aktiviteleri yerine getirmek gerekiyor. Doğru fiziksel olarak insan görünümünde olabiliriz, bunu tasnif edenler insan demiş olabilirler ama insanlar ayrı bir şey, beşer ayrı bir şey. Eşrefimahlukat olmak için bazı aktiviteleri yapmamız gerekiyor. Ben merak ediyorum benim çocuğumun bedeninde 8'den fazla mermi var, 2 tanesi kafasında. 3 tane çıkış var kardeşim. Kayınbiraderim benim asayiş şubede, dedim ki Burakçıgım otopsi raporunu okudum, hüngür hüngür ağladım okuduktan sonra, kendimden geçtim Şenol Hanım, dedim ki: "Ya, 3 tane kafasında şey var otopside, bu ne demek oluyor?" "Ağabey, 2 tane mermi girmiş, 1 tanesi çıkmış; giriş-çıkış diye hesaplıyorlar, 1'i ne yazık ki çıkamamış." dedi. 8'den fazla kurşun, çocuğum hastanede beyin ameliyatına alınıyor ve orada şehit oluyor.

AYŞEGÜL KAZICI - Çok ihmaller var, bunu siz de biliyorsunuz.

HACI MUSTAFA KAZICI - Şehit oluyor.

AYŞEGÜL KAZICI - Sizler de bir anne-babasıdır

HACI MUSTAFA KAZICI - Ben bu noktada şunu söylüyorum, diyorum ki bu kıymetli Komisyon üyelerine, şerefli bir eylem yapıyorsunuz, Allah razı olsun, derdimizle dertlenmeye çalışıyorsunuz. Allah rızası için, bir dakika kendinizi...

AYŞEGÜL KAZICI - Bizim yerimize koyun.

HACI MUSTAFA KAZICI - ...çocuğunuzu kaybettiğinizi varsayın, bir empati kurun; bir dakika çocuğunuzun -Allah vermesin, bakın tahtaya vuruyorum, Allah öyle bir şey vermesin- ya bir daha anne diyemediğini, o çocuğun ağzından anne kelamını işitemediğinizi, baba lafzını duymadığınızı düşünün, ne hissederdiniz?

AYŞEGÜL KAZICI - Bir de böyle benim masum olan çocuğum ile öyle bir çocuk neden aynı okula gidiyor?

HACI MUSTAFA KAZICI - Yani çocuk...

AYŞEGÜL KAZICI - Benim çocuğum YouTube'tan oyunu bile bilmiyor, sadece voleybol maçları, voleybol kursuna gidiyor. Yani voleybola gidiyor benim çocuğum, YouTube'tan ders dinliyor; babasıyla dershaneye gidiyor. Benim çocuğum silahı ilk defa gören bir çocuk. Benim çocuğumu saat dokuzda ben uyutuyorum, yarım saat kitap okuyor, dokuz buçukta uyku yani süt kuzusu, süt. Ben ona kızıyordum. "Kızım -Maraş'ta tabir var- cin gibi ol, gözü açık ol. Şura Nur gözün açık ol, cin gibi ol." Ağlıyordu "Anne, ben cin olmak istemiyorum, ben cin olamam."

HACI MUSTAFA KAZICI - "Ben insan olmak istiyorum." diyor "Ben insanım." diyor yani.

AYŞEGÜL KAZICI - Böyle diyen bir çocukla... Hazırlanmış, benim çocuğum lavaboya inmiş "Oradan da lavaboya geçelim." demiş. Ellerinde görmüşler eldivenleri, yukarı tıkalıymış lavabo, aşağı inince, benim kızım arkadaşına demiş ki: "O tesisatçı, gel gidelim bir şey olmaz, çok sıkıştım."

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yukarıdaki lavabo...

AYŞEGÜL KAZICI - Evet, ellerindeki eldiveni...

HACI MUSTAFA KAZICI - Ali Bey, "Lavabo tıkalı." diyorlar.

AYŞEGÜL KAZICI - Ellerindeki eldiveni görünce "O tesisatçı" demiş benim çocuğum, "Gidelim, çok sıkıştım." demiş. Eğer benim çocuğum...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Yukarıdaki kızlar tuvaletinin lavabosu tıkalı...

AYŞEGÜL KAZICI - "Tuvalet tıkalı." dediler. Aynen. Üst katta benim kızımın...

HACI MUSTAFA KAZICI - 6/D sınıfı Hocam.

AYŞEGÜL KAZICI - Zıplayarak ilk gelen çocuk benim çocuğum, ilk 2, vurulup yerden kalkamayan, secde hâlindeki olan çocuk.

HACI MUSTAFA KAZICI - Ve kafasına sıkılmış sonradan. Benim vicdanım elvermedi, o videoyu izleyemedim ben.

AYŞEGÜL KAZICI - Biz de izlemedik.

HACI MUSTAFA KAZICI - İzlemedim, izlemedim.

AYŞEGÜL KAZICI - Ama ben istiyorum, eşim izletmiyor.

HACI MUSTAFA KAZICI - İzletmeyeceğiz, yok gerek yok yani çünkü...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Çok özür dilerim.

HACI MUSTAFA KAZICI - Buyurun Ali Bey.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Elinde eldiven mi varmış katilin?

AYŞEGÜL KAZICI - Evet, ellerinde eldiven, evet, eldiven varmış, görmüş benim çocuğum. Elinde eldiven varmış, siyahmış hatta eldivenleri.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olay esnasında mı varmış?

AYŞEGÜL KAZICI - Evet, eldivenleri varmış ellerinde.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Çocuklar uzaktan eldivenli görünce çocuklar gelirken yukarıdaki tuvalet bozuk diye aşağı geliyorlar. Eldivenli olduğunu düşünüyorlar, "O tesisatçı ama gireriz." diyorlar, devam ediyorlar. Onu tesisatçı zannediyorlar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Nereden biliyorsunuz?

AYŞEGÜL KAZICI - Aysima Güven, yan yana vurulan kızımız 11 kurşunla yaşıyor, yaralı ve şu anda evde tedavi.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Sınıfa giren...

AYŞEGÜL KAZICI - Evet, leğen kemiğinde 1 kurşunla yaşıyor şu anda, her şeyi anlatıyor.

HACI MUSTAFA KAZICI - Şimdi, bu noktada Sayın Başkanım ve değerli üyeler; bizim çocuğumuz hayatında silahın "s" sini görmedi, böyle bir şey yok. Ben otururum, evde bir şeyler okumak istediğimde okurken gelir yanıma, çocuğa okuttururum. Oyun çocuğu ya, en büyük şeyi bir voleybol kursuna yazdırdım, hafta sonu cumartesi, pazar günü oraya gider, onda da yarım saat, bir saat çocuk oynarsa buydu yani...

AYŞEGÜL KAZICI - Başka hiçbir şey yok, ders çalışmak...

HACI MUSTAFA KAZICI - Sabahleyin ben okula giderken kurs merkezine bıraktırdım ağabeyiyle birlikte. O gün de saat 12.30, 12.35 gibi olayın olduğu gün geldim, okulda da bir arkadaşımız dedi ki: "Ya, Başkan, sen yumurta istemiştin, çocuklara şey yap, getirdim ağabey." Rahmetli de çok sever yumurtayı.

AYŞEGÜL KAZICI - Başka hiçbir şey yemez ki 1 yumurta sabahları...

HACI MUSTAFA KAZICI - Saat 12.40, 40-45 aralığında Muhammet Yuşa, oğlum benim, okula götürecektim, dedim ki: "Çiçağam, gel bak sana ne aldım?" "Çiçağam" diye seviyordum, "çiçeğim" demiyordum, "çiçağam" diyordum; "Bak sana ne aldım?" Ondandan sonra açtım bagajı, yumurtayı görünce "A, babacığım, yeriz inşallah." "Yeriz yavrucuğum inşallah." dedim, nasip olmadı, dünyadaki rızık bu kadarmış.

Şimdi, bu yavruların kanının yerde kalmaması... Toparlayacak olursam, ezcümle sözün tamamını konuşmaya gerek yok, "Arif olan anlar." diyor ya, buradaki şey şu: Kardeşim, bu çocukların kanının yerde kalmaması gerekiyor, bu bir.

İki, devletin okulunda ne yazık ki üzüldüyorum, o noktada da üzüldüyorum, bir devlet görevlisinin silahlarıyla... Üzüldüyorum, gerçekten üzüldüyorum ki acı bir şey bu. Bir baba da bunu yapmak istemezdi herhâlde ama oldu, talime götürdü, allem etti kalem etti, işte Ali'nin külahını Veli'ye, Veli'nin külahını Ali'ye giydirdi; bir şeyler oldu ve o çocuğu orada anarşist gibi yetiştirmiş. O bir sefer kimi talime götürürsen götür, isterse dünyanın en önemli "sniper"ı olacak istidadı olsun bir seferde hiç kimse o kadar silah kullanamaz kardeşim.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ya, Mustafa Bey, çocuğun problemli olduğu görülüyor, biliniyor baba tarafından; niye götürüyorsun kardeşim?

HACI MUSTAFA KAZICI - Evet, evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Niye şey yapıyorsun, problemini görüyorsun zaten.

HACI MUSTAFA KAZICI - Dolayısıyla, Sayın Başkanım, işte ben bu noktada şunu söylüyorum, diyorum ki: Maraş'ın güzel bir deyimi var, elinle ettin, boynunla çek derler. Sen bu çocuğu bu şekilde yetiştirdiyse kardeşim en üst düzeyden ceza almalısın toplumun vicdanını rahatlatmak istiyorsak. Burada sadece katledilmiş olan, şehit olduğuna imanının yüzde 100 olduğu çocuklarımız için değil bu. Bu, bütün bir toplum vicdanı için gereklidir, gereklidir, gereklidir kardeşim ve hani hatırlarsanız ben siz evimizi teşrif eylediğinizde de söyledim. Yasalar önünde terör şehidi olarıktan, bu bir terör saldırısıdır. Neden terör saldırısıdır Mustafa Hocam diye soracak olursanız, aynı zaman diliminde o bir haftalık süreçte memleket sathında dört, beş farklı ilde bu gibi girişimlerin olduğu bizim kulağıımıza geliyor ve bunların emniyet güçleri tarafından engellendiği... Urfa'da oldu mu? Oldu. Maraş'ta böyle bir hadise oldu, 10 kaybımız var mı? Var değil mi? 10 şehidimiz var bizim. Aynı zaman diliminde batı illerinde söylüyorlar, şu an hatırıma gelmiyor, yanlış yönlendirmek istemem, Mersin'de böyle bir şey var diyorlar. Demek ki burada organize olmuş, örgütlenmiş bir yapı söz konusu. 2 adam bir araya gelip de kardeşim, kendi çapında devlet kurup devlet yıkınca nasıl ki örgüt mensubu oluyor ise tamam mı, adam 5 tane silahla, 7 tane şarjörle bir okula giriyor, toplumu terörize ediyor, orada 10 insanı öldürüyor. "Terör" sözcüğünün Türkçedeki karşılığı ne yıldırmak, doğru mu? "Terörizm" ne demek? Yıldırıcılık. İnsanlar okullara çocuklarını göndermek için imtina eder hâle geldiler mi? Sizler Ankara'dasınız, biliyorsunuz. İnsanlar okullara çocuklarını gönderirken düşünüyorlar "Lan, acaba benim çocuğuma da mı bir şey olur?" Bu korku yüreklere salındı mı? Salındı. Orada ben insanlara ince bir ayar verildiğini, derinden derine bir mesaj verildiğini ve bunun örgütlü bir yapı olduğunu düşünüyorum. O nedenle diyorum ki: Bizim çocuklarımız teröristlerin kurmuş oldukları sistemin bir piyonu tarafından şehit edilmişlerdir ve terör şehidi statüsünde değerlendirilmesi gerekiyor. Burası önemli, ikinci talebimiz ve siz kıymetli üyelerinde destekleyeceğine yüzde 1 milyon inandığım bir şeydir bu. Maraş'ımızda, kıyıda, köşede, dağda, bağda kalmış okullara değil, Maraş'ın nitelikli okullarına... Ben bunu konuşmamda da söyledim, mutlaka bayram arifesindeki konuşmayı izleyenleriniz vardır, çocuklarımızın mezarı başında, orada konuşan benim, diyoruz ki: "Nitelikli okullara Ayla Hocamızın ve bu bizim 9 cennet kuşumuzun isminin verilmesi gerekiyor." Bu işler oyuncak değil, biz burada çelik çomak oynamıyoruz. Eğitim şehididir bu insanlar yani eğitim uğruna gitmişler, ilim irfan uğrunda tedrisat için giriyor. Hani Ziya Paşa'nın malum sözü var -ben edebiyatçıyım- "Girdim ilim evine, eyledim tedris/İlim çok gerilerde kaldı, İlla edep illa edep" Edepsiz birisi geliyor ve her tarafı kana buluyor, bunların göz ardı edilmemesi gerektiğine inanıyoruz.

AYŞEGÜL KAZICI - Hiç kimse, orada hiçbir öğretmenin hiçbir şey yapmayıp da pencereden atladığı ve hâlen o öğretmenlerin...

HACI MUSTAFA KAZICI - Öğretmenler nasıl öğretmen bunlar ya, ben anlayamıyorum ya!

AYŞEGÜL KAZICI - Camdan atlamış, hadi benim çocuğum şehit oldu, tamam.

HACI MUSTAFA KAZICI - Diğer yavrularımıza bir şey olmazdı.

AYŞEGÜL KAZICI - Bu 1 kurşun değil, bu 5 kurşun değil, orada arkadaşı söylüyor "Ona sıkıttı, sıkıttı, sıkıttı, silah tam bana dönecekken bitti." Tekrardan ona dönecek. Bu nasıl elektrik şalter atıyor? Biz bir ses duyduğumuzda kadın olduğum hâlde ben bir çıkarım bu ne? Birinde çıkmam, 2'ncide çıkmam ama 5'inci de çıkarım ya. Hadi benim çocuğum öldü, kabul edeyim ben, diğer

çocukların suçu ne? Tamam o sınıfa girmiş, madem o sınıfta gitti, öbür sınıfa niye gönder... Hiç mi Allah'ın bir kulu yok. Hep kayıtlarda varmış yani atlayan öğretmenler...

HACI MUSTAFA KAZICI - Ayşegül Hanım affedersiniz, buradaki şey şu: Bakın ben o rehber öğretmenlerle görüştim, Ejder Bey'le de görüştim, ben Ejder Bey'le beş yıl aynı okulda çalıştım Ali Bey. Kız imam-hatip lisesinde beş yıl birlikte çalıştım, ben Türk dili ve edebiyatı öğretmeniyim, arkadaşımız rehberlik ve psikolojik danışmanlık öğretmeniydi. Burada dedim ki: "Bu şalteri kim indirdi kardeşim?" "Ben indirdim ağabey." dedi. "Niye indirdin beyefendi?" dedim. Ağabey, 30-40 metrelik mesafeden baktım... Bunlar kayıt altına alınıyor değil mi şu anda?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet, hepsi, bütün konuşulanlar şu anda kayıt altına alınıyor.

HACI MUSTAFA KAZICI - 30-40 metrelik mesafe vardı koridorun bir ucunda, benim odamla o şey arasında. "Orada bir çocuğun yattığını gördüm." "Çocuk" dediği benim yavrucağızım, benim meleğim o. "Elektrik akımına kapıldı zannettim, şalteri indirdim." Dedim ki: "Oğlum sen askerlik yaptın mı?" "Yaptım." "Pekâlâ kardeşim, silah sesi ile -Allah vermesin tövbe büyük sözümüze- şalter sesini ayırt edemedin mi?" "Yok, ağabey." Böyle bir şey olabilir mi ya?

AYŞEGÜL KAZICI - Yalan, elinizi vicdanınıza koyun, yalan.

HACI MUSTAFA KAZICI - Şimdi ben size soruyorum ya: Birisi gelecek -Allah vermesin ya, Allah muhafaza ya- bir şarjörü boşaltacak Hocam, bayanlar belki bilmez silah sesini de yani askerliğini yaptınız hepiniz hemen hemen. Allah rızası için soruyorum ya: Silah sesini o kapalı bir alanda yapacağı yankıyı bir hesap edemez misiniz? Allah rızası için ya! Ya, siz bu kadar mı insanlığınıza şey yaptınız kardeşim, ayaklar altına aldınız ya! Bu dünyaya bu kadar mı meftundunuz kardeşim!

AYŞEGÜL KAZICI - Ama kendilerinin çocukları olsaydı eminim koşarlardı.

HACI MUSTAFA KAZICI - Biz toparlayacak olursam ezcümle, taleplerimizi şey yapacak olursam -vaktinizi de fazla çalmak istemiyorum- şahadet beratının çocuklarımıza verilmesini, Maraş'ımızın nitelikli okullarına bu yavrularımızın isimlerinin verilmesini... "Ha, yavrularımızın ya her tarafta şehit adı olursa işte çocuklarımızın psikolojisi ne olur?" Hayır, bu topraklar, bu coğrafya şehit kanlarıyla yoğrulmuş bir coğrafyadır kardeşim. Bugün şurada huzur içerisinde oturabiliyor isek kendi çapımızda bizden evvelki kanını, canını feda eden insanların yüzü suyu hürmetine oturuyoruz biz. Çocuk orada görecektir, ibret alacak, diyecek ki: "Evet, şehit" Sorgulayacak, eğitim şehidi. Evet, şehit Şura Nur Sevgi Kazıcı, Rabb'im in indinde şehit olduğundan benim zaten şüphem yok, bunu sizler de biliyorsunuz, tasdik de ettiniz, Allah razı olsun ama bu kanun hükmünde kararnameyle mi olur -biliyorsunuz hemen her şey için çıkartılabiliyor istendikten sonra- veya işte yasama organının -sizler birer üyesisiniz- yasa çıkarma yoluyla mı olur? Onun yolunu yordamını bizlerden çok çok daha iyi bilecek olan sizlersiniz. Bu çocuklarımıza şahadet beratının verilmesi, nitelikli okullara isimlerinin verilmesi ve tabii ki bu annenin, babanın en üst limitten ceza alması.

AYŞEGÜL KAZICI - Evet, annenin de istiyoruz. Bir anne çocuğunun gözünün çevrildiği şeyi bile bilir. Annenin de istiyoruz biz.

HACI MUSTAFA KAZICI - Oğlumu da konuşturabilir miyiz Başkanım?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tabii, buyurun konuşalım.

MUHAMMET YUŞA KAZICI - Ben sadece şunu demek istiyorum: Akşamleyin ben eve gittiğimde kardeşimin odasına bakıp boş olduğunu gördüğümde her gün kahroluyorum yani okula da ben götürdüm, gün boyunca da en çok vakit geçiren bendim şey olarak.

AYŞEGÜL KAZICI - Şimdi ben hangisine yanayım? Siz söyleyin, ölene mi yanayım kalana mı yanayım. Ben hadi vazgeçtim bu hayattan, bu çocuğumun hayalleri yok.

HACI MUSTAFA KAZICI - Bu dava zor hocam, Necip Fazıl diyor ya: "Bu dava garip, bu dava öksüz, bu dava zor." Bu dava böyle bir dava yani.

AYŞEGÜL KAZICI - Mesela duvardan duvara sesleri vardı ya, bir birine tık tık gece ses yapıyorlar: "Abi uyudun mu, abi uyudun mu?" Aha o ses yok, benim evimin neşesi yok.

HACI MUSTAFA KAZICI - Evim sessiz bir ev oldu benim ya, vallahi yani...

MUHAMMET YUŞA KAZICI - Ben eve giremiyorum akşamları, sırf şu an annem, babam için, annem ben gelmeden uyuyamıyor. İnanın, ben girmem yani giremiyorum.

AYŞEGÜL KAZICI - Ben diyordum, Allah biliyor, aklıma kendim geliyordu, eşim geliyordu, evladımın motor sevdası vardı, o ölüm... Ama kızım gelmiyordu. Allah'a diyordum "Allah'ım, ya Rabb'im bana dört sene daha hayırlı ömür ver ya da dört beş sene, yavrum daha küçücük, onu kime emanet edeyim? Ben ölürsem o arkada kalır." Ben onu, kendimi düşünürken daha abisine vasiyet ediyordum. "Ben ölürsem ona altın bileziğini taktır, okut abisi. Başka erkeklerde nefsini aramasın, sen ona tattır, gezdir abisi." Ben vasiyet ediyordum evladıma.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Rehber öğretmenle alakalı savcılığa bildirdiniz mi...

HACI MUSTAFA KAZICI - Kendisi "Evet, ifademizi verdik. Savcılık benim ifademi aldı, ben de bunları söyledim ağabey." dedi. "Şalteri senin indirdiğini, orada silah sesine ilk etapta şalter sesi olarak algıladığını, bunların hepsini tek tek söyledin mi aslan parçası?" dedim çünkü bizden küçük, 8-10 yaş küçük bizden. "Söyledin mi kıymetli kardeşim?" "Söyledim ağabey." dedi. "Tamam." dedim. "Savcılığa da ben gideceğim, orada da soracağım." Biliyorsunuz Hocam, itimat kontrole mâni değildir. Askerlikte benim aklımda kalan en önemli cümlelerden, iki tane cümleden birisi bu.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Burada da söyledi zaten Hocam, burada dün bize söyledi zaten.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Bakın, onu demiyorum. Sizin hakkındaki şüpheni ya da işte neden böyle olduğunu savcılığa bildirdiniz mi demek istiyorum.

HACI MUSTAFA KAZICI - Ben verdiğim ifadede şunu söyledim Sayın Vekilim, dedim ki: "Anneden, babadan ve bu süreçte ihmal olan herkesten, ben edebiyat öğretmeniyim yani daha kapsayıcı bir ifade kullandım, ihmal olan herkesten, işte A kişisi, B kişisi dediğinde A kişisi, B kişisini ben bulamam -doğru mu Sayın Başkanım- ama devletimizin polisleri bulabilirler, araştırırlar, yargıya havale ederler, yargı da gereğini yerine getirir. Ben bunu soracağım, ben bunu soracağım. Savcımızın yanına da gideceğim.

AYŞEGÜL KAZICI - Bir de şöyle bir şey var. O şalteri indirmeden önce, o silah sesi gelmeden önce, ilk bir Aysima'ya vurduğunda zaten orada kızlar çığlık atmış, sınıftan hep sesleri duymuşlar.

HACI MUSTAFA KAZICI - Böyle şalter mi olur ya?

AYŞEGÜL KAZICI - İlk kızlar bağırılmış, bağırınca sıkmaya başlamış. Dün Almina'nın mevlisinde çocuk diyor ki: "Sıktı, sıktı, bağırınca daha çok sıkıyordu. Biz bağırmadık, göz göze geldik bize sıkmadı, onlara sıktı, seçmiş, seçerek vurmuş."

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Şimdi bu kızımız, yaralı olan kızımız dün mevlide geldi.

AYŞEGÜL KAZICI - O değil, 5/D'deki sınıftaki çocuklar söyledi dün.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Kızımız şimdi nerede? Evinde mi hastanede mi?

AYŞEGÜL KAZICI - Evine çıktı.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Şey yani konuşuyor...

AYŞEGÜL KAZICI - Elhamdülillah, yürüyordu, aksayarak da yürüyordu, leğen kemiğinde saplı yürüyordu; Aysima Güven.

HACI MUSTAFA KAZICI - Aysima Güven, Ali Bey.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Aldım ben notumu.

HACI MUSTAFA KAZICI - Yani bizim taleplerimiz bunlar.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hadiseyle ilgili, olaylarla ilgili bunlar işte değerlendiriliyor, dinleniyor. Demin Hasan Vekilimizin söylemiş olduğu konu şuydu, siz de "Genel olarak söyledim." dediniz. Eğer bu hadiselerle ilgili özelde buna benzer çünkü "Ben tanıyordum bu öğretmeni, kendisiyle de konuştum." diyorsunuz ya.

HACI MUSTAFA KAZICI - Evet, doğru. Hatta ben şu soruyu da sordum, dedim ki: "Sen bu çocuğun kaç yıldır rehber öğretmenisin?" "Dört yıldır ağabey." dedi caninin "Dört yıldır rehber öğretmeniyim." dedi. "Pekâlâ bunun hakkında rapor tuttun mu?" dedim. Doğru mu Ali Bey? "Rapor tuttun mu kardeşim?" dedim. "Tuttum ağabey, 2 sefer tuttum." dedi.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Dün biz de sorduk.

HACI MUSTAFA KAZICI - Ondan sonra "Pekâlâ, annesini, babasını uyardın mı?" dedim. "Defaatle söyledim, annesi hiç orali olmadı." diyor. "Defaatle söyledim, telefonla da söyledik." diyor. "Ruberu yani yüz yüze de söyledik." diyor ama gelin görün ki anne onun çocuğu şey, öyle ipeklere sarıp sarmalanmış bir çocuk, kusurdan münezzeh ama diğerlerinin çocukları her şeyi yapabilir olarak algılamış, klinik bir vaka, bu aile klinik bir vaka yani onu çok net söyleyebilirim ben size.

AYŞEGÜL KAZICI - Şeyleri şu: Çocuk çok zekiymiş, çocuk çok zekiymiş. Bizimkiler ne peki?

HACI MUSTAFA KAZICI - Bizimkiler aptal mıydı ya? Böyle şey olur mu?

AYŞEGÜL KAZICI - Bizimkiler ne peki? Bizim çocuklarımız da o okul iyi diye zaten, seçilmiş diye...

HACI MUSTAFA KAZICI - Zekâ nedir? Kardeşim, zekâ nedir ya?

AYŞEGÜL KAZICI - Zekiymiş, bizimkiler salak mıydı?

HACI MUSTAFA KAZICI - Şimdi, bak, zekâyı ne olarak...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Şeye söylemiş güya da.

HACI MUSTAFA KAZICI - Şimdi, bak, zekâyı ne olarak tanımlıyor Piaget eğitim bilimlerinde? Diyor ki: "İçinde bulunduğu ortama en kısa zamanda uyum sağlayan insan en zeki insandır." Zekânın çeşitleri var bir tek şeyi yok ki bunun yani. Sosyal zekâsı mı var? Efendim, müziksel zekâsı mı var? Saçma sapan bir durum yani. "Benim çocuğum zeki." Zaten "Çocuğum aptal." diyen yok yani.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Şimdi, o şeyimi tamamlayayım eğer uygun görürseniz.

HACI MUSTAFA KAZICI - Buyurun lütfen.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Biz onu da dinledik Komisyonumuzda. Tabii ki bunları biz değerlendireceğiz ama bize vermiş olduğu açıklamalarda sonrasında da onun artık bir silah sesi olduğundan duyarak bahisle tekrar birinci kata çıktığını ve çocuğa da ilk müdahaleyi yapanın katil çocuğa, ben "katil çocuk" diyorum kimse kusura bakmasın, öyle değerlendiriyorum.

AYŞEGÜL KAZICI - Çocuk değil o; o, çocuk değil.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Katil diyelim.

HACI MUSTAFA KAZICI - Katil, evet.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Dolayısıyla ona da ilk müdahaleyi yapanın kendisi olduğunu söyledi.

HACI MUSTAFA KAZICI - Bana da aynısını söyledi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, yok şey noktasında diyorum ama esas söylemek istediğim o değildi. Şimdi siz Başsavcıyla veya savcıyla görüştüğünüz zaman genel bir değerlendirmede bulunmuşsunuz ya, iddianame çıkmadan şu anda buna benzer değişik şekilde bilgileriniz, duyularınız, kuşkularınız varsa bunlarla ilgili orada ek ifade verebilirsiniz, ek tanıklık yapabilirsiniz, yapmalısınız çünkü Komisyon şu anda biz de bilmiyoruz oradaki dosya bize de kapalı olduğu için nedir, ne değildir gerçekten bilemiyoruz; bunu söyleyeceğim.

Bir diğer olay da siz çok kültürlü insanlarsınız.

HACI MUSTAFA KAZICI - Estağfurullah.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yok, estağfurullah değil çok kültürlüsünüz.

AYŞEGÜL KAZICI - Seçilmiş aileleriz biz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ondan sonra Allah'a şükürler olsun.

AYŞEGÜL KAZICI - 9 ailemizin 9'u da belirli bir yerlere gelmiş aileler, kaliteliler.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ve burada ben özellikle Muhammet kardeşime bir şey söylemek istiyorum, eğer uygun görürseniz...

HACI MUSTAFA KAZICI - Lütfen, tabii ki, buyurun.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yavrum, ben dedeyim dolayısıyla sana tavsiyem, annene babana sevgini göstererek, daha çok ilgini göstererek -anlatabildim mi?- onları biraz rahatlatacak şekilde hareket et. Oldu mu can kardeşim? Bak sen benim dediğimi

anla, bunların gönlü çok yüce insanlar, çok derinden yaralamışlar, seni onları emanet etmiyorum dikkat edersen, onları sana emanet ediyorum. Anladın mı ne demek istediğimi?

MUHAMMET YUŞA KAZICI - Anlıyorum.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hadi, hayırlı akşamlar diliyoruz, Allah razı olsun.

HACI MUSTAFA KAZICI - Sağ olun, teşekkürler.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Arkadaşlar, biz çıkmıyoruz, devam edeceğiz.

Arkadaşlar, İl Emniyet Müdürlüğünden kurum psikologlarını davet etmiştik, onları da dinleyelim çünkü onlara daha gönderilmiş ya şeyler. Ondan sonrasında çalışmamızı tamamlayalım bugünlük.

Evet, Kahramanmaraş İl Emniyet Müdürlüğünde kurum psikoloğu olarak görev yapan Dilek Özakdağ Hanımefendi ve Yunus Gökdemir Bey hoş geldiniz.

Öncelikle kusura bakmayın, epey beklediniz. Tabii aileler değerlendirilince biliyorsunuz zaman kavramını yönetemiyoruz, onun için kusura bakmayın. Sizinle ilgili böyle yaptığımız çalışmalarda özellikle rehber öğretmenimiz, okul idarecilerimiz bu İsa, ismini verin bana...

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - İsa Aras Mersinli.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İsa Aras Mersinli'yle ilgili sizin tarafınızdan babasının, "Kurum psikologlarına gidiyor, biz orada görüntüyoruz, buluşturuyoruz, tedavi aldırıyoruz." gibi değerlendirmelerinden bahsettiler. Siz bu konuda böyle bir değerlendirme... Size bu çocuk getirildi mi babası tarafından veya herhangi bir şekilde? Sizin bu çocuktaki tespitiniz neler, neler gördünüz? Sırayla söz alarak değerlendirin lütfen.

Konuşmalarınız kayda geçiyor, onun bilinmesi arzu ediyorum.

YUNUS GÖKDEMİR - İsmim Yunus Gökdemir, Emniyetin kurum psikoloğuyum.

İlk başta, Uğur Mersinli Müdürümüz 2024 Şubat ayında ilk o zaman getirdi bana. Önceden randevu almadı, direkt olarak getirdi "Hani görüşebilir misin?" şeklinde bir ifadesi vardı. Dedim sorun nedir? "Ya, biraz sessizliği var, sessizleşti." şeklinde bir cümleydi. Tamam dedim, görüşeyim. Görüştim, ekstra başka herhangi bir bilgi vermedi, sadece bunu dedi: "Bir görüşür müsün?" Ben de yaklaşık on-on beş dakika bir görüşme sağladım. Orada hani okul durumu, arkadaşları, arkadaş ilişkileri bunlar üzerinde konuştuk. Görüşmenin içeriklerini anlatacak mıyım?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tabii, tabii.

YUNUS GÖKDEMİR - Orada arkadaş ilişkilerini, onları sorguladım. Ön ergenlik döneminin belirtileri olabileceği için onları sorguladım, orada bir şey gizliydi, dedim asıl sorunun, asıl sıkıntın nedir? Sen bana onu söyle. Orada biraz sessizleşti. İşte dedi ki: "Şu anda söylemek istemiyorum." Ben biraz daha üzerine gittim, söyleyemedi. Dedim, babana söyleyebilir misin asıl sorunun nedir? "Söyleyebilirim. Söylemek istiyorum." dedi. Asıl sıkıntın hani senin okulla alakalı değil senin başka bir sorunun var. "Babama söyleyebilirim." dedi. Babası dışardaydı, babasını çağırdım, Uğur Mersinli'yi. Beraber oturduk, üçümüz beraber artık görüşme yapıyoruz, o zaman artık babası ısrarla sormaya başladı. "Bana anlatacağın bir şey varmış, bana söyleyebileceğin, söyleyebilir misin?" Orada yine söyleyemedi çocuk. "Yok." dedi hani cesaret bulamadı daha doğrusu. Ben araya girdim, hani eğer benden herhangi bir çekincen varsa ben dışarı çıkayım, o zaman söyleyebilir misin? Çocuk dedi ki: "Tamam, senin dışarı çıkman iyi olur." Ben dışarı çıktım, aradan dört beş dakika kadar sonra -ben kapının dışındaydım- çıktı babası. Dedim, hani herhangi bir şey söyleyebildi mi? O söyleyemediği sorunu söyleyebildi mi? "Yok, cesaretlenemedi ama daha sonra söyleyecekmiş." dedi. "Hocam, görüşme bu kadar olsun." dedi, kapattı, toplam on beş yirmi dakikalık bir görüşmeydi, ondan sonra da bir daha kendisini görmedim, herhangi bir taleple de gelmedi bana bana bir daha da.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Bundan sonra çocukla hiç görüşmeniz olmadı sizin?

YUNUS GÖKDEMİR - Yok, 2024'ün...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Hiç olmadı, tek bir seferinde oldu.

YUNUS GÖKDEMİR - Doğrudur.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ne buldunuz çocukta bulgu olarak?

YUNUS GÖKDEMİR - Bulgu olarak herhangi bir şey... Aile bana -dediğim gibi- "Sadece sessizleşti." dedi. Ondan sonra tekrar Uğur Mersinli Müdürüm bana, hani "Çocuğumda ne var? Yani siz ne gözlemlediniz?" ya da "Benim çocuğumda, okulda, işte böyle bir sorun da var." hiçbir bilgi verilmedi. Tamamıyla "Hocam, siz bir görüşür müsünüz?" Ayaküstü bir görüşme gibi sanki, öyle bir talebi vardı, görüştük. Ondan sonra benden geri dönüt de, herhangi bir şey de istemedi, ondan sonra da görüşmemiz olmadı kendisiyle. Ondan sonrasını zaten diğer arkadaşımız anlatır.

MEHMET ALİ CEVHERİ (Şanlıurfa) - Görüşmeniz kayda geçti mi?

YUNUS GÖKDEMİR - Bizim kim gelirse gelsin defter kaydımız oluyor. Görüşmenin tarihi veyahut da görüşmenin notlarının içeriğiyle alakalı kayıtlarımız oluyor. Sadece defter kayıtlarımız oluyor.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Başkanım, bir şey sorabilir miyim?

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Tabii, tabii.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Hekime yönlendirme düşünceniz oluştu mu, babasına böyle bir şey söylediniz mi? Psikiyatriye gitmesi konusunda bir tavsiyeniz oldu mu?

YUNUS GÖKDEMİR - Herhangi bir, dediğim gibi, o görüşme içerisinde çocukta gözlemlediğim herhangi bir durum yoktu, o kadar veri elde edemedim çünkü. Kısa bir görüşmeydi, hani bir test uygulayabilecek bir vaktim olmadı ya da ailesinin bir serzeniş, işte, dediğim gibi, "Okulda veyahut da akranlarıyla alakalı bir sorunu var. Okulda böyle bir şikâyet var." ya da "Evin içinde bu şekilde bir kayıt var." Herhangi bir bilgi aktarımı olmadı bana, o yüzden yönlendirmem olmadı.

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Peki, atipik bir yapı çocukta gözlemlediniz mi? Asosyal, atipik?

YUNUS GÖKDEMİR - Dışarıda çocuğu daha önce görmüştüm yani Emniyet içerisinde. Birkaç defa gördüm, o zaman asosyal bir davranış gösteriyordu çocuk ama görüşmenin içerisindeyken son derece iletişime açık, herhangi bir soru sorduğunda göz

teması kurup iletişime geçen, her şekilde bir konu veya da kendisiyle alakalı, kendisini ifade etmesiyle alakalı, hangi konuda olursa olsun çok akıcıydı, gayet seri bir, kendisinin yaşının üstünde beklenecek bir konuşma düzeyi vardı, iletişimi çok iyiydi.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet...

HASAN ARSLAN (Afyonkarahisar) - Çok özür dilerim Başkanım.

Tekrar görüşmemiz gerekir ya da psikolog önerisinde bulunmadınız değil mi, orada görüştünüz?

YUNUS GÖKDEMİR - Aile kapattı. Tekrar devam etmedi. Bu kadar görüşmeyle, ben tekrar... "Görüşmeyi sonlandırmak istiyorum." dedi, ondan sonra tekrar dan ailenin talebi olmadı.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Bir soru...

İBRAHİM ÖZYAVUZ (Şanlıurfa) - 1 defa mı görüştünüz?

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Bir defa.

Görev alanınız içinde yani kurum personelinin çocuklarıyla görüşme var mı yoksa özel taleple mi görüştünüz?

YUNUS GÖKDEMİR - Yok. Bizim yönetmeliğimizde polisler, polis eşleri... Daha doğrusu Emniyet personeli, Emniyet personel eş ve çocuklarıyla görüşmemiz yönetmeliğimizde var, onlarla görüşüyoruz.

İSA MESİH ŞAHİN (İstanbul) - Kayda girdi mi bu görüşme?

YUNUS GÖKDEMİR - Evet, giriyor. Emniyet personellerine bir yaptırımımız var ama ailesi yani eş ve çocuklarına herhangi bir yaptırımımız olmuyor. Sadece tavsiyemiz olabiliyor.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Evet.

Sayın Özakdağ...

DİLEK ÖZAKDAĞ - Sayın Vekilim ben 2025 Eylül ayında Uğur Mersinli Müdürümüzle temas sağladım, o da şu şekilde: Bizim yılda bir defa tüm personelimizle görüşmemiz zorunlu psikologlar olarak, ilimizde ikamet eden. Buna polis başmüfettişlerimiz de eklendikten sonra 2024 ve 2025 düzenli bireysel görüşmesini Uğur Mersinli Müdürümüzle ben yaptım. Kendi özel hayatıyla, çocuklarıyla ya da eşiyle ilgili herhangi bir sorun tariflemeydi, bunlar evraklarımda, kayıtlarımda mevcut. Bu zaten zorunlu bir prosedür olduğu için bazı evrakları da var bunun; testler uyguluyoruz, kişisel bilgi formları dolduruyoruz, özet formları yazıyoruz. Aynı zamanda bizim görev tanımımızda -hocamın da bahsettiği gibi- Emniyet mensubumuz kadar eş ve çocukları da hizmet alabiliyorlar ama onlarla ilgili herhangi bir yaptırım, süreci bırakma ya da devam etme gibi bir zorunluluk, randevuya riayet etmediklerinde herhangi bir yaptırımımız yok. Gönüllü olarak gelirler, randevularını aldıkları sürece de biz onlarla görüşürüz. 2025'in Eylül ayında Uğur Mersinli Müdürümüzle görüştüğümde oğlunun 8'inci sınıfı olduğunu ve sınav kaygısı yaşadığından bahsetti. Kendisine getirebileceğini söyledim, bunun üzerine randevu aldılar. Şimdi, bizde genelde o yaş grubunda, 12-13 yaş grubunda velinin bize ilettiği sorunlar üzerine görüşme yapılandırılır. Yani veli bize çocuğuyla ilgili evde, okulda ya da sosyal hayattaki sorunlarını tarifler, biz de görüşmelerimizi ona göre yapılandırırız. Bize iletilen bilgi sadece -yani bana şahsen o görüşmeleri yapılandırırken- sınav kaygısı denildiği için ben görüşmelerimi o anlamda yapılandırdım. Çocuğumuz ilk görüşmeye geldi. Totalde 5 görüşme yaptım kendisiyle, yirmi beş otuz dakikalık sürebilen. Eylül'den en son 8 Aralık, 9 Aralık'a kadar kendisiyle 5 defa, 5 oturum görüştüm. Çocuk sabah okula gider, öğlen birde okuldan çıkar, bir yirmi, bir yirmi beş gibi bana gelir, tekrar, ikiye doğru da etüdüne gitmek için yola çıkardı babasıyla birlikte, o 5 görüşme süresince.

Kişisel bilgi formumuz çok ayrıntılıdır, kişiye bilgilerini sorarız, aile geçmişini sorarız, kardeş bilgilerini sorarız, bunların hepsini ben İsa Aras Mersinli'yle yapabildim. Evet, bazı otizm belirtileri vardı ama şu an, günümüzde birçok çocukta bununla ilgili ufak kırıntılar var ki bunlara biraz müsamaha gösterebiliyoruz. Çünkü benimle göz teması kuran, gayet aktif iletişimde bulunan, girdiği çıktığı denemelerle ilgili mukayese yapan bir profil sergiledi. 4'üncü görüşmemiz gibi Uğur Mersinli Müdürümüze çocuğunu teslim ederken "Aras'ta dikkat eksikliği göremedim Müdürüm." dedim, gülümsedi ve ayrıldık. 5'inci görüşmeden sonra kendiliğinden randevu almadılar ve süreci kendileri sonlandırdılar. Bizim nihai kararımız o süreçle ilgili süreci tamamladığımızda oluşur.

Süreç boyunca dikkat eksikliği çalıştım ancak şöyle bir şey yaşandı: Olaydan bir hafta önce aynı mahallede biz yürüyüş yaparken eşimle Uğur Mersinli Müdürümü de gördüm. Yani "Aras niçin gelmiyor, uzun zamandır gelmiyorsunuz, randevu almıyorsunuz, gelse iyi olurdu Müdürüm, sınava da az kaldı." diye ilettim serzenişimi. Kendisi de bana psikiyatriste götürdüğünü, "atipik otizm" teşhisi aldığını söyledi. Psikiyatrik takibin faydalı olabileceğini, iyi yaptıklarını söyledim ve yollarımızı ayırdık ve o günden sonra da olay anına kadar ben bilgi sahibi değildim. Ben ifadem de bunlara yer verdim, yazılı.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Ne teşhisi konmuş dediniz?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Ya, şöyle söyledi: "Biz otizmin bir türünün teşhisini aldık." Ben de "Hangi otizm türü, Asperger mi Müdürüm?" dedim. "Yok, Asperger demediler, atipik mi dediler, Asperger mi dediler." dedi ama otizm kırıntıları zaten gördüğümüz için ben çok yadırgamadım, herhangi bir psikiyatriste gittiği anda zaten bu teşhisi alırdı. Yani ben "Psikiyatristle takip olunuyoruz." dedikten sonra da... Zaten dediğim gibi aileler randevu aldığı sürece biz görüşme yapıyoruz, onların peşine düşmek, aramak ya da "Niye getirmiyorsunuz?" demek gibi bir çalışma şeyimiz yok ki ilimizde zaten polis başmüfettişi olduğu için kendisi, aktif olarak görev almıyor yani ikamet ediyor sadece.

Bu şekilde.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Arkadaşlar, sorularınız var mı?

Buyurun.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Saygıdeğer hocalarım, hoş geldiniz.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Sağ olun.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Biz sizinle meslektaşız. Ben atipik otistik çocuklarla da çalıştım, davranış bozukluğu olan çocuklarla da çalıştım, ergenlerle de çalıştım. Siz de çok iyi biliyorsunuz ki uluslararası literatürler 4+4+4 formülünden bahseder. Yani bir çocuğu, bir danışanı tanımlayabilmek için, ilk 4 görüşmede önce onunla ilgili olarak bir analiz, bir anamnez almamız gerekir, sonrasında bir yol haritası. Hiçbir psikolog tanı koymaz ama tanıyla ilgili de bir psikiyatristten destek alır ve sonrasında hangi tekniği uygulayacaksa kognitif terapi mi uygulayacak ne çözüm olacaksa onunla ilgili de yol alır. Bu anlamda -Yunus'tu, değil mi- Yunus

Hocam, on beş dakikalık bir görüşmeden bahsetti. Yani siz de biliyorsunuz ki on beş dakikalık bir görüşmede eğer alanı terk edip gitmiyorsa zorla onu içeri almayız ama... Yani, ben şimdi şunu sorguluyorum, meslek olarak: Böyle bir teklif geldiğinde ben on beş dakikalık görüşme vermem derim ki "Bu işin bir prosedürü var, şu şu koşullarda randevu alalım ve düzenli gidelim."

Kıymetli Hocam, Dilek Hoca da yaklaşık, örneğin görüşmelerin yirmi otuz dakika olduğundan bahsetti. Bu, Emniyetin bir süresi miydi yoksa çocuk o kadar kaldığı için mi siz onunla o kadar çalışabiliyordunuz?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Yoğun bir programı vardı. Saat birde, sabah dersinden çıktığında, işte günü bitirdiğinde...

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Yani süreci aile ve çocuk belirliyordu, size bırakmıyorlardı yani değil mi?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Evet.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Çünkü normal meslek sınırlarımızın bir şeyi vardır, çerçevesi vardır değil mi? Bizim bunu yapmamamız lazım aslında ve bir protokol çizmek zorundayız yani bu mesleği yaparken biz onları çünkü... Mesele şu: Yani biz -işte, Suat Bey de bir psikologtur- 3 konuda mesleki mahremiyetimizi ihlal etme hakkına sahibiz. Eğer çocukta bir şiddet eğilimi görüyorsak kendisine, başkasına veya topluma yönelik olarak, bunu çocuğun da ailenin de kendisine ileterek, burada bir mahremiyet yoktur, biz bunu ilgili kişilere iletiriz gibi bir mecburiyetimiz var aslında.

İkinize özellikle sormak istediğim -tecrübeleriniz de var belli bir dönem- siz bu çocukta bir şiddet, iç öfke veya dış anlamında atipik otizm tanısını aldığında da şaşırmamışsınız zaten. Görüntüler bize geldiği zaman -ben dün söylemiştim- çocuğun iletişim kurduğu kişiler de otistik. Birkaç kişiyle ilgili böyle bir diyalog olmuş. Bu çocukta bu olabilir. Onları besleyen, biliyorsunuz aynı zamanda OKB'leri oluyor, davranış problemleri oluyor, dürtü kontrol problemleri oluyor, o tek başına bir konsept değil ve bu çocuk size de iletilmiştir büyük bir ihtimalle veya siz okulla hiç iletişime girdiniz mi? 32 kez bu çocuk rehberlik tarafından tanımlanmış bir çocuk aslında destek anlamında. Bu sorular çok kıymetli, sadece merakımdan sormuyorum, hem yolu doğru yürümek hem de ebeveynlerin kafasında deli sorular var adalet anlamında; bu konuda ikinizin de fikirlerini istihdam ediyorum.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Şöyle...

YILMAZ HUN (İğdır) - Ben de sorularımı sorayım isterseniz Hocam, birlikte cevaplayın, aslında yakın sorular.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Buyurun.

YILMAZ HUN (İğdır) - Şimdi, siz psikologsunuz hocam yani hastalık tespit yetkiniz yok herhâlde değil mi?

YUNUS GÖKDEMİR - Yok, teşhis koyma...

DİLEK ÖZAKDAĞ - Yönlendiriyoruz.

YILMAZ HUN (İğdır) - Görüşme yapıyorsunuz teşhis koyma yetkiniz yok, ilaç yazma yetkiniz de yok sadece psikiyatriye yönlendiriyorsunuz. Babayla görüşmüşsünüz, siz görüşme yaptınız, Emniyette böyle bir usul var mı? Sürekli mi yapıyor yoksa her birimin yapma zorunluluğu mu var mı?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Yönetmeliğimiz 2021'de güncellenip tüm personelin yılda bir defa psikolog kontrolünden geçmesini, gözleminden yani psikolojik görüşmeden geçmesi tanımıyla biz yılda bir defa tüm personelimize ulaşmaya çalışıyoruz. Buna polis başmüfettişlerimiz son birkaç yıl içinde eklendi, üç yıldır aktif onlarla da görüşüyoruz.

YILMAZ HUN (İğdır) - Yani onlar sonradan eklenmiş. Uğur Mersinli'yle en son 2018'de mi görüşmüştünüz?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Hayır, 2024-2025'teki iki düzenli bireysel görüşmesini yaptım.

YILMAZ HUN (İğdır) - Onda bir şey tespit etmediniz, davranış bozukluğu falan?

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - 2025 mi?

DİLEK ÖZAKDAĞ - 2024 ve 2025.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Çok özür dilerim Vekilim, 5 görüşme kaydı aldım ben ama...

DİLEK ÖZAKDAĞ - Ama yok bu, Uğur, babayla...

YILMAZ HUN (İğdır) - Bu öğrenciyle.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Babayı soruyor.

YILMAZ HUN (İğdır) - Babada bir davranış bozukluğu falan gözleminiz olmadı.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Yani olmadı.

YILMAZ HUN (İğdır) - Yüksek bir rütbesi olduğundan kaynaklı mı acaba böyle bir gözlem yaptınız yani...

DİLEK ÖZAKDAĞ - Şöyle, görüşmemizin içeriği şu şekilde: Önce, onlarla ilgili başmüfettişleri, Adana bölgeden bize bir durum -nasıl diyeyim- birim amiri görüş tutanağı gönderir, bu tutanak içerisinde kişiyle çok fazla temas ettikleri için, birlikte çalıştıkları için onların bazı değerlendirmeleri olur, "Boş vakitlerini nasıl geçirir, verilen görevi nasıl yapar, mesai içerisindeki tutum ve davranışları nasıldır?" gibi bir evrak doldurur, bize gönderirler. Biz, bu belgeyi aldıktan sonra kişiyi çağırırız randevuya ki Uğur Mersinli'ye de bunu yaptık, o da kişisel bilgi formunu doldurur. Kişisel bilgi formunda kendisi, aile yaşantısı, eşinin eğitim durumu, çocukları ve arka nüshasında da sağlık bilgileri yazar, ailesinin de intihar geçmişi var mıdır, kendisi böyle bir teşebbüste bulunmuş mudur, herhangi bir psikiyatrik ilaç kullanmış mıdır ya da yakınlarında bununla ilgili bir tedavi söz konusu mudur gibi beyanları olur. Biz, bu beyanları alırız, kişiyi görüşmeye çağırırız ve bu beyanlar üzerinden kendisine sorular yöneltiliriz. Uğur Mersinli Müdürüm gerek görüşme sırasında gerek üst amirlerinin bize ilettiği formlarda gerekse bizim sosyal ortamımızda bir bina içinde bazen hukuk işlerine uğrar, görürüz uzaktan, kurum içerisinde de iyi bir yönetici, çalıştığı birimlerde de çok sevilen hatta "Keşke rütbe almasaydı, birlikte çalışmaya devam etseydik." denilen bir Müdürümüzdür. Benim görüşme içeriğim de tüm bu bilgilerle paralel olduğu için ben daha üst bir sorgulamaya gitmedim.

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Diğer kardeşlerini kontrolden geçirdiniz mi?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Uğur Müdürümüzün çocukları için mi söylüyorsunuz?

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Evet.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Dedğim gibi, bizim teşkilat mensuplarımızla ilgili yaptırımlarımız var. Bugün, bana bir memurumuz, bir olay yaşadığında, sevk olunduğunda ben onunla ilgili karar verebilmek için amirinden bir evrak alırım, bireysel görüşme yaparım, eş ve çocuklarını çağırırım, paralel bilgileri onlardan da elde edip edemediğime bakarım ve sonra nihai karara vararak gerekiyorsa

amirine silahının alınması yönünde tedbir, gerekiyorsa psikiyatri sevkini uygulayım. Yani normal prosedür bu ama aileyle ilgili bu konuda hiçbir yaptırımımız yok, gelmeyebilir, eşini çağırırım gelmeyebilir, çocuğunu çağırırım gelmeyebilir ve genelde de zaten bu konu birazcık, olmuyor...

YILMAZ HUN (İğdır) - Böyle bir zorunluk yok yani.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Evet.

YILMAZ HUN (İğdır) - İsa Mersinli'yle siz 5 defa görüşme yaptınız.

DİLEK ÖZAKDAĞ - 5 defa.

YILMAZ HUN (İğdır) - Şey mi "Otizm belirtileri." mi dediniz sanki?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Şöyle...

YILMAZ HUN (İğdır) - Bir de davranış bozukluğu diye bir gözleminiz olmadı mı?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Davranış bozukluğu yok. Yok, hiçbir şey gözlemlemedim.

Şöyle: Otizm biraz zor kararı verilen bir alan yani şizofreni teşhisini anında koyarsınız. Meslekte ben 22'nci yılımdayım, yirmi yıldır teşkilatta çalışıyorum, şizofreni çok kolaydır ama otizm biraz zordur. "Kırıntıları" dediğim şey de günlük hayatın biçimlenişinden yola çıkarak; birazcık yalnız kalmak, kendisiyle ilgili bazı konularda takıntılı davranışlar sergilemek gibi. Ben, mesela cinsel kimliğini de sorguladım; saçları uzundur Aras'ın. İlk geldiğinde, tabii ki o formu doldururken birçok şeyi soruyoruz ama ailenin bize beyanı sınav kaygısı. Bakın, siz yakınmalar üzerinden de yol alırsınız. Her 12 yaşındaki çocuğa "Saldırgan mısın, birbirini öldürmek istiyor musun?" gibi bir şey sorulamaz.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Zaten sormuyoruz.

YILMAZ HUN (İğdır) - 5 defa boyunca sınav kaygısıyla geldi yanınıza yani..

DİLEK ÖZAKDAĞ - Evet, evet denemelere girdi, denemeden çıktı, deneme sonuçlarını bana getirdi.

YILMAZ HUN (İğdır) - Siz bir tespitte bulunamadınız.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Efendim?

YILMAZ HUN (İğdır) - 5 defa geldi, davranış bozukluğunu gözlemlemediniz.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Yok, hayır. Ne bileyim, kedilerden bahsetti, odadaki bitkilerden bahsettik.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Kedilerden nasıl bahsetti?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Sevdiğini söyledi.

YILMAZ HUN (İğdır) - Öldürdüğünü de söyledi mi?

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Kedi öldürdüğü yönünde bir dedikodu...

DİLEK ÖZAKDAĞ - Yok yani hatta kedileri sevdiğini biliyoruz. Biz, tabii ki, Maraş'ta ikamet ettiğimiz için bilgi kirliliğimiz de var. Tabii ki dedikodu ya da şey şeklinde ama ben sadece görüşme içeriğinden bahsedebilirim.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - O çok doğru bilgi değilmiş zaten.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Benim odamda zekâ küpüm vardır, bazen kırılır, dağılır, Aras onu bana yapar, getirir, odamda onu yapmak için uğraşırız, odamda puzzlelerim var, puzzlelere çok ilgi duymadığından bahseder, ilgi alanlarından konuşuruz. Birçok şeyden mesela, saçlarının uzunluğuyla ilgili, cinsel kimliğiyle ilgili sorgulamam gerektiğinde saç uzun, benim de oğlumun saç uzun ama yani "Aras saçların çok hoş, kendi tercihin mi yoksa berberlerle ilgili bir sıkıntı mı yaşadın?" gibi biraz onunla muhabbet etmek için sorular sorduğumda yani şu hareketi yaparak "Ben onların bu hâlini çok seviyorum." dedi. Ne tırnakları uzundu ne feminen bir davranış sergiliyordu ne kılık kıyafeti yaşından farklı ya da cinsiyetinden farklıydı yani gözlemlediğim şeyleri söylüyorum. Yani gerçekten beni de meslek hayatımda şu an bu süreç çok zorlamıştı ama evet, süreler biraz kısıtlı ama şöyle: Yeter ki gelsinler. Akşam altıda biten bir dersane programı vardı, LGS'ye hazırlanıyordu, "Hocam, birde çıkarsa bir buçukta size getirsem ne âlâ." hatta bir otuz beşe kayıyordu ve benden çıkıp koşa koşa tekrar gidiyorlardı. Yani bana geldiği süre boyunca günlük yürüyüş önerisinde bulunmuştum, yaptığını söyledi "Yürüyüşe çıkıyorum." dedi, "Bu dikkat süreni artırır Aras." dedim. Bana geldiği o dört aylık süre boyunca gayet uyumlu, süreci takip eden bir danışan profilindeydi.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Son iki soru sormak istiyorum: Oyun bağımlılığını hiç konuştunuz mu acaba?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Bu yaş grubunda genelde konuşuyoruz yani bu yaş grubunda genelde aileden uzaklaşma, izolasyon, işte odaya kendini kapatma ve teknolojiyle birlikte maalesef ki çok fazla ekran kullanımı var ve "dikkat eksikliği" denildiği zaman da yani dikkatle ilgili çalıştığımızda da bunu sorguluyoruz. Çok da o kadar oyun bağımlısı olmadığını, ekranı kullanmadığını, dil yeteneğinin olduğunu biliyorum, dilde çok iyi olduğunu söyledi. Mesela, ben teslim ederken Uğur Müdürümüze "Bazen tutuk mu kalıyoruz ne iletişimde Aras'la?" dedim, o da direkt şu şekilde kendini bana kendini ifade etti, o güne kadar bilmiyordum dil yeteneğini: "Aras doğru dürüst okula gitmedi, kendi kendine okudu, kendi kendine İngilizceyi öğrendi ve sizin söylediklerinizi İngilizce düşünerek Türkçeye çeviren bir çocuk hocam." diyerek karşılık verdi. Şimdi, bizde aile bilgileri önemli. Evet, kendi kendine İngilizce öğrenmesi kapasitesini gösteren bir durum. Yani bu şekilde mi tarifleniyor? Yani bunlar hep ayaküstü çocuğu benim götürürken yaşadığımız kısa diyaloglar yani ama...

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Yani aile kısmını yapılandıramadınız, sadece çocukların sınav kaygısı.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Tabii, sınav, aynen.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Yani şimdi siz de biliyorsunuz yüksek fonksiyonlu otistiklerin özel yetenekleri vardır; dil öğrenmek gibi, rehber öğrenmek gibi, geniş izohips haritalar çizmek gibi, kroki yetenekleri gibi ciddi anlamda mekanik zekâ yetenekleri var o yüzden de tabii bu bulgular... Yani şimdi kafamda benim şöyle bir soru işareti var, iki hocama da soruyorum: Bir taraftan biraz içine kapanık, asosyal, içine çok kapandı denen bir çocuk ama diğerinde de inanılmaz güzel göz kontağı kuran, iletişim kuran, sohbet eden bir çocuk. Yani burada iki uç var, o açıdan da soruyu sordum size. Böyle bir şeyi bekler miydiniz, yani bu çocuk böyle bir şey yapabilir, iç veya dış öfke anlamında bir şiddet eğilimini hiç öngörü olarak bu kadar yıllık tecrübenizle düşünmüş müydünüz, böyle bir kaygınız var mıydı?

YUNUS GÖKDEMİR - Böyle bir şekilde saldırgan bir eylem gösterebileceği herhangi bir şekilde tahmin edilemezdi yani öngörülmesi çok çok zor.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - On beş dakikada...

YUNUS GÖKDEMİR - Kaç otistik çocuk böyle bir eylemi gerçekleştirir ya da feminen davranış gösteren kaç çocuk böyle bir saldırgan okul eylemi gösteriyor yani bu istatistiklere biraz bakmak gerekiyor. Bunu öngörmek biraz zor.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Yapılmış test yok değil mi elinizde örneğin çocukların kişilik analizlerini yaptığımız, ruhsal ölçeklerimiz var, yaşlarının gelişim düzeylerine uygun bir sürü testimiz var onları deşifre edebileceğimiz. Onlarla ilgili bir kaygımız var mı, sadece sınav kaygısı görüşmeleri mi Hocam?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Ben... Sınav kaygısıyla ilgili...

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Çünkü siz daha çok -Yunus Hocam on beş dakika görüşmüş- siz 5 görüşme yaptığınız için önemli.

YUNUS GÖKDEMİR - Yalnız orada şunu söyleyeyim: Ben on beş dakika görüşmedim, aile on beş dakika sonra kesti görüşmeyi, onlar sonlandırdı.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Evet, evet. Sizde de 3 kez bahsettiğiniz şey çok önemli. Diyorsunuz ki: Ben söyledim, babayı çağırdım, ben çıktım, bir şeyler söylemek istiyor ama buna cesaret edemedi. Şimdi bu tabloda takdir edersiniz ki çelişkiler oluşuyor. Hangi anlamda? Sizin açınızdan değil, çocuğun ruh sağlığı anlamında bana veri olarak hem bir taraftan bu kadar güzel ifade ediyor ama bir taraftan da bir şey söylemek istiyor ama buna da cesaret edemiyor. Böyle bir çocuk neden cesaret edemesin ya da cesaret edemeyen bir çocuk neden bu problem mi diye soru işaretiyle çalışılmaz ya da aile bunu takip etmez? Bunlar benim uzman olarak kendime sorduğum sorular. O açıdan bunları özellikle sormak istedim.

YUNUS GÖKDEMİR - Dediğim gibi, aile orada bize farklı bir bilgi sunmadı, ondan sonraki süreçte de yani herhangi bir sorduğumuzda... Herhangi bir iletişime geçmedik. Aile çocuğumda ekstra o konuşmadığımızda bana şunu söyledi veya da şu sorunları tekrar yaşadı diye bir dönüt almadık. Biz de tekrardan...

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Hocam, TAT var biliyorsunuz. Yani biz en küçük yaştan beri CAT testi yaparız, TAT yaparız, Rorschach yaparız, bir şekilde bu çocukların bilinçaltını onların iznine bırakmayız, her bizimle konuşana inanmayız yani değil mi? Az önce dediniz ki: Şizofrenler hepimizden akıllıdır, hepimizi ayakta uyuturlar yani ama bizim çocukları ya da gençleri deşifre ettiğimiz, anladığımız bazı testler vardır yani takdiri onların diline bırakmayız, biz analizlerimizi yaparız. O açıdan sordum böyle bir test yapabilme imkânınız oldu mu çocuğu tanımaya yönelik olarak?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Ben orada şunu... Ben daha çok görüştüğüm için belki ben daha... Çünkü Hocamızın daha şey...

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Evet, 5 görüşme yapmışsınız, evet.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Şöyle: Biz bu testleri eğer bir öngörü oluşursa devamında yapıyoruz. Yani ben MMPI yapıyorum, Beier yapıyorum ya da SCL yapıyorum ya da kısa semptom envanteri de yapıyorum yani MMPI mesela uzun soluklu bir test, keşke yaşı tutsaydı ya da öngörüm olsaydı yapabilseydim. Benim dediğim gibi, bana beyan olunan sorun ve çocuğun o görüşme içeriğindeki paralel tutumlarıyla tespit ettiğim buna yönelik herhangi bir şey görmedim. Yani kolunda bir yerinde kesik görsem, inanın biz Emniyetle çalışıyoruz yani silahlı bir kuvvet ve tehlikeyi sezmemiz gerekiyor çünkü silahıyla ilgili tedbir alıyoruz. Polis memurumuz geldiğinde, bize sevk olunduğunda her şeyi açık bir şekilde konuşabilen bir konumda değil. Yani mesleğiyle sınanıyor, belki hayatında o işten olma kaygısı yaşıyor. Onun kendine ve çevresine zarar verip vermeyeceğiyle ilgili kanaat belirtiyoruz. Şimdi, bu çocuğumuza da ne bedeninde kendine zarar vermiş bir iz, emare, ne beden kitle indeksinde hani morbid obeziteye varan aşırı yeme davranışı yani ne bileyim, kılığında kıyafetinde çok marjinal, sıra dışı bir görüntü, hiçbir şey yoktu. Yani ailenin bize eğer bu çocuğu bir konuda yardım almak için getirmişlerse şu bilgide olmaları bile yeterdi bize: "Ben okulda bazı saldırgan davranışlarına rastladım." demesi bile bizi daha farklı bir teyakkuza sokabilirdi. Dediğiniz testleri belki ikinci görüşmede hemen uygulama ya da farklı bir yol izleyebilirdik. Yani ben bu Komisyonun amacı olarak, bundan sonraki olayları engellemek diye düşündüğüm için iyi ki buradayız, iyi ki burada bulunuyoruz çok mutlu oldum çağırıldığımıza. Şunu söylemek istiyorum: Ben, polisimizin görüşmelerinde de olsun, aile, eşte de olsun bizim kurumlar arası bir koordinasyonumuz yok. Yani ben kapalı bir intranet kullanıyorum, POLNET sistemi. İnanın, Hocamın görüştüğü kişinin bilgisini bile ben öğreniyorum, öyle bir sistemimiz var. Kişi hakları ya da kişi gizliliğiyle alakalı ama "ruh sağlığı" denildiğinde kişiler beyan etmiyorlar zaten reddediyorlar. Özellikle bu çocukları olduğunda "gelecekleri etkilenir" diye kapatmaya çalışıyorlar. Yani ben eğer ki T.C.'sini bir yere girebilseydim ve onun rehberlikten aldığı hizmetler, onun sağlık müdürlüğünden gördüğü işlemler ya da bir şeyi görseydim zaten...

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Veya rehberliğin 32 kez onunla görüştüğünü görebilseydin, değil mi?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Evet, evet. Bana "Okulda sorun çıkarıyor." bile deseydi Uğur Müdürümüz yani "Okulda bazı sorunlar yaşıyoruz öğretmenleriyle." bile deseydi. Bana öğretmenlerini anlatan bir çocuk vardı karşımda yani gününü anlatıyordu, bir gününde neler yaptıklarından bahseden bir çocuk vardı. Şimdi, bazı şeyleri elimizde tutamazsak bir yol haritası çizemiyoruz. Yani kişinin o süre boyunca ki beyanlarına kalıyor. Ha, Emniyet içinde biz bunu yapıyoruz, gidiyorum amiriyle görüşüyorum, amir evraklarını alıyorum, cezalarına bakıyorum, bu kişinin şu anki tutumuyla paralel mi diye bir analiz çıkarıp silahıyla ilgili tedbir alılabiliyoruz, öneride bulunabiliyoruz.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Dilek Hanım...

DİLEK ÖZAKDAĞ - Buyurun.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Başkanım, son bir şey soracağım.

Bir psikiyatristle görüşüldüğünü ilk kez öğrendik çünkü hepimizin kafasındaki soru.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Görüşüldüğü bilinmiyor, sadece babası söylüyor.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Bana o şekilde beyanda bulundu.

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Ama en azından ilk defa babası psikiyatriste götürdü, ben en azından bu bilgiyi ilk defa duyuyorum.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Ben ifademde yer verdim.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Siz klinik psikolog musunuz?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Ben psikoloğum.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Klinik psikolog mu?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Hayır, psikoloğum.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - Size bir şey soracağım: Şimdi, gerçekten zor bir durum. Okuldaki yöneticiler kendisiyle derdi olduğunu, bazen küçük küçük yaptığını onları yediğini, çok iletişim kurmadığını vesaire bir profil çiziyorlar. Rehber öğretmen 32 kez görüşme yapmış ama oradan bir yere doğru gitmemiş. Siz görüşmeler yapmışsınız ki bu alanın uzmanısınız sonuçta, hiç öyle bir şey almamışsınız ve sonuçta çok soğukkanlı bir katil çıktı ortaya. Bu hikâyede siz ne düşündünüz, yani nasıl anlamlandırdınız, sizde bıraktığı izlenim ne oldu?

DİLEK ÖZAKDAĞ - Ya, ben olayı ilk duyduğumda, tabii, farklı farklı bilgilerle bize iletili. En son "Uğur Müdürümüzün çocuğuymuş." denildiğinde yani ablalarını biliyorum, uzaktalar yani olsa olsa Aras ama inanmadım tabii yani nasıl olabilir? Yani neden bunu yaptı, nasıl yaptı anlam veremedim yani mesleğim olmasına rağmen anlam veremedim. O öfkeyi görmedim çocukta, bize karşı da görmedim, sürece direnmeyi görmedim, bilmiyorum. Mesleki olarak kendimi çok sorguladım ama bu süreçte...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - En son ne zaman görüştünüz çocukla?

DİLEK ÖZAKDAĞ - 9 Aralık 2025.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ama aralık ayında kendisini yaralamadan dolayı hastane ortamı olmuş, adli vaka olmuş.

DİLEK ÖZAKDAĞ - Bana iletilmedi yani kendi de beyan etmedi.

SUAT ÖZÇAĞDAŞ (İstanbul) - 9 Aralıktan sonra olabilir.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Olabilir, tabii, tabii. 9 Aralıktan sonradır muhtemelen. Bir bu.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Çocuk Şubeye evrakı gitmiş.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - İkincisi de şu: Şimdi, sizin anlatımlarınızla okuldaki öğretmenlerin, idarecilerin, rehber öğretmenlerin anlattıkları taban tabana zıt. Şu nedenle zıt: Çocuk içine kapanık, devamlı uyuyor, derslerle falan ilişkisi yok, göz teması kurmuyor, sosyal iletişimlerinde problem var, ondan sonra mutsuz, uykusuz olduğunu her seferinde...

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Arkadaşı yok.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Efendim?

ŞENOL SUNAT (Manisa) - Arkadaşı yok.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Arkadaşı yok ama doktorum siz söylerken de başka bir şey görüyoruz. Belki yorgunluğumuzdan dolayı akşamın bu vaktinde böyle görüyoruz bunu da bilemiyorum ama çok temel bir farklılık var ama bir taraftan da elimizde rakamlar var, sayılar var. 32 kere ilkokul 2'den bu tarafa görülen bir görüşme tutanakları var. Bir de şimdi geriye dönüp dosyasını ve bunu kendi bilgisayarından çıkan, kendi WhatsApp gruplarında paylaşıyor, kendi değişik, kapalı devre, dünya çapında devreye girdiği olayların da şimdi açığa çıktığı zaman, bunlar görüldüğü zaman da çocuk aslında çok değişik bir aşırıılık içerisinde ve bunlarla ilgili de iletişim hâlinde ve buna benzer ifadeleri falan da var, buna benzer şeyleri de var. Yazdığı, çizdiği olaylarda, kullandığı şeylerde, Hitler'den tutun, dünyada o eylemleri yapanların sayısını artırabileceğini, kendisinin bunu yapabileceğini gösteren de ifadeleri var, paylaşımları var.

ALİ ÖZTUNÇ (Kahramanmaraş) - Manifesto var, 60 sayfa, İngilizce.

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Ondan sonra 60 sayfalık manifestosu var ve manifestosunda o kadar ayrıntılar var ki o kadar değerlendirmeler var ki yani doktorum, kafam karışıyor, kafamız karışıyor. Yani bunu da çok açık soracağım: Biz bir soruşturma komisyonu değiliz, bizim araştırma komisyonuyuz, biz daha doğru sonuçlara ulaşalım diye buradayız. Yani bu çocuğun babasının Emniyetçi olması hasebiyle, efendim...

YILDIZ KONAL SÜSLÜ (İstanbul) - Yani sevilen "Keşke çalışalım." denilen bir şey...

BAŞKAN YUSUF BEYAZIT - Yani sizinle de bir şey mi oluştu ki burada o kadar kapalı devre... Efendim, 9 Aralıkta görüştüyseniz aralığın kaçındaysa başka bir olay yapıyor, değerlendiriyor. Manifestosuna baktığımız zaman süreç var, aslında görüşme yaptığınız süreç içerisinde de bunlar görülüyor, değerlendiriyor. Yani bu konuda tabii, sizin söylemlerinizi kayda geçti dediğim gibi, siz buna cevap veremezsiniz ister istemez ama sadece ben bunlar dile gelsin diye söyledim, değerlendirdim.

Keşke normal prosedürler içerisinde... Mesela, babası diyor ki size: "Efendim, işte buna ben tedavi aldırıyorum." falan. Ya, siz o zaman demediniz mi ki "Ya, bunda tedavi alıracak bir şey yoktu, problem yoktu, bu gayet sağlıklı bir çocuk. Niye aldırıyorsunuz?" Bunun dışında, yine ben, Yunus Hocama söylüyorum -veya hanginizdi bilemiyorum- efendim, söylemediği bir şeyi bahsederken bunun üzerine gitmiyorsunuz, bunu değerlendirmiyorsunuz; buna manifestosunda da bahsediyor zaten, annesi-babasını öldüreceğini söylüyor. Onlara çok ağır işkenceler yapacağını söylüyor. Şimdi, böyle olan bir çocuk, böyle olan bir değerlendirme ne tür ilişkileri vardı ki ne tür değerlendirmeleri vardı ki bunlar yapılıyor. Bunlar da soru işareti olarak kalsın diyor, çok teşekkür ediyorum.

Hayırlı akşamlar diliyorum arkadaşlar, toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati:20.20